

Zemlja i Mjesec
Jakob Lorber

Priredio i preveo: Lorens Novosel

Prirodna Zemlja - Zemlja kao muškarac i žena 1-13

1. Svatko je u sebi ponekad primjetio osjećaj koji mu je bio jako ugodan. Cijela okolina je imala sasvim divan izgled; sve što bi promatraču upadalo u oko, snažno bi ga krijepilo. Oblaci na nebu ili u zraku su bili posebno divnih oblika i ugodnih boja, i zrak je čovjeka tako ugodno i nježno milovao po licu stvarajući osjećaj kao da ga ljube na tisuće nevidljivih čarobnih anđeoskih usana, i pritom bi duša skroz kipjela od zadovoljstva. Vidite, taj sada predstavljeni čovjekov osjećaj kojeg nekad imamo je (*jedan*) saopćeni eho osjećaja koji nastupa od povremene ugode zemljinog tijela i sličan je onoj radosti bubrega kod čovjeka, koja lako može biti primjećena i kod životinja. 2. Takvo vedro raspoloženje na zemaljskom tijelu nastupa onda kada se velika, bolje rečeno univerzalna duša Zemlje smjesti/sjedne u svoje bubrege i tamo se na izvjestan način prepusti odmoru i mirovanju. U to doba se onda događa na površini Zemlje da i tamo sve na određeni način bude smireno i sve poprima mek i pitom karakter. Ali nakon takvog jednog perioda vedrine Zemlje uobičajeno slijedi i tmurno i olujno vrijeme, u kojem opet sve poprima oduran, odbojan i ponekad jeziv karakter. To se događa kada se univerzalna duša Zemlje opet po-vrati u svoje uobičajene organe aktivnosti. Ali kod Zemlje se to nikad ne događa skroz tako kao kod čovjeka, da duša potpuno prelazi u te odaje mirovanja i spavanja; već jedino jedan dio univerzalne duše odmara manje ili više, dok drugi dio mora nastaviti svoju aktivnost. 3. Ovo na određeni način treba shvatiti slikovito kao poneku radnju čovjeka, koji je određeno vrijeme vršio neku djelatnost desnom rukom; kada se je ova umorila, nju onda gura u džep na odmor i lijevom onda radi sve dok se desna opet nije malo odmorila. Ili, slika je ista i čovjeku koji je određeno vrijeme radio glavom sve dok se ova nije umorila, onda joj pruža odmor, a zato stavlja noge u pokret. Ili, slika djelomičnog odmora univerzalne duše Zemlje je ista noćnoj straži koju drže dva čovjeka: jedan bdi od večeri do ponoći, tokom kojeg vremena se njegov drug odmarao, tada se ovaj koji je prvi bdio ide odmoriti, a odmorni tada stupa na njegovo mjesto stražareći do jutra. 4. Što se Zemlje tiče, potpuna mirnoća se ne može dogoditi – dnevna rotacija i godišnja putanja Zemlje oko sunca se brinu o tome. Kroz ovo, sjeverna zemljina hemisfera i, ponekad, južna hemisfera, imaju svoj zimski san, dok je suprotan dio aktivan u najvećoj mogućoj mjeri. 5. Zemlja također i stvara/rađa (*procreate prokreativna je*), iako na drugačiji način od bilo kojeg čovjeka, životinje ili biljke. 6. Na Zemlju, zbog njezine specifične prirode, treba gledati kao na jednu određenu vrstu hermafrodita (*dvospolca*): kao muškarca i ženu zajedno u jednom biću. U ovoj pojedinosti je Zemlja slična prvom ljudskom biću, koje je originalno/u početku u sebi istovremeno bilo muško i žensko, poput savršenih nebeskih duhova, koji su također jedno, muško i žensko. 7. Pošto Zemlja ima mogućnost stvaranja/rađanja (*procreate*), postavlja se pitanje: Kako i što Zemlja stvara, i gdje su njezini rasplodni/prokreativni organi? 8. Glavni prokreativni/rasplodni organ je visoko istaknuti Južni Pol. Zbog lokacije ovog prokreativnog organa – u negativnom polaritetu Južnog Pola – Zemlja je žensko. Ako se Zemlja promatra na ovaj način, naime kao žena, onda je ona u prokreaciji jedino u stanju biti primaoc. Tko onda oplođava Zemlju (*tko je Zemljin partner u toj prokreaciji*)? Sunce sa svojom suprotnom polarnom silom! A što sunce stvara, ili što je sunce stvorilo? 9.

Glavno dijete Zemlje, mjesec, najstarije dijete ove zemne žene, je bilo stvoreno na ovaj način! **10.** Zemlja ima nekolicinu slične djece: značajan broj kometa, koje su bile rođene tako što su bile izbačene u veliki/široki eterični prostor. Nadalje, ta djeca su također i 'padajuće zvijezde'. One nisu ništa drugo nego kometi nalik mali planeti koje je Zemlja rodila: njihova eliptična putanja i njihov okrugli/ovalni oblik su dokaz za to. Nakon određena vremena, te male planete budu ponovno zahvaćene od Zemlje. **11.** Gdje i kroz što onda ta djeca bivaju od zemlje po-rođena? – Zemlja ima bezbroj takvih porođajnih kanala. Ali glavni od njih na zemlji se nalazi u sredini velikog Tihog Oceana, nedaleko od Ekvatora, i to u području otočke skupine tzv. Taiti i Otahaiti; od tamo se mjesec razdvojio od Zemlje, i nakon toga još i poprilični broj drugih kometa. **12.** Ostali porođajni kanali su jezera, bare i pećine u planinama, iz kojih se takve male planete katapultiraju do znatnih visina. Pošto one imaju jako malu težinu, nadmoć/prevaga Zemljine polarne sile uništi njihovu malu količinu suprotnog polariteta te oni na kraju budu ponovno privučeni Zemlji, na koju onda padnu u obliku šljake (slag), ili, ako eksplodiraju prije u eteričnom prostoru, u obliku razmrskanih komadića kamena. **13.** To je dakle jedna vrsta stvaranja/rađanja pri kojem Zemlja nastupa samo kao žen(s)ka. Nadalje ćemo se pozabaviti daleko čudnovatijim raznolikim stvaranjima/rađanjima, gdje je Zemlja istovremeno aktivna kao muško i kao žensko.

14 Muško-ženska rađanja/stvaranja Zemlje 1-17

1. Svi minerali, baš kao i biljna i životinjska kraljevstva, vuku svoje materijalne početke od ove vrste stvaranja. Kada Zemlju smatramo za jedno, muško i žensko, ona stvara i porađa na naj-obilniji način, na takav način da Zemlja po-rađa žive mlade, kao što ptice ležu jaja, biljke daju sjemenje, a minerali proizvode cvjetove. Ovdje imamo četiri vrste Zemljina stvaranja u njezinoj muško-ženskoj formi. **2.** Naravno da bi ovdje neko mogao postaviti pitanje: Ako Zemlja čini sve to, čemu onda sila/snaga za razmnožavanje u biljnom i životinjskom svijetu? I zašto mora biljka, kako god ona bila oblikovana, za razmnožavanje imati vlastito sjemenje, zašto ptica jaje, zašto životinja sebi ravne i zašto vodozemci svoju ikru, koja je u stvari isto (*što i*) jaja? **3.** Odgovor na ovo pitanje naravno nije tako jednostavno moguć kao što bi to sebi pretpostavili; ali onome koji može zaviriti samo malčice dublje nije ništa manje potpuno izgovoren (*prisutan*) već u cijeloj prirodi. **4.** Već na samom početku ove teme je rečeno kako je Zemlja ovdje istovremeno muško i žensko. Kao žensko ona ne stvara, nego stvoreno samo preuzima i rađa; ali kao muško ona samo stvara i ne rađa, već to stvoreno mora prvo u svojoj vrsti u koju je od Zemlje kao muškog bića bilo stvoreno, sazoriti i biti rođeno. **5.** Sa ciljem da bi ovo razumjeli još bolje, pogledajmo u kakvom su recipročnom/uzajamnom odnosu stablo i tijelo Zemlje. Pretpostavimo da sjeme mora postojati prije stabla – na kojem se sjeme onda ponono razmnožava. Ta pretpostavka je istinita, pošto je u bilo kojem slučaju puno jednostavnije proizvesti u Zemlji sjeme nego potpuno izraslo stablo. **6.** Već iz ovih par primjera svima bi lako trebalo biti u-vidljivo da je sjeme moralo postojati prije stabla. **7.** U svezi životinja je slučaj obrnut. Ptica je morala postojati prije jajeta, pošto je da bi se izleglo (*hatch*) jaje potrebna životinjska toplina. No, usprkos tome, ptica nije bila trenutno prisutna u samom početku,

pošto je u prvom periodu stvaranja/rađanja Zemlja postavila prvo jaje. **8.** Kad je prva ptica jednom bila rođena, ona je onda naravno položila jaje, koje je bilo uređeno nešto drugačije nego ono prvo, i izlegla je iz tog jajeta drugu, njoj sličnu pticu. **9.** U slučaju pticâ a također i vodozemaca, prvo jaje treba biti smatrano kao sjeme, a, i u ovom slučaju također, je sjeme postojalo prije nego životinja koja je proizašla iz njega. Jedino kad čovjek uzme u obzir temeljne/fundamentalne razlike između kvaliete Zemljina jajeta i ptičjeg jajeta postaje očigledno da je ptica postojala prije nego je izlegla jaje. Ono je od Zemlje već bilo rođeno onak(v)o kak(v)o ga biljka (*onda*) dalje stvara. Isti je slučaj sa svim drugim životinjama; svaka vrsta je prvo od Zemlje bila rođena kao sisavac i dobila je sposobnost za vlastito razmnožavanje putem moći oplodnje. **10.** Mi smo, kako bi pojasnili stvaralačku i porođajnu silu zemlje uzeli drvo kao primjer. Ovo objašnjenje je moralo imati postavljenu raniju gornju refleksiju, bez koje nam ova stvar ne bi bila/postala skroz jasna. Ali sada, kako smo tu refleksiju već postavili, odjednom vam postaje jasno, kako s jedne strane Zemlja kao muško stvara/oplođava, a sa druge strane kao žensko opet rađa, i kako se ona prema našem - za primjer uzetom- drvetu odnosi sad kao žensko, sad kao muško. **11.** Uzmimo recimo jedno sjeme koje je sazrijelo na drvetu i koje dospije u zemlju; tu se Zemlja odnosi kao ženka koja prima (*zatrudni*) i primljeno putem svoje sile dovodi do sazrijevanja i porođaja. Ali kada drvo već (*po-*)stoji, onda ono u odnosu na Zemlju preuzima ženski karakter, i Zemlja u odnosu na drvo nastupa kao muško i stvara u drvetu novo sjeme za njegovu oplodnju. **12.** Ovaj primjer jasno ukazuje Zemljine muške i ženske aktivnosti. Dokazuje da Zemlja mora, iz nužnosti, ujediniti u sebi obje prirode. U ovom primjeru, jedino Zemlja i stablo ulaze u recipročan/uzajaman odnos. No samo to nije dovoljno; mi moramo također razjasniti/ustanoviti recipročnu akciju u samoj Zemlji. **13.** Kako što znate Zemlja ima Sjeverni i Južni Pol. U svezi glavnog efekta oba pola, oni neprestano ostaju kakvi jesu, Južni Pol negativan a Sjeverni Pol pozitivan; jedan privlači a drugi odbija; Posljedica toga je da polovi, sa svojim nasuprotnim atributima, mogu postojati jedan pored drugoga sasvim udobno, pošto je jedan pol donator (*onaj koji daje*) dok je drugi primatelj. Pošto ovaj polarni odnos postoji, recipročna/uzajamna akcija je od velikog značaja/važnosti. Na svojim ustima je Sjeverni Pol primatelj, pošto unutra uzima cjelokupnu (*pre*)hranu za tijelo Zemlje. Južni Pol, u drugu ruku, ne unosi ništa svojim ustima već samo eliminira. Međutim, u unutrašnjosti je Sjeverni Pol donator dok je Južni Pol primatelj. **14.** Ovdje možete vidjeti kako se biće Zemlje, kroz svoju akciju, alternativno pojavljuje u oba polariteta, djelomično muško a djelomično žensko. **15.** Još više je upadljiviji obrnuti polarni efekt kroz izmjenu ljeta u zimu, jer pola godine je na sjevernoj hemisferi Zemlje zima, dok je istovremeno na južnoj hemisferi Zemlje ljeto; u sljedećih pola godine je situacija obrnuta. To treba shvatiti na slijedeći način: zima je muški dio a ljeto je ženski dio. Zima stvara (*oplođava*) u ženskom ljetu, i ono onda rađa što je zima stvorila (*oplodila*). Za vrijeme zime je prema tome jedna hemisfera muška dok je druga skroz ženska, i ovdje inače ženski južni pol postaje muški u odnosu na sjeverni pol, koji je postao žensko. Postoji, međutim, jedna primjetna razlika: lako su plodovi na južnoj hemisferi Zemlje slađi, mekši i puniji, oni nisu tako tvrdi kao oni na sjeveru, pošto je ženstvenost ono što prevladava na južnoj hemisferi, dok je muškost prevladavajuća na sjevernoj hemisferi. to se može izraziti i na slijedeći način: na sjeveru je Zemlja muško-žensko, a na jugu je žensko-

muško. **16.** Iz ovog opisa je očigledno da Zemlja ima duplo/dvostruko biće. No sa ciljem da dobijete potpunu ideju o ovoj stvari, vi morate znati da Zemlja mijenja svoje biće za vrijeme dana i za vrijeme noći. Noć je uvijek ženska a dan je uvijek muški. Što god da dan oplodi to će noć roditi u svom tamnom krilu. Shodno tome, svako sjeme je stvoreno i oplodeno od strane Zemlje kao muškog bića, te sazrijeva u (*istoj Zemlji*), i rađa se od iste Zemlje kao ženskog bića. **17.** U stvarnosti, činjenica da Zemlja stvara sjemenje za biljke i životinje se može naučiti iz mnogih okolnosti/pojava na površini Zemlje. Ovim pojavama pripadaju početno pošumljavanje planina i rast lišajeva i trave na jednoj opustošenoj stepi gdje ništa nije raslo tisućama godina. Plijesan i spužve nisu nikad proizvele sjeme. Ovom fenomenu, među ostalim, pripada također i kiša riba, zmija i žaba, iako se to rijetko događa; ne postoji ni jedan prirodnjak koji može dokazati da ih je (*životinje*) sa Zemlje usisao vihor te položio (*deposited*) na neko drugo mjesto. On bi također morao dokazati da postoji takvo mjesto na Zemlji gdje su takve životinje prisutne u toliko velikom broju. A i ako bi mogao to učiniti, onda bi početna prokretajna sila Zemlje bila dokazana, naime, da ona ima kapacitet stvaranja (*ili 'proizvodnje'*) takvih bića iz sebe.

15 Generalna sukcesija (*stepenasti/postepeni slijed*) živih bića 1-7

1. Ovi fenomeni se naizgled događaju tako da bi netko mogao povjerovati/pomisliti da se radi kao o skupovima nekakvih vrtložnih vjetrova, koji se međutim onda u zraku sjedinjuju u nekakvo klupko i padaju opet na zemlju, čim popusti sila vrtložnog vjetrova koja ih nosi u zraku. Jedino što dubljeg istraživača ovo objašnjenje neće zadovoljiti; jer, da bi podigao žabe, krastače i zmije, potreban je neobično jak vrtložni orkan ili čak najžešći uragan. Nadalje, ako bi te vrste životinjskih tijela bile podvrgnute takvoj bijesnoj oluji, bile bi rastrgnute na komadiće prije nego što bi se mogle vratiti na Zemlju. Drugo, takav vihor, sa ciljem da bi mogao uzeti sve te životinje iz jezera ili bara, bi trebao biti nekoliko sati u širinu i visinu, trebao bi biti ogromnog promjera, i oslobađati takvu energiju da mu ni jedna planina ne bi odoljela. I treće, tako snažan uragan bi onda također uzeo sa sobom i vodu iz jezera, i to do posljednje kapljice. Kada bi 'kišile' takve životinje, onda bi također kišila i voda, mulj, blato, i mnoge ostale vodene životinje i biljke, no ipak to nikad nije slučaj sa takozvanim amfibijskim kišama. Dakle, te pojave se događaju na slijedeći način. **2.** Zemlja kao dvostruko biće stvara iz svoje unutrašnjosti jajašca ovih životinja u velikom broju; ta jajašca su jako mala, te sa lakoćom mogu biti iznesena vani kroz Zemaljske pore i kanale. Što se više penju to se više šire kroz fermentirajuće supstance koje sadržavaju, i na kraju su lakše od zraka. Uzdižu se inad površine Zemlje u obliku ili formi tamne magle, poput zračnog balona. Kada su dosegli određenu visinu, oni uđu u jako snažnu električnu struju. U toj struji oni sazrijevaju jako brzo, te se obično rađaju u izuzetno velikom broju. Pošto te životinje iz zraka uz pomoć električne struje formiraju specifično tijelo koje je teže od zraka, one sebe ne mogu održati na tim visinama; prema tome one se polako spuštaju na Zemlju. Na taj način se one spuštaju jako dobro očuvane, i žive još nekoliko sati. Međutim, ovakvo formiranje predstavlja 'preskakanje' (*advancement*) stupnjeva evolucije, i (*kao takvo*) nije u skladu sa uređenim/redovnim/urednim napredovanjem duhovnih inteligencija iz zemljinog tijela tako da se one brzo povlače

iz svog vidnog postojanja, od Zemlje bivaju upijene/apsorbirane i bivaju prognane u biljno carstvo. Treba biti spomenuto kako je ovim specijalnim porodima dozvoljeno ranije preći u fizički stupanj kojeg postižu životinje, i da oni ne moraju izdržati cijeli legion biljnih života prije toga (*evolucija*). **3.** Stvari, naravno, stoje u potpunosti drugačije sa originalnim biljkama, koje kao takve ulaze u svoje prvo postojanje. One moraju prvo napredovati kroz sve stupnjeve biljnog života prije nego budu mogle biti prihvaćene u životinjski život. Postoji, naravno, velika razlika između biljaka (*ili 'različitost među biljkama'*), naime, plemenite i ne-toliko-plemenite biljke, dobre i ne-tako-dobre biljke. Plemenite su jako blizu životinjskom stupnju, a najplemenitije su jako blizu stadiju ljudskih bića (*na kojem se nalazi ljudsko biće*) tako da uskoro mogu biti prihvaćene u ljudsko/u biće/prirodu, a većim dijelom mogu biti primljene u plemenitiji dio životinjskog svijeta. Takve biljke imaju kratku tranziciju, dok će manje plemenitim ili manje superiornim biljkama trebati jako puno vremena dok nisu prihvaćene na stupnju plemenitih biljaka; **4.** ovo također važi i za životinje. Prije spomenuti način uz pomoć kojeg se neke životinje direktno stvaraju iz Zemlje važi također i za sijanje biljaka, posebice u kamenitoj Arabiji i u nekim dijelovima Afrike i Amerike. Velike pustinje i stepe imaju određene točke rađanja sjemenja, i tamo ćete sigurno pronaći kako biljke rastu u izobilju. Gdje god takvi porođajni izvor ne postoji, Zemlja ostaje opustošena i prazna. **5.** Otoci koji novo-nastaju trebaju zahvaliti Zemlji za sjemenje koje je bilo stvoreno za rast njihovih biljaka. Jednom kada je ovaj rast biljaka dovoljno uznapredovao kroz niz stupnjeva, početak će se također razvijati i životinje; međutim, jedino do vrlo nesavršenih gmizavaca i insekata, pošto se prirodna slobodna transformacija ne proteže dalje. Da bi se stvorila savršena životinja, mora se pojaviti/nastupiti viša sila kako bi bila stvorena odgovarajuća, na višem stupnju razvoja stojeća životinja, u koju bi prijašnji stupnjevi mogli preći, i tako ne rijetko sve do čovjeka, koji međutim nikada ne biva stvoren na novo, već u pravo vrijeme biva doveden uz pomoć seobe (*duševnih inteligencija*). **6.** Ova objašnjenja će intelektualcu biti dovoljna da bi razumio prokreativne/stvaralačke sposobnosti i rasplodnu moć Zemlje. Vi ćete razumjeti da se te manifestacije u suštini začinju u Zemljinim bubrezima (*vidi 'Zemlja i Mjesec – 12'*), gdje se uobičajena supstanca sjemenja razvija i oplodjava za daljnje prigodno postajanje, na već opisani način. **7.** Ovo je, ukratko, aktualna priroda unutrašnjosti Zemlje, otkrivena na takav način da bi bila shvatljiva ljudskom intelektu. Ali pošto se cijela Zemlja ne može shvatiti samo kroz znanje njezinih unutrašnjosti, mi moramo istražiti također i površinu Zemlje. Površinu će biti lakše shvatiti, pošto tamo ima veliki broj fenomena za koje čak ni najučinjeniji istraživači ne mogu dati/ponuditi objašnjenje. Vi morate zamisliti kako je čvrsta formacija izuzetno komplicirana, i obuhvaća najveće dijelove Zemlje. Može se usporediti sa čvrstim drvetom u stabla, koje sačinjava većinu mase jednog stabla. I baš kao što su u stablu bili učinjeni/napravljeni najčudesniji mehanizmi, isto tako je i sa Zemljom. Taj čvrsti dio Zemlje treba smatrati školom, kroz koju se bića, najprije nezgrapno/trapavo formirana, uzdižu iz unutrašnjosti Zemlje i postižu svoju stvarnu formaciju.

Duhovna Zemlja - 27 Oblikovanje i svrha materije 1-16

[1] Mi se pri studiranju duhovnog dijela Zemlje nećemo penjati od podnožja/dna prema vrhu, već ćemo se spuštati od vrha prema podnožju/dnu, jer moramo se okrenuti iz vani na/prema unutra sa ciljem da bi dohvatili/dosegnuli duhovno (*došli do duhovnog*), koje je najdublje i najunutarnije u svemu. **[2]** Već vam je u nekoliko prilika bilo ukazano da, iznutra, materija uvijek skriva nešto duhovno. Vidljiva materija (*ili materijalni svijet*) u suštini nije ništa drugo do zavezana/zarobljena/ograničena i fiksirana duhovnost (*zavezan/zarobljen/ograničen duh*), pa ipak, zbog temeljnije spoznaje ovog slijedi još pokoje objašnjenje. **[3]** Koji god oblik materije promatrali, nećete nikako primjetiti da se ona pojavljuje kao nešto savršeno čvrsto/konkretno, nego je svaka materija djeljiva, pošto se sastoji iz dijelova, i između tih dijelova postoje međuprostori, koji su od strane naučnika nazvani porama. **[4]** U dijeljenje materije do sada niti jedan naučnik nije siguran, i nitko ne može utvrditi do koje konačne čestice je ona djeljiva. Sva materija je djeljiva pošto se sastoji od dijelova, a među njima (*ili između tih dijelova*) su još manji razmaci/prostori, zvani pore. Nitko stvarno ne može reći koliko daleko je najmanji dio materije konačno djeljiv. Na primjer: Uzmite malo zrnca mošusa i postavite ga u veliku sobu, pa će u vrlo kratkom vremenu cijela soba biti ispunjena sa mirisom mošusa. Vi to zrnca mošusa možete ostaviti da leži u sobi mnogo godina i ono se neće vidljivo smanjiti u volumenu ili pak težini. A ipak svake sekunde, milijuni dijelića moraju napustiti to zrnca da bi tu cijelu sobu mogli ispuniti sa svojim mirisom. Ako je sva materija djeljiva sve do skoro beskonačnog minimuma, ovo ukazuje izuzetno jasno (*this makes it abundantly clear*) da je ona iz nužnosti sastavljena od svih tih dijelova (*odvojenih pri djeljenju; jedno uključuje drugo!!*). Što je ono što drži/vuče sve te dijelove zajedno i sjedinjuje ih tako čvrsto jedne sa drugima tako da oni postaju/da izgledaju (*se pojavljuju*) kao čvrsta materija? To je prvi stupanj na kojem započinje duhovno (*gdje duhovno ima svoj početak*). **[5]** Ti beskonačno mali dijelići originalno (*u suštini*) nisu ništa drugo nego jedino snaga ideja koje izviru iz Mene (*mere power of ideas flowing from Me*), Stvoritelja svih stvari. Takva ideja postiže/dobija formu, a forma prima život iz Tvorčeva života. **[6]** On od Sebe daje novo-oživljenoj formi njezinu slobodu, i daje joj Svoje vlastito svjetlo iz Svoga praiskonskog svjetla, i, (*zajedno*) sa tim živim svjetlom, svoju vlastitu inteligenciju, kroz koju ta novo-oživljena forma prepoznaje sebe te na taj način postaje svjesna sebe kao neovisnog bića. **[7]** Kada je forma prepoznala sebe kao takvu, onda joj je dan red, zakon sveg postojanja. A zajedno sa tim redom joj je darovana i najunutarnija vatra Božanstva, iskra vječnoga života, iz čega proizlazi volja. Sada kada novo-oživljena forma ima svjetlo, samo-spoznavanje, samo-svjesnost, red, i volju, ona može djelovati sa svojom voljom u skladu sa zakonskim redom, ili pak može odlučiti djelovati protiv njega. **[8]** Kada se novo stvorenje/biće ponaša/kreće u skladu sa redom, onda će se ono pojaviti u velikom carstvu stvaranja, za svoje vječno bivstvovanje (*ili za svoje vječno postojanje/vječni život*), kao savršeno, slobodno biće, pošto je njegovo cijelo biće izvučeno/stvoreno iz Mene, Koji sigurno vječno Jesam a to ću vječno i ostati (*ili vječno ću biti*). To je razlog zbog kojeg je ljudsko biće 'stvorenje', pošto je svo njegovo biće stvoreno iz Mene, i njegova sudbina ne može biti

drugačija od Moje vlastite. (*Kao*) kad netko izvlači vodu iz bunara, voda u vedru je iste vrste i ima istu svrhu ili sudbinu kao i voda u bunaru iz kojeg je bila zahvaćena/izvučena. **[9]** Međutim, kada novo biće, zbog svoje slobodne volje, ne slijedi danu zapovijed, ono će susresti (*ili 'ono na taj način priziva'*) svoju vlastitu propast i razvrgnuće/rastavljanje. **[10]** Ako uzmemo, na primjer, biljku koja ima svoju vlastitu slobodnu svijest, i ako bi ona bila u stanju odlučiti da li uzeti vodu, svjetlo i toplinu (*ili ne*) – što bi se dogodilo sa biljkom ako bi ih onda odlučila ne uzeti? Ona bi se osušila i nestala. **[11]** Ili kada bi netko želio da ga umjetnik oslika onakvog kakav jeste, a svoje lice neće (*ne želi*) nikada pokazati umjetniku, - kakva će to na kraju slika ispasti? **[12]** Kao Stvoritelj, Ja nisam ravnodušan/indiferentan na to da li biće koje je bilo stvoreno iz punine Moga Božanskoga Bića postoji samo na određeno vrijeme (period of time) ili vječno. Ako bi njegovo postojanje bilo samo privremeno, onda bi bilo očigledno da bi jedan dio Mene morao biti uništen, a to je nemoguće. Prema tome, jednom kada biće postoji, onda ono postoji zauvijek. **[13]** Ali takvo biće se može dobrovoljno u Mom redu izokrenuti, a to za Mene znači isto kao i da ono više ne postoji. Na taj način bi se, a kao dodatak Meni, vremenom formirala jedna suprotna sila koja bi (*kao takva*) mogla razrušiti Moje slobodne aktivnosti. Ja, (*kao*) Najveća Savršenost, bi morao biti ne-savršen da bi takvu ne-savršenost dozvolio pored Sebe (*ili 'da takva nesavršenost postoji pored Mene'*). **[14]** Pošto je tako nešto nemoguće, takvo stvorenje se mora trenutno 'zarobiti' te držati na jednom mjestu. Gledajte, ta imobilizacija je ono što vi vidite i percipirate kao materiju!! **[15]** U beskonačno mnogo dijelova materije počiva inteligencija sada-zarobljenog bića. Njegova inteligencija nikad ne može biti uništena. Ali ona ostaje zarobljena sve dok ne postigne/dosegne duhovnu zrelost, i kada takvo biće počne prihvaćati božanstvenost u svim svojim dijelovima. Jedino tada je dovoljno zrelo da se vrati odakle je i krenulo/došlo. **[16]** Iz ovog razloga sva materija mora biti razložena do u najmanje dijelove, tako da ni jedan dijelić ne postoji koji u sebi nema mogućnost osigurati/u sebe primiti sliku Vječnog Sunca. I u prijemu/prihvatanju vječnog izvornog obličja leži novo stvaranje, u kojem se inteligencije koje su postale slobodne pretvaraju/okreću u biće, vraćaju svojoj izvornoj formi, i postaju ponovno ono što su morale biti na samom početku.

35 Drevni ljudi i njihov najjednostavniji mogući način života i prehrane – Suđenja vješticama 1-14

[1] Teško da postoji i jedna osoba koja nije (*na*)čula nešto u svezi vještica. Nije bilo tako davno da su Sudišta održavala suđenja vješticama u kojima su mnogi nevini ljudi bili na vrlo bolan način otpravljeni sa ovog svijeta u onostrano (spaljeni na lomači). **[2]** Kako je čovječanstvo pristiglo do zamisli o vješticama? Odgovorit ćemo na ovo pitanje retrospektivno. **[3]** U ranija vremena, kada su ljudi živjeli puno više jednostavnije nego sada, bilo je često onih koji su imali tako zvano šesto čulo (*second sight koji su bili vidoviti*) i (*koji su*) bili kao kod kuće (*domaći*) u oba svijeta (*koji su imali mogućnost gledanja u oba svijeta i time komunikaciju sa duhovima i anđelima; poput recimo Emanuela Swedenborga koji, ovome u korist, tvrdi istu stvar na osnovu svojih razgovora u duhovnom svijetu baš sa ljudima iz ovog perioda, tj. 'iz zlatnog doba čovječanstva'; vidi recimo 'Nebeske Tajne – 597:2; 2179:3'*). Bilo bi moguće sa lakoćom postići ovo stanje čak u današnje vrijeme samo kad

bi naša hrana bila jednostavnija. Naša današnja komplicirana, rafinirana, i pogrešna prehrana uzrokuje ljudima veliku štetu. Sa njihovom hranom, oni kvare i zaglupljuju svoju prirodu do takve mjere da je duša, puput ptice u ljepilu (*u smislu, 'koja se uhvatila u ljepilo'*), zapletena i uhvaćena, i njoj postaje nemoguće ostvariti spretnost i aktivnost koja bi omogućila duši mogućnost slobodnog uzlaska i slobodnog leta. **[4]** Kakvu su hranu jeli drevni i jednostavni ljudi? **[5]** Ona se sastojala uglavnom od mahunarki, koje su bile jednostavno skuhane dok ne omekšaju sa malo soli, i nikad nisu bile pojedene dok su bile vruće. Također, jednostavan kruh napravljen od cjelih zrna, mlijeko, i med je također bila hrana drevnih jednostavnih ljudi na kojoj su ljudska bića dosegala zrelu staračku dob i bila u neprestanom posjedu svoga 'šestog čula' do posljednjeg daha svojih života. **[6]** Svatko može ponekad umjereno konzumirati nešto vina, ali ne toliko da se osjeća pripit. **[7]** Jela sa mesom treba jesti samo u određena vremena, i nikad više od sedam dana za redom, jako umjereno i uvijek od svježih zaklanih životinja. Meso ribe je zdravije od mesa golubova; meso golubova je zdravije od mesa kokoši; meso kokoši je zdravije nego meso jagnjadi; meso jagnjadi je zdravije od kozjeg mesa, a ovo je zdravije nego meso teleta i goveda. Među različitim vrstama kruha, pšenični kruh je najbolji (*misli se naravno na pšenični kruh od cijelog zrna pšenice a ne na bijeli 'mrtvi' i time 'otrovni' za čovjeka štetni kruh*). Od gore spomenutih vrsta mesa, za vrijeme obroka treba jesti jedino jednu vrstu uz malo kruha; i voće treba jesti jedino umjereno i kada je zrelo. Ovo također važi sa neke korjenaste plodove, i (*također*) uvijek samo jednu vrstu (*za vrijeme obroka; drugim riječima, 'ne miješati više vrsta različite hrane za vrijeme obroka jer to, sasvim suprotno mišljenju ljudi, opterećuje organe varenja i više šteti nego koristi čovjeku!*). **[8]** Sa ov(akv)om prehranom, tijelo nikad ne bi postalo preteško/predebelo u tolikoj mjeri da postane tromo, pospano, i nespretno do te mjere da duši bude teško održavati takvu nespretnu mašinu u pokretu, da ne spominjemo činjenicu da bi ona sebe mogla bolje zaokupiti sa nečim drugim pored takvog teškog rada. **[9]** Gledajte, u drevna vremena je bilo mnogo ljudi koji su živjeli na takav jednostavan način, a oni koji su svoje prebivalište imali u planinama su vodili posebice jednostavan način života. Iz tog razloga su oni uvijek bili u posjedu svog 'šestog čula' (*second sight*); oni su se, i danju i noću, sasvim prirodno družili sa duhovima, i dozvoljavali su sebi biti podučeni s njihove strane u mnogim različitim stvarima. Duhovi su im ukazali učinkovitost bilja/trava, i također gdje se ovaj ili onaj dragocjeni metal krio u planinama. Ovi duhovi su ih također podučili kako povaditi te metale te kako ih taljenjem i kivanjem iskoristiti u raznorazne korisne svrhe. **[10]** U planinama rijetko da je postojala jedna kuća koja nije imala baš svoje vlastite kućne duhove, poput kućnih slugu u drugim kućama. Posebice je u planinama bilo mnogih mudrih ljudi koji su živjeli sa najtajnovitijim silama prirode; osobito oni su se družili sa duhovima sa najvećom prisnošću, i ove sile ili duhovi su uvijek bili na njihovom raspolaganju. **[11]** Kada su ljudska bića iz nižih predjela posjetila ove planinske ljude, oni bi morali imati osjećaj nečeg natprirodnog i tajanstvenog; to je bilo osobito očigledno kada su se zlobni ljudi svađali sa planinskim ljudima. Takva svadljiva osoba bi uvijek bila podučena lekciji, ali to je nadilazilo njegovo shvaćanje. On onda ne bi mogao nastaviti sa ikakvim objašnjenjima nego reći da mu takvu stvar nitko ne bi mogao učiniti osim utjelovljenog vruga ili njegovih suučesnika. **[12]** Koje su bile posljedice? Žitelj sela ili grada koji je postao svjestan

ovih stvari putem takvog jednog iskustva bi odmah kontaktirao lokalnog svećenika. Svećenik bi uredio mise, procesije, i izgonjenja vragova, za što je svećenik uvijek primao značajnu količinu novaca. Nakon toga bi on slučaj proslijedio civilnim vlastima ili sudištima. Civilne vlasti bi obično zatvorile sve stanovnike kuće gdje je tužitelj navodno bio začaran/uklet. Ti stanovnici su bili spaljeni na lomači bez suđenja. **[13]** Kasnije je ova situacija postala još gora; sve što je bilo potrebno je zlonamjerna optužitelj. Osumnjičena osoba se je morala pojaviti na sudskoj istrazi pred sudom za vještice, i tek je u skorija vremena izuzetno neuko/glupavo stanovništvo shvatilo da je cijelo progonstvo vještica bilo ništa drugo nego sramno barbarstvo. Međutim, ljudi su iz jedne krajnosti prešli u drugu. Nije ispravno, ako si prirodno ljudsko biće, komunicirati/družiti se sa duhovima, ali je čak gore izjaviti da je cijeli duhovni svijet nepostojeći. **[14]** Ne može se zanijekati da su, u ranija vremena, ljudska bića povremeno kontaktirala zle duhove i, uz njihovu pomoć, uzrokovala lokalnu štetu. Ali ti zli duhovi su bili pod kontrolom (*ili 'imali kontrolu'*), i bili su spretni/stručni nadglednici za svoje dobre susjede, koji su su točno znali što su takvi zli ljudi imali na svojoj pameti. Svećenstvo, međutim, nije marilo tko je bio dobar a tko zao; svi su morali biti spaljeni na lomači.

38 Prvi, najniži predio zraka 1-17

[1] Prvi predio zraka, koji je prirodno najniži, nalazi se tamo gdje atmosferski zrak liježe (*ili 'odmara'*) na površini Zemlje, i u kojem žive biljke, životinje i ljudska bića. Tu je duhovno toliko usko isprepletano sa prirodnim, da bi onaj koji je mudar zasigurno morao ovako govoriti: **[2]** Ja u ovom najnižem zračnom regionu ne pronalazim ništa drugo do duhovno; samo, to što je duhovnom akcijom fiksirano, trenutačno ili postepeno, jedino to ostavlja utisak prirodnog; ali u principu, sve to je ipak potpuno duhovno. **[3]** Zašto se ovdje kaže 'duhovno' a ne kompletno 'duh'? – Jer se u ovom regionu duhovne, time dakle i duševne pojedinačne specifične inteligencije, postupno obuhvaćaju, ujedinjuju u jednu cijelu, savršenu formu opet kompletnu i gdje se moraju pronaći kao jedno biće svjesno samo sebe. **[4]** Kako je ovo za shvatiti? Ja vam kažem: lakše nego što mislite. **[5]** Svugdje je određen/dan centar za potpuno ujedinjenje svih duhovnih specifičnih sastavnica (*specifica*). Taj centar je u stvari najuže zarobljen/svezan pra-duh ili iskra ljubavi iz Mene. On sebi silno privlači sve ono što je njegove suštine; koliko god da je to raspršeno, ono će se tom duhovnom centru kojem pripada ipak priviti, i biti će, iako je iste kvalitete, kod svakog centra drugih obilježja/karakteristika. **[6]** Jedan primjer će ovo potpuno razjasniti; **[7]** promatrajte, na primjer, obrazovanje nekolicine studenata u školi. Recimo da stotinu studenata ima istog učitelja, uči iz istih knjiga, te piše prema istom pravilu. Međutim, promatrajte te studente u kasnijem životu; ni dvojica od njih neće imati potpuno isti način razmišljanja ili isti rukopis; a postojat će i mnoštvo drugih takvih različitosti. A ipak je duhovna hrana u njihovoj naobrazbi bila ista. Svaki pojedinačni duh među ovim studentima je, iz opće instruktorske hrane, uzeo precizno ono što se posebice slagalo sa njim, bez ikakvog učiteljevog utjecaja. **[8]** Ovaj primjer vam ukazuje kako svaki duhovni centar uzima, iz beskonačnog mnoštva inteligentnih specifičnih sastavnica, baš (*ili 'precizno'*) ono što mu nužno treba, baš kao što urođena

centralna duševna specifična sastavnica svakog sjemena pronalazi i privlači točno ono što joj je potrebno iz iste vode, istog zraka, iste zemlje, i istog svjetla. **[9]** Na taj način duševne inteligencije sebe organiziraju u red oko korespondentnog duhovnog centra. One teku prema tom centru, uzimaju inteligentnu formu, te se oblikuju u skladu sa fundamentalnom suštinom tog centra. Istinski duhovni centar se reflektira u formi ljudskog bića. **[10]** Riječ je, kao ilustracija, također izvrstan primjer ovog procesa. **[11]** Odmah nakon što je dana (*izgovorena*), riječ privlači sve što je nužno za razumijevanje njezine ideje. **[12]** Uzmimo kao centar dobro poznatu riječ 'zapovijed'; ta riječ je (*jedan*) centar, ali u trenu sjedinjuje u sebi ono što je za nju nužno da bi bila zapovijed. **[13]** Što pripada riječi 'zapovijed'? Kao prvo, mudro biće koje postavlja zapovijed, koje ima ogromnu moć uvida/proviđanja i prožimanja svih stvari kao i razlog zašto i kome dati zapovijed. Drugo, mora postojati slobodno biće, obdareno sa razumijevanjem i voljom, sa ciljem da prihvati, razumije i izvršava tu zapovijed. Što je potrebno da se stvori takvo biće i kakve kvalitete mora posjedovati Stvoritelj da bi mogao stvoriti takvo biće? Treće, zapovijed mora biti sankcionirana; šta je opet potrebno da bi se jedna zapovijed mogla mudro, pravedno i efektivno sankcionirati? **[14]** Gledajte beskonačan broj spoznaja/pojmova, osnovnih ideja i silâ koje su istovremeno povezane sa jednom idejom riječi 'zapovijed'. **[15]** Svaka riječ formira za sebe specifični duhovni centar. Ona privlači ogroman broj ideja i ujedinjuje ih sa sobom, tako da u jednoj specifičnoj riječi iste ideje određuju nešto sasvim drugačije od onih u drugoj riječi. **[16]** Idejama riječi 'ljubav', 'vrlina', 'poniznost' i 'Bog' pripada isto toliko drugih ideja koliko i riječi 'zapovijed'; ali ono što zapovijed čini zapovijedu, isto čini i ljubav ljubavlju, vrlinu vrlinom, poniznost poniznošću, Boga Bogom, - isto kao što iste elementarne specifične sastavnice u djetelini postaju djetelinom, u repi repom, u lozi lozom itd. **[17]** Ako ste do određene mjere razumjeli što je bilo rečeno, onda ćete shvatiti kako je donji predio (*zraka*) radionica za obnavljanje/restauraciju i ponovno sjedinjenje duhovnih i astralnih specifičnih inteligentnih sastavnica, koje u usavršenom duhu čine jedno. Ovdje je mjesto za sisanje, to je njiva na kojoj se u svakom pojedinačnom duhovnom sjemenu sve podesne/prigodne povezanosti idejâ kondenziraju u jednu formu. Sakupljanje svih raspršenih/rasturenih specifičnih sastavnica duše se odvija oko specifičnog duhovnog centra.

39 Duhovi upravitelji najnižeg predjela zraka 1-13

[1] Gdje god se velika korporacija mora održavati u pogonu, moraju postojati izvršni direktori (*koji su*) zaposleni da bi sve održavali u najboljem redu. Ovo također važi i za najniži duhovni predio zraka, **[2]** čak iako se samo povremeno/rijetko nekoliko rasturenih duševnih inteligencija instinktivno sakupe oko duhovnog centra kojeg su (*ili 'pošto su ga'*) prepoznali kao svog vlastitog. Ova sakupljanja bi međutim bila besciljna, ako ne bi bila u skladu sa određenim redom. Bilo bi to isto kao kad bi netko bacio sav građevinski material za izgradnju kuće na jednu gomilu. Time bi kamenje, kreč, malter, drvo, crijep i sve što se koristi za gradnju jedne kuće, bilo bačeno na jednu gomilu; a kakva bi bila razlika između takve hrpe građevinskog materijala i pravilno/uredno uzdignute strukture, u kojoj je svaki materijal zauzeo svoje prikladno arhitektonsko mjesto a u skladu sa umjetnošću gradnje (*arhitekturom*)? **[3]** Duševne specifične sastavnice i duhovni centri su u našoj nižoj

duhovnoj sferi konstrukcije prisutne u izobilju. Svaki dijelić (*ili 'svaka čestica'*) je nastanjen(*a*) sa svojom vlastitom živom inteligencijom, a ipak material se(*be*) ne može izgraditi u potpuno ljudsko biće, pošto svaka inteligencija prepoznaje unutar sebe samo jednu stvar iz ogromnog mnoštva (*out of multitude*). Ne prije nego su mnogobrojne inteligencije nužne za biće povezane od strane duhovnog majstora/glavnog graditelja u jednu formu i jedno biće, može takvo biće postepeno naučiti kako postići generalno razumijevanje koje nadgleda/nadzire cijeli red. **[4]** Što se podrazumijeva pod 'naučiti'? Ništa drugo nego probuditi pojedinačne duševne inteligencije, te ih nakon toga povezati jedne sa drugima u svrhu jedne ili više zajedničkih aktivnosti. **[5]** Što je više ovih inteligencija koje su probuđene i spojene jedna sa drugom unutar sebe marljivošću i gorljivošću, to osoba postaje više učena i više zna. No ovakva erudicija/obrazovanje ni u kojem slučaju nije mudrost. Mudrost se postiže potpunim buđenjem (*ili 'aktiviranjem'*) duha, kada su sve inteligencije u duši trenutno/istovremeno prožete sa (*Božjim*) duhom. Kroz to su one probuđene i ujedinjene u potpunu Božansku inteligenciju u ljudskom tijelu. **[6]** Isto bi bilo ako bi neko bio odveden po mraku u muzej bez osvjetljenja (*ili 'u kojem ne gori svjetlo'*). Čak i ako bi mu bilo dozvoljeno da dodiruje umjetnine, i ako bi mu bili dani detaljni opisi svakog objekta kojeg je dodirnuo, on bi i dalje, bez obzira na sve to, imao samo blijedu percepciju samo jako malo stvari u muzeju; on, naravno, ne bi imao nikakvu ideju o većini objekata. Takva osoba bi sa sigurnošću rekla: 'Ako bi tu bilo svjetla, mogao bi sa lakoćom vidjeti mnoge stvari u trenutku (*ili 'jednim pogledom'*), dok ih sada pokušavam prepoznati sa velikim naporom i nesigurnošću, koristeći svoje čulo opipa/dodira u mraku.' I duh ljudskog bića sudi na posve isti način. Zbog toga je učenjak/naučnik netko tko je bio podučen/podučavan u mraku jednog muzeja. **[7]** Međutim, kada za onoga koji se nalazi u tom muzeju, odjednom izađe sunce i muzej rasvjetli u svim njegovim prostorijama, da li će mu još biti neophodno napipavati uokolo (*riječ 'herumtappen' se odnosi na akciju slijepca koji se uz pomoć čula dodira kreće kroz prostor*) kako bi prepoznao objekte? O ne, on ih sada obuhvaća jednim pogledom i vidi sve što je u muzeju, i to ne samo djelomično. I ako su objekti u muzeju posloženi, on će sa velikom lakoćom prepoznati glavnu svrhu umjetničkih djela postavljenih u tom muzeju, isto kao i specijanu namjenu svakog pojedinog objekta. **[8]** Vidite, tu je prva naobrazba jednaka mehaničkom učenju, i iz tog učenja moguće upoznavanje sa eksponatima u muzeju predstavlja učenost svjetskog čovjeka. **[9]** Mudrost je druga; ona beskrajnu množinu sagledava odjednom na najjasnijem svjetlu, što učenost samo djelomično 'opipava' u mraku. **[10]** Ali iz toga proizilazi da sa udruživanjem/skupljanjem, u skladu sa redom, svih onih duševnih sastavnih inteligencija koje pripadaju (*spadaju u čine*) jednom biću, još ni izbliza nije povezana/prisutna ta razina generalne spoznaje, koja je nužna kako bi se u našoj donjoj regiji stvaranja/izgradnje bića pojedinačne duševne inteligencije slagale i udruživale na taj način da iz toga sa vremenom može proizaći zaista savršena/potpuna spoznaja. Moraju biti prisutni pomagači, koji, nadgledajući red strukturiranja bića, moraju to također i voditi. **[11]** Tko su, međutim, ti majstori graditelji? U najnižem predjelu zraka su to mnogi anđeli. **[12]** Ja Osobno sam Majstor (*Graditelj*) nad njima. A gdje sam Ja, tamo mnogi ostaju koji žele biti u Mojoj prisutnosti. **[13]** Uvijek kada nebo

razvija svoju najveću aktivnost, tamo pakao nije manje aktivan. Tako mora biti i u ovom predjelu, jer inače ne bi bilo ravnovjesja i stoga mogućnosti slobodne odluke između dva pola (*riteta*).

45 Mineral, biljka i životinja 1-17

[1] Biljno Kraljevstvo je na izvjestan način prijelazna točka između minerala i etera – koji se iz sazvežđa spušta kao rosa – i životinjskog kraljevstva. **[2]** U osnovi, niti biljno niti mineralno kraljevstvo ne postoje u čistoj formi pošto su, u stvarnosti, oba ta kraljevstva također životinjska kraljevstva. Svaki se mineral sastoji od mnogo mikroskopskih životinjskih vrsta; a unutar tih životinjskih vrsta (*mikroskopskih životinjica*) se može pronaći isto toliko puno individualnih psihičkih inteligentnih sastavnica. Onome koji ima bar malo istinske mudrosti duha neće biti teško utvrditi osnovne inteligentne specifične sastavnice u svakom mineralu baš kao i u svakoj biljci. **[3]** Sve što morate učiniti je ustanoviti karakteristike minerala ili biljke; onda ćete također pronaći mnoge različite vrste osnovnih specifičnih sastavnica (*specifica*), od kojih je svaka jedinstvena i stoga, sa jednom inteligencijom, ispunjava jednu pojedinačnu svrhu u mineralu. **[4]** Sa ciljem da bi mineral mogao postati ono što jeste i ono što bi trebao biti, različite vrste specifičnih sastavnica (*specifica*) koje pripadaju mineralu se moraju ujediniti da bi formirale pojedini mineral što je nužno (*st*) u skladu sa redom. **[5]** Kako bi ovo dobro shvatili, poslužiti ćemo se jednim primjerom. **[6]** Ako istražimo/promotrimo željezo, i ako nabrojimo pojedinačne karakteristike ovog metala, vidjet ćemo što je nužno za njegovu formaciju. **[7]** S jedne strane, željezo je teško. Što prouzrokuje tu težinu? Specifična sastavnica koja se izdiže iz najunutarnjijih zemaljskih komora, iako ovdje zavezana za ovaj metal, još uvijek kurs svoje inteligencije usmjerava ka tamo gdje je toliko dugo vremena bila protjerana/prokleta. Ljubav u ovoj sastavnici kao da je prema dole. **[8]** Uočavate nadalje čvrstinu željeza. Ova karakteristična specifična sastavnica sakriva u sebi odvojenu inteligenciju potpune sebičnosti, a sa njom, naravno, tvrdoću (*neosjetljivost*) prema bilo kakvoj ljubavi prema bližnjem. Ova specifična sastavnica (*specificum*) je također od dolje. **[9]** Nadalje, mi otkrivamo kako je željezo savitljivo, što već predstavlja višu psihičku inteligenciju, ponizno popuštanje. To je ujedno razlog zbog kojeg je ova specifična sastavnica moćnija od prethodne dvije. Prve dvije ne gube ništa od svoga karaktera kroz prisustvo ove specifične sastavnice, no moraju djelovati u skladu sa njom. To je razlog zašto željezo postaje više savitljivo i kovno/duktilno kada se ugrije. To stanje korespondira sa ljudskom poniznošću. Što se više popustljiva poniznost i volja testiraju kroz vatrena iskušenja, to oni postaju sve više prilagodljiviji/popustljiviji. Ova specifična sastavnica je, bilo kako bilo, ipak od dole, ali je već od dobre vrste jer je naučila poslušnost. **[10]** Slijedeća razlikujuća karakteristika (*specificum*) je rastvorivost, razriješivost. Željezo se, kako znate, može otopiti bilo kiselinom bilo vatrom. Inteligencija slobode leži unutar ove specifične sastavnice; ako ona pronađe mogućnost za svoje oslobađanje, ona vuče sa sobom sve ranije spomenute specifične sastavnice. Ova specifična sastavnica po prirodi također korespondira sa centrifugalnom silom, koja bi se širila do beskonačnosti ako ne bi imala svoje ograničenje. **[11]** Pored toga, ima još jedna karakteristika koja spriječava da se to dogodi: jedna inteligentna sastavnica koja izražava

nepokolebljivu čvrstinu. Ova specifična sastavnica se želi povući u sebe te je stoga protusila prijašnje. Ova specifična sastavnica ograničava onu koja teži širenju, dok prijašnja centrifugalna kontrolira potonju centripetalnu. **[12]** Opet primjećujemo još jedan atribut ovog metala; to je lakoća uz pomoć koje postaje užareno crven u vatri. To je uzrokovano sa specifičnom sastavnicama bijesa u željezu, koji je obično u stanju mirovanja. Kada se stimulira, on uništava sve druge specifične sastavnice te ih promijeni/premjesti u svoje vlastito stanje. Sve specifične sastavnice koje su do sad bile opisane dolaze od dole, i ni u kojem smislu ne bi, same od sebe, sačinjavale stvarno željezo. Sastav/sklop željeza postaje moguć jedino uz pomoć zasićenja plemenitih specifičnih sastavnica koje dolaze sa zvijezda. **[13]** Kako se te specifične sastavnice mogu prepoznati? **[14]** Kada se željezo (*pro*)trlja, ono postiže metalni, kiselkasti miris. Ovaj miris je specifična sastavnica sa inteligencijom koja već svjedoči o aktivnoj ljubavi, baš kao što je u svim ostalim kiselinama i u slobodnom kisiku prisutan dobro poznati životni zrak. U duhovnom smislu je to aktivna ljubav, koja je u stvarnom smislu sâm život. Ova sastavnica je ujedinijujući princip specifičnih sastavnica željeza. Ne samo da ta specifična sastavnica prožimlje željezo u potpunosti, već ga ta specifična sastavnica zaokružuje sa svojom vlastitom školjkom kisika. Otud izvire/tu su izvori mirisa željeza. **[15]** Još jedan atribut ovog metala je njegova ogromna želja da prihvati elektricitet. Uzrok tome je ista specifična sastavnica (*specificum*) u ovom metalu; to je inteligencija pokretljivosti, a sa njom i želja za društvenim sjedinjenjem. Ova specifična sastavnica nije ograničena poput ranijih, već je to specifična sastavnica koja prožimlje i okružuje (*encompassing*) ovaj metal, isto kao i ranije spomenuta specifična sastavnica. Ali pošto je povezana sa ranijim specifičnim sastavnicama, ona će činiti/ulagati neprestane napore da ih oslobodi te pridobije za sebe. Obično se (*be*) ukazuje u obliku rđe, koja u procesu vremena izmjeni (*literalno*: 'izokrene') i razloži cijelo željezo. **[16]** Rđa po sebi u stvari nije električna sastavnica koja neprestano ostaje slobodna, već su to ranije specifične sastavnice koje su spojene sa ovom slobodnom specifičnom sastavnicom, a ova specifična sastavnica (*rđa*) teži da postane poput ove električne sastavnice. Ova specifična sastavnica (*specificum*) je prema tome također od gore. **[17]** Još jedan od atributa željeza je njegov sjajni omotač (*luster*) bijelo-sive boje. Ova specifična sastavnica nosi u sebi kvalitetu 'mirnoće'. Jedino se u mirnoći sve može balansirati, i kao rezultat toga se pojavljuje glatka površina koja je receptivna za svjetlo poput površine ogledala. Ova specifična sastavnica je osobita/svojstvena svom željezu ali nije čvrsto spojena sa njim. I ova sastavnica se ujedinijuje sa njime samo kada je njegova površina očišćena, poravnata i ispolirana. Bilo kako bilo, ako bi njegovi dijelci – koji se u potpunom miru odmaraju na površini – bili uništeni kroz trenje, i koroziju, sastavnica bi istog trenutka napustila tu točku. Duša je jedino prijemčiva za svjetlo kada uđe u mirnoću svoga duha, pošto je u duhu glavni princip mirnoća (*peacefulness*). To je ujedno razlog zbog kojeg drevni mudraci svoje umrle nisu ispraćali sa ničim do željama za mirnoćom i svjetlom.

46 Sastav/struktura/kompozicija specifičnih inteligentnih sastavnica u živim bićima 1-11

[1] Kada se metal željezo kuje, on postaje elastičan. Ta elastičnost je također specifična sastavnica od gore, i istoznačna je sa sređenom/organiziranom/usmišljenom (*orderly*) snagom volje koja se ne mijenja iz dana u dan. Ako bi ova sila bila otklonjena (*ili 'ako bi odstupala'*) bilo kojim putem (*ili 'na bilo koji način'*), ona bi se odmah (po)vratila svojoj ranijoj upravi (*ili 'smjeru'*). Ova specifična sila je jedna od najraširenijih u najnižoj sferi zraka, i prožimlje svaki atom zraka; to je razlog zbog kojeg je sam zrak elastičan u najvećoj mogućoj mjeri. **[2]** Iako ova sila dolazi od gore, ona prožimlje cjelokupnu zemaljsku kuglu, te je glavni razlog za sva kretanja/pomicanja unutar i na njoj. Ona je stvarni/aktuelni princip koji uzrokuje kretanje i elastičnost svih tijela. Ona jedino u vatri slabi/opada, pošto je tada potaknuta na pre-veliku aktivnost – no ova najvažnija sila nikako ne može nestati/bititi uništena. Kada ju crveno-užareno željezo naizgled izgubi, elastična sila se vrati čim se željezo ohladi i čim ga se ponovno kuje. **[3]** Ova specifična sastavnica (*specificum*) je povezana sa svjetlom, pošto se sastoji od svjetlosnih atoma. Ona se drži u izuzetno malim prozirnim mjehurićima koji penetriraju/prodiru u sve pore materije. Ako su te pore smrvljene i zatvorene kovanjem tako da ti elastični mjehurići sa specifičnim sastavnicama ne mogu pobjeći, onda one ukažu svoje snažno prisustvo kada se željezo savija. One ga trenutačno prisiljavaju da se vrati u onom pravcu koji najbliže korespondira sa njihovom pozicijom pod pritiskom. **[4]** Nekoliko prirodnjaka je nazvalo ove atome svjetla 'eterične svjetlosne monade'. Ova oznaka je korektna, jer se izrazom 'monada' na određeni način u svojoj vrsti označava jedno zasebno ili pojedinačno. Pošto ova specifična sastavnica ima svoj izvor u svjetlu, ona je izuzetno posebna/čudna/osebujna, posebice u svojoj intelektualnoj sferi. Ona voli mir (*ili 'mirnoću'*) te ju traži sa najvećom upornošću. A s obzirom da sam princip mirnoće leži u njoj samoj, bilo kakvo ograničenje uzrokuje da ona traži svoje prethodno stanje mirnoće, stoga kada je izvan svoga ekvilibrijuma/ravnovjesja ona pokazuje (*excercises*) najveću silu motivacije, kojoj ništa ne može stati na put. **[5]** To je još jedna nova specifična sastavnica (*specificum*), nova inteligencija, u ovom metalu. Ona se dokazuje/potvrđuje na isti način kako to čini u biljkama i životinjama, što vodi do zaključka kako je za željezo nemoguće da je mrtvo tijelo, jer kada je stimulirano na pravi način/pravim sredstvima ono sadržava istu inteligentnu moć/silu koja je aktivna i u životinjama. **[6]** Od čega se, u stvari, ova specifična sastavnica sastoji? Jedna izuzetno mala iskra svjetla u već spomenutom mjehuriću. Ova mala iskrica je inteligencija sa čvrstom/ustrajnom (*ili 'onom koja ne odustaje'*) psihičkom voljom koja mirno ostaje u svom zatvoru sve dok nije stimulirana sa potiskom ili pritiskom. Ako je, bilo kako bilo, ona spriječena kada utječe u mjehurić, onda se budi unutar svoje školjke te ruši/probija zidove, kao što to čini zrak sa zidovima balona. Ako bi pritisak ili potisak bio premali, ona otkriva svoju prisutnost kroz drhtanje, kroz koje obično izvire zvuk (*ili 'što obično uzrokuje zvuk'*). Ako bi, međutim, pritisak ili udarac bio jači, onda ona dere svoju školjku i iskri/svjetluca se kao svijetleća iskrica vatre. To je razlog zbog kojeg ova specifična sastavnica izgleda slobodno aktivna u vatri i uništava sve čega se dotakne. **[7]** Sada kada ste se upoznali sa specifičnim sastavnicama ovog zasebnog metala, a kako su ove također prisutne i u biljnom i u životinjskom

kraljevstvu, što će nas spriječiti da prihvatimo kako i u metalima i mineralima također postoji animalni život? Jer zasebne inteligencije su uvijek iste, bilo u mineralima, biljkama ili životinjama, jedino se razlikuju po tome što u mineralima još jako malo inteligencija nastupa (*pojavljuju se*) udruženo, dok je kod biljaka i posebno u već formiranom životinjskom carstvu već na djelu prisutna veća količina istih. Mineral broji osam, devet, deset do najviše dvadeset inteligencija, dok su to recimo kod nekih biljaka više tisuća, kod nekih životinja više milijuna i milijuni milijuna, a kod ljudi su to bezbrojne inteligencije iz svih zvijezda i svih atomskih čestica zemlje. **[8]** Ali to manje ili više ne isključuje animalni život u mineralima, i to ne zbog toga što se u prvom redu te intelektualne specifične komponente u životinjskim figurama otkrivaju očima 'naoružanog' oka istraživača, i jer jesu s druge strane te inteligencije u metalima i mineralima istoznačne sa onima u životinjama. **[9]** Kad bi imali takav mikroskop koji bi predmete mogao povećati šest milijuna puta, uz pomoć tog mikroskopa bi u jednoj jedinoj kapi vode mogli otkriti neopisivu količinu najčudnovatijih životinjskih oblika. Ti oblici nisu ništa drugo do nosači različitih pojedinačnih inteligencija, koje se neprestano neprijateljski susreću, hvataju jedne sa drugima u koštac i naizgled uništavaju; ali na njihovo mjesto onda ubrzo stupa novi oblik, koji sve ove ranije u sebi apsorbira i istovremeno ih proždire/konzumira. Kad se je takav jedan oblik dovoljno zasitio, umiruje se i tone na dno. **[10]** Ali kada se jedan ogroman broj ovakvih oblika smirio i potonuo, kao usko srodna bića u miru se sljepljuju čvrsto jedna na druge, i vidi, iz toga za vaše oko nastaje naizgled mrtva materija. Ali to nikako nije tako; to je samo (z)broj zarobljenih zasebnih inteligencija, koje, opet rastvorene postaju žive (*živahne*) i mogu biti spojene/udružene u neku drugu formu, rad koji – kao što već znate – vrše već dobro nam poznati duhovi i to onakvom aktivnošću kakvu smo već opisali u biljnom kraljevstvu. **[11]** I nakon što smo ovaj uvod prošli temeljno, zaputimo se kao iduće u životinjsko kraljevstvo i vidimo kako tamo djeluju duhovi.

48 Granice između prirodnih kraljevstava 1-15

[1] Biolozi/prirodnjaci nisu, do dana današnjeg, bili u stanju zaključiti/odrediti gdje mineralno kraljevstvo prelazi u biljno kraljevstvo, i biljno kraljevstvo u životinjsko kraljevstvo. Gdje prestaje jedno kraljevstvo i počinje drugo? Gdje je zadnja i najsavršenija biljka, nakon koje više ne dolazi niti jedan biljni stupanj, već istovremeno na njegovo mjesto stupa prva, naravno vrlo nesavršena životinja? **[2]** Na površini Zemlje postoje mnoge biljke čija je priroda naizgled više životinjska nego biljna. Onda postoje životinje koje više naliče biljkama nego životinjama. Postoje također i minerali koje bi mogli prije svrstati u biljke nego u kamenje, i obrnuto. Mnoge životinje i dalje prikazuju biljo-like udove, a postoje biljke koje izgledaju skoro kao jako dobro razvijene životinje. **[3]** Stoga, treba shvatiti kako je jako teško odrediti preciznu granicu, pretežno zbog toga što postoji ogroman broj vrstâ životinja i biljaka koje su prirodnicima sasvim nepoznate, pošto većina tih čudnovatih/osebujnih biljaka i životinja raste i nastanjuje dubine oceana. A ogromne podmorske površine su botaničarima i zoolozima malo teže dostupne, i zbog toga je teško upoznati se sa životinjama i biljkama na dnu. **[4]** Pored toga postoji još ogroman broj životinja i biljaka na samoj zemaljskoj površini, koje su prirodnicima nepoznate, jer su te vrste nastanjene na nedostupnim i

istraživačima nepoznatim prostorima. **[5]** Na primjer, još nije u potpunosti određeno da li koralj pripada mineralnom, biljnom ili životinjskom carstvu. Mjerodavni prirodnjaci znaju da koralj formira određena vrsta jako malih crvića; oni prijanjaju jedan uz drugog da bi naposljetku formirali koraljnu grančicu. Ti sitni crvići su sigurno životinje. Ali kada se stvrdnu, njihova masa je tvrda poput dragog kamenja. Forma, međutim, koja se postepeno razvija međusobnim sjedinjavanjem naliči na stablo lišeno lišća koje ima grane kao i male grančice. Dakle to raslinje je s obzirom na organizaciju konglomerat sastavljen od bezbroj životinja, kao masa je mineral, a po izgledu i obliku je drvce. **[6]** Što je po tome koralj, bi jednim izrazom bilo teško odrediti/izraziti; ali da je koralj ono što smo malo prije utvrdili, svatko može uvidjeti i prihvatiti: dakle dijelom životinja, dijelom mineral, i dijelom biljka. **[7]** U oceanima postoji mnoštvo velikih i malih životinja koje očigledno pripadaju svim trima kraljevstvima, i to u znatno većoj mjeri nego koralji. **[8]** Uzmimo na primjer ogromnu hobotnicu. Ona je, bez ikakve sumnje, najveća životinja na zemlji; kad dostegne svoju punu veličinu, njezine mjere su 850 metara u dužinu te otprilike 170 metara u širinu i debljinu. Ta životinja nema određenu formu; ona ponekad, kada izađe na površinu oceana, nalikuje nepravilno oblikovanom otoku, na kojem se mjestimično/sporadično može vidjeti obilna vegetacija. Na njezinim leđima raste mahovina, morska trava, a učestalo izrastu čak i manja morska stabalca na kojima se često nalazi okruglasti crveni plod, koji ste već često vidjeli i to kod nakita kod kojeg je taj plod optočen zlatom i koji se tako prodaje kao ukras ručnim satovima. **[9]** Taj plod, koji se često može pronaći kako pluta na obalama mora, raste i zri obično na leđima naše hobotnice, koju samo loše podmorsko vrijeme tjera na površinu mora. A pored toga ćete na leđima hobotnice često pronaći mnoga crvenkastoj stijeni nalik ispupčenja koja su učestalo odbačena od strane hobotnice; ona onda plutaju na površini oceana i nalik su tamno crvenom kamenu, šljaki/plovučcu (*pumice stones*). **[10]** Ova životinja je naizgled biljka i mineral. Kada mali brod prođe preko leđa ove ogromne životinje, životinja se trenutno pokaže (*surfaces*) i podigne brojne sjajno bijele ruke, koje su nalik 51 metra dugačkim slonovim surlama, na svim stranama do iste visine. **[11]** Taj polip onda stisne brod sa svojim užasnim rukama u svoje pretjerano/neumjereno široko ždrijelo i konzumira ga; na taj način proždre/proguta čitav brod sa svim što je na njemu bilo. Njegov stomak posjeduje probavnu moć kojoj se ništa ne može oduprijeti, čak ni kamenje, metali ili drvo; on konzumira apsolutno sve; ništa ne ostaje, čak ni najmanji dijelčići. **[12]** A pošto ova životinja probavljuje toliko mnogo različitih stvari, to objašnjava zašto se toliko mnogo parazita biljne i životinjske vrste pojavljuje na njezinoj površini. **[13]** Ponovno se postavlja pitanje: Kojem će kraljevstvu biti pripisana ova životinja? S obzirom na njezinom formu ona izgleda kao mineral, kao komad zemlje. Pošto nekoliko vrsta biljaka raste na ovom stvorenju, ona bi također mogla biti smatrana za veliki oceanski biljni gomolj, ili pak za preveliku podvodnu biljku mesožderku. **[14]** Nekome tko ove točke kritički razmatra će biti jako teško svrstati ovo stvorenje u pojedino kraljevstvo. A kako bi samo bilo teško za bilo kojeg prirodnjaka (*prirodnog naučnika*) smjestiti samu Zemlju u neku pojedinačnu kategoriju! Zemlja je, u svoj vjerojatnosti, zasigurno mineral, pošto na svojoj površini stvara/proizvodi mnoštvo minerala. Ali ona je istovremeno zasigurno i biljka, pošto na njoj raste toliko mnogo biljaka; a još je sigurnije da je Zemlja životinja, pošto ona daje/donosi životinjski život u izobilju. **[15]** Najzad, međutim, ne

postoji takva stvar kao odvojeno mineralno, biljno ili životinjsko kraljevstvo. Postoji samo jedno kraljevstvo, a to je kraljevstvo stvorenja/bića sa svim njihovim različitim formama. Originalno, sve je animalno (*anima duša*), ne mineral ili biljka. U tome/ovdje leži razlog zašto se razlikujuće značajke između navodno tri kraljevstva tako teško određuju. Različiti nivoi su prisutni jedino unutar reda uspona/uzdizanja bića.'

49 Životinjska duša i utjecaj duhova na nju 1-20

[1] Dovoljno često je bilo spominjano kako duhovi u mineralnim i biljnim kraljevstvima raspoređuju/stavljaju u red/grupiraju inteligentne specifične sastavnice (*specifica*) u odgovarajući red, u jedno biće, i povezuju/sjedinjuju zvjezdano i zemljano. Što ostaje ispitati/razmotriti je oblikovanje/stvaranje/formacija ili prijelaz/tranzicija jedne životinje iz prijašnjih kraljevstava, i u čemu se u tom (*pri tome*) sastoji zadaća duhova. **[2]** U svakoj životinji je prisutna, do određenog stupnja, razvijena duša koja je aktivna uz pomoć tako zvanog živčanog duha (*nerve spirit*) koji ju okružuje u njezinom tijelu, koje je i dalje od grube materije. Životinjsko kraljevstvo je time/na taj način razlučivo (*po tome se razlikuje*) od biljnog kraljevstva, a još više od mineralnog kraljevstva. Životinja sada ima slobodnu dušu, dok je duša u biljnom kraljevstvu, a posebice u mineralnom kraljevstvu, još izmiješana i podijeljena u materiji, baš kao duh vina u grožđu. **[3]** Ali gdje se nalazi ovaj vatreni eter? U grožđu je on i dalje previše podijeljen te ne može izraziti svoj efekt, pošto je u svakom pojedinačnom grozdu, između tisuću specifičnih sastavnica (*specifica*), dodana samo jedna takva eterična specifična sastavnica. Kada je, međutim, ova pojedinačna/zasebna sastavnica/karakteristika (*specificum*) izdvojena uz pomoć destilacije i sakupljena iz velikog broja grozdova, onda ona jasno izrazi svoju silu. **[4]** To također važi i za životinjsku dušu. Ona je nakupina/gomila (*jedne*) količine eteričnih specifičnih sastavnica, koje već same za sebe tvore utoliko inteligentno slobodnije biće ukoliko su se raznovrsnije baš u to biće združile. **[5]** Kada se životinje razmnožavaju, duhovi upravljaju/tjeraju ove psihičke duševne elemente u fizičke organe rasplodavanja te ih, u trenutku rasplodnje (ili 'rađanja'), zatvaraju/oblače u tanki materijalni ogrtač. U tom tankom ogrtaču, duša postaje aktivna, te sebe započinje stavljati u red u skladu sa svojom inteligencijom. **[6]** Kad je duša ili psiha u ovoj prvoj nastambi sama sebe organizirala, tada se duhovi pobrinu za to da ta psiha kroz nove, posebno za to sagrađene organe dobije/primi iz majčinog tijela odgovarajuću hranu i time građevni materijal za svoje buduće tijelo, koje bi trebala nastaniti i kroz koje bi trebala djelovati. **[7]** Duša sama formira ovo tijelo, naravno, pod neprestanim rukovođenjem duhova, koji doduše pri tome ne moraju djelovati 'rukom' već samo svojom voljom. **[8]** Razvoj tijela se odvija na slijedeći način: **[9]** Eterična supstancijalna psiha mora najprije dovesti svoje inteligencije u red; to znači da te inteligencije sebe postepeno dovode u red u skladu sa zakonima privlačenja/asimilacije koji prebivaju u njima. Međutim, svaka od tih eteričnih, a sada već fizičkih, inteligentnih specifičnih sastavnica (*specifica*) nosi u sebi potpunu ideju koja se(*be*) materijalizira u određenu/pojedinu formu; ova karakteristika duše prelazi na tijelo za vrijeme perioda formiranja/izgradnje tijela. Tijelo, kada je u potpunosti razvijeno, nije ništa do tipičan oblik duše koja je bila dana maternici životinje u trenutku rasplodnje. **[10]**

Kada je forma u majčinoj maternici/utrobi potpuno razvijena, i ako je duša korespondentno izradila tjelesnu formu, duša se određeno vrijeme može odmarati. U međuvremenu, tijelo se nastavlja razvijati putem hrane koju uzima uz pomoć majčine maternice; sljedeća aktivnost duše započinje u glavnim organima. **[11]** Zapčinje kucanje srca, životni sokovi započinju svoju cirkulaciju, i hrana je prihvaćena od strane želuca. **[12]** I u ovom periodu fetus postaje živ u majčinoj utrobi/maternici. **[13]** Kada je time tijelo putem ovog procesa bilo skroz uređeno, kada su svi organi otvoreni, kada su puls i probava stupili u svoj uređeni tok/kretanje, kada su živci bili zasićeni i kada se u njima formirao duši srodan živčani duh putem određenog vlastitog elektro-magnetskog procesa fermentacije, tada opet svojom voljom pristupaju duhovi, labave veze između fetusa i majčinog tijela i tiskaju novo biće (*iz*)van majčinog tijela, i to je rođenje. **[14]** Nakon rođenja, novorođena životinja jedno kratko vrijeme mora biti hranjena od strane majčinog tijela, baš kao što su, na primjer, sisavci hranjeni sa mlijekom ili pernate životinje iscjedkom sluzi preko njihove hrane. Vodozemci su također hranjeni putem sluzi, koju ove životinje ispuštaju pod vodom u mlječnom obliku, i kod gmizavaca na zemlji putem soka koji odrasli ispuštaju ili iz bradavica ili iz ždrijela. Kod ovog oblika hrane tijelo biva (*dalje*) izgrađivano tako kako bi onda samostalno moglo tražiti, pronalžiti i konzumirati odgovarajuću (*mu*) hranu. **[15]** Od ovog trenutka pa na dalje, duša koja živi u tijelu započinje, pod rukovodstvom duhova, mijenjati materijalne specifične sastavnice tijela u supstancijalne sastavnice. Za vrijeme životnog vijeka tijela se specifične sastavnice na taj način razvijaju u sve bogatiju dušu. Kada je duša dosegla najveći mogući razvoj, ona sve više i više zanemaruje svoje tijelo. **[16]** Tijelo se kroz ovaj proces troši sve dok ne postane jako teško za dušu, i postane u potpunosti nepogodno za bilo koji daljnji zadatak. Kroz živčani duh, ono duši uzrokuje bol; međutim ti bolovi doprinose odbacivanju ili oslobađanju duše od tijela. Duša je svejedno ponovno uhvaćena/'zarobljena' od strane duhova te postavljena na viši životinjski nivo; taj nivo je, naravno, kompliciraniji od prethodnog. Na ovom nivou duša postaje aktivna na isti gore opisani način. **[17]** Specifične sastavnice (*specifica*) odbačenog (*departed*) tijela moraju ponovo biti razgrađene, jer od strane duše još uvijek nisu bile uređene u određen/konkretan/definitivan, već samo u 'nužan' red/uređenje. Ali putem ponovnog razlaganja su postavljene u određeniji (*konkretniji*) red i tokom sljedećih životinjskih stupnjeva tvore žensku psihi, dok je slobodna, stvarna psiha, koju smo sada razmatrali, muška: i tako 'Eva' svugdje dolazi/nastaje iz rebara muškarca. **[18]** Ovdje se može pojaviti pitanje; što se događa sa specifičnim sastavnicama odbačenih/odloženih ženskih tijela? **[19]** One su ujedinjene sa muškim specifičnim sastavnicama. To im pak osigurava mogućnost da razviju nešto od muškog i nešto od ženskog unutar sebe na sljedećem nivou (*postojanja*). **[20]** Ako majka nije, istovremeno, ujedinila muške i ženske specifične sastavnice, sa čime/odakle bi razvila muško a odakle bi razvila žensko? Sve to leži/počiva unutar reda duše, pošto duša postavlja/namješta svoje inteligencije u skladu sa redom zakonâ o privlačenju.

50 Utjecaj duhova za vrijeme stvaranja ljudskih bića 1-10

1. Što se tiče čovjekova bića, njegove duše i duha, tu vam je rečeno toliko da takoreći znate već skoro većinu u svezi sa cjelim čovjekovim bićem; isto tako vam je i rasplodnja već predstavljena na najrazličitije načine. Pored toga preostaje još samo približiti vam utjecaj duhova na stvaranje čovjeka. 2. Što se tiče materijalnog stvaranja postoji jako mala ili nikakva razlika između rasplodnje/stvaranja/rađanja (*procreation*) ljudskog bića i životinje; razlika postoji više u unutrašnjosti/unutarnjem. 3. Naravno da duša mora biti (*postojati*) kompletna već prije stvaranja/oplodnje, što znači, ona mora ujedinjavati sve gradivne specifične sastavnice. To znači da mora ujediniti sve takve suštinske specifične sastavnice koje su raspršene kroz cijeli svemir, a one joj moraju biti dostavljene (*ili 'ona se sa njima mora opskrbiti'*) sa svih strana. 4. Takav jedan kompletni/potpuni konglomerat gradivnih/suštinskih sastavnica tada je već duša; jedino što su te sastavnice u njoj međusobno kaotično izmješane da se svakako može reći: duša je prije oplodnje jedan splet, takozvani gordijski čvor, koji mora prvo biti otpleten kako bi došao do forme/kako bi dobio formu. Taj rasplet započinje sa rasplodnim činom, jer tamo se taj duševni čvor postavlja u majčinu utrobu i omotava/ovija. 5. Unutar tog omotača (*ili 'te ovojnice'*) se inteligencije koje korespondiraju jedna sa drugom započinju približavati i međusobno hvatati/zahvaćati (*hold onto one another*). Duhovi im osiguravaju svjetlo u njihovom omotaču/ovojnici tako da mogu izvršiti ovaj zadatak. Suštinske specifične inteligencije prepoznaju jedna drugu na ovom svjetlu, razvrstavaju se, obuhvaćaju i sjedinjuju. Sve ovo se događa na prisilan zahtjev volje tih duhova, kojima je povjereno nadgledavanje. Ti duhovi su ono što bi vi nazvali 'duhovi zaštitnici'. Anđeli i viši anđeli će također vršiti svoj utjecaj. Svako ljudsko biće ima bar tri duha čuvara, dva anđela i jednog visokog anđela; a iznad njih stoji (*ili 'promatra'*) Sedmi, Kojeg dobro znate/poznajete. 6. Od trenutka stvaranja, ti se duhovi čuvari i anđeli postavljaju/organiziraju oko nove duše, te se neprestano brinu (*za to*) da se njezin razvoj odvija u skladu sa redom. 7. Jednom kada je duša, u svojem omotaču, postignula ljudsku formu, majčina utroba će je opskrbiti (*ili 'će joj osigurati'*) sa korespondentnim specifičnim sastavnicama. Duša koristi/upošljava ove specifične sastavnice da bi što čvršće povezala svoje inteligentne sastavnice. 8. Kada je to postignuto, druge specifične sastavnice uplivavaju/utječu iz majčine utrobe na mjesto novog utjelovljenja, i upošljavaju se u formiranju živaca. Živci na određeni način predstavljaju konopce i užeta koji od strane duše mogu lako biti uhvaćeni i potegnuti, kako bi time tijelu baš uz pomoć tih konopaca i užeta mogla dati pokret. 9. Čim su ovi zadaci bili obavljani, i u strukturi i u povezanosti, nove specifične sastavnice uplivavaju/utječu. Te nove specifične sastavnice su postavljene u red za formiranje unutrašnjosti/utrobe (*viscera*). Kad je temeljni dio utrobe predstavljen u prvim organskim osnovama, one se onda povezuju sa živcima. 10. Sa dodavanjem drugih specifičnih sastavnica će se kompletirati/završiti cijela formacija unutrašnjosti/utrobe. Većina živaca se povezuju u glavi, uglavnom na stražnjem dijelu glave, gdje duša također ima svoju glavu, tako da istovremeno sa formiranjem utrobe započinje i formiranje glave, koja je korespondentna slika (*ogledalo*) duše, jer se kroz određeno glavno zračenje sva inteligencija duše koncentrira u glavi. A

pošto se inteligencija u najpotpunijoj formi ogledava u očima, ona se tamo može najbolje prepoznati. Sve emanacije/zračenja pojedinačnih duševnih inteligencija duše uplivavaju/utječu u oči, i time formiraju svoju prirodnu moć gledanja/vida (*'oči, kao ogledalo duše'*). A kroz silu vida oči mogu u sebi formirati (*iz*)vanjski svijet. **11.** Kada je duša kompletirala ovaj razvoj uz pomoć/asistenciju duhova, ona se opskrbljuje sa novim specifičnim sastavnicama, koje će biti angažirane u formiranju mesa, hrskavice, mišića, tetiva/žila, vena i kostiju. One stvari koje pripadaju jedne drugima se same zahvaćaju. Kada duhovi ne označe/pokažu specifičnim sastavnicama inteligencije pravilan put kroz svoje mudro vođstvo/rukovođenje, smjer a također i forma (*ljudskog tijela*) može biti kriva/loša/naopaka. Kada je žena koja nosi dijete sa svojim mislima i osjećajima u paklu, gdje je Moji dobri duhovi i anđeli ne mogu pratiti, posljedica je obično pobačaj. Prema tome, od svake žene bi trebalo najhitnije zatražiti da se u periodu trudnoće ponaša što je moguće bolje/plemenitije (*virtuously*).

51 Razvoj ljudskog fetusa 1-20

1. Kada je duša razvila hrskavicu, mišiće, kosti i žile, ona usmjerava svoja nastojanja (*svoju brigu; u smislu, 'o tome se stara'*) ka vanjskim udovima tako što ih kompletira pravilnom aplikacijom sastavnica koje im pripadaju. **2.** Kada je to jednom postignuto, duša se povlači u utrobu i započinje stavljati u pogon/pokret mišiće srca, kroz koji pokret su, prvo, vlastitim, vodenastim sokovima organi otvoreni i na određeni način probijeni. **3.** Kada se taj 'proboj' dogodio duša stavlja slezenu u pogon. To uzrokuje da slezena odmah započinje proizvoditi krv, koja se sprovodi u srčane klijetke odakle se odvodi u organe. **4.** Jednom kada je krv završila svoj prvi krug, želudac je stavljen u pogon/aktivira se i započinje sa vrenjem hranjivih sokova koji su sadržani u njemu. Kroz taj proces se odvajaju plemenitije specifične sastavnice. Grublji, neprobavljivi sluzavi sokovi se izbacuju kroz prirodni otpadni kanal u amnijsku kesu (*amniotic sac*). I to na određeni način predstavlja nečistoću/ekskremente djeteta koje je već fizički živo u majci. **5.** Kada je ovaj fetus proveo tri mjeseca u majčinoj utrobi živ, duša, čije se srce umirilo dosežući određenu čvrstinu, će primiti vječni duh, koji će biti postavljen u njezino srce sa sedmerostrukom omotom/ovitkom (*ili 'oklopom'*) od strane anđela. Nitko ne bi trebao začeti ideju kako je to materijalni omot/ovitak (*ili 'kako se ovdje radi o materijalnom oklopu'*); on je duhovan, koji je snažniji/čvršći i opstojniji od materijalnog, - što se iz puno stvari može uočiti i u svijetu, gdje je lakše probiti materijalnu sponu nego duhovnu. **6.** Zamislite si jednog siromaha i jednog jako bogatog čovjeka! Postavite siromaha pred zid i kažite mu da ga treba probiti, - i on će uzeti metalnu polugu (*za podizanje*) i moćan čekić i time će savladati jaki zid. Ali ako dođe kod bogatog čovjeka tvrda srca, njegovo srce nećete savladati niti metalnom polugom (*za podizanje*), niti čekićem, a još manje molbama; jer srce ovoga je ovijeno duhovnim okovima, koje ne mogu probiti zemaljske sile. To jedino uspijeva Duh nad duhovima! **7.** Jednom kada je duh bio postavljen u srce duše – to se u slučaju neke djece događa ranije, a kod neke pak kasnije, a kod mnogih ne sve do tri dana prije poroda – onda tijelo sazrijeva brzo, i rođenje će uskoro uslijediti. **8.** U ovom periodu majka bi se trebala posebno

suzdržavati draženja i požude, jer te požude i draženje najčešće potiču iz pakla, i kad god se majka u takvom uzbuđenom stanju 'dira', time se uzbuđuje/nadražuje kao nasuprotni u dušu postavljeni/usađeni duh i obilježava dušu putem korespondencije na podraženom mjestu. A taj biljeg duše se onda prenosi i na tijelo; to je porijeklo mladeža u djece. **9.** Da ovakav biljeg zauzima samo ograničenu, malu površinu, a ne direktno cijelu dušu i posljedično tome cijelo tijelo, to uzrokuju duhovi, jer da to nije slučaj, tim nepažljivim diranjem bi moglo uslijediti kompletno obilježavanje (*od strane*) pakla i potpuno upropaštavanje duše iz čega bi proizašla smrt tijela, što bi baš i bio cilj pakla. **10.** Zato bi se svako trebao paziti takvih ljudi koji na tijelu imaju puno upadljivih mladeža; jer, ne rijetko su u takvom biću budne paklene specifične sastavnice, - i kad su budne, tada je taj pojedinac, koji više takvih upadljivih biljega nosi na svome tijelu, ne-rijetko zao u ovoj ili onoj sferi. Takvi ljudi ili ništa ne vjeruju, ili su predani bludu ili kleveti, i na određeni način i ovdje može glasiti upozorenje: 'Pazite se obilježenih!' Jer, pakao bilježi sve što daje, kako mu to ne bi moglo biti oduzeto i kako ono što je njegovo nakon isteklog roka ponovo može biti prisvojeno. **11.** Tamo gotovo da se događa isto kao i na svijetu. Nebeski ljudi isto daju od onoga što imaju svojoj braći i sestrama bez računa i pečata; jer, oni daju ne da ponovo uzmu, - i to bez spora. **12.** Doduše svjetski ljudi isto daju, ali nikad bez računa i ovjere, kako bi nakon isteka određenog roka ponovo mogli uzeti; i u slučaju da im dužnici ne mogu uz-vratiti, dolazi do tužbe i spora, - i to je pakleno, jer pakao vječito tuži i parniči. **13.** Pa ipak, to sa mladežima ne morate shvatiti baš točno tako; jer ako je tih mladeža samo malo i ako su sitni, tada imaju ili malo ili ni malo veze sa gornjom slikom. Kao što je gore već bilo prikazano, duhovi koji štite i koji vode izgradnju, sprečavaju pakao u njegovim zlim nastojanjima; pa iako jedno dijete prilikom borbe dobrih i loših duhova dobije par oznaka, to su tada samo znaci koji sami u sebi nemaju posljedica, jer su paklene specifičnice sastavnice iz njih uklonjene. **14.** Dakako da bi se na ovom mjestu psiholog mogao zapitati pa reći: **15.** 'Kako može Gospodin, ako Ga ima, sa svim Svojim bezbrojnim mnoštvima anđeoskih duhova, koji su opremljeni svom silom i mudrošću, dopustiti, da odvratni pakao izvede takvo što na nevinom plodu u majčinoj utrobi? To je lišeno svake mudrosti i zvuči više kao nemoć!' **16.** Na to Ja kažem: Svakom svoje! Pustite korov nek raste sa žitom do vremena žetve; onda će sve pakleno biti krajnje precizno odvojeno od nebeskog, nebesko će biti pripojeno nebu, a pakleno paklu. I zbog toga neće biti izgubljena niti jedna duša, imala ona na sebi i tisuće paklenih oznaka; jer one će joj biti oduzete i biti će vraćene paklu. Ali sve će zavisiti od toga što se duša putem poniznosti trudila osloboditi svoj duh. Oslobodi li ga, tada će i ona putem njega biti slobodna od svega; ali ako to nije slučaj, ona će sama ostati zarobljena sve dok se duh ne riješi svog sedmo(ro)strukog omotača postajući tada jedno sa dušom. **17.** Kada je dijete rođeno, pluća su stavljena u pokret. Dijete sa svakim novim udahom započinje uzimati veliki broj specifičnih sastavnica, koje se trenutno koriste za formiranje živčanog duha i snaženje duše, što se tiče supstancijalnog aspekta njenog bića. Duša prima svoju unutarnju hranu specifičnih sastavnica i inteligencije kroz tjelesna čula, a sve je to uređeno od strane dobrih duhova ove sfere (*misli se na najniži nivo zraka*). **18.** Ovo objašnjenje vam jasno otkriva duhovnu sferu prvog predjela, kao i ono što ona sadržava i što se tamo događa, onoliko jasno koliko je to vama moguće otkriti. **19.** Razumljivije ili potpuno

(raz)otkrivanje nije moguće, pošto duhovno ne može biti oslikano u nužnoj jasnoći (ili 'sa nužnom jasnoćom') sa zemljanim riječima. No onaj koji ima mogućnost da uđe u duh u svezi ovoga što je ovdje bilo rečeno će uskoro biti u potpunosti uvjeren u istinu, i postići će dublje/duboko razumijevanje. **20.** Time bismo bili gotovi sa ovim prvim predjelom, i nadalje ćemo se kratko zaputiti u unutrašnjost zemlje i time završiti ovo priopćenje.

52 Duša i duh u čovjeku 1-20

1. Što se tiče prirodne zemlje, to smo u prirodnom dijelu ove objave, koliko je to god bilo moguće, već obradili; ali da ova naizgled prirodna zemlja nije ništa manje nego prirodna ili materijalna (*u smislu, 'ova naizgled prirodna zemlja je sve samo ne prirodna i materijalna'*), putem daljnjeg otkrivanja ćemo spoznati još točnije, nego je to do sada bio slučaj. **2.** Ali kako bi u ovoj stvari došli do temeljne spoznaje, moramo zaista fundamentalistički shvatiti što su u stvari duša i duh. **3.** Ova razlika je doduše već bila prikazana, i za vrlo bistre umove to već rečeno bilo bi dovoljno da mogu razlučiti razliku između bića/suš-tine duha i duše; ali za vas, koji po predmetu unutaršnjeg života još nemate ispravan način razmatranja, ova stvar mora još jasnije biti predstavljena, kako biste mogli doći do ispravne predstave. **4.** Duša je receptivni organ za bezbrojne ideje Prvoga Izvora, iz Kojeg je proizašla kao dah. Duša je nositelj formi, proporcija, i postupaka (*načina rada*). Sve te ideje, forme i postupci (*načini rada/djelovanja*) su u njoj postavljeni/usađeni u najmanjim omotima/ovojima. **5.** Pravilna mjera svih ovih (*formi, proporcija i postupaka*), sadržana u jednom biću, čini potpunu ljudsku dušu. Pošto se duša sastoji od mnoštva različitih dijelića inteligencije, ona je kao takva složeno/sastavljeno tijelo, te se prema tome može ponovno razložiti/rastaviti. **6.** Da zrak ima sposobnost rastavljanja na velike, manje i najmanje djelove, to vam dokazuje obična pjena, koja se ne sastoji od ničeg drugog do samih zračnih mjehurića, koji su nastali pokretom jedne nešto viskoznije/ljepljivije tekućine. Kad mjehurići nestanu, u njima zatvoreni zrak postaje jedno sa cijelom masom; ali dok god mjehurići opstaju, u sebe zatvaraju dio zraka kojega od vanjskog zraka - kako vi kažete - hermetički odvajaju prozirnim zidom/opnom. **7.** Cijeli svemir je ispunjen sa Božanskim idejama; čak se u jednoj monadi može sve pronaći – na najmanjoj skali, naravno. Tako je isto i cijeli svemir, cijela beskonačnost ispunjena idejama Božanstva, koje ispunjavajući cijelu beskonačnost, isto tako postoje i u jednoj monadi, ali naravno u manjem omjeru, isto kao što zrak u mjehuru u sebi sadrži iste dijelove koji se generalno nalaze u zraku. – To bi bila duša. **8.** 'Dobro, šta bi onda bio duh?' pitat će psiholog. - **9.** Iako je duh bezobličan (*nema formu*), on je ipak ono biće/suš-tina koje/a stvara forme, i tek kad su forme stvorene, može (*se*) baš u tim stvorenim formama manifestirati/djelovati i sam kao forma, što znači: **10.** Svaka sila, ako se kao takva želi dokazati, mora sebi postaviti protusilu; tek uz pomoć ovog stvorenog oslonca se sila može očitovati i manifestirati. **11.** Prema tome, duh je kao svjetlo koje, u sebi, vječno nastavlja biti svjetlo. No on može ostati neprimjetan kao svjetlo sve dok nema objekata koje može osvjetljavati. **12.** Svjetlo emanira/zrači neprestano i konzistentno/dosljedno, sunce je najbolji primjer za to. Svjetlo, kao što to na primjeru sunca vidite, iz njega neprestano ravnomjerno zrači; Ali bez jednog objekta oko ne može primjetiti njegovo postojanje. Noć

bez mjesečine ima isto toliko svjetla koje izvire iz sunca kao i noć sa mjesecom. No u prvom slučaju svjetlo nema objekta u eteru, i to je razlog zašto ga nitko ne vidi, iako je ono prisutno. Kada, međutim, mjesec, kao tijelo, za vrijeme noći okupira to mjesto, sunčevo svjetlo je trenutno perceptibilno, pošto udara u sunce i osvjetljava ga. **13.** Vi već možete prepoznati/uidjeti duhovni efekt svjetla u prirodi. Na Zemlji, u zraku, i u na-oko materiji (*onome što izgleda kao materija*), sve forme postojanja i razvitka/sazrijevanja leže zajedno bez ikakva pokreta. Ali čim se pojavi svjetlo, forme koje leže zajedno kao da su mrtve primaju život i (*pre*)uzimaju drug(*ačij*)e forme. Sada usporedite samo ljeto sa zimom, i duhovna aktivnost svjetla vam neće promaći! **14.** Sada znate što je u stvari duh: on je svjetlo koje stvara samo sebe iz svoje vlastite topline od/iz vječnosti u vječnost, i poput topline je ljubav i poput svjetla mudrost a ljubav je kao toplina, a mudrost je kao svjetlo. **15.** Čak kada ljudsko biće posjeduje koliko god savršenu dušu ali ima malo ili nimalo svjetla, ono će pokazivati malo ili nikakvu aktivnost u svojoj duši a također i u svojem tijelu. Međutim, uđe li svjetlo u dušu, ona postaje aktivna u skladu sa količinom svjetla u njoj. **16.** Duša kretenastog ljudskog bića (*tupana*) je isto tako potpuna kao i duša doktora ili filozofa. No tijelo ove duše je predebelo te duši dopušta/propušta malo ili nimalo svjetla. Svjetlosna iskra koja je postavljena u dušu ne može za-bljesnuti/blještati, pošto je previše stješnjena/stisnuta od (*strane*) čvrste mase tijela/mesa. Ali duša filozofa, propušta više svjetla, jer je kroz mnoge studije tjelesna materija postala lakša, i ne pritišće duhovnu vatru u jednoj točki. **17.** To je razlog zašto se u prvom slučaju može pronaći malo ili nimalo aktivnosti. Ipak, u drugom slučaju će osoba, zbog previše/prevelike aktivnosti, pronaći malo ili nimalo mira. **18.** Mi zasigurno ne možemo govoriti o mudrosti kada u duši sve postane svjetlo. Ovdje mi možemo govoriti samo o više ili manje svjetla. To vodi do zaključka kako je, bez duha ili svjetla, sve mrtvo, dok se na svjetlu sve može živo/živahno i aktivno razvijati i usavršavati. **19.** Svjetlo u sebi nema formu, ali stvara forme, i kako ih stvara, tako kao forma djeluje u formi. Forme mogu biti razdvojene/razdijeljene ili povezane, a nove forme se mogu stvoriti u velikoj raznolikosti. Ali svjetlo se ne može razdijeliti; umjesto toga ono bez prekida prožima sve što je u stanju primiti svjetlo. A ono što nije u stanju primiti svjetlo u sebi ostaje mračno i mrtvo, - jer stanje duše lišeno svjetla je smrt. **20.** Podrazumjeva se da mi ovdje govorimo o vječnom, jednoobraznom/jednolikom svjetlu, koje sâmo uvjetuje/određuje život; mi ne govorimo o svjetlu pucnja, groma ili bijesa, koje daje/omogućava sumnjivo osvjetljenje (*i to*) samo na nekoliko trenutaka. To svjetlo je poput paklenog svjetla. U paklu također postoje takvi bljeskovi, ali je svaki od njih popraćen deset puta većim (*ili 'desetorostrukim'*) mrakom. Pošto mi sada u dovoljnoj mjeri znamo razliku između duše i duha, trebali bi sa lakoćom shvatiti da Zemlja, u njezinoj čvrstoći, pripada Sataninoj zarobljenoj duši, dok je njezin duh zatvoren i okovan u neuništive okove.

54 Zakon podjele duše 1-12

[1] Dijelom je već bilo indicirano, prilikom opisa mineralnog i biljnog carstva, kako se teluridne/zemne specifične sastavnice neprestano uzdižu u bezbrojnim količinama koje se zahvaćaju, sjedinjuju i sebe u-ređuju u skladu sa voljom duhova koji su

(kao nadglednici) postavljeni nad njima. I, tako reći (*in the manner of speaking*), svi fenomeni (*ili 'sve pojave'*) na Zemlji su pojedinačni dio Satanine duše. **[2]** Ta podjela/dioba dakle, što će vam zasigurno zvučati tajanstveno, je uređena po (*jednom*) tajnom zakonu, koji na određeni način možemo nazvati Božanskom politikom, uz pomoć koje sâm Satan biva prinuđen da postane prvi pomoćnik pri toj podjeli/diobi. **[3]** Kroz svoju silu, on želi osloboditi svoju dušu, i dati joj njezinu prijašnju širinu ili doseg/domet. To je razlog zašto, iznutra, on neprestano/konstantno gori u svojoj komprimiranoj, zemljanoj, specifičnoj duši. Kroz to neprestano izgaranje, on želi promijeniti naizgled čvrstu materiju nazad u potpuno profinjenu supstancu. Taj pokušaj će biti dozvoljen pod zakonskim ograničenjem (*orderly restriction*), i u tu svrhu je organizam ove Zemlje tako uspostavljen, i postavljen u takav red, da zločesti duh mora ostati neprestano podjednako aktivan u svojoj istrajnosti/upornosti. **[4]** On radi (*ili 'se trudi'*) pod iluzijom da je kroz ovu aktivnost skoro u potpunosti oslobodio svoju zarobljenu dušu, i iz tog razloga on neprestano izbacuje psihičke (*ili 'duhovne'*) sastavnice (*specifica*) iz unutrašnjosti Zemlje. On zna malo ili ništa o činjenici da su te sastavnice presretnute od strane moćnih duhova i postavljene u red u novim potpunim/savršenim/besprijekornim ljudskim formama. **[5]** Sastavnice (*specifica*) koje dolaze sa tog/takvog mjesta su, naravno, skroz/sasvim paklena karaktera (*ili 'vrste'*) i fundamentalno (*u osnovi*) su zle. To je razlog zašto se moraju uzdizati kroz ogroman broj stupnjeva redova stvorenja/bićâ, i u potpunosti fermentirati prije nego postanu pogodne za organiziranje ljudskog tijela i ljudske duše. **[6]** Pakleni atributi (*ili 'karakteristike' otrovi*) ovih sastavnica (*specifica*) sebe jasno ukazuju u mnogim bićima koja prethode ljudskom biću (!). Promatrajte otrovnu prirodu skoro svih metala, toksine u biljkama, otrov u životinjama, veliki bijes, pogotovo kod životinja mesojeda, te užasnu podmuklost otrovnog crva – i paklena zloća ovih stvorenja vas neće zaobići. Da, čak i među ljudskim bićima ovaj čisto pakleni element/atribut sebe izražava u jako visokom stupnju, toliko da često postoji mala ili pak nikakva razlika između mnogih ljudskih bića i Princa Tame. **[7]** Ovo čisto pakleno zlo je bilo, kroz spuštanje/silazak najmoćnije sastavnice (*specificum*), 'Riječi Božje', prvo/najprije izloženo novoj fermentaciji kojom pakleno zlo biva promijenjeno u nebesko dobro. Ali to se ne događa odjednom. **[8]** Sastavnice (*specifica*) u suštinskoj duši ljudskoga bića su, u trenutku kada je duh prožeo/penetrirao dušu, zaista već nebeski čiste. Međutim tijelo ili meso ljudskoga bića je i dalje opako/zlo u svim svojim dijelovima, i dalje (*je*) pakleno. Tako da to meso mora izdržati još mnoge ponižavajuće ispite, sve dok postepeno ne postane asimilativni dio duše, koja je još od prije postala čista. **[10]** To je razlog zbog kojeg tijelo mora umrijeti, sa ciljem da se razloži. Tijelo mora preći u svim svojim dijelovima u svakojake crve i, kao takvo, ponovno umrijeti i razložiti se, te, nakon toga, prijeći u bezbrojne infuzorije/naljevnjake (*infusoria različiti mikroskopski organizmi koji se nalaze u infuziji raspadajućih organskih tvari*). Ti infuzoriji uđu u biće biljaka. Biljka se onda rastavlja/raspada u najrazličitijim stanjima; dijelom u zemlji, dijelom u vatri, dijelom u (*životinjskim*) želucima. To/ovaj proces se nastavlja sve dok i posljednji atom ne bude razložen i slobodan; u slučaju nekih ljudskih bića to uzme nekoliko stoljeća, a u slučaju nekih više obmanutih – onih budalâ koje vole svoje tijelo – čak i više tisuća godina, sve dok se tijelâ koja ostave za sobom u potpunosti ne razlože. **[11]** Suštinski, čisti pakleni kvasac svakoga tijela će ostati neraspadljiv za sva vremena

kao Satanino naj-suštinskije glavno vlasništvo, tako da će on ostati sa trajnim tijelom. Što god se od duševne supstance moglo priljubiti uz njega, bez obzira koliko sićušno, će biti uzeto i utjelovljeno u dušu ljudskog bića. **[12]** Na taj način će cijela Satanina duša postepeno uskrsnuti kroz mnoga ljudska bića, od kojih je svako ponaosob potpunije/savršenije/besprijekornije nego cjelokupni raniji veliki duh, što će reći, Satan. Da bi svaka duša mogla po-primiti potpune Božanske razmjere, Bog će u nju usaditi novi duh iz Sebe. Duša može, kroz ovaj proces, postati u potpunosti novo biće. To je novo stvaranje koje je sasvim iznova formirano u vatri Božanske ljubavi. Ali staro stvaranje će se vratiti u *(svoj)* prah i u svoju sve više rastuću nesvijest/nemoć, i otvrdnut će se i postat će podloga i podnožak ovog novog *(stvaranja)*.

57 Važnost poznavanja zla 1-4

[1] Teško je boriti se s neprijateljem kojeg vidiš i poznaješ; koliko mnogo teže bi bilo boriti se s neprijateljem kojeg niti vidiš niti poznaješ? Zato je potrebno istražiti takvog neprijatelja, tako da se znaš nositi s njim kako bi pobijedio u predstojećoj bitci. Stoga je od velike važnosti za vječni život duha temeljito upoznati Nebo i pakao. **[2]** Svrha anđeoskih duhova i ljudskih bića nije da pročiste i brinu za Nebo, nego samo za ono što je od pamtivijeka bilo nečisto. Zato je mnogo važnije poznavati mjesto nečistoće temeljitije nego mjesto čistoće. Jedino mjesto prljavštine mora biti očišćeno; kada je čisto, Nebo će se pojaviti samo. **[3]** Bilo bi apsolutno glupo kada bi stalno tražili od nekoga da ističe i hvali samo svoje dobre osobine, a da nikada ne razmišlja o svojim lošim osobinama, niti da vježba samokritiku. Dobrota ne zahtijeva pohvalu, jer se ističe sama po sebi. Ali, apsolutno je nužno da svako ljudsko biće potraži svoje zle misli i želje i radi na tome da ih ukloni. Puno je bolje ako kažeš: "Gospode, budi blag i milostiv sa mnom, bijednim grješnikom!", nego ako kažeš: "Gospode, hvala Ti što nisam kao ostali ljudi, kao što su carinici i svi ostali grješnici!" *(Luka 18:10-14)* **[4]** Prosudite sami što je važnije od ovo dvoje: poznavati zemlju po kojoj hodaš ili poznavati svod na kojem se još nitko nije ozlijedio. Tlo nas nosi; stoga moraš znati koliko je čvrsto, ima li provalija, i kako ih možeš izbjeći. Tko god želi izbjeći zlo mora ga prvo upoznati. Inače on ostaje nezrelo dijete. Stoga je vrlo važno temeljito istražiti zlo, tako da ga svatko može lako prepoznati u sebi.

58 Fantomi i zaposjednuće 1-12

[1] Mnogi od vas ste čitali u svezi čudnovatih slučajeva zaposjednuća, ali nemate detaljno znanje o tome kako se ova zaposjednuća događaju, odakle i pod kojim okolnostima. Za vašu informaciju, ovdje je dramatičan prikaz. **[2]** Sotona, koji ima mnoštvo zlih sljedbenika, traži od njegove bande *(ili 'svojih kompanjona')* da u izvjesnim vremenima dođu među ljude. Njima je dan zadatak da ni jedan kamen ne ostave neprevrnutim tako da bi uhvatili u zamku svaku dušu za dvor princa svih zala i laži. Zloće nakon toga prosljeđuju njihovom tajnom stazom nagore do gornjeg svijeta. Oni maskiraju njihove namjere što je vještije moguće, tako da svaki dobar duh kojeg bi mogli susresti neće postati sumnjičav. Ako bi takav dobar duh tražio za razlog, zloće bi dali pristojan odgovor i pokorno molili njihovog moćnog čuvara da im dopusti uzdići se, tako da mogu

naći priliku da poprave mnoga njihova prošla zla i sebe poboljšaju. **[3]** U kraljevstvu dobrih i zlih duhova, ništa se više ne poštuje od slobodne volje, pod uvjetom da namjere ovih duhova nisu previše zle. Njima će biti dozvoljeno uzdići se, naravno, pod neprestanim tajnim promatranjem. Budući je ova dozvola uglavnom zloupotrijebljena, oni se ne mogu tužiti kada se povrate u više neugodne uvjete od onih u kojima su bili ranije. **[4]** Što ove zloće čine kada se popnu do gornjeg svijeta? Neki od ovih duhova ljudskih bića, koji su, tijekom njihova zemaljskog života, bili vrlo oholi i bogati zemljoposjednici, prosljeđuju do njihova zamka, ako on i dalje postoji. Ove oni opsjedaju, budući žele učiniti ljude svjesnima kako se u zamku nalazi skriveno blago. Kada su ovi ljudi toga postali svjesni, oni preklinju zlog duha da im ukaže gdje i kada kopati kako bi pronašli blago. **[5]** Kada im zao duh ukaže svakojake vrste znakova, nagovještavajući gdje je blago navodno zakopano, ljudi kopaju, ali ne pronalaze ništa. Oni nastavljaju njihovu potragu sa najvećom revnošću. I to je kada se događa da takav zao duh odabire žrtvu, i uzrokuje mu da bude zaposjednut. I najlakši način kada se ovo može dogoditi je kada su hrana i piće unijeti i zaboravi se zatražiti Me za Moj blagoslov. Jednom kada je takav opsjedajući duh ostvario njegovu svrhu, onda je opsjedanje u starom zamku obično dokončalo. **[6]** Kada je opsjedajući duh ušao u ljudsko biće, on smjesta iztražuje srce toga čovjeka. Duh uskoro zna njegove slabosti, i započinje u-dah-njivati njegove zle naklonosti, želje, i žudnje. Kada su ove prihvaćene od strane srca sa odobravanjem, zloćko ostaje nijem/potihao kao promatrač, da bi vidio kako će ljudsko biće postepeno, u skladu sa ovim paklenim na-dah-nućima, započeti djelovati. Kada je ljudsko biće dovoljno ispunilo volju inherentnog zlog duha, onda ovaj duh obično uzrokuje smrtonosnu bolest u tijelu. Kroz ovo zli duh hoće trgnuti iskvarenu dušu što je brže moguće iz fizičkog tijela i kao plijen ju izručiti njegovom gospodaru i učitelju. **[5]** Međutim, posljedica nije nikada u skladu sa planom takvog duha. Čim duša napusti tijelo, bila ona dobra ili zla, ona će uvijek biti primljena od strane anđela. Zao duh će biti grubo discipliniran i vraćen njegovom gospodaru, gdje će primiti drugu vrlo tešku kaznu. I takav promašeni slučaj neće opet biti poslan gore tako skoro. **[6]** Duša je, sa njezinim inherentnim duhom, postavljena od strane anđela u takvo stanje da postepeno prepozna kako je vodila njezino zemaljsko postojanje. Ako se voljna obratiti, ona će se penjati sve više i više. Ako bi bila tvrdoglava, to će je voditi više dublje prema dolje, i stoga do teške kazne. Ako ovo ne prouzroči njezin povratak, ona može slobodno, u skladu sa njezinom slobodnom voljom, proslijediti na probnu vožnju u pakao. Ako se duši tamo sviđa, ona tamo može ostati u skladu sa njezinim sklonostima. Ako joj se tamo ne sviđa, ona se onda može vratiti. To se, međutim, događa jako rijetko, budući je pakao ispunjen sa svakojakim obećavajućim mamljenjima. Ima bezbroj obmana za dovesti dušu do stvarnog Sotoninog bića, tako da ona može postati dio koji je u potpunosti harmoničan sa njime. **[7]** Naravno, to se nikada neće dogoditi, budući svaka duša sadrži njezin vlastiti duh, i ona ne može sebe razdvojiti od ovog duha. Ovaj čisti duh je suprotan od Sotoninog duha. Kada se takva duša želi približiti Sotoni, duh unutar nje joj se suprotstavlja kao sudac, nameće kaznu, te dušu muči kao jedna unutarnja vatra. Kroz ovo mučenje, duša je koliko god je to moguće otklonjena od Sotone, tako da sebe može poboljšati. Ako nastavi sebe poboljšavati, onda njoj postaje sve lakše i lakše, što se bliže približava čistoći njezina inherentnog duha. **[8]** Ako se ovo poboljšavanje nastavi, i

ako ona postigne stanje njezinog duha, onda duša može postići blaženstvo. Jer ovo je razlika između blaženstva i prokletstva: u blaženstvu cijela duša prelazi u duh, i duh je onda njezino stvarno biće. U prokletstvu, duša želi izbaciti duh i uzeti drugoga, naime Sotonin duh. Ali budući duh unutar nje ima suprotni polaritet, on vrši protivnu silu koja ju snažno odbija od Sotone. Što se duša više približava Sotoninom biću, to je grublji učinak duha unutar nje spram Sotoninog duha. Ova je reakcija vrlo bolan osjećaj za dušu. I to je odakle patnja i bol pakla dolaze. Ova reakcija sebe prikazuje u pojavi kao neugasiva vatra; to je crv u duši koji nikada ne umire, i čija vatra se nikada ne gasne (*Izaija 66:24; Marko 9:48*). To je jedna te ista vatra koja uzrokuje najveće blaženstvo u anđelu i najveću bijedu u vragu. **[9]** Iz ovog opisa, možete formirati pravilnu ideju o prirodi pakla i Sotoninim praksama. To, naravno, nije jedina metoda pomoću koje Sotona pokušava uhvatiti duše za sebe kroz njegove kompanjone. Ako bi takvi duhovi bili bolje vrste, ne bi im se miješalo u to da zaposjednu tijelo nevinih ljudskih bića, i čak fizička tijela djece. Ali duše su ovih ljudskih bića pažljivo zaštićene, i čuvane su u srcu od aluzija. Ako jedan emigrant iz pakla koji je manje opak želi napraviti nešto dobro, onda on može sudjelovati u milosti i milosrđu koje takvo jedno nevino ljudsko biće uživa. Ako bi se takav duh ponašao neprikladno i sprovodio svakojake vrste prljavih igara u tijelu kojem uzrokuje zaposjednuće, on će ili uskoro biti izbačen ili će biti umiren u ovom tijelu. **[10]** Povremeno, nekolicini je duhova dozvoljeno zaposjednuti jedno tijelo. Ali oni moraju obećati unaprijed da traže jedino njihovo spasenje u ovom tijelu, i njihova će želja biti uslišena. Takvi duhovi ne slijede savjet anđela; radije, oni se okrenu direktno ka Gospodu. Oni tvrdoglavo inzistiraju da jedino na ovaj način mogu dohvatiti Gospoda. Stoga je njihovoj želji udovoljeno, budući anđeli dopuste ovim duhovima koji su im povjereni naučiti kroz njihova vlastita iskustva. **[11]** Na putu zaposjedanja, većinu puta željeni rezultati nisu postignuti. To je zašto je takvo dopuštenje dozvoljeno samo jednom, i vrlo rijetko po drugi puta. Onda se poduzima drugi put, naime put suda, kazne, i boli. Ponosna duša može puno otrpjeti; međutim, kada za nju postane nepodnošljivo, ona se od-vraća jedno izvjesno vrijeme. **[12]** Glavno zlo duše se sastoji od prijekora/zamjerki koje ona daje sebi samoj čim se osjeća bolje, koji nastaju od Sotoninih aluzija. Oni nisu od pokajanja, nego ona dopusti sebi biti zastrašena i otjerana mučenjem. Da je bila otrpjela boli, onda bi bila postala jedno sa Sotoninom moći, i veličanstvenost Gospoda bi dokončala. Kroz ove obmane/prijevare duša se obično vraća sa čak još većom opakošću. U nižem paklu, tamo doista postoje oni koji neće odustati od ovih obmana ni pred neprestanim, uvijek rastućim mučenjem i boli, i nalaze, na jedan način, u ovome pobjedu, kada se suprotstavljaju Gospodu u najvećem mučenju. Njihova tvrdokornost je tako velika da ih čak ni puna sila vatre gnjeva neće natjerati nazad. Ali u danima koji dolaze, nakon što je njihov duh bio oduzet, oni će morati tolerirati, sa njihovim centrom, putovanje u vječno uništenje. Ne budite previše zastrašeni oko toga da budete zaposjednuti, budući skoro svako ljudsko biće ima takve goste u svome tijelu. Zašto i kako, naučit ćemo razumjeti iz opisa koji slijedi.

59 Tjelesna i čulna zadovoljstva 1-20

[1] Vi znate da su izvjesna ljudska bića, muška i ženska, u velikoj mjeri napastvovana tjelesnim žudnjama, dok postoje drugi čija je čulna tjelesna priroda skoro potpuno neosjetljiva. Takva ljudska bića ne reaguju čak ako su izložena naj-privlačnijem tijelu, dok bi opet drugi zapali u mahnitost pri samom pogledu na ženski šarm. Da, ima budala koje se, kad ugledaju žensko, zaljube do takve mjere da u potpunosti izgube njihovu pamet ako ne mogu imati takvu djevojku za njihovu ženu ili, bar, za povremeno čulno zadovoljstvo. **[2]** Razlog za takvu tjelesnu naklonost, posebice ako ona sebe žestoko izražava, često leži u zaposjednutosti od strane jednog ili čak nekoliko pohotnih/razvratnih tjelesnih vragova. **[3]** Kako ovi vragovi uđu u tijelo takve osobe? Sama ljudska bića pripreme prilike bez mjere i broja. Takvi tjelesni vragovi žive posebice u svim pićima koja 'zagrijavaju' (*alkoholu*), u vinu, pivu, a posebice u svim destiliranim alkoholnim pićima. Kada ljudi ispijaju takve alkoholne napitke i teško se ponapijaju, oni su u njihova tijela sa sigurnošću udomili bar jednog ili više tjelesnih vragova. Jednom kada su ti tjelesni vragovi u tijelu, oni svrbe i muče spolne organe na tako grub način da ljudsko biće ne može nego zadovoljiti ovo mamljenje u čulnim zadovoljstvima. **[4]** Ovi tjelesni vragovi nisu ništa nego nečiste duše umrlih ljudskih bića koja su bila jako puno ovisna ili o pijenju ili o tjelesnom zadovoljavanju. Razlog za ulaženje u tijelo živog ljudskog bića je zbog napretka tjelesnog vraga, budući je tijelo bilo njihov element. Oni nastavljaju u njihovom novom prebivalištu na znatno gori način nego su to činili dok su bili u njihovom vlastitom tijelu. **[5]** Kada ove iskvarene duše nastave previše neobuzdano i sve više i više počnu potpaljivati njihove nečiste žudnje, oni često uzrokuju mnoge opasne bolesti. Anđeoski duhovi čuvari to dozvoljavaju, tako da duša bolesnog ljudskog bića ne propadne totalno u mahnitom bjesnilu tijela. **[6]** Takva takozvana 'vruća' pića su prvo sredstvo kroz kojeg ovi tjelesni vragovi uđu u čovjekovo tijelo. **[7]** Druga staza je isto tako opasna kao i prva, a to je odlazak na čagicu/plesnjak (*party*)! Vi možete sa sigurnošću pretpostaviti da, na takvim čagicama, uvijek ima prisutno bar deset puta više nevidljivih, tjelesno-ovisnih nečistih duša nego je tamo gostiju. Pod određenim okolnostima za njih je lako ući u tijelo, koje je ovdje grubo uzbuđeno i izuzetno podložno toj vrsti prljavog ološa. To je također zašto ljudi koji su prisustvovali takvom plesu osjećaju stvarnu averziju spram svega što je uzvišene ili plemenite prirode. To se može sa lakoćom promatrati, posebice u gradovima. I što se tiče studenata, često se dogodi da oni koji su jednom bili marljivi studenti ne razmišljaju o knjigama ili učenju nakon takvog plesa, već neprestano razmišljaju o bijelim vratovima, grudima, rukama, i ostalom na ženi, i imaju oči predmeta njihova osjećaja neprestano u njihovim umovima. Njihova osjetila su okupirana sa ničim nego predmetom plesa, koji im je pružio tako veliko zadovoljstvo. **[8]** To je razlog zašto toliko puno studenata odustaje od njihovih studija. Mnogi, umjesto studiranja nauka, studiraju jedino za njihov dnevni kruh kako bi se, čim je to moguće, oženili sa njihovim ljupkim plesnim partnerima, onakvi kakvi mogu biti. A ako se takav par uistinu vjenča, oni su tako nespojivi kao muškarac i žena kao što su to dan i noć. **[9]** Početno vrijeme koje takvi bračni partneri provedu zajedno je provedeno striktno u čulnim zadovoljstvima. Prema tome, u vrlo kratko vrijeme sve se specifične sastavnice

(*specifica*) potpuno istroše, specifične sastavnice koje su bile posvećene formiranju sile za rađanje/reprodukciju; a to je obično popraćeno sa umorom tijela. U takvim slučajevima, tjelesni vragovi koji nastanjuju takvo ljudsko biće traže izlaz sugerirajući, kao što bi to napravio obiteljski doktor, da takva duša traži drugo tijelo. **[10]** Tako žena uskoro postaje odvratna njezinom mužu, i obrnuto. Ona postepeno počinje tražiti mlađe ljubavnike; muž će, međutim, obično izaći po noći da bi 'udahnuo svjež zrak'. I takva se veza nastavlja dok takvi bračni partneri ne postanu umorni jedno od drugoga; uskoro se oni rastave, ili jednostavno odu suprotnim putevima. Takve pojave – koje su trenutno sasvim normalne – su plodovi plesnjaka ili čagica i sličnog, i posljedica opsjednutosti sa iznad spomenutim zlim patronima tijela. **[11]** Na početku, ovo stanje opsjednutosti sebe ne izražava sa istom žestinom u svakome kao u nekima, takvima poput onih koji su, kroz alkoholna pića, u sebi nastanili/primili takve nečiste duhove. Duhovi koji izlaze iz ovih vrućih pića se mogu lako otkloniti sa snažnom molitvom za dušu od strane njezina duha, pri čemu je normalno stanje tijela obnovljeno. Strani duhovi koji su bili privučeni kroz zadovoljstva plesanja nisu, međutim, tako lagano otklonjeni. Potrebna je značajna količina posta, molitve, i samo-odricanja, kroz koju se duša ujedinjuje sve više i više sa njezinim duhom. Duh onda poseže kroz dušu i izbacuje zao ološ izvan kuće duše. **[12]** Što će takav par općenito raditi za vrijeme plesa? Pored plesanja, oni će obično jesti i piti tijekom cijele večeri, i nakon toga oni mogu pojesti čak više nego normalno, budući žele 'nadoknaditi njihovu energiju', što je potpuno isto kao garancija tjelesnim vragovima za cjeloživotni pansion i smještaj u njihovim dušama i krvi. Fizičko tijelo mnogih muških i ženskih plesača, kada su oni udomaćili previše takvih gostiju, će u vrlo kratkom vremenu prestati postojati, budući ovi maliciozni tjelesni đavoli, koji više nisu u stanju pronaći više prostora u bubrezima i djelovima spolovila, pripremaju njihova prebivališta u slezeni, jetri i plućima. Kamogod takav emigrant iz Pakla pripravi svoj dom, on ubija tijelo u kojem boravi. Posljedice toga su otvrdnuće slezene i jetre, tuberkuloza pluća, i mršavljenje. Kada dva ili više uđu u pluća, oni mogu uzrokovati galopirajuću tuberkulozu. **[13]** Gospodin kaže: 'Ja vam govorim da možete biti sigurni kako većina ljudskih bolesti potječe od njihovih paklenih stanovnika, kojima (*ili 'za koje'*) su oni sami popločili put u njihovo vlastito tijelo; mnogi su već započeli školu pakla u svojoj mladosti, i to su istinska djeca ovog svijeta. Ta(*kva*) ljudska bića ne percipiraju kako prihvaćaju/udomaćuju strane goste najprljavijeg reda/vrste. Ti duhovi ne samo da žude postaviti raspoloženje i tijelo svog stanodavca (*u čijoj 'kući' žive*) u čulni/puteni ton(*alitet*) već također na ovaj način rade na duši (*ili 'djeluju/utječu na dušu'*) do tog stupnja (*ili 'do te granice'*) da ona počinje pronalaziti užitak u raznoraznim svjetovnim stvarima. **[14]** Te svjetovne stvari, posebice za ženski rod, jesu: 'Moda'! Šarmantno tijelo mora biti prekriveno u skladu sa prevladavajućom modom (*u smislu, 'sa posljednjom modom'*), kosa mora biti nakovrčana, a koža mora biti namazana miomirisnim tekućinama. A kada je riječ o muškom rodu, tu je uvijek prisutan pakleni duhan, i mnogi mladi kicoši/frajeri, ako imaju nešto malo novaca, će često toliko popušiti u jedan dan, koliko je deseterici siromaha potrebno da bi kupili dovoljno kruha i sebe prehranili. **[15]** Vi također trebate znati koje je duhovno značenje ovog pomodnog pušenja. Ti zli stanovnici ulažu svaki napor da bi dušu zblížili, dok živi fizički život, sa paklenim isparenjima i smradom duhana. **[16]** Prema tome, nakon što duša napusti tijelo, ona ne postaje

odmah svjesna svojeg smrdljivog društva, niti ona dovoljno brzo percipira da ju ovo 'fino' društvo, potpuno neprimjetno, vodi u treći (*najdublji*) pakao. **[17]** Već je bilo rečeno da svaka duša, nakon smrti fizičkog tijela, najprije dolazi u društvo anđela, pri čemu se njihovo zlo društvo mora pokoriti u treptaju oka. To se događa i u ovom slučaju. Ali takva duša ne ostaje trajno u društvu anđela, već je umjesto toga postavljena u poziciju gdje se (*be*) može u potpunosti obnoviti. Drugim riječima, ona je dovedena do mjesta gdje, putem slobodne aktivnosti, može ponovno zadobiti nužne specifične sastavnice (*specifica*) za njezino obnavljanje koje je protratila/pročerdala na ovom svijetu. **[18]** Ovdje prije spomenuto zlo tjelesno društvo može pristupiti takvoj duši neprimjetno, iako ta paklena bića kužno/otrovno/pogubno smrde duši koja je do određenog stupnja čista, i takva duša sa lakoćom primjećuje njihovo pristustvo. Ali duša čije je čulo mirisa bilo na taj način (*misli naravno na pušenje!*) zatupljeno više ne primjećuje primicanje zlog društva. A mi zasigurno ne možemo spominjati čulo vida, pošto duša još nema dovoljno svjetla, jer gledanje duše dolazi jedino iznutra. Prema tome, ona može vidjeti jedino ono što je u njoj, ali ne ono što je izvan nje. **[19]** Takvi duhovi su izvan takve duše, i zato ih ona ne primjećuje. Međutim, ona može percipirati njihovo prisustvo kroz čulo mirisa i odrediti točno gdje se nalaze. Jednom kada je to postignula ona se može povući u svoj duh, i uskoro će biti u stanju vidjeti gdje su njezini neprijatelji smješteni i kakve su njihove namjere. Jednom kada ti pakleni duhovi primjete da su bili otkriveni/prepoznati, oni odmah bježe. Pakleni duh može sve izdržati, ali ne blistavo oko čiste duše, a još manje jednog anđela. A da bi sebe zaštitili od Mog pogleda, oni za zaklon podižu planine (*Otkrovenje 6:16*). **[20]** Iz ovog lako možete zaključiti zašto Sam Ja često poticao ljude protiv ovog vrlo ogavnog pušenja duhana. Bilo vam je također dano razumjeti kako se neumjerena tjelesna žudnja javlja u ljudskom biću, gdje to vodi, i kako ljudsko biće može sebe zaštititi.

60 Vrag igre i odgajanje djece 1-7

[1] Druge vrste ljudskih bića imaju, od rane mladosti nadalje, posebnu naklonost spram svakojakih vrsta igara. Oni su nesposobni potrošiti njihovo vrijeme na išta drugo nego na dangubljenje i igranje. Ova je naklonost u njima probuđena od strane kratkovidnih roditelja koji besprekidno maloj djeci priskrbljuju svakoake vrste igračkaka, sa namjerom da ih vode spram aktivnosti (*ili 'potaknu na aktivnost'*). **[2]** Uistinu, ovo je samo još jedan način na koji zle duše umrlih ljudskih bića zadobijaju ulaz u tijelo takve djece. Ova djeca su neprestano nagonjena od strane duhova koji borave u njima da posjeduju sve više i više igračkaka. Neka djeca imaju toliko puno igračkaka da to predstavlja značajnu količinu novaca za njihove roditelje. Djeca postanu toliko okupirana sa tim igrama da oni više ne pridaju pažnju (*ili 'svoj interes ne pokazuju'*) ničemu drugome. **[3]** Ovaj vrag igre koji pušta korijen u ranom djetinstvu unutar sebe sjedinjuje neprestanu ovisnost o igranju i zabavi, kasnije za materijalnom pohlepom, i konačno, kao dodatak ovome, prikrivenu požudu za vlašću. Ovog je vruga jako teško izbaciti iz čovjeka. **[4]** Ako djeca moraju imati zabavu/rekreaciju, ne bi li bilo bolje ako bi im bile dane takve stvari za igračke koje se, u ovom ili nekom drugom smislu, odnose na Moje djetinstvo na Zemlji? (*ovo je rečeno s obzirom na ono*

što je otkriveno u knjizi 'Isusovo Djetinstvo'; primio J.Lorber) [5] Tako bi u djecu bile usađene dobre naklonosti. I oni bi, kako odrastaju, entuzijastično istraživali do u detalje po pitanju njihovih igračaka. Pod takvim okolnostima, duhovni učitelj bi zasigurno imao više ugodan zadatak u postavljanju novog vinograda, i uskoro bi također ubrao izvrsne plodove. Ali u ovom slučaju ovdje, suprotan je kurs bio poduzet: namjesto za raj, dijete je bilo pripremljeno, u vrlo nježnoj dobi, za pakao, koji će ne kraju trijumfirati. [6] Takva ljudska bića za sebe smatraju da su dobra, pravedna, nepristrana, i u skladu sa njihovom svjetovnom naklonošću uma, potpuno vrla; to je zašto oni misle kako, koliko se to njih tiče, nikakav napredak nije nužan. Ali biti će potrebno puno vremena i truda u duhovnom svijetu da bi se kompletirao zadatak vraćanja ovih ljudskih bića na put savršenstva. Budući za njih Ja uopće ne postojim, ili Sam Ja ništa više nego kukavan moralizator starih vremena, čija moralnost sada nema vrijednosti, budući je u današnje vrijeme jedna puno bolja bila izmišljena. [7] U duhovnom svijetu, okolnosti su, naravno, prilično drugačije; kako izreka ide: 'Tamo puše drugačiji vjetar.' To je, međutim, Vjetar Milosti, ali za te ljude miriše gore od kuge. To je zašto oni izbjegavaju ona mjesta gdje bi mogli susresti takav Vjetar Milosti. Ali Ja vam kažem, u danima koji dolaze mnogi će iz ove klase ljudskih bića ući u konačnu prljavštinu materije (*biti ponovno progani u materiju Nove Zemlje; moj komentar*).

61 Priroda i posljedice bijesa 1-14

1. Mi ćemo, nadalje, razotkriti drugu vrlo opasnu vrstu zaposjednuća. Ona se sastoji u tome da je čovjek u zemaljskom tijelu zaposjednut od strane vruga bijesa. Ovo je najopasnije zaposjednuće, budući vrug bijesa ne samo da posjeduje tijelo takve osobe, nego također veliko mnoštvo zlih poslužiteljskih duhova dolaze sa njim. 2. Bijes je naj-napadniji/bestidniji kontrast Ljubavi, i formira suštinski glavni sastavni dio Sotone. Bijes ne može postojati bez hranjenja; prema tome on je neprestano okružen sa bezbrojnim hranećim duhovima, koje vrug bijesa siše i koje on konzumira. Kako Ljubav ne može postojati bez hranjenja, koje je da se bude zauzvrat ljubljen, tako bijes zauzvrat ne može postojati bez bijesa. Pogledajmo kakva vrsta ološa okružuje bijes za njegovu pomoć u nuždi (*ili 'pojačanje'*). 3. Mržnja je glavni dobavljač za bijes, kojega slijedi oholost/bahatost. Iz ovoga proizlazi sebičnost, zavist, pohlepa, preljub, bludničenje, i prezir spram svega Božanskoga, najveće omalovažavanje drugih ljudi, ubojstvo i krvoproliće, žudnja za moći – i, na kraju, potpuni nedostatak savjesti. Ovo su asistenti vruga bijesa, od kojih svaki ima nebrojeno mnoštvo podređenih duhova, koji su sa lakoćom prepoznatljivi u ovim naj-raznovrsnijim strastima ljudskog bića zaposjednutog od strane bijesa. Ovog je zlog duha isto tako teško izbaciti iz ljudskog tijela kao izgasiti vatru koja je zahvatila svaki dio velike kuće. U ovom slučaju, nema drugog lijeka nego pustiti je da izgori do posljednjeg grede, i onda istražiti ohlađeni pepeo da bi se utvrdilo da li je tamo išta preostalo što vatra nije uništila. 4. Budući je vrug bijesa vrlo opak, mi moramo steći razumijevanje s obzirom na to kako ovo iseljavanje/izbacivanje iz pakla ulazi u tijelo ljudskog bića. Ovaj duh ne ulazi sa vremenom u čovjekovo tijelo, nego je postavljen u njega tijekom čina stvaranja (*ili 'prilikom začeća'*) kao sjeme pakla. I budući on odlučuje napredak tijela, on mora biti tamo. Samo sjeme

ne doseže stupanj neovisnosti ukoliko novo-rođeno ljudsko biće ne zadobije priliku da bi ga razvilo. **5.** Ne dok je takva osoba podređena pogrešnom odgoju će se ova zla supstanca sakupiti u jetri. Jednom kada je prisutna u potpunoj mjeri, onda budi neovisnost vraga bijesa. Uskoro on zarobljava cijelu dušu i uvlači je u njegovu sferu, kroz što ljudsko biće postaje pravi vrag u vrlo kratkom vremenu. **6.** Za mnoge, nije nužno da ovaj tjelesni vrag potpuno postigne njegovu vlastitu neovisnost i da se zla isparenja specifičnih sastavnica (*specifica*) rašire kroz cijelo tijelo; to započinje u krvi, koja lako plane kada se približava zasićenju sa ovom specifičnom sastavnicom (*specificum*). Kroz krv ona ulazi u živce, kroz ove u živčani duh, i kroz živčani duhu u dušu. Kada je živčani duh prodro u dušu, onda će takva duša već polu-vrag, i nije uputno družiti se sa takvim ljudskim bićem. **7.** Ovakvi su ljudi lako prepoznatljivi, budući oštro planu na svaku neznatnu stvar koja ih dodirne u samu srž, i smjesta su spremi proklinjati i boriti se. Oni mogu biti uspoređeni sa užarenim željezom, koje se samo po sebi čini savršeno mirnim. Ali bacite najlakšu piljevinu na željezo, i smjesta će izbiti dim i plamenovi. **8.** Za djecu koja su tako naklonjena, sve ovo se može izbjeći kroz pravilan odgoj. Najveće zlo u odgajanju djece je maženje (*u smislu, kada dijete razmazujemo, kada mu ugađamo itd.*). Dijete uskoro shvaća kako može biti zlo bez da bude kažnjeno. Ono će onda pokušati i usuditi se neprestano postati više i više neposlušno. Ako onda roditelji kazne takvo dijete jako malo ili nimalo, dijete je već doseglo izvjesnu čvrstoću u bijesu. Uskoro ono postaje silovito/naglo/neobuzdano i zahtjevno, i doslovno zapovijeda da mu se da ono što potražuje. Ako mu je ispunjenje njegovih žudnji zanijekano, ono postaje razlučeno, neuljudno/bezobrazno, i drsko. **9.** Ako će roditelji time biti zastrašeni, i popuste naglim zahtjevima djeteta, onda je dijete već doseglo prvi stupanj vražje ovisnosti. Nakon toga dijete-tinejđer se započinje držati kao brutalni zakonodavac njegovim roditeljima. U ovom trenutku ne bi bilo vrlo korisno ako roditelji ne bi popustili žudnjama njihovog loše-odgajanog djeteta. **10.** Kada takvo dijete postane starije, više, i snažnije, život mnogih takvih roditelja ne bi bio siguran da bolesti nisu ograničile tjelesnog vraga takve djece. Jedino bolesti izbacuju tjelesnog vraga do izvjesnog stupnja, posebice tijekom vremena kada je pod kontrolu uzeo krv. Šarlah, upalna kožna bolest, kožni osipi, kozice, i druge bolesti su sredstva eliminacije ovog uništitelja ljudske prirode. Jedino ove bolesti izbacuju zle specifične sastavnice iz krvi. **11.** Ja Sam došao da bi pomogao ovoj bijesnoj djeci time što Sam dopustio bolestima da se očituju. Ali jednom kada je bolest gotova, duhovno je i fizički blagotvorno za roditelje i dijete da dođu k pameti i odgajaju dijete u skladu sa Mojim redom. Ali ako maze dijete još više nakon bolesti, okolnosti koje slijede su obično puno gore nego prije. Jer kada tjelesni vrag koji je u djetetu zamjeti kako put kroz krv nije bio uspješan, on onda napada živce. Jednom kada je zahvatio ove, dijete postaje izuzetno osjetljivo, što roditelji obično smatraju kako je bolešljivo stanje. Poradi ovoga, oni daju djetetu sve što ono žudi, kako ga ne bi iritirali poradi tobože slabih živaca. **12.** U ovom trenutku Ja moram ponovno intervenirati i pogoditi tijelo djeteta sa dizenterijom i grubim kašljem kako bi iz živaca izbacio (*u smislu: kao kada se voda izbacuje od negdje, 'isušiti'*) ovu specifiku. Ovo pomaže tijelu takvog djeteta jedno vrijeme. Skoro je bolje ako je takvo iskvareno/okuženo tijelo uzeto ranije od duše takvog djeteta, čak prije nego tjelesni vrag ščepa njegovu dušu. Roditelji koji imaju samo nekoliko djece ih obično previše razmaze, i to je razlog zašto im Ja oduzimam djecu.

13. Budući Ja imam drugu svrhu sa ljudskom djecom nego da budu samo isprazne igračke za nezrele roditelje, nemam alternative nego oduzeti djecu od takvih roditelja i izručiti ih Mojim anđelima za njihovo daljnje obrazovanje. Ja obično odabirem onu djecu koja su razmažena od strane njihovih roditelja. Pretjerana ljubav roditelja je obično uzrok njihove smrti. Ako im dopustim živjeti u skladu sa njihovim tijelom, njihova bi duša prije ili poslije postala vlasništvo pakla. To je zašto je smrt tijela bolja, tako da duša ostane sačuvana za nebo. To je zašto nitko ne bi trebao biti iznenađen da toliko puno djece umire u njihovoj mladosti, i često čak u koljevci, budući Ja znam najbolje zašto ih uzimam tako rano sa ovog svijeta. Bolje je da oni postanu slabi duhovi neba nego snažni duhovi pakla na Zemlji. **14.** Ali povremeno, poradi svijeta, mora se dogoditi da ovi duhovi bijesa odrastu. Kada su se roditelji dovoljno i snažno na vrijeme suprotstavili tvrdokornosti takve djece, ta djeca mogu postati korisna i marljiva ljudska bića u jednom ili drugom području rada. Kada je, međutim, njihov bijes izazvan, oni mogu sa lakoćom postati kavgadžije, buntovnici, i često mučitelji čovječanstva. To je zašto, kada otkriju bijes, taštinu, oholost, sebičnost i neobuzdanost u njihove djece, treba biti na srcu roditelja da se suprostave ovim strastima sa svom njihovom snagom. Može se itekako dogoditi da ta djeca mogu postati vrlo marljiva i korisna ljudska bića, budući pomoću čvrstog i nepokolebljivog odgoja djeteta zla vatrena specifična sastavnica bijesa može biti promijenjena u korisnu energiju kroz psiho-kemijski proces.

62 Borba protiv bijesa 1-13

[1] Budući je vrag bijesa tako opasno biće kada je u posjedu ljudskog tijela, često postaje nužno ubiti fizička tijela cijelih generacija kroz pošasti ili druge uništavajuće bolesti, prije nego ovaj vrag ima mogućnost privući duše potpuno u njegovo biće. Iznad svega, od najveće je važnosti za svakog čovjeka koji mora razviti njegovu vlastitu dušu, baš kao i onu u njegove djece, da se slijedi pravilna dijeta, kroz koju ne samo duša može biti spašena nego također fizičko tijelo ljudskog bića, da mu se omogući doseći vrlo staru dob. Ovo se, naravno, ne može dogoditi kada nekolicina poznaje ovu dijetu a još manji broj živi u skladu sa njom. **[2]** Kako bi čovjek trebao biti podučan od rođenja, i kako bi trebao biti podučan tako da je, kada dosegne zrelost, sposoban držati se ovog duhovnog i fizičkog reda dijete? Jedino tako će on biti u stanju doseći mirnu starost, tako da će dostizavanjem ove starosti zauvijek osigurati istinsko i solidno postojanje za njegovu dušu. **[3]** Kada je očigledno u koljevci da je dijete jako osjetljive prirode i može biti sa lakoćom iziritirano sa svakojakim vrstom utjecaja, takvo dijete treba biti hranjeno jedino sa takvom hranom koja ne zagrijava/uzbuđuje krv, nego ju nježno hladi. **[4]** Kada majka doji njezino dijete, ona bi trebala apstinirati od svih alkoholnih pića i čuvati se od svih iritirajućih emocija, budući će ona tako postaviti specifične u njezine grudi koje su prehrana za duh vatre. Ona treba apstinirati od takve hrane i pića koji zahtijevaju previše žuči za njihovo probavljanje. Mahunarke, posebice grah, ne mogu biti preporučeni ni najmanje takvoj majci. Međutim, umjerena količina mesne juhe, pečeno meso čistih životinja, kaša od pšenice, raži, i bijelog kukuruza, i ječam i riža kuhani u vodi su blagotvorni, pod uvjetom da nisu kuhani u punomasnom mlijeku. **[5]** Kada majka ne doji njezino dijete,

nego kada, namjesto toga, hranilja hrani dijete – što nije jako dobra stvar za činiti – treba najprije biti utvrđeno kakva je ona vrsta čovjeka, i ako je dobra i nježna/blaga duša, onda sekundarno ona mora držati istu djetetu, i imati kontrolu nad njezinim emocijama, i mora također vršiti što je bilo specificirano za majku. **[6]** Ako majka ili hranilja doje, dijete treba biti skinuto sa sise čim se počnu ukazivati prvi zubići. Sa zubićima se počinje razvijati pamćenje. **[7]** Pšenične mekinje skuhanе i promiješane sa čistim medom bi bila najbolja prehrana za dijete koje je sklono biti vrlo temperamentno. Ječmena voda zaslađena sa medom je također vrlo dobra. Dobri, ali čak još bolji, su kuhane smokve i kuhani kruh Sv. Ivana, to jest, rogač. Za izvjesnu stariju djecu, lagana skuhanа leća bi trebala biti dobra. **[8]** Mlijeko od životinja na početku uopće nije preporučljivo, budući ponekad životinje nisu zdrave, i često, tijekom zime, one ne proizvode zdravo mlijeko. Neke su životinje također žestokog temperamenta, i njihovo bi se mlijeko uvelike ne-slagalo sa temperamentnim djetetom. Ne dok su djeca jednu ili dvije godine stara oni mogu biti hranjeni sa mlijekom koje je razblaženo sa vodom. **[7]** U drugu ruku, neće nikada nanijeti štetu djetetu ako s vremena na vrijeme jede skuhanu voćnu kašicu (*ili 'ukuhano voće'*). Jabuke i kruške su posebice vrlo probitačne/korisne za čišćenje i ublaživanje krvi. Takvoj djeci ne bi trebalo biti dano nikakvo meso dok nemaju njihov drugi komplet zuba. Ako bi ova djeca jela meso prije toga, njihova bi krv postala previše uspaljena/stimulirana, njihovo tijelo predebelo, a njihove žlijezde bi bile zablokirane sa sluzi, i na taj bi se način mnoge bolesti razvile. **[8]** Kada djeca koja su jako-uspaljive prirode, ili koja su jako nervozna, započnu hodati i govoriti, njih treba okupirati sa svakojakim vrstama ublažujućih, korisno poletnih/uzdižućih dječjih igara za njihove umove. I pažnju treba neprestano obraćati na činjenicu kako temperatura u ove djece ne bi trebala biti povišena, ili kretnjama, a još manje emocijama; sve što bi moglo prouzročiti bijes mora biti otklonjeno. **[9]** Ako, međutim, primjetite kako jedno ili drugo dijete, unatoč svem oprezu, podlijegne uznemirenosti temperamenta, prikladna kazna ne bi nikada trebala izostati. Ali to ne treba biti napravljeno tako da se dijete smjesta batina. Bilo bi puno više učinkovito i pogodno uskratiti, bez razloga, njegovu prehranu, budući ništa ne liječi bijes brže od gladi, budući gladni ljudi nemaju revoluciju na njihovom umu. Tome nasuprot, kada su siti njima se ni najmanje ne može vjerovati. **[10]** Vrlo je dobro za djecu, ako trebaju biti kažnjeni zbog ovih razloga, da bi ih se nagnalo razumjeti da im Nebeski Otac nije poslao nikakav kruh budući su bili zločesti. Čim su oni dobri i traže Nebeskog Oca za kruh, On će onda dozvoliti roditeljima dati im ga smjesta. Djeca se tako čine svjesnim postojanja Boga, i biti će neprestano duboko utisnuto u njihove mlade duše kako su zavisne o Bogu u svim stvarima, i da je On najpouzdaniji naplatitelj za sve, bilo to dobro ili loše. Kada takva djeca postanu uistinu tiha i dobrih manira onda čovjek ne smije propustiti ukazati im, na razumljiv način, kako pružaju Nebeskom Ocu veliku radost cijelo vrijeme, i da ih On poziva ujutro, u podne, i navečer, 'Pustite toj dragoj dječici da dođu k Meni!' **[11]** Kada su djeca vođena na takav način, kasnije će biti samo nekoliko primjedbi; ako oni nisu vođeni, biti će prilično teško izvesti ih na ispravan put, i stara poslovice se ispunjava: da se staro drvo ne može savinuti, osim u vremenima gromova i oluje, kada takvo stablo često trpi štetu. **[12]** Kada su takva djeca potpuno odrasla i razvili su totalno znanje o sebi, ali povremeno pokazuju znakove pretjerane iziritiranosti, treba im biti preporučeno da žive u svemu umjereno, da idu

u krevet rano i rano ustaju, i dugo vrijeme apstiniraju od alkoholnih pića i mesa nečistih životinja. I oni ne bi trebali posjećivati mjesta uzbuđenja/zabave za opaka uživanja publike, posebice mjesta gdje se pleše i igraju igre. Takva se mjesta trebaju izbjegavati od strane tih vrućih glava duge periode vremena; neki čak trebaju izbjegavati takva mjesta zauvijek. **[13]** Također je vrlo dobro za ove pojedince obadva spola rano se vjenčati, budući je libido vruće glave znatno snažniji nego onaj u nježnog ljudskog bića. Najvažnije, ovi bi ljudi trebali, pored skrbi o prirodnom zdravlju, često moliti i čitati duhovne knjige, ili da im ih netko čita ako nisu sposobni čitati. To će osnažiti njihove duše i olabaviti okove njihovih duhova. Duh će postati potpuno Slobodan kada posegne za Mojom Ljubavlju. Budući su takva ljudska bića podređena puno većoj kušnji nego druga, oni su također puno bliži Mojoj milosti. Oni su ona ljudska bića od kojih nešto veliko može proizaći kada su na pravom putu, budući imaju unutar sebe potrebnu hrabrost. Iz ovih ljudskih bića proizlaze, duhovno govoreći, brodovi izgrađeni od hrastovine, i palače izgrađene od mramora u Mojem kraljevstvu. Od spužvi i trstike, ništa bolje neće proizaći od njih od onog što sadrže.

63 Ovisnost o rangu među oholim ljudima 1-11

[1] Bijes je isto tako zao i štetan kao ovisnost o rangu/položaju, koji je često razlog za bijes. Ponizno ljudsko biće se ne može sa lakoćom iziritirati, dok ohola/bahata osoba smjesta postane bijesna. Ova ovisnost je stvarni glavni vrug među ljudskim bićima, i vrlo je blisko povezana sa Sotonom. Djeca neće biti zahvaćena od strane ovog zlog duha sve dok nisu dosegla izvjesni stupanj samo-prepoznavanja. **[2]** U vrlo ranoj dobi, kada djeca mogu jedva govoriti, sklonosti po ovom pitanju već mogu biti uočene. Kada promatrate nekoliko djece u igri, primjetit ćete kako će jedno dijete pokušavati kontrolirati druge. Čak dijete koje može jedva govoriti otkriva ugodnim kada mu drugi ukazuju poštovanje. Ovo je nagonjenje posebice snažno među onima ženskog spola. One započinju uljepšavati sebe u vrlo ranoj dobi, i tkogod se želi dodvoravati takvoj djevojčici treba samo često slaviti njezinu ljepotu. Ako bi, međutim, otkrili drugu djevojčicu, kako je više lijepa, prva bi, u najmanju ruku, prolijevala potajne suze. **[3]** U dječaka, snaga je od veće važnosti nego ljepota. Svaki od njih želi biti najsnažniji, i nadvladati njegovog prijatelja. Dječak će dobiti dokaz njegove snage sa svim raspoloživim mu sredstvima, tako da bi bio priznat od strane njegovih prijatelja kao najsnažniji i onaj kojeg se najviše treba bojati. **[4]** Vi već primjećujete prisutnost zlog sotonskog demona u takve djece. Da se sa ovim demonom treba smjesta pozabaviti to bi trebao biti prirodan zaključak – čak kad čovjek nema višeg i dubljeg razumijevanja ovih sklonosti duše – budući ovisnost o rangu/položaju može uskoro voditi do najvećih poroka. **[5]** Djevojčica koja ima žudnju da bude predmetom divljenja postaje namigljiva jako rano (*u smislu: koketira, zavodi*), i u ovom stanju je točno tamo gdje Sotona želi da bude. A u slučaju dječaka, uskoro će se pokazati kako je svadljivi kavgadžija, kojemu ništa nije više sveto od njega samoga. **[6]** Ovi ljudi uskoro postanu klevetnici i sudije nad Bogom i svim stvarima. Oni sve znaju najbolje, i njihova je presuda/mišljenje jedino ispravno, budući su oni oni koji donose presudu. Što će od njih postati u budućnosti? Kada im je njihova budalaština jasno ukazana oni eksplodiraju, i

gdje više nisu sposobni upotrijebiti verbalno nagovaranje oni koriste fizičku silu. Gdje se konj rita, tamo Sokrat i Ciceron popuštaju. **[7]** Ako svatko želi biti nadmoćan, onda ovisnost o rangu/položaju i bijes podupiru jedno drugo (*isto tako, 'zajedno se kočopere'*). Njihove su sluge podmuklost i pretvaranje. Ovaj vrag ovisnosti o rangu/položaju u ljudskom tijelu je uzrokom sveg zla u čovječanstva, i potpuno je jednak najnižem i najdubljem paklu, budući su u njemu ujedinjena sva zla. Da li bi se ikada bio dogodio rat da ovaj demon nije iskvario čovječanstvo? **[8]** Čovječanstvo je svrgnulo Boga, i danas postavlja ovog demona oholosti na prijestolje, baš kao što su to učinili u prethodnim vremenima. To je zašto čovječanstvo zaslužuje biti tiranizirano od gore baš kao i od dolje, budući ono pronalazi najveće zadovoljstvo u odgajanju njegove vlastite djece kao tiranina. **[9]** To je zašto trebate odgajati vašu vlastitu djecu u poniznosti, tako da oni sami više vole biti posljednji nego prvi. Onda tirani uskoro ne bi imali druge alternative nego odustati, budući ne bi imali pomoći ili asistenata. **[10]** Ja rado dopuštam da moć vlasti raste, tako da je budalama ispod dano nešto što ih drži poniznima i ukazuje im kakvi trebaju biti a ne kakvi jesu. I to je zašto su ti vladari ovlaštene od strane Mene – oni koji tlače čovječanstvo što je više moguće (*Rimljanima 13:1-5*). I oni čine ispravno, budući ljudi ne zaslužuju ništa bolje sve dok sami inzistiraju dominirati. To je zašto pravilna poniznost treba formirati uporište vašeg postojanja. Onda će vas zli demon ranga/položaja napustiti i sva će tiranija dokončati. **[11]** Gledajte, to je staza ka blaženstvu, ovdje i u onostranom. Vi trebate izgraditi kuću od tla nagore. Tkogod želi poboljšati čovječanstvo mora najprije sebe poboljšati i živjeti pravilno, i onda će drugi slijediti. Sve dok se Mojim učenjima ne udovoljava potpuno i u svemu, ovdje neće ići na bolje, da li za pojedince u onostranom ili općenito. Ali tkogod poslušna/pokoran je Mojim učenjima u njihovoj cjelosti će biti dobro ovdje baš kao i u onostranom. Ponizna duša pronalazi njezin put u svakoj situaciji. A budući je takva duša Meni najbliža, ona je u svakom trenutku uvjerenjena u najsigurniju i najbolju pomoć.

64 i 65 Svakojake vrste ljudskih prigovora 1-10

1. Ljudska bića imaju mnoge prigovore. Neki prigovaraju u svezi teških vremena i kako tada sve postane više skupo i više teško. Drugi su bijesni u svezi vlade, vjerujući kako je sve njezina pogreška. Drugi opet okrivljuju svećenstvo, a nekima je za sve kriv luksuz. Ukratko, svatko za uzrok svih svjetovnih trenutnih jada krivi nekoga ili nešto drugo. Ali nitko od ovih gundala ne pita sebe da li su oni na neki način doprinjeli ovoj promjeni na gore u okolnostima, dok su možda oni sami dali takav doprinos i možda to čine i dalje. **2.** Čujem oca kako se žali na luksuz ovih vremena baš nakon što je kupio njegovim kćerkama skupocjenu odjeću. Što bi vi rekli takvoj osobi kada on optužuje luksuz? Ništa drugo nego ako ti se luksuz ne sviđa, zašto te onda tvoj ponos nagoni da kupuješ takvu skupocjenu odjeću za svoje kćeri? Namjesto da se žališ, počni odjevat i svoju djecu jednostavno. Možda ćeš pronaći druge ljude koji će slijediti tvoj primjer, a oni će zauzvrat pronaći druge. Onda, malo po malo, ove će luksuzne stvari nestati, jer neće biti nikoga tko će ih kupovati. Može li onaj koji sebe ne poboljša zahtijevati da se drugi ljudi poboljšaju? **3.** Mnogi se trgovci užasno žale na poreze, ali oni ne shvaćaju da su oni izumitelji

ove vladine pošasti, budući često naplaćuju njihovim kupcima deset puta veći porez u njihovim zaradama. Kada ljudsko biće bezobzirno izrabljuje njegova bližnjega, kako on onda može očekivati od vlade ono što njemu samome nedostaje? Ja imam sljedeći komentar za dati: ljudska bića uvijek uredi stvari na takav način da to njima udovoljava, a Ja uređujem vladavinu u skladu sa njihovim modelom. Štogod da im daje najveći užitek, na/po tome Ja postavljam vladu. Tko uzima veći porez od braće nego profiter? Iz ovoga možete naučiti kako su ljudska bića u sva vremena među sobom uzroci njihovih vlastitih problema. To je zašto će ti jadi ostati dok se oni koji ih uzrokuju ne promijene. **4.** Vlasnici kuća u gradovima se gorko žale na poreze na imovinu. Kada je stanar okasnio sa njegovom rentom, oni će vrlo brzo pokrenuti legalnu akciju protiv njega, koju će slijediti otimanje njegove imovine i eventualno iseljenje. To je zašto porezi na imovinu rastu; I ovo će se nastaviti sve dok je to nužno, dok se srca vlasnika imovine ne omekšaju i oni u svojim stanovima ne oslobode bez naplate prostora za siromašne. **5.** Sve ove vrste kazni su nužne, i one će postati rastuće teže. Ja kažem: tkogod nije zadovoljan sa mirnim, plodonosnim tlom Zemlje treba ići na more i naučiti razliku između mira i spokojnosti, pomicanja i oluje. Ako ga oluje na moru sasvim ne progutaju, i ako bude volio more, onda se može njemu povratiti. Ipak čvrsta zemlja ostaje nepokretna, baš kao što, unatoč naučenim inovacijama, drevne Božje Riječi nastavljaju postojati, i Moje je milosrđe tamo isto tako za svakoga tko ga traži. A za one koji ne mare za Moje milosrđe nego su jedino zainteresirani za inovacije, čisto zbog interesa u rangu i imovini, oni sa time mogu ići k Vragu. Takva osoba može počivati sigurna da nitko na Mojim nebesima neće prolići suzu za njime. **6.** Što se tiče gundanja u svezi klerikalizma (*'klerik' svećenik, duhovnik*), takve jadikovke ne dopiru do Mojega uha. Ja Sam tako uredio stvari da svatko ima pristup Mojoj Riječi samo ako on to hoće. **7.** Ovo vam ukazuje kako preda Mnom ništa nema vrijednosti osim čistog, ljubavi punog/sklonog srca, i ispravnog vjerovanja u Mene. Onaj koji time nije zadovoljan, i kojemu je riječ svećenika više sveta nego ono što Sam Ja Osobno izgovorio, može ostati u svojoj sljepoći. A onaj kome je jedna skupo konstruirana kuća molitve svetija i više uzvišena nego čisto srce, koje je hram Svetog Duha (*1 Korinćanima 3:16*), treba ići tamo. **8.** Kako bi sve katedrale na svijetu mogle povisiti Moju čast? Ja na Zemlji nisam nikada tražio da Me ljudi časte, nego jedino vjerovanje i Ljubav. Svaki drugi isprazan pozdrav koji radi idola od Mene, jedinog vječnog, istinskog, živog Boga (*1 Ivan 5:20,21*), je Meni grozota, budući Ja želim biti obožavan u Duhu i u Istini što boravi u živom srcu ljudskog bića (*Ivan 4:20-24*). **9.** Kada Me ljudi prepoznaju kao njihova Boga i Oca, i ljube Me kao takvog iznad svega, i vrše zapovijedi Ljubavi spram njihove braće, to je istinsko obožavanje. Katedrala ne može doprinjeti spram većeg slavljenja Mojega imena budući ona ne prikazuje što Ja jesam, nego jedino ono za što su tašta i ohola ljudska bića sposobna. **10.** Ali onaj koji bi se divio Mojoj snazi i veličini treba ići u Prirodu i pogledati na sunce, mjesec, i zvijezde. Tamo ćete zasigurno pronaći dovoljno toga kroz što možete prepoznati Božju svemoć. Namjesto kipova i slikarija u katedralama, vi ćete pronaći stvarna, živa ljudska bića, i druga stvorenja. I namjesto svih ukrasa u ovim katedralama, veličanstvene šume i livade koje pružaju dokaz o moći, veličini, i mudrosti vječnog Stvoritelja se mogu vidjeti. Takva opažanja mogu uzdići ljudsko srce do većeg slavljenja Boga. Premda će mudrost biti pobjedonosna nad glupošću, ne vjerujte kako će budale prestati

postojati; njihova će vrsta ostati sve dok pakao postoji. Pitanje se često postavlja zašto Ja dozvoljavam toliko puno grozota, i zašto ne uništim ovo staro idolopoklonstvo sa gromovima i sumpornim ognjem sa neba. Budući Sam to napravio u drevnim vremenima (*Postanak 19:24,25*), zašto ne sada? Pustimo da žito raste zajedno sa kukoljem, i vrijeme žetve i izvijanja (*razdvajanja čistog od nečistog, tj. pšenice od pljeve*) će doći (*Matej 13:24-30*). Onog koji poznaje vječnost nikada ne pritišće vrijeme. Onaj koji će ostati glup to može ostati, ali onaj koji želi postati mudar zna gdje pokucati.

66 Ceremonijalna Crkvena načela 1-10

1. Gdje je prednost/dobitak u svim crkvama koje su ispunjene sa idolopoklonstvom, i koje naznačavaju vršenje svih različitih vrsta budalastih samo-odricanja? Naj-razumnija stvar bi bila učiniti da potok ide svojim tokom. Kada dođe do oceana on mora sebe prepustiti. I bilo bi isto tako budalasto plivati protivno ove struje, budući što se snažnije odupireš valovima, to će snažnije udarati u tvoje čelo. Najbolje rješenje je pustiti potok da teče, kako i gdje teče ali sebe udaljiti u vašem srcu od njega koliko god daleko možete, i potražiti siguran put do Čiste Istine. **2.** Kao pojedinac, bila bi glupost suprotstaviti se nečemu što je sebe stoljećima sve više i više uspostavilo kao izvjesnu normu. To bi bilo kao borba jednog vojnika naspram tisuće; što jedan čovjek može napraviti protiv njih toliko? Isto važi za svakoga tko bi se suprotstavio općem redu koji je bio na postojanju jedno dugo vrijeme. Čak ako bi njegova mišljenja bila apsolutno ispravna, što bi on mogao napraviti ako je velika većina slijepa i gluha? **3.** Ja nikad ne gledam na vanjštinu ljudskog bića, nego u svako vrijeme jedino na unutrašnjost. Prema tome, svaki poštenu Kršćanin može radosno prisustvovati Božanskoj službi u kući molitve (*crkvi*); ako će on biti sa Mnom u srcu, nikakva ga nevolja neće snaći. **4.** Ali kome smeta ova Božanska služba treba ostati napolju, budući nitko nije prisiljen prisustvovati. I čak ako bi čovjek bio prisiljen, to ne bi bilo štetno, budući je unatoč svemu bolje vršiti izvjesnu religijsku praksu u kući molitve nego ići u lov ili kockati u svete dane, ili obavljati kamatarski posao, ili smišljati spletke, ili tome slično. **5.** Ako vam se neće svidjeti propovijed, onda razmatrajte stihove Evanđelja koji su bili čitani. Vi ćete steći dovoljno da vam omogući postići vječni život, ako jedino slijedite nekoliko stihova na pravi način. Prema tome vi ne gubite ništa kada uđete u kuću molitve, gdje vi i dalje možete pronaći nešto što vas podsjeća na Mene. Hoće li ikome koristiti ako napusti crkvu iz čiste mržnje spram takvog idolopoklonstva, bez da prihvati išta bolje već obično nešto gore?! Ja mislim, teško. **6.** Tijekom Mojeg života na Zemlji, hram u Jeruzalemu je bio isključivo idolopoklonički hram. On ni u kojem slučaju nije bio kuća Božja. Ipak Ja, kao Jehova, nisam nikome zabranio posjetiti hram ili prinostiti svoj dar. Ja Osobno Sam često propovijedao u hramu, i tamo Sam oprostio preljubnici njezine grijeha. Moji učenicima nikada nije bilo zabranjeno posjetiti hram. Zašto bi itko ovdje bio ojađen na posjećivanje kuće molitve? Ako čovjek uđe u kuću molitve doista u Moje ime, onda ću Ja biti sa njime. I sve dok Ja ostanem tamo, on bi trebao biti sposoban ostati tamo. **7.** I pored toga, nitko ne bi trebao bacati munje i sumpor sa neba dok ih Ja ne zavitlam. Ja znam najbolje kada će to biti potrebno. **8.** Sve dok paše većini ljudskih bića podržavati ove crkvene običaje u svakojakim okolnostima, to je koliko dugo će to trajati. Onaj koji nađe ove

pompozne ceremonije prijatnima može nastaviti ostati sa njima, i on će također nastaviti biti budala. **9.** Tko god Me iskreno traži će Me također pronaći. Ja ću ga prihvatiti, i on će Meni biti draži nego cijeli svijet budala. Razlog što ne činim toliko puno po pitanju ovih stvari je zbog općih okolnosti, a zašto Ja dozvoljavam da se pojave je znak za vas da su ove stvari od vrlo male važnosti za Mene. **10.** Budući postoje, međutim, neki pojedinci koji Me ljube iznad svega, takva ljudska bića Meni znače daleko više od cijelog svijeta. Ja ću dopustiti takvim pojedincima da se časte u svoj punini Moje milosti, i Ja ću svijetu ponuditi posljednje ostatke u njegovoj bedastoći. Jedno ljudsko biće Meni znači puno više nego cijeli svijet budala. Koliko je često trava bila počupana na nekim livadama? Kako je to moguće? Jer trava ponovno izraste. Ovo također važi za ljude na Zemlji koji su budale i žele ostati budale.

67 Snovi i njihova interpretacija 3-24

[3] Slijedeće je izvještaj o pojedinim (*particular*) vizijama, dobrih baš kao i loših ljudi, koje potječu ili iz Raja ili iz Pakla. Zbog toga je apsolutno neophodno dobiti ispravnu informaciju, i instrukcije o pravilnom/odgovarajućem ponašanju/reagiraju, sa ciljem da bi se saznalo (*ili 'zbog toga da bi čovjek znao'*) kako se ponašati u prisustvu takvih fenomena. **[4]** Postoji mnoštvo različitih vrsta vizija. Najuobičajenija/najobičnija i najpoznatija vrsta vizija su noćni snovi. **[5]** Ovdje se postavlja/pojavljuje pitanje: Tko u stvari sanja, i što su (*u stvari*) te slike u snovima? **[6]** Za vrijeme običnog sna, samo duša sanja. Takvo sanjanje nije ništa drugo doli dušino kaotično promatranje njezinih vlastitih okolnosti (*kaotična vizualizacija uz čiju pomoć duša razmatra svoje vlastite okolnosti, tj. kakva je sama u sebi*). Ali onda (*takvi*) snovi nemaju nikakvu uređenu (*orderly koja je po nekom redu ili u skladu sa nekim redom; ili 'plansku/promišljenu'*) povezanost sa ničim, i slični su slikama u kaleidoskopu koje se svakog trenutka mijenjaju i nikad se ne pojavljuju ponovno na potpuno istin način. **[7]** Razlog za ovo/ovakvo nedosljedno/nejasno promatranje/vizualizaciju okolnosti i incidentnih/slučajnih slika je da (*počiva u tome što*) sama duša nije u kontaktu sa vanjskim svijetom, a posebice ne sa svojim duhom. **[8]** Takve vrste vizija nisu od nikakve dobrobiti/koristi za dušu, osim što bi, nakon takvog sna, ona trebala zapamtiti u kakvom se apsolutnom stanju nalazi (*kakvo je njezino potpuno stanje*). **[9]** Ako snove rezimira ili ih čak zapisuje, duša (*onda*) može dobiti dobar portret same sebe; jer snovi joj pokazuju kakva je ona zaista sama u sebi/sama po sebi (*kakve je prirode*), šta su joj glavne žudnje, koje su joj težnje, i kakvo joj je cjelokupno stanje te kakvo će biti kad se jednom bude potpuno nalazila izvan mesa/tijela. **[10]** Te/ovakve vrste snova u duši nisu prizvane ni od strane paklenih ni od strane nebeskih duhova, već su u potpunosti dušin vlastiti proizvod, i ona ih se sijeća nekad više a nekad pak manje, a uskoro ih se uopće ne sijeća. U normalnih ljudi to u potpunosti ovisi o sastavu njihovih nervnih duhova (*nerve spirit*). Ako nervni duh više naginje/teži ka duši, osoba posjeduje mogućnost zapamtiti skoro svaki san. Ako je, međutim, ljudsko biće više naklonjeno prema fizičkom tijelu, onda će imati slabo/malo ili nikakvo sjećanje na svoje snove. To/takav je obično slučaj sa ljudima koji su jako senzualni i materijalni. **[11]** Ali je (*ili 'stvari stoje'*) znatno drugačije sa određenim jasnim snovima kada se osobi koja sanja čini da su ti fenomeni stvarnost. Kada se

probudi njemu (*sanjaču*) je jako teško odlučiti da li je to bio san ili stvarnost. Takve vizije ili snovi nisu snovi koji pripadaju duši već su rezultat onih duhova koji ju okružuju, bilo da su dobri ili zli. Ako su zli, duša i njezino tijelo će se probuditi iz takvog sna u potpunosti iscrpljena. Ako su, međutim, te vizije djelo dobrih duhova, onda će se duša i tijelo nakon buđenja naći u osnaženom stanju (*duša i tijelo sanjača će biti okrepljeni*). **[12]** Obje vrste vizija će biti dozvoljene (*i jednu i drugu vrstu vizija Bog dozvoljava*) jedino za dobrobit, a ne na štetu, duše. U zastrašujućim vizijama ona treba pronaći upozorenje, a u dobrim ona treba pronaći snagu. **[13]** Razlog zašto te vizije postaju tako jasne je u tome da duhovi najprije oslobode nervni duh od njegove fizičke službe (*ili 'fizičkog posluživanja'*) i spoje ga sa dušom. U takvom stanju duša ima osjećaj prirodnosti, pošto je u vezi sa svojim nervnim duhom, i stoga je snažnija sa ciljem da bi mogla, kroz tjelesna čula, prihvatiti i zadržati snažnije i značajnije slike iz snova. **[14]** Promatranje/vizualizacija jednog mjesečara ili medija pripada ovoj kategoriji unutarnje vizije, baš kao i promatranje/vizualizacija za vrijeme tako zvane anestezije. Te vizije u sebi imaju određenu suvislu povezanost, i pojedinačni red, pošto se ovdje duši ukazuje (*rečena joj je*) istina od strane duhova koji ju okružuju (*duhovi koji okružuju dušu pri tome/na taj način duši kazuju istinu*). **[15]** U takvim vizijama su duši od strane duhova često ukazani budući događaji (*ili 'buduća zbivanja'*), a to (*ili 'tako nešto'*) za duhove nije teško, pošto oni poznaju (*raspo*)red stvari koji nepromjenjivo mora slijediti (*u smislu, 'oni znaju koja stvar slijedi iza koje stvari'*), i oni sami su tvorci tog reda. **[16]** To je baš onako kao kad netko dođe u tuđu kuću: on neće znati što će gospodar kuće raditi danas, što sutra, a šta preksutra; ali vlasnik kuće će to itekako znati, jer on mora biti upućen u svoje poslove (*ili 'mora znati o svojim poslovima'*). Ali ako vam on kaže što će raditi, onda ćete i vi to znati. Dakle ne možete ni znati što će još duhovi u ovoj godini učiniti (*u smislu, 'ostvariti'*), jer ste u kući duhova još stranci; ali kad duhovi jednoj duši tako nešto najave, onda će i ona znati što će se dogoditi. Ali kako bi duhovi tako nešto duši mogli najaviti, ona za to od strane njih mora najprije biti pripremljena, i baš ta priprema je to što je gore bilo objašnjeno. **[17]** Ovakva vrsta vizije je prema tome prilično vrijedna; međutim ne treba ju smatrati nepromjenjivom/definitivnom; time bi naime bila ugrožena slobodna volja pojedinca. Želi li netko zbiljski nešto drugo nego što su mu duhovi pokazali u toj viziji, može Mi se obratiti za promjenu stvari, i onda će se stvari zaista promijeniti, samo ako ta osoba vjeruje i ima povjerenja, zbog čega Mi se i obraća; jer jedino Ja mogu u svakom trenutku preokrenuti sve stvari. **[18]** I kad bi Ja Osobno rekao: "Vidi, sutra ću učiniti to i to!", a ti Me voliš i vjeruješ Mi, i zamoliš Me da Ja to (*što sam namjerio*) zaustavim, onda ću Ja učiniti onako kako Me moliš, i nitko zbog toga neće biti oštećen; jer Ja sve odnose, stanja i stvari mogu iskoristiti tako i tako, i tisuće njih Mi moraju služiti kao jedan, i jedan dan biti kao jedna godina i tisuću godina kao jedan dan. **[19]** Zato se nitko zbog tih ne baš rijetkih vizija ne bi trebao previše šokirati/uzrujavati (*biti zaprepašten biti u strahu*); jer ako su dobre nitko ih se ne treba plašiti, a ako su loše, i onako mogu biti promijenjene. Ali onome tko čvrsto u njih vjeruje i tko ne vjeruje kako sam Ja silniji od njegove vizije, njemu se naravno može desiti i 'FIAT' (*'neka bude'*). **[20]** Ljudska priroda je uistinu tako slaba da ona čak jako često dobrovoljno i sa povjerenjem slijedi svakoake buduće događaje iz najjednostavnijih snova (*u smislu da 'čovjek misli kako će se čak i najjednostavniji snovi/ono što mu je bilo ukazano u*

najjednostavnijim snovima ostvariti u njegovu svakodnevnom životu'). Kao dodatak tome, ljudi su već napravili određena pravila po kojima se određene stvari suglasno tim snovima moraju i dogoditi. Ta pravila/propisi snova (*misli se na sanjarice*), i njihove (*tako reći*) sigurne posljedice, su prirodno isto tako izuzetno glupa kao i onaj koji ih određuje. Postoje snovi o vodi za koje se kaže da predstavljaju smrt rođaka ili poznanika, Vatra navodno reprezentira laž ili radost. Kruh, gnojivo, a snovi o vjenčanjima se smatraju za proročanstva o smrti u porodici. Kada sanjate o pčelama to znači da će vatra eruptirati; kada sanjate mrave bit će poplava, ili možete očekivati puno briga. Skakavci, zrikavci, i ptice reprezentiraju rat, a da ne spominjemo snove o dobitku na lutriji. **[21]** Takve slike koje se predstavljaju duši u snu su, međutim, analogije stanja duše (*korespondentne su duševnom stanju sanjača*), ali ni u kojem slučaju proročanstva budućih doživljaja. **[22]** Čovjek sve skupa može imati puno rođaka, prijatelja i poznanika, toliko koliko je danâ u godini, ponekad i deset puta više, i da od nekoliko stotina ili tisuća u toku godinu dana nekoliko njih umre? Ako on onda sanja o vodi, kruhu, izmetu ili svadbi, taj san zasigurno ima veze sa preminulim, umro on 14 dana prije ili 14 dana poslije. Takvi su i svi drugi sni. Netko je sanjao skakavce, i on je onda bio polu plah i polu čeznutljiv za ratom. Ali pošto se u njegovoj zemlji nije ništa događalo, kao ni u susjednim zemljama, on onda ode i pažljivo pročita novine, i vidi, u jednom članku pročita članak: 'Rat između engleskih moreplovaca i njihovih kolonijalaca sa urođenicima!', i on se patetično udara po čelu i veli sav ozbiljan: 'Vidite, moj san se ispunio! Nedavno sam sanjao skakavce, što znači rat, - i istina: na Novom Zelandu je rat!' Da se naš čitatelj još malo potrudio, u isto vrijeme bi se u štampi bio susreo sa još više ratova. **[23]** Uistinu, takva vjera je zla (*takvo prazno-vjerje je štetno*) i uzrokovat će veliku štetu duši, pošto duša, naviknuvši se na te stvari, u potpunosti odbacuje svoju vjeru u Mene. Iako ovakvi jednostavni snovi pripadaju samo duši, ovakva budalasta tumačenja/interpretacije su za pripisati grupi lošijih duhova. Oni pri takvoj prilici napadaju meso onako kako muhe zujare (*flesh flies & blow flies radi se o insektima koji polažu svoja jaja ili u tijela mrtvih životinja, ili u izmetine ili na rane živih životinja*) napadaju izmetinu, isisavajući iz nje istovrsne vizije i zatrpavajući opet dušu sa tako budalastim proročanstvima, koja sama po sebi nisu ništa drugo do izmet tih loših duhovnih muha zujara, putem kojeg ona (*od strane muha*) nerijetko biva zapljuvana poput prozorskog okna, kroz koje na kraju sunčeve zrake ne mogu prodrijeti ili prodiru jako teško, - tako da se zbog toga radijacija milosti iz Moga sunca u dušu ne može odvijati/ne može djelovati, jer je duša presvučena takvim glupostima. **[24]** Ali ovo vam dajem kako biste istinski znali kako se u budućnosti odnosi prema snovima i drugim vizijama, koje će u nastavku biti opisane još nešto opširnije. Svaka ovakva pojava/prikaz doduše ima svoj odgovarajući uzrok, kao i odgovarajuću svrhu; ali o umišljenoj gluposti ne bi trebalo biti govora. Zato, uskoro slijedi još ponešto o ovoj 'znamenitosti'!

70 Kraljevstvo Božje i preporod (Matej 6:33; Luka 17:20,21) 1-18

[1] Ima mnogih koji kažu: 'Nema ništa loše u traženju Kraljevstva Božjega; ali jedino kada bi ga bilo lakše pronaći, i samo kada bi postojala crkva ili Kršćanska zajednica negdje kroz koju bi se pravilan put do Božjeg kraljevstva mogao pronaći.'

Rim(*okatolici*) proglašava(*ju*): 'Ja jedini sam (*Mi jedini smo*) ispravan put!' I sve druge crkve također daju istu tvrdnju. Ako bi putovali jednim ili drugim od ovih puteva koji bi trebali voditi do kraljevstva Božjega, vi ćete najvjerojatnije pronaći sve drugo, ali nećete pronaći obećano kraljevstvo Božje. **[2]** Što imam za reći s obzirom na ovo je kako slijedi: Kada je čovjek predugo bio u potrazi čak za najdragocjenijim predmetom, on će vremenom prekinuti svoju potragu. Ali čija je to pogreška? Samog tragača, ako on traži kraljevstvo Božje gdje se ono ne može pronaći radije nego gdje se može. Jasno je zapisano da kraljevstvo Božje ne dolazi sa vanjskom slavom, nego je radije unutar ljudskog bića (*Luka 17:20,21*). Njegov je ugaoni kamen Krist, jedan i jedini Bog i Gospodar Neba i Zemlje (*Matej 28:18*), vremeno i vječno u prostoru kao i u beskonačnosti, u Kojeg srce mora vjerovati, i iznad svega, i Kojega srce mora ljubiti, i ljubiti svojeg bližnjeg čovjeka poput sebe *samoga* (*Marko 12:29-31*). **[3]** Kada je ljudsko biće u cjelosti ispunilo ovaj jednostavan zahtjev u njegovu srcu, kraljevstvo Božje je već bilo pronađeno. Kada ste dosegli ovaj stupanj, vi se ne trebate brinuti više o onome što vam je potrebno, budući će vam to biti dano (*Matej 6:33*). Tko god je u potrebi za mudrošću, ona će mu biti dana kada i gdje je on u potrebi za njom. Ako bi takva osoba potrebovala ikakve izvanjske pomoći da uzdržava/prehrani svoj zemaljski život, ona će joj biti pružena u pravo vrijeme i u pravoj mjeri. Ako bi mu bile potrebne posebne moći u izvjesnim prilikama, one će biti dane. On neće biti bez savjeta i utjehe. Ako bi mu bio potreban strani jezik u posebnim prilikama, onda će mu to biti dano. A ako on želi pomoći bolesnoj osobi, on neće trebati ništa drugo osim Mojeg imena i njegovih vlastitih ruku. **[4]** Nitko dok je u tijelu, neće imati sve ove prednosti na njegovom raspolaganju u svako vrijeme, čak ako je bio nanovo rođen; one će njemu jedino biti dostupne kada, u svoj ozbiljnosti, one budu uistinu potrebne. Čak nanovo-rođeno ljudsko biće mora doći k Meni, baš kao i svatko drugi, ako nešto treba, baš kao Sam Ja Osobno, dok Sam hodao u tijelu na Zemlji, nisam mogao i nije Mi bilo dozvoljeno činiti kako Mi se sviđa, nego Sam činio što god je Otac Koji Me poslao htio (*Ivan 5:19,30; 8:28, 29; 12:49; 14:10*). **[5]** Otac je naravno bio u Meni, kao što Sam Ja u Njemu (*Ivan 14:10,11*). On je, međutim, bio Duh Božji kao Otac od Vječnosti. A Ja Sam bio i jesam Njegova duša. Ova duša, međutim, posjeduje svoju vlastitu spoznaju/svjesnost i sposobnosti kao najviša i najsavršenija Duša od svih duša. Unatoč ovome, ovoj Duši nije bilo dozvoljeno činiti i nije činila što je Ona željela činiti, nego jedino što je Onaj želio od Kojeg je Ona potekla. Premda je ova Duša željela odložiti posljednji gorki pehar, Onaj Koji je bio u Meni nije želio da to napravim. To je zašto je Moja duša učinila što god je Onaj koji je bio unutar Mene želio (*Matej 26:42*). **[6]** Prema tome vi ne ti trebali zamisliti pre-porođeno ljudsko biće kao neprestanog čudotvorca u svim stvarima. Niti bi trebali o njemu razmišljati kao nekome sa tako zvanom aureolom oko njegove glave, kao što su mnogi sveci oslikani na slikama. Nakon fizičke smrti pre-porođenog ljudskog bića, nikakva takva čuda neće biti otkrivena kao čudesni znaci svetosti koji su uzdizani, posebice u Rimokatoličkim legendama o svecima. Niti postoji ikakve mumificirane neraspadljivosti umrlog tijela. Ijedna razumna osoba treba sebe pitati kakvoj bi svrsi to služilo. Što bi blaženi duh pre-porođenog ljudskog bića dobio ako bi, na Zemlji, njemu bile podarene takve prekrasne ali besmislene odlike (*u smislu, 'ako bi se po tome isticao'*)? Ljudska bića koja su pronašla Kraljevstvo Božje nemaju nijedne od ovih karakteristika.

Međutim, Moja milost će biti otkrivena kroz njih gdje god je to nužno. **[7]** Niti zamišljajte pre-porođeno ljudsko biće Mojega kraljevstva kao neku vrstu fratra, koji je, koliko se to tiče svijeta, potpuno (*materijalno*) mrtav, i koji je zaokupljen jedino sa kunicom, misom, litanijom, postom, proklinjanjem grešnika, i kao onoga koji gleda na njegovo predstojeće ukopno mjesto i lijes sa zabavom. Ovo nisu znaci preporoda; štoviše, oni su znaci tame. Svjetlo pre-porođenog ljudskog bića ne poznaje mračnu stranu života, budući je svjetlo dana svugdje unutar njega. **[8]** Grob i lijes nisu simboli pre-porođenog koji je pronašao kraljevstvo Božje, budući u kraljevstvu Božjemu nema niti grobova niti lijesova; jer tamo nema mrtvih. Tamo ćete pronaći jedino uskrsnuće i vječni život. Pre-porođeno biće živi život kontinuirano u njegovu duhu, i on reflektira o gubitku njegova tijela ne više nego to čini o smrti, baš kao što čovjek ne bi smatrao kako je njegovo tijelo mrtvo jednostavno zato što navečer skine svoj kaput. To je razlog zašto smrt više ne postoji za pre-porođeno ljudsko biće (*Luka 9:27*). Ovo je zasigurno predivan znak preporoda, ali on je jedino prisutan unutar ljudskog bića, i nije prikazan izvanjski ili javno. **[9]** Svi drugi znaci preporoda su jedino unutra, i jedino su prepoznatljivi kada za to postoji potreba. Onaj koji ima dar proroštva će ga primiti kada je u potrebi, i on će Me pitati unaprijed, budući nitko osim Mene ne može prorokovati. Kadgod Ja postavim riječi u srce i na jezik ponovno-rođenog ljudskog bića, on će prorokovati; inače, on će govoriti poput svake druge osobe. I ovo važi također za svaki drugi dar. **[10]** Ljudska bića sa takozvanom vidovitošću/pogledom u duhovni svijet (*second sight*) se ne trebaju smatrati ponovno rođenima samo poradi ove sposobnosti, kako je ova sposobnost jedino posljedica njihovih razdražljivih živaca, kroz koje duša, posredstvom živčanog duha, lagano prenosi vizije njezina duševnog kraljevstva u organizam njihovih tijela. Snažni živci za to nisu sposobni, i tako ljudska bića sa snažnim živcima rijetko imaju takozvanu vidovitost/pogled u duhovni svijet. Ovo se ne treba smatrati niti nečim dobrim niti lošim. To je više bolest tijela, kojom ljudsko biće obično oboli putem raznoraznih nepovoljnih incidenata tijekom kursa njihovih zemaljskih života. Velika tuga, dugotrajni strah, veliki šok, i tome slično su obično uzrok, i ponekad umjetna sredstva poput magnetizma, opijanja, ili drogiranja sa narkotičkim travama. **[11]** Vidovitost, prema tome, apsolutno nije znak preporoda. Ovo se može zaključiti iz činjenice da ti vizionarski ljudi mogu jedino promatrati isprekidane slike bez ikakvog organiziranog sadržaja. **[12]** Razlog za ovo je da njihovi duhovi i duše još nisu povezani jedno sa drugim. U njihovim vizijama nema temelja ili povezanosti, i to može sa lakoćom biti shvaćeno od strane svakoga, dok će reprezentacije duhovnih stvari nanovo rođenog, čak ako su jedino djelomične, dati dokaz pravilnog duhovnog razloga i povezanosti. Sukladno tome, to je također znak aktualnog preporoda, i značajna razlika u odnosu na osobu koja ima samo viziju. Prema tome vi ne smijete očekivati dječja čuda kao posljedicu preporoda, nego prirodne plodove zdravog duha, i duše koja je postala zdrava kroz ovaj duh. **[13]** Nanovo rođeni zna kako ne možete vršiti obmanu sa darovima Svetog Duha. To je zašto ih on koristi jedino kada je to apsolutno nužno, obično potajno. **[14]** Ali tkogod može htjeti biti preporođen kako bi zadobio takve čudesne moći može biti siguran da mu takva milost neće nikada biti podarena. **[15]** Ljubav spram Mene, velika dobrota, ljubav spram svih ljudskih bića – svi ovi zajedno obuhvaćaju svojstvene znakove preporoda. Ali gdje god ovi nedostaju, i gdje god poniznost nije dovoljno snažna za svaku

smetnju/nazadovanje, aureola ili mantija (*sa kapuljačom kakvu nose fratři*) ili duhovna vizija su od vrlo male koristi. Takvi su ljudi često dalje od kraljevstva Božjega nego mnogi oni koji izgledaju kako imaju jako svjetovno gledište, budući kraljevstvo Božje nikada ne dolazi sa izvanskom pompom, nego iz unutra, u svoj mirnoći, u ljudskom srcu. Utisnite ovo što dublje možete u vaš um; onda ćete pronaći kraljevstvo Božje puno lakše nego ste mislili. **[16]** Vizije nanovo rođenog su jedine istinske vizije. Sve druge vizije će primiti pravilno tumačenje kada su objašnjene od strane nanovo rođenog duha. **[17]** Svatko treba odbaciti budalaštine svjetovnih ljudi; vi trebate vjerovati riječi uistinu nanovo rođenog bića, budući takva osoba neće govoriti o ničemu drugome nego što on prima. Drugi će, međutim, govoriti jedino što oni sami vjeruju kako znaju. **[18]** Kada vam takva osoba kaže kako govori u Ime Gospoda, ne vjerujte mu; on govori jedino u interesu njegove vlastite časti, i za svoj vlastiti probitak. Ali tkogod može reći, bez vlastitog interesa i ambicije, 'To je što Gospod kaže!' – vjerujte mu, posebice kada on ne obraća pažnju na ugled/čast pojedine osobe, budući nanovo rođeno ljudsko biće poznaje jedino ugled/čast Gospoda.

73 Aktivna vjera 1-20

[1] Što je do sada bilo spomenuto ne vrijedi samo za papinstvo, već također i za sve (*druge*) vjero-ispovijesti. Gdje god se Krist ne propovijeda u Njegovom istinskom duhu, tamo je umjesto istinske crkve lažno proroštvo. **[2]** Čak ako jedna ili druga sekta izjavljuje, 'Gledajte, mi nemamo (*svetačkih*) slika, prema tome naša vjero-ispovijest mora biti najčišća', Ja na to tako odgovaram: 'Ikona ili ne ikona, to ne određuje ništa, jedino život/življenje u skladu sa Božjom riječju. Učenja, čak i ako (*je*)su (ili 'budu') očišćena od svih ceremonija i (*tako/time*) učinjena prikladnima da ih prihvati čisti razum, su beznačajna ako ostanu samo učenja i nitko ne živi po njima. – kao kad bi netko kupio kuću i želio neprestano iznutra i izvana sređivati, čistiti i polirati, kako bi bila sve prikladnija za stanovanje, ali od silnog čišćenja i poliranja i od silnog neprestanog poboljšavanja kvalitete življenja nitko ne bi ušao živjeti u kuću. Nije li tu susjedna kolibica u kojoj se neprestano stanuje, bolja od ove kuće? **[3]** Isto je tako sa crkvom. Tu je bolja svaka koja ima nekakvu normu u kojoj si vjernici mogu naći uporište, od one crkve u kojoj se neprestano mete i riba. Njene pristaše stoje pored i izgledaju poput nezaposlenih ljudi kod gradnje kuće, koji radoznalo zure; ali ni jednom od njih ne pada na pamet da u korist graditelja kuće majstoru zidaru doda niti jednu ciglu ni lopatu maltera, i tu se ovi što gledaju smatraju još boljima od radnika. **[4]** Vidite, to je prava slika mnogih vjeroispovijesti! Od silnog pripremanja i kritiziranja ne čine ništa (*drugo*), maltretiraju neprestano one koji nisu pripadnici iste vjeroispovijesti, smiju se njihovom sljepilu i neprestano viču: 'Pridite da vam izvadimo trn iz oka!'; ali brvno u svojim očima ne primjećuju. **[5]** Istina je, doduše, da u Rimokatoličkoj Crkvi postoji/ima na tisuće kolosalnih izopačenosti (*zlouporaba, loših postupaka*). Ali unatoč tome oni imaju puno dobrih stvari, pošto oni također propovijedaju o ljubavi i poniznosti. Ako se toga pridržavate i ničeg drugog, nećete biti bez nade (*forlorn bespomoćan, utučen, jadan, ostavljen, napušten*). **[6]** Ali što bi trebao reći o sektu koja ne naučava ništa drugo osim vjere, i u potpunosti odbacuje djela? Jasno stoji zapisano: 'Vjera bez djela (*ljubavi*

prema bližnjem) je mrtva.' I Ja Osobno sam više puta naglasio/rekao, 'Budite vršioci riječi, a ne samo ljeni/besposleni slušatelji!' Iz čega je očigledno (*ili 'čime se upućuje/je naznačeno/ukazano'*) da od same vjere nema koristi (*ili 'da sama vjera ne donosi čovjeku dobrobiti'*); već radije, ona mora postati aktivna/živa kroz ljubav (*dobru volju aktivne, vjerne ljubavi*).

[7] Od kakve je koristi za Zemlju sunčevo svjetlo, ako nije povezano sa aktivnom toplinom (*ili 'ako to svjetlo istovremeno ne znači i aktivirajuću toplinu'*)? **[8]** Od kakve je koristi za čovjeka svo naučno znanje (*ili 'svo znanje i sve nauke'*) ako ga ne upotrijebi? **[9]** Ili od kakve bi koristi bilo (*kakvu dobrobit donosi*), po zimskoj hladnoći, samo vjerovati da bi goruća cjepanica u peći mogla zagrijati sobu? Zar se soba zagrijava vjerom (*ili 'zar bi vjera mogla zagrijati sobu'*)? **[10]** Ukratko, najčvršća vjera bez djela (*ljubavi prema bližnjem*) se može usporediti sa glupavim/blesavim čovjekom koji misli/zamišlja kako se u hladnoj sobi može zagrijati ako se prekrije sa toplim mislima. To je zaista najjeftiniji prekrivač, no hoće li taj prekrivač ikoga ugrijati? O tome mogu suditi oni siromasi koji su u oštrim zimama ne rijetko ukočeni promrzli bili pronađeni u svojim sobama – i obično iz tog razloga što nisu imali drugu deku osim ove misaone. **[11]** Baš kao što njegov misaoni pokrivač ne donosi nikakve koristi, tako i od vjere bez djela (*ljubavi prema bližnjem*) nema nikakve koristi/dobrobiti (*to ne pridonosi čovjekovu spasenju*). Vjerovanje/vjera je jedino prihvaćanje (*ili 'organ za prihvaćanje'*) učenjâ, koje daje smjernicu (*koje naučava/daje instrukciju o*) specifičnoj/određenoj aktivnosti. Zato je Moje pitanje svakome tko samo primi ovu smjernicu/instrukciju ali ne djeluje sa njom u skladu: 'Od kakve koristi će on imati od te smjernice/instrukcije (*ili 'od kakve će mu koristi biti ta smjernica/instrukcija'*)?' **[12]** Zato je Meni draža bilo koja crkva u kojoj se stvari ipak događaju (*ili 'zato je Meni draža aktivna crkva od one u kojoj se ništa ne događa'*). Jer bolje je dati nekome mali komad kruha nego napraviti tisuće planova za pružanje pomoći siromašnima, ne dajući ništa. Ispravno/pravilno je planirati (*ili 'planiranje je dobra stvar'*), ali ti planovi moraju biti ostvareni/sprovedeni u djelo (*ili 'ali nakon njih mora slijediti davanje'*); inače je vjera opet bez djela (*ljubavi*), a tako jadno čovječanstvo glada. **[13]** Onaj koji želi živjeti kako treba/ispravno/pošteno može to postići u svakoj crkvi, pošto je glavno pravilo ovakvo: sve ispitajte i zadržite što je dobro (*1 Solunjanima 5:21*). **[14]** Kad ste okupali djetę, samo se voda prospe, ali djetę se zadrži, - a to djetę je ljubav! **[15]** Ja nikome neću reći: postani Katolik, Protestant ili Pravoslavac! Umesto toga (*ću reći*), ostani što jesi ako želiš; ali budi aktivni Kršćanin u duhu i u istini! Jer svatko može bilo gdje imati pristup čistoj Božjoj Riječi, ako on to želi. **[16]** Ja nisam poput patrijarha, i Ja nisam poput pape, i Ja nisam poput generala nadzornika; već sam Ja svoj Sojoj djeci poput izuzetno dobrog i pravednog Oca. I pruža Mi veliko zadovoljstvo kada se aktivno natječete kada dođe do (*ili 'kada je riječ'*) o ljubavi, ali Ja ne pronalazim zadovoljstva/radosti kada jedni druge grdite/psujete i (*kada*) svi i svaki od vas želi biti najmudriji i naj-nepogrešiviji. **[17]** Moje kraljevstvo je kraljevstvo najviše akcije/djelovanja, a ne kraljevstvo nezaposlene ljenosti. Ja nisam rekao Apostolima: 'Ostanite kod kuće i mislite i duboko razmišljajte o Mojem učenju!' već, 'Idite, u tu svrhu, svim narodima ovog svijeta.' **[18]** Isto sam rekao svima blaženima. Što znači da budu aktivni; žetva je uvijek veća nego broj radnika. Zato je bolje biti aktivan u bilo kojem (*vjerskom*) redu nego biti samo u najčistijoj vjeri (*ili 'najčistijoj od svih vjera'*). **[19]** Samo vjernik je onaj koji (*osoba koja samo vjeruje a ne čini*) zakopava svoje talente. Kada

netko zna jako malo o Svetim Pismima ali djeluje u skladu sa time, takva osoba može, na osnovu to malo što zna, biti uspoređena sa čovjekom koji pazi/čuva vjerno domaćinstvo sa ono malo što ima i kao rezultat toga će se uzdignuti nad mnogim stvarima. [20] Iz ovog što je bilo rečeno, svako tko je dobre volje može lako sabrati što mora činiti da bi postao pošteno/pravedno ljudsko biće, znajući što treba odabrati a što izbjeći. U svezi toga je (*ili 'po tom pitanju je'*), prema tome, sve bilo objašnjeno.

Mjesec - 1 Priroda i svrha mjeseca

1 Mjesec je nebesko tijelo čvršće od vaše Zemlje. Kao dijete Zemlje, on je bio formiran od Zemljinih dijelova. Razlog zbog kojeg je mjesec bio dodijeljen Zemlji je da sakupi magnetsku silu koju Zemlja isijava, i da je reflektira nazad na Zemlju u skladu sa Zemljinim potrebama. To je zbog čega je orbita mjeseca oko Zemlje tako osobena (*ekscentrična*), jer je mjesečeva orbita ovisna o većoj ili manjoj količini magnetizma koji je prisutan na Zemlji. S druge strane, orbita mjeseca, kao sakupljača ove tvari, određena je u skladu sa zahtjevima Zemlje za ovom prirodnom životnom tvari. Takav je mjesečev glavni zadatak.

2 Planeti manji od Zemlje ne trebaju mjesec, namjesto toga, tamo postoje vrlo visoke planine, kao primjerice one na Veneri, Merkuru, Marsu, i mnogim drugim manjim planetima. Veće planete međutim moraju biti opskrbljene s jednim ili čak nekoliko mjeseca, tako da ovi mjeseci mogu obaviti spomenutu službu. Kao na Zemlji, postoje također ljudska bića na mjesecu, kao i mnoštvo drugih stvorenja. Ne postoji međutim ni jedan mjesec koji je, na strani okrenutoj prema njegovom planetu, opskrbljen zrakom, vodom ili vatrom, ili bilo kojom drugom nužnošću za organski život.

3 Mjesec je stvarno 'mjesec' samo na strani okrenutoj Zemlji; na suprotnoj strani, međutim, on nije 'mjesec', nego potpuno čvrsti kontinent. To je zbog čega dio koji je 'mjesec' nije čvrst, nego vrlo labav, skoro kao oceanska pjena koja je malo očvršnuta i čiji se čvršći dijelovi projiciraju kao brežuljci, dok su mekši dijelovi udubljeni i pojavljuju se u obliku niša i kratera prema centru nebeskog tijela. U nekima od ovih niša i kratera zarobljen je atmosferski zrak kojemu je nemoguće pobjeći i koji se lako može zamijeniti za vodu kada se gleda kroz moćne teleskope. Nijedan od najviših ili najplićih kratera ne sadrži atmosferski zrak, već samo eter, jednak onome koji je pronađen u slobodnom prostoru između sunca i planeta.

4 Zato ova strana mjeseca nije naseljena nikakvim organskim bićima; njegovi stanovnici ovdje su radije duhovne vrste. Ovi duhovni stanovnici su bili vrlo opsjednuti zemaljskim stvarima tijekom njihovog fizičkog života na Zemlji, i bili su prognani na mjesec radi njihovog boljitka. Kada, nakon dugog vremena, ovi stanovnici shvate da njihova opsjednutost stvarima svijeta ne nosi nikakva ploda, i kada poslušaju učitelje koji su im poslani, onda će oni koji su voljni biti vođeni u stanje veće slobode. Oni manje poslušni će se utjeloviti na suprotnoj strani mjeseca, i tamo su dužni upotpuniti svoje mršavo i bijedno življenje. Tamo se oni moraju boriti ne samo sa žestokom hladnoćom i tamom, nego također i s nepodnošljivom vrućinom, jer je trajanje mjesečeve noći istoznačno trajanju četrnaest punih zemaljskih dana, a jednako je dug i mjesečev dan. Na kraju svake mjesečeve noći postaje hladno kao što je na zemljinom sjevernom polu. A od podne prema kraju mjesečeva dana, tako je vruće da nijedno

živo biće ne može ostati na površini mjeseca. **5** Ljudski stanovnici na suprotnoj strani mjeseca, kao i druga živa stvorenja, žive ispod površine mjeseca. Oni moraju ostati u njihovim podzemnim prebivalištima pola dana, kao i pola noći. Tamo nema kuća ni gradova, njihova boravišta su smještena individualno u dubinama mjesečeva tla, i također u pećinama i planinskim pukotinama. **6** Štoviše, tamo nema stabala koja nose plod, nego samo korjenastog bilja, kao što su krumpir, repa, mrkva, i drugo kao na Zemlji. Ove biljke su posađene na početku svakog dana i sazrijevaju do njegovog kraja. Na početku sumraka, ljudi izlaze iz njihovih pećina, poberu urod i nose ga u njihova podzemna prebivališta, i hrane se ovim urodom tijekom noći i kroz sljedeći cijeli dan. **7** Tamo je samo jedna vrsta domaće životinje, vrsta ovce, koja je ovim ljudima ono što je (*jelen*) sob stanovnicima sjevera na Zemlji. **8** U rijekama, kao i u jezerima, kojih je mnogo na mjesecu, živi mnoštvo vodenih životinja. Postoji također nekoliko vrsta malih ptica, sličnih našim vrapcima, i također niz insekata i životinja koje žive na tlu. **9** Pazite da u budućnosti vi ne postanete stanovnik ovog bijednog nebeskog tijela, jer je ova svjetlucavo-žuta škola života strogi zatvor. Bilo bi znatno lakše umrijeti četrnaest puta dnevno na Zemlji, nego živjeti jedan dan na mjesecu, jer stanovnici prolaze znatno gore nego oni koji su pokopani na grobljima na Zemlji, stoga što ovi ne znaju da su pokopani. Stanovnici mjeseca moraju živjeti u potpunoj svjesnosti u svojim grobovima, i često su zakopani u svojim podzemnim boravištima urušavanjima ili iznenadnim poplavama.

2 Ljudska bića na mjesecu

1 Ljudska bića na mjesecu su, kao na Zemlji, obaju spolova. Oni su, međutim, bili stvoreni tisuću godina kasnije od strane ovlaštenih anđela. Oni su visoki malo više od otprilike 24 inča (*60 cm*), i imaju veliku sličnost sa skandinavskim patuljcima. Oni imaju velike trbuhe, čija unutrašnja organizacija služi dvjema svrhama; jedna je probavljanje hrane kroz normalan želudac, a druga je sakupljanje vrste laganog plina u drugom želucu, što im omogućuje trostruku korist. **2** Prvo, ovaj plin čini stanovnike mjeseca tako laganima tako da oni mogu bez napora preskakati preko bilo koje rijeke. Gdjegod su rijeke ili unutarnja mora velike širine, oni mogu s lakoćom plivati preko površine. **3** Druga prednost je ta da pri izdisanju ovog zraka, oni mogu proizvesti piskave zvukove, čime mogu dati do znanja o svom prisustvu drugima u njihovim podzemnim boravištima. Oni također koriste ovaj zrak za njihov plućni govor, koji je, naravno, vrlo slab i niske frekvencije. Stanovnici mjeseca isprva preziru ovu vrstu govora, i ona je samo iskorištena u onom duhu koji je smješten u stanovniku mjeseca za njegovo poboljšanje. Kada ovaj duh zemaljske osobe postane konačno potpuno jedno s dušom mjesečeve osobe, ovo sjedinjenje uglavnom vodi do bezbolnog odbacivanja tijela mjesečeve osobe. **4** Treća prednost ovog trbušnog zraka je da stanovnici mogu grijati njihove podzemne pećine tijekom hladnih noći čestim ispuštanjem ovog zraka. Njihova pećinska prebivališta su izdubljena iznutra na takav način da ona nalikuju tupom zvonu u koje se s tla dopire nekom vrstom stepenica. Ovaj izdahnuti zrak se sakuplja unutar ovog hermetičnog stambenog zvona, čineći ga prihvatljivo toplim; on također sprječava slobodan ulaz iznimno hladnom atmosferskom zraku. Atmosferski zrak je prihvaćen od laganog zraka samo u

količini koja je apsolutno nužna da podrži fizički život. Želučani zrak služi istoj svrsi tijekom nepodnošljivo vrućih perioda dana, kada stanovnici mjeseca moraju ostati ispod zemlje; ali s razlikom da će se plin sada, utjecajem želuca na hranu, promijeniti u rashladni plin kisik. Ovo štiti stambeno zvono od ulaska vrućeg zraka. **5** Još jedna naročitost ovih ljudskih bića je da njihove oči vrše dvostruku funkciju. Prva je baš kao kod ljudi na Zemlji, naime, vid. Druga uloga je da njihove oči služe kao svjetlo u tamnim prebivalištima. Ovo se svojstvo također može pronaći na Zemlji kod nekih životinja. Još jedna osobitost mjesečevih ljudi je njihov ekstremno oštar sluh; oni lako mogu čuti slabašne zvukove iz značajne udaljenosti. Ovo je zbog čega su njihove uške ekstremno velike i tvrde. **6** Muškarac je znatno snažniji od žene. Kada se snaga muškarca usporedi sa snagom žene, to je kao usporedba potpuno odraslog čovjeka na Zemlji s desetgodišnjim djetetom. To je zbog čega muškarci mjeseca ispoljavaju najveće nježnosti prema svojim slabim ženama; oni ih uglavnom nose na svojim ramenima tako da noge žene vise preko prsiju muškarca, sa obje strane vrata. Ovo je zbog čega ćete na mjesecu uvijek vidjeti dva ljudska bića, jedno sjedeći na drugome. **7** Žena skoro da nema posla. Nju hrani muškarac, čak do točke da prvo muškarac temeljito prožvače hranu i onda je stavi u ženina usta. Van prebivališta, žena silazi s muškarčevih ramena samo kada je apsolutno nužno, i u posljednjim danima trudnoće, kada je blizu poroda. Tijekom cijelog života, žena nosi djecu samo dva puta, jednom za vrijeme dana, drugi put za vrijeme noći. Ona uvijek nosi četiri živa djeteta, četiri dječaka tijekom dana i četiri djevojčice tijekom noći. Djeca odmah mogu hodati; dječaci se brzo naviknu nositi djevojčice. I djeca umiru na mjesecu baš kao i na Zemlji. Kada su stari sto ili više mjesečevih dana, njih 'zaposjednu' strani duhovi. **8** Svi mjesečevi ljudi imaju drugi (*tj. duhovni*) vid i podučeni su prepoznavanju Boga u njihovoj najdubljoj nutринi putem anđeoskih duhova koji uđu u njih. Ove upute istovremeno služe nerazdvojivom duhu Zemaljskog ljudskog bića. Šteta koju je ljudsko biće na Zemlji nanijelo svojoj duši, zbog svoje opsjednutosti zemaljskim stvarima, biti će stoga uklonjena kroz dušu ljudskog bića na mjesecu. Ljudsko biće koje je bilo ponovo formirano u takvim okolnostima, stoga ima samo skrpanu dušu, i ono će se uvijek razlikovati od potpuno čistih duhova. On nikada neće moći ući u njihovo slobodno društvo, ali će se uvijek trebati ponašati kao mjesec prema Zemlji. Mjesec uvijek prati Zemlju, ali ne može pristupiti Zemlji kao prijatelj prijatelju. **9** Samo oni duhovi koji ne trebaju biti smješteni u mjesečeve ljude, ali koji, kao mjesečevi duhovi, već imaju iskreno gađenje prema Zemlji, biti će vođeni od mjeseca prema višim područjima, i moći će biti primljeni u duhovno dječje kraljevstvo koje je, za njih, najviši mogući stupanj blaženstva. Njima je nemoguće doseći veće visine. Zbog svojih ograničenih osobina, oni nemaju sposobnost da izdrže više stanje, baš kao što ljudska bića na Zemlji ne bi mogla preživjeti u najfinijem eteru dok žive u fizičkim tijelima. **10** Eto, takva je sudbina ljudi čiji je um okrenut svijetu. Onaj koji se dobrovoljno ne odrekne svijeta iz Ljubavi prema Meni, i kod koga svjetovne opsesije moraju biti upravljane sredstvima prisile kao rezultat Moje milosti, nije djelovao dobrovoljno i stoga će ostati rob. Ali, tko bi smatrao prisilna djela roba njegovom vlastitom zaradom? Ako međutim rob ispuni sve svoje zadatke, on je dostojan svoga kruha za hranu, tako da može živjeti, jer je rado radio, čak i pod prisilom.

5 Mjesečarenje (sleepwalking) 12-13

[12] U svezi posljednjeg pitanja (*'na koji način Mjesec utječe na hodanje u snu?'*), vaša pretpostavka da je Mjesec odgovoran za mjesečarenje (*sleepwalking hodanje u snu*) je u potpunosti pogrešna/neistinita. Za vrijeme punog mjeseca, magnetski fluid postaje izražajni/jači a oslobađa ga sama Zemlja (*ili 'Mjesečarenje za vrijeme punog Mjeseca je potstaknuto kroz magnetski fluid same Zemlje'*). Kada je Mjesec u potpunom/najpotpunijem sunčevom svjetlu (*ili 'u potpunosti obasjan sunčevim svjetlom'*), onda reflektirajuće svjetlo sa Mjeseca tako reći tjera magnetni fluid natrag na Zemlju. Na ovaj način je Zemlja snažno (*ili 'u potpunosti'*) nabijena (*charged*) sa njime. Ona ljudska bića koja zbog raznoraznih utjecaja – ili iz vode, zraka ili kroz hranu - imaju više metala/željeza u svojoj krvi (*ili 'kod kojih je nivo metala/željeza u krvi veći od normalnog'*), imaju u sebi prirodnu sposobnost apsorbirati ovaj magnetski fluid koji dotječe nazad (*ili 'ovaj reflektirajući fluid'*). [13] Kada su živci ispunjeni sa ovim fluidom i kada počnu neugodno pritiskati/gnječiti dušu, duša će se probuditi, ili ona u stvari popušta/olabavljuje svoje fizičke veze/spone i pokušava pobjeći. Fizičko tijelo međutim posjeduje osebujuan nervni duh koji je usko povezan prvo (*ili 'u svezi sa'*) sa magnetskim fluidom, i drugo, isto tako intimno i sa dušom, koja je kroz ovaj nervni duh povezana i korespondira sa tijelom. Ako se duša sada želi (*ili 'pokušava'*) osloboditi/odmaknuti/odspojiti od tijela, ona također pokreće/potstiče/budi nervni duh koji je intimno povezan/sjedinjen sa njom, a nervni duh će zauzvrat/naizmjenice, prirodno probuditi fizičko tijelo sa kojim je povezan. To je razlog za mjesečarenje (*ili 'zbog toga čovjek hoda u snu'*). To je kao da tri ljudska bića, koja su međusobno zavezana, hodaju jedan iza drugog. Duh, međutim, ostaje u duši; iz tog razloga je duša živa. Mjesečar (*sleepwalker*), pošto je ispunjen sa magnetizmom, okreće svoje lice prema mjesecu i penje se na krovove i crkvene zvonike/tornjeve sa ciljem da se podigne/uzdigne iznad zemlje i na taj način smanji obilno tlačenje koje fluid vrši nad njim (*ili 'kada takav mjesečar okrene svoje lice prema Mjesecu, on se često penje na krovove i crkvene zvonike da bi izbjegao zemljin preobilan magnetizam'*). Uzdizanjem iznad Zemlje se preobilan tlačeći fluid smanjuje. Kroz to tijelo ponovno postaje podesno/prikladno prihvatiti i smjestiti/akomodirati, kroz nervni duh, dušu zajedno sa duhom. Kada je tijelo oslobođeno ovog prevelikog pritiska (*ili 'kada je tijelo sada ponovno postalo slobodno'*), onda duša (*pre*)nosi tijelo kroz nervni duh nazad do početne pozicije, gdje se (*be*) ponovno u potpunosti sjedinjuje sa tijelom. Duša ne zna ništa o svom hodanju u snu (*mjesečarenju*), pošto nema pamćenja. Ona jedino (*po*)zna što je upravo vidjela. Sjećanje duše u fizičkom tijelu nije više od opetovane (*repeated*) percepcije korespondentnih prirodnih utisaka/impresija na fizička čula. Duša je probuđena za ovu percepciju kroz bezbrojne izvorne slike iz duha kojeg nosi u sebi.

DODATAK 1 - Prirodno Sunce

15. Ništa nije tako štetno za nezreo duh djece nego roditeljsko dopuštanje dječjoj samo-volji 18

18. Treći razlog za sađenje stabala sa njihovom krošnjom tako visoko je prisiliti djecu da uvijek dođu ka njihovim roditeljima kada su gladna, što je preporučljivo, jer ništa nije više štetno za nezreo duh djece nego roditeljsko do/po-puštanje dječjoj samo-volji. Na taj su način djeca utemeljena u oholosti i tvrdoglavosti, što su poroci koji čine neuništive kamene temeljce za sve zamislive buduće poroke.

17. Službene škole na ekvatorijalnom pojasu 1-33

1. Po pitanju službenih zgrada (*offices*), ove nisu izgrađene na brežuljcima poput privatnih boravišta, nego više u dolinama da bi onemogućili vježbenicima da budu ometani očaravajućim krajolicima (*views*). **2.** Da bi vam omogućio steći bolju ideju o predjelu službene zgrade (*isto tako: o pogledu koji se pruža iz*) biti će poželjno nadalje temeljito proučiti stanovnike brežuljaka na Suncu. **3.** Na Suncu postoje tri vrste brežuljaka: najprije široki brežuljci koji se protežu na beskrajnim udaljenostima u svim pravcima duž njihova pojasa poput planinskih lanaca na vašoj Zemlji. Zatim različiti vrhunci ovih brežuljaka koji izgledaju kao pravilni, zatupljeni stošci koji se nalaze jedan na drugome da bi formirali piramidu; i treće, pojedinačni ogranci koji se nazivaju njedrima brežuljaka. Na ovima su podignuta privatna boravišta a ostatak je područja namijenjen poljoprivrednom zemljištu gdje je približno pola jutra zemlje određeno za svaku osobu. Ovi su tereni obično kružni poput samih brežuljaka tako da se obično tri ili četiri parcele graniče u malim dolinama između tri ili četiri brežuljka. **4.** Gdje se ovi krugovi dotiču u jednoj točki, neokupirano područje preostaje. I na ovim su suvišnim mjestima izgrađene službene zgrade (*office buildings*). **5.** Neke od potonjih su manje od privatnih zgrada, druge su veće ako je to potrebno. Manje su osnovne škole za djecu, jednostavnog stila; razdvojene za škole za dječake i sa malim cvjećnjacima između stupova za djevojčice. **6.** Oprema ovih službenih zgrada, uzgred rečeno, je skoro istovjetna onoj privatnih boravišta osim što su izostavljene dekoracije da bi se (*time*) prikazala unutarinja jednostavnost studenata i oskudica duhovnog kićenja u njihovim spoznajama; dok mali cvjećnjaci u školama djevojčica predstavljaju da se djevojke trebaju razviti također izvanjski na čist i profinjen način kako bi time izražavale ugodan i privlačan duh. **7.** Ovo je prema tome prva kategorija službenih zgrada. One prema tome nisu nastanjene od strane službenika ili učitelja, čija su boravišta locirana na susjednom brežuljku. **8.** Kako su službenička prebivališta razlikovana od drugih prebivališta? Po ničemu drugome osim što do službene zgrade vodi direktna, privatna cesta, dok su staze od drugih kuća usmjerene prema sudarnim točkama kružnih parcela; oprema službeničkih kuća je ista kao u drugih ljudi. **9.** Koja djeca pohađaju te škole? Jedino lokalna djeca iz možda tri, četiri ili pet privatnih boravišta. **10.** Koliko dugo traju školski satovi? Nikad duže od 500 zamaha klatna; onda je privremeni odmor koji traje 5 000 zamaha klatna; i tako se proces nastavlja sve dok djeca nisu potpuno usvojila osnovno gradivo koje se ne sastoji

od ničeg drugog nego davanja djeci izvjesnih pravila kojih se moraju pridržavati. **11.** Djetetu je, na primjer, zabranjeno zamjećivati (*ili 'obraćati pažnju na'*) neki predmet, nego mora usmjeravati oči od njega sve dok službenik (*official*) ne može vidjeti kako djetetu više ne stvara napor ignorirati ovaj predmet. Nadalje, djeca su također iskušavana sa raznoraznim podsticajima da sagriješe; spektakli/prizori su postavljeni tamo gdje je djetetu zabranjeno gledati, što djeteta košta puno naprezanja i samo-negiranja da odvrati njegove znatiželjne oči, ali praksom se postiže vještina i to je i ovdje također slučaj; djeca sebi povremeno dopuste slobodu ali su najozbiljnije upozorena i pri opetovanim prekršajima kažnjena blago ali prikladno – sve dok postepeno cilj nije postignut. **12.** Jednom kada su djeca sposobna držati jedno pravilo, dano im je drugo slično i nakon uspjeha, četvrto, peto i ponekad je nadodano čak do trideset pravila. **13.** Jednom kada su djeca na ovaj način naučila obuzdati njihove oči, oni moraju naučiti obuzdati njihove jezike; učitelj promatra da bi uočio koja je djetetu najomiljenija tema, nakon čega je djetetu zanijekana prilika izraziti ju u jednom dužem periodu. Jednom kada dijete može sebe zanijekati također po tom pitanju, učitelj traži drugu naklonost, zabranjujući (*ili 'ne dopuštajući'*) ju opet na prikladan način. **14.** Pazite, u tome se sastoji osnovno obrazovanje, sa ni jednom drugom svrhom nego da se na najprikladniji način otkloni djetetova vlastita volja, čineći ju tako podložnom i s tim također posudom za primanje Božje volje, koja je onda podučavana u višoj školi. **15.** Na isti način kako je u ovoj osnovnoj školi djeci uskraćena (*u smislu: kako ih se spriječava*) sva izvanjska aktivnost, i sva se njihova osjetila, misli i žudnje drže zarobljenima, tako su obrnuto u višoj školi oni vođeni iz jedne aktivnosti u drugu, u skladu sa Božjom voljom, zbog čega su ove škole također nešto više kompleksne nego prva vrsta, premda su inače opremljene kao privatna boravišta. **16.** Unutrašnje dekoracije ovih većih službenih zgrada, koje su normalno smještene gdje se četiri ili pet posjeda sudaraju, su obično srazmjerne sa propisanim aktivnostima studenata, koje se sastoje u fokusiranju na Božanske objekte. **17.** Studentu može na primjer biti ukazano nešto što on mora neprestano promatrati u svim njegovim aspektima u jednom dužem periodu i onda reći učitelju sve što je zamjetio u svezi toga. Kada završi, njemu je rečeno da promatra istu stvar samo više oštro-um-no (*sharply*) i da pažljivo provjeri da li je ili nije nešto izostavio prilikom prvog poziva. Pri ovom drugom pomnom ispitivanju, student kaže što je izmaklo njegovu prvom promatranju. **18.** Da li je to sve? Ne baš, učitelj često usmjerava studenta spram istog objekta deset, dvadeset ili trideset puta. Vi ćete se naravno pitati koja je korist/dobro u tome? Sigurno čovjek ne može otkriti više o stvari nego ona izvanjski prikazuje nakon prvog promatranja. Ali Ja kažem: takvo promatranje je jedino površno i ne čini ništa za duh, budući svaka životinja može na ovaj način promatrati neku stvar. **19.** Kroz često nametnuto/prisiljeno studiranje, sam student je prisiljen u njegovom duhu pomno ispitati raznovrsne odnose, povezanosti i sjedinjenja i priviknut je na točnost/sigurnost njegova pogleda/promatranja, što je apsolutno nužno za apatične (*ravnodušne/nevoljne*) duhove. Gle, u takvim se vježbama sastoji školovanje u ovom drugom kabinetu. **20.** Kada su studenti bili temeljito sprovedeni kroz takva pravila u teoriji i čak još više u praksi, oni su onda primljeni u treću školsku zgradu, koja više nije smještena u nizinama, nego u području brežuljaka sa privatnim kućama. **21.** Ova je škola već značajne veličine sa četiri krova, poput piramidalnih krovova privatnih prebivališta.

Ove su već sistematski uređene nalik vašim višim školama. Što se tamo podučava? Ovdje se tako reći vrši analiza vidljivih stvari i ukazano/istaknuto je Božanski red stvari. **22.** Zbog toga je ova službena zgrada, iznutra i izvana, takvog veličanstvenog šematskog dizajna da bi vi jedva mogli formirati i najmanju ideju. Jer najprije, stotinu potpornih stupova na kojima 4 krova počivaju su ukrašeni skroz na skroz sa takvim uzvišenim skulpturalnim umjetničkim slikama da daju utisak da su živi. Ove izradbe ili dekoracije na normalno pravokutnim kolumnama podsjećaju na Egipćanske hijeroglifne, osim što su neizrecivo više savršeni. **23.** Sred ove službene zgrade, uzdignuto je četiri pilona (*toranj koji podupire, kao na ulazu u Egipatski hram*) koji dijelom pomažu nositi krovne poprečne grede a dijelom su (*za udio do poprečnih greda*) ukrašeni sa uzvišenijim ornamentima koji već prikazuju djelovanje njihovog Velikog Boga. **24.** Piloni, od kojih je svaki četiri metra promjera i četrdeset metara visine, su napravljeni od materijala koji nalikuje vašem crvenom kvarcu, dok se dekoracije sastoje od svakojakih vrsta najdragocjenijeg kamenja na njih pričvršćenih. Temelji pilona su okrugli i od materijala koji nalikuje zažarenom zlatu. Poglavlja na vrhu izgledaju kao da su napravljena od ametista. **25.** Na vrhu poglavlja se nalaze velike bijele sfere, sjedinjene pomoću najljepših lukova na kojima počivaju krovne poprečne grede, potonje je napravljeno od materijala koji nalikuje ognjevitom rubinu. Od tamo se podižu aktualni krovni stupovi, obojani u tamno ljubičasto, za razliku od crnih u privatnim prebivalištima. **26.** Ukratko, jedna neshvatljiva suglasnost (*uniformity*) vlada u takvih službenim zgradama. Jedna se stvar stapa sa drugom i unutar punine najveličanstvenijih ukrašavanja, nigdje nema razmetanja. Čak pod nalikuje vašim tako-zvanim mozaicima, osim što je raspored uzvišeniji, i svaka keramička pločica namjesto toga nosi najfiniju minijaturnu sliku; a svaki je oslikani predmet prikazan tako stvarno tako da prije daje utisak rezbarstva nego slikarstva. **27.** Tu su također, kao u privatnim boravištima, najčudesnije klupe za odmaranje između potpornih stupova. A budući se ova službena zgrada tako reći sastoji od četiri odjela, (kao što je očigledno zbog četiri krova) u sredini se također nalaze, ispod svakog krova, jedne ranije spomenute krasne piramidalne stepenice koje završavaju slično onima koje smo sreli u privatnim boravištima. **28.** Izvana službene zgrade, koji je obično okupiran od strane službenika i njegove obitelji, je također slična podjela parcela i sistema obrade zemljišta do privatnih prebivališta već spomenutih, jedino na većoj skali. **29.** Ukupno područje terena oko službene zgrade često mjeri tisuće jutara, ipak samo je pola jutra na raspolaganju svakoj osobi; zašto tako veliki tereni za jednog službenika čija obitelj ne smije biti veća od one u privatnoj kući? **30.** Razlog je da studenti institucije unutra žive tijekom njihovih kurseva; jer ovdje oni moraju puno toga naučiti, naime kao što ste čuli, Božji red u mnogim različitim stvarima, ili ovdje, oni, tako reći, moraju naučiti čitati iz velike knjige Božje prirode, što je također razlog za sva ranije spomenuta ukrašavanja unutar ove zgrade. **31.** Da bi vam dao izvjesnu ideju, dat ću vam značenje takvog potpornog stupa. Kružni temelj ili podnožje predstavlja silu/moć Boga ili Njegove volje, izvanjski temelj svih stvari. Četvrtasti stup iznad njega predstavlja silu koja proizlazi iz ovog temelja, koja je potpora nebu i svim stvorenim stvarima. Stvorene su stvari reprezentirane sa ukrasima pričvršćenima na stup koji ih dovodi u postojanje i nosi. Jer morate znati kako takve dekoracije nisu napravljene i pričvršćene na stupove ljudskom rukom nego jedino kroz višu volju Velikog Boga, koji govori

kroz potpuno pročišćeno ljudsko srce. Poglavlja na takvim stupovima predstavljaju mudrost a sfere iznad poglavlja dubinu iste unutar Boga, lukovi koji spajaju te sfere predstavljaju tajanstvene puteve po kojima Božja mudrost prozire i povezuje sve u najvišem redu, koji je red onda održavajući nosilac cijele beskonačnosti. **32.** Vidite, ovo je samo kratka skica smisla po kojem je ova službena zgrada podignuta sa svim njezinim obličjima, kojeg studenti onda moraju naučiti prepoznati unutar takvog reda pomoću sistematske poduke. Zar vi ne bi radije odabrali takav fakultet nego vaše Latinske na Zemlji? Vidite, ovo je ispravni tip obrazovne institucije! **33.** Jednom davno, takve su škole postojale na vašoj Zemlji, ali ljudska pohlepa ih je istisnula/premjestila sa takvih temelja. I prema tome vam Ja još jednom dajem ovu poduku sa Sunca, da bi vam ukazao kako bi se ispravna vrsta škola za živo obrazovanje ljudskog duha trebala izgraditi/urediti/uspostaviti, što ćete vi međutim naučiti prepoznati jedino iz naše sljedeće prezentacije hramova. I stoga prekinimo opet za danas!

20 Bog jest Ljubv 20-24

[20] Ali da bi vas samo površno uvjerio o čemu je Očeva Riječ, Ja vam kažem samo da Riječ Ljubav, primjerice, kada se odnosi na Mene, kada biva proglašena priziva takvo neopisivo blaženstvo u ljudima sa sunca da bi znali biti bez hrane poduži period vremena. To je doista prethodno proglašeno trubom na širokom području sa najviše visine, sa zadnjeg hrama: da će neminovno nakon perioda od jedne godine po vašem brojanju, ovu riječ izraziti u odnosu na Boga. Sa prvim pozivom trube već svi ljudi sa sunca iz tog pojasa padaju na pod pognute glave, usuđujući se jedva disati iz poštovanja i drhte kao da to dolazi iz prekomjerno radosne strepnje. **[21]** Kako god bilo, kada se približi vrijeme za dolazak nadstojnika-učitelja i svećenika u idući hram da proglasi: „**Bog jest Ljubav**“, svaka osoba je toliko obuzeta da utone kao da je mrtva. Doista, kroz ovu Riječ svi ovi ljudi doživljavaju takvu vrstu transa, rečeno jezikom vama razumljivim, i u tom stanju uživaju blaženstvo anđela. Nakon što se oporave, izlijeću iz hrama van i padaju ničice zahvaljujući i slaveći Velikog Boga za najvišu milost koja ih je pronašla kroz Njegovog visokog svećenika dostojne vremena, ne usuđujući se nitko od njih prijeći prag hrama. Jednom kada se ponovo uđe u hram, to uzima obličje najponiznijeg obrednog zajedničkog pothvata. **[22]** Iz gore navedenog možete ocijeniti kakvu vrstu utjecaja stvaraju upute ovog hrama, dok, u vašem nerazumijevanju obraćajte pozornost i promotrite u kojem međuodnosu Ja stojim kod vas samih, gdje Ja nisam samo proglasio Svoju Riječ kroz određene učitelje i propovjednike, nego gdje Sam Ja, Otac, kao najviša Ljubav, Osobno u svoj Mojoj Božanskoj punini hodao među vama, učeći vas kroz Moja vlastita usta Riječi vječnog života. Ne pridržavajući se ovoga, ljudi Me zaboravljaju zbog šaćice prljavštine i obraćaju manje pozornosti na Mene nego na svoje okruženje. Ako to nije tako, kako se onda oni mogu naprezati cijeli dan samo za zemaljsko, s mukom posvećujući mizernih četvrt sata za Mene na dan? **[23]** Zaista kažem vam: da Sam bio učinio na suncu ono što Sam ostvario na Zemlji, njihova (*ljudi sa sunca*) radost i svjetlo bi obuhvatili beskonačnost! Ali djeca Zemlje, koju Sam učinio djecom Svoga srca, drže se udaljeni i preziru Oca! **[24]** Učite stoga od

sunca, ako nećete učiti na Zemlji o tome Tko On jest, Koji je žudio predati beskonačnu Ljubav vama, čak mučno krvareći na Križu! Prepoznajte već jednom da Otac (*Bog*) jest Ljubav!

23. Obiteljski život, brak i stvaranje djeteta na ekvatorijalnom pojasu 22-32,34

22. Kakve su moralne strukture? Vi smjesta možete biti sigurni kako tamo nigdje nema ni traga bludničanju. Najprije, stvaranje djeteta se ne odvija kao na Zemlji nego kroz ujedinjenu molitvu i posljedičnu sjedinjenu ljubav-volju, koja je isključivo sjedinjavanje svega dobrog i istinitog ili sjedinjavanje topline i svjetla, gdje je muški roditelj kao svjetlo a ženski roditelj kao toplina. **23.** U takvom sjedinjenju par pronalazi njihovo najveće blaženstvo. Međutim to nije poput vaše senzualnosti, nego je to stanje dvoje ljudi sa identičnim osjećajem za dobro i istinu, zbog čega je nužno da vi smjesta beskrajno unaprijedite vaš koncept jednog takvog emocionalnog stanja. **24.** Ovo je prema tome način stvaranja potomaka kod ljudi na Suncu, posebice na ovom pojasu. Iz ovog razloga se vaše budalasto i moralno uništavajuće stanje zaljubljenosti ovdje ne pojavljuje i obostrana je naklonost/ljubav utemeljena jedino na dobru i istini. **25.** Premda je ženska ljepota na Suncu svugdje prisutna, i to u tolikoj mjeri da je skoro nemoguće zamisliti ljepotu takve žene, takva ljepota unatoč tome nema nikakve vrijednosti pred muškarcem ukoliko nije potpuno popraćena/u paru sa prepoznavanjem i priznavanjem onog što je dobro i istinito. Jer tamo nitko ne uzima u obzir samu formu kao nešto atraktivno, baš kao što vi ne bi smatrali jedno slovo iz knjige ili jednu notu iz skladbe kao atraktivnu, gledajući jedino na ono što je reprezentirano. Ako je to, međutim, plitka, bezvrijedna i vodnjikava stvar vi isto tako ne bi ljubili ili sa ljubavlju hvatali takvo djelo. **26.** Vidite, solarni čovjek također razmatra formu. Ako ona korespondira sa njegovim konceptom dobra i istine, onda je ona također od odlučujuće vrijednosti za njega. Ako ne, onda može biti koliko god lijepa, ali njemu ne znači više od nekog zamarajućeg oglasa u novinama koji reklamira prazne stanove u nekom Kineskom gradu. Čak ako je otisnut u najljepšim slovima, vi ćete i dalje radije odabrati neki loše napisan Davidov Psalam samo ako je čitljiv, nego jedan takav primjer prekrasnog oglasa. **27.** Pazite, tako isto na Suncu, sve je izvanjsko jedino opis, i prima svoju vrijednost od svojeg vrijednog značenja. Tako je jednom bilo također na Zemlji, ali su takva vremena odavno prošla. Prema tome, Ja vam sada ovo predstavljam, tako da ljudi mogu postepeno, ako o tome doznaju, biti u to vođeni, ako žele biti doista sretni ovdje u onostranom. **28.** Jer ako žudite znati kako se na nebu ulazi u brak, onda vam brak na Suncu treba služiti kao primjer jer takvi brakovi također traju vječno, dok su vaši uglavnom apsolutno loši brakovi uglavnom utemeljeni na ničem drugome nego na vanjštini i prema tome su Meni naj-odvratniji, i traju najviše do groba a ponekad ni toliko. **29.** Jer, vjerujte Mi, brak u kojeg se može ući na Zemlji a koji zaslužuje najviše prezira je onaj zbog novca i imanja; ova vrsta zasigurno dokončava gdje prestaje njezin temelj. Ništa manje destruktivni i odvratni nisu brakovi čiju srž čine senzualnost i obostrana fizička privlačnost; jer ovi također postepeno prolaze, poput njihovih loših temelja. Slični su politički brakovi, koji isto tako ne nadživljuju njihove temelje. Također prerani brakovi juniora, jer ovi također prolaze kao njihovi temelji. Takve su kategorije brakovi poradi ranga u društvu (*society marriage*), koji također prolaze poput

njihovih uništavajućih temelja. **30.** Samo brakovi koji imaju Mene za temelj će trajati vječno, jer njihov temelj je vječan. **31.** Iz ovog razloga Sam vam ovo rekao, da bi mogli vidjeti kako se ulazi u i stvaraju istinski brakovi; i kako trebaju biti utemeljeni. **32.** Zar ne kažete sami sebi: 'Na lošem tlu, plemenito voće ne može (iz)rasti, jedino korov i trnje.' Ako vi, stoga, gledate na cijeli svijet u svoj njegovoj opakosti, i pitate se, 'Otkud to?' – onda ću vam Ja reći slijedeće: (Po)gledajte na zemljište na kojem su plodovi izrasli, pa onda prosudite u skladu sa time, da li u takvim močvarama i barama može izniknuti plemenita vinova loza? Zar vinovu lozu ne sadite na planinama, tako da može sisati najčišće sokove, te udisati čisti, dobar zrak, a vi kažete: To je najbolje tlo za vinovu lozu! **[34]** Pazite, baš tako živi plodovi ljudske rase, kao najplemenitija biljka na Zemlji, trebaju biti posađeni na najboljoj zemlji! Stoga, nemojte biti iznenađeni lošim plodovima, ako su bili uzgajani u kaljužama, kanalizaciji, močvarama i baruštinama!! Takva su zemljišta vaši svjetovni brakovi; po njihovim se plodovima dakle poznaju. Zaista! To su izuzetno prljava zemljišta da bi se u njih posadilo sjeme koje treba trajati zauvijek.

DODATAK 2 - Duhovno Sunce - Druga knjiga

77 Četvrta zapovijed u četvrtoj sali (*u duhovnom smislu*) 1-10

[1] Četvrta zapovijed, kakvu imate na Zemlji, glasi: "Poštuj oca i majku, kako bi dugo živio i kako bi ti bilo dobro na zemlji"— Ova zapovijed je isto tako Božanskog porijekla kao i prve tri. Ali što ona zapovijeda i što obećava? Ništa drugo do poslušnost djece u odnosu na njihove roditelje i vremen(sk)e pogodnosti uslijed te poslušnosti. **[2]** Ne može li tu svatko pitati i reći: Kako to da božanska zapovijed biva sankcionirana čisto vremenskim obećanjem i kao pozadinu nema nikakve duhovne koristi? Od kakve je koristi takva jedna (pri)vremena korist. Čemu služi život u blagostanju, čemu dug život, ako nakon istog ne slijedi ništa (*uz*)više(*nije*)? **[3]** Istina je: živjeti dobro i dugo bolje je nego kratko i loše. Ali ako se na kraju života pojavi neprijatna smrt, koja li je prednost dobrog i dugog života naspram lošeg i kratkog? Ja mislim da čovjek ne mora biti temeljni matematičar pa da može reći: razlika je jednaka čistoj nuli; jer, prvi isto kao i drugi dobija najobičnije ništa, a tada nije bitno ni pitanje kakav je put do tog dobitka bio, dobar ili loš. **[4]** Na taj način, dakle mjerena tim mjerilom, četvrta zapovijed bila bi postavljena na vrlo kliskom terenu, i roditelji bi bili u lošem položaju kad bi im djeca s takvom filozofijom već dolazila na svijet, a djeca bi s obzirom na to slabo imala razloga roditeljima biti poslušna.— Uz to se na ovu zapovjed može postaviti i iduća kritična primjedba. S obzirom na to kako ova zapovjed zvuči, ona ima samo vremensku osnovu, čime dakle predstavlja jedino obavezu djece prema roditeljima. **[5]** Postavlja se dakle pitanje: Od kakve je koristi ova zapovijed ovde u duhovnoj dimenziji, u kojoj su djeca zauvijek lišena roditelja? A ako su lišena roditelja, isto tako će sigurno biti lišena i zemaljske obaveze prema njima. I pored toga primjećujemo ovdje u ovoj četvrtoj sali ovu zapovijed zabilježenu na tabli. Odnosi li se to ovoj djeci na Gospodina? To bi još i imalo smisla, da ispod toga ne stoji zavjet: "Da živiš dugo i da budeš blagoslovljen na Zemlji." Da stoji: "Da živiš vječno i budeš blagoslovljen na nebu", takvo tumačenje tog zakona bilo bi lako shvatljivo; ali

vremenski zavjet u vječnoj dimenziji duhova zvuči ipak pomalo čudnovato. **[6]** Šta vi mislite, što bi se ovde moglo učiniti kako bi ovom zakonu obezbedili potpuno Božanski ugled? Naravno da tu sležete ramenima i tiho u sebi govorite: dragi prijatelju i brate! Ako ovo ovde zavisi od naše rasprave, onda će čisto duhovno-božanska sfera ovog zakona imati ozbiljnu kvaku; jer o obzirom na gornju tvrdnju, ne može se u tome baš lako pronaći nešto previše duhovno. **[7]** Ali ja vam kažem, da je baš ova zapovijed, gotovo kao nijedna druga, čisto duhovna. Sad me gledate u čudu; ali to ne mijenja stvar. Kako bi to odjednom shvatili, učiniti ću ništa drugo nego ovaj isti zakon izreći sa nešto izmjenjenim riječima od onih koje su izložene ovdje u ovoj predavaonici, i odmah ćete spoznati puninu istine. A kako to ovdje glasi? – Čujte! **[8]** Djeco! Budite poslušna/i Božanskom redu, koji proizlazi iz Njegove ljubavi i mudrosti (*oca i majke*), kako biste u blagostanju dugo živjeli na Zemlji. Što je dug život, i šta je naspram toga večni život? ‚Dug život‘ označava život u mudrosti, i ‚dugo‘ nema smisao trajanja, nego širenja i neprestanog jačanja života; jer riječ ili pojam život sam u sebi već uključuje vječno trajanje. Ali riječ ‚dugo‘ svakako ne označava vijek trajanja, nego samo širenje životne sile, kojom živo stvorenje sve više i više dospijeva u dubine božanskog života, čime svoj vlastiti život neprestano čini savršenijim, solidnijim i djelotvornijim. **[9]** To smo dakle riješili; ali što znači „da bude blagostanje na Zemlji“? Ništa drugo nego prihvaćanje/usvajanje Božanskog života, jer ‚zemlja‘ ovdje predstavlja vlastito biće, a blagostanje u ovom biću nije ništa drugo nego slobodno postojanje samo po sebi u skladu sa potpuno usvojenim Božanskim redom. **[10]** Ovo kratko objašnjenje dovoljno je da se uvidi da je baš taj zakon potpuno duhovne naravi. Ako si ga iz rasonode želite tačnije dokazati, na vlastitoj (*planeti*) Zemlji naći ćete da je tako. Ali to se i ovde djecu praktično uči, i to je od najveće koristi. – A pošto sad i to znamo, pođimo odmah u petu salu/učionicu.

Slike najnižeg pakla na Zemlji - 113. Još jedna slika najnižeg Pakla 1-13

[1] (*Govori Apostol Ivan*) Pogledajmo sada na pravog nepriličnog (*illicit ono što je zabranjeno, nezakonski*) ljubavnika, baš poput ženskog nepriličnog (*illicit*) ljubavnika. O čemu takva za-tijelom-požudna osoba neprestano razmišlja? Ako bi to bilo moguće, i priroda (*znači njegovo tijelo*) bi to dozvolila, on bi želio neprestano imati seks sa najljepšim i najizdašnjim djevojkama na sve moguće načine. Kada takva osoba ugleda kakogod privlačno žensko biće, svatko može čitati iz njegovih očiju kako bi je on odmah na tom mjestu želio iskoristiti za njegovo zadovoljstvo ne uzimajući ni najmanje u obzir koji je bio razlog da je seksualni čin bio uspostavljen i stvoren od strane Boga. Ako ga civilni zakoni ne bi spriječavali žensko biće od njegove požude ne bi bilo sigurno čak ni na javnim mjestima. **[2]** Ali ovo (*što je on spriječen ostvariti svoj naum poradi straha od zakonske kazne*) ništa ne mijenja budući je on i dalje sagriješio iz njegove požude (*Matej 5:28*). Pretpostavimo da bi takva senzualna osoba imala sreće koja bi bila dovoljna da mu osigura skoro svaki užitak koji poželi. Što on radi? On putuje u sve zemlje kako bi sebi omogućio različitih, posebnih užitaka, budući mu unatoč njegovoj velikoj sreći njegovo vlastito boravište ne bi ponudilo više dovoljno užitka za kojima on i dalje osjeća tako-zvanu strast, budući je kušao sve što mu je bilo u dosegu. **[3]** Kad se naš puten čovjek (*sensualist*) nauživao svega, i njegova mu priroda (tj. tijelo) počinje odbijati svoju

ogavnu službu, on koristi umjetna sredstva da bi udahnuo nešto novog života u njegovu omlitavljelu prirodu. Kada ova također više ne djeluju, on sebi omogućuje sramotan seks zdravih dječaka i mladih muškaraca. Ovime je njegova priroda opet malo aktivirana. **[4]** Poradi ovoga se njegova priroda potpuno mijenja, on ima gađenje spram žena i pokušava sebe zadovoljiti jedino sa čvrstim tijelom muževnih mladića, sve dok mu se i ovo također ne ogadi. Onda ga njegova bespomoćnost čini bijesnim poradi tobožnjeg neprikladnog uređenja prirode. **[5]** Njegova je vjera u Boga bila odavno žrtvovana, budući će tjelesni grijeh najprije ubiti sve duhovno (*1 Korinćanima 6:18*). Putem ovog grijeha, čovjek postaje otupljeli materijalni egoist, on ne ljubi nikoga osim sebe samoga i mišljenja je da sve ono što on u njegovoj požudi poželi mora služiti njemu jedino. On je pretjerano zaljubljen u sebe samoga i prema tome mrzi sve što ne časti (honor) njegovu požudu. Iz ovog razloga on postaje, kao što je rečeno, sasvim sebičan, tvrd materijalista i već odavno se u njemu ne može pronaći ni tračka onog što se može prepoznati kao Božansko i duhovno. **[6]** Prema tome on je također čisti ateista, i priroda - izvanjska, vidljiva, gruba priroda – je njegov bog. On prinosi darove ovom bogu prirode, i to sve dok sa silom danoj njegovoj vlastitoj prirodi (*tijelu*) može doživjeti da mu ovaj bog može dati ove ugodne i prijatne užitke, zahvaljujući uređenju prirode. Ali jao si ga tom bogu jednom kada će odbiti službu našem junaku. Bijes, osveta, gnjev i jarost su onda njegovi dodatni-darovi ili grb (*coat of arm*). Možete ovo vjerovati, gnjev i jarost takovog pravog vragolastog/prepredenog (*arch*) putenog čovjeka, kada više ne može počinjavati njegovu nedopuštenu/nezakonsku/nepriličnu (*illicit*) ljubav nadilazi svo ljudsko razumijevanje. Piro-man(ijak), ubojica i ulični kradljivac imaju više ljudskih osjećaja u njima poredbeno sa požudnim putenim čovjekom čije tijelo mu odbija svoju službu. **[7]** Ima li samo nekolicina ovih ljudi od užitaka na Zemlji? O ne, mogu vas uvjeriti da na svakog škrcu za novcem dolazi mnogo takvih osoba koje su ovisne o tijelu. Otac koji ima kćer sa očaravajućim/dražesnim izgledom može biti siguran kako će se u nju često zagledati sa požudnim očima, posebice u gradu. **[8]** Čovjek će sada reći: pa to nema veze, misli i požude koje ne mogu biti sprovedene u djelo su 'oslobođene poreza' (*tax-free; isto tako: 'izuzimaju se'*). Ali ja dodajem ovdje: doista, za slijepog u duhu koji nije sposoban vidjeti ni vlas dalje od materije. Međutim, što bi otac rekao kada bi njegovo duhovno oko bilo otvoreno i ugledao bi pred sobom sve one sa požudnim očima koji obeščašćuju njegovu kćer na sve moguće načine? **[9]** Njezino tijelo može biti zaštićeno, ali tko će zaštititi njezin duh i njegovu zračecu sferu života sa kojom ovi požudni ljudi dolaze u kontakt i vrše utjecaj sa njihovim sramotnim požudama? Da li mislite da ovo neće imati negativan utjecaj na tu kćer? (*Ako tako mislite*) onda ste ozbiljno u zabludi. **[10]** Ako bi često odveli vašu kćerku na mjesta gdje ju promatraju požudne oči, onda će u kratkom vremenu ona biti perceptibilno promijenjena (*sensually changed; može isto: 'biti će promijenjena na način da će tražiti čulno/seksualno zadovoljavanje'*) i potajno se izrugivati i ismijavati moralnim upozorenjima njezinih roditelja. Njezina osjetila će biti sve više i više usmjerena ka mjestima za koja pretpostavlja da će puteni ljudi tamo biti. Mnogi će sada reći: 'Ne, ovo je previše ekstremno, ovo je preuveličano. Kakvu vrstu štetnog rezultata može imati jedna nevinna požuda ili potajna požudna misao na nepoznatu osobu bez ikakvog dodirivanja?' Ja na to kažem samo: za ljude sa takvim gledištima i takvim duhovnim

stavom je ovo proglašenje manje naumljeno nego što su to sunčeve zrake za centar Zemlje. Onda ću ja zapitati one koji su doživjeli tako-zvane vidovite medije i sami vidjeli uznemiravajuće učinke na takve ljude pri dolasku požudnih ljudi, odakle ovaj učinak dolazi i koji mu je uzrok? Čak ako takav nepozvan gost ne dodirne medija, on unatoč tome osijeća grčevit i često bolan učinak kada takav gost uđe. **[11]** Gledajte, razlog ovome je da je duhovna sfera medija smjesta oslabljena/povrijeđena (*brought down*). Ovo nema loših moralnih rezultata na medija jer je njegova sfera više zatvorena i jer će svaki medij smjesta učiniti sve da se otarasi takvog gosta. **[12]** Pitanje: da li se ovo također događa pod prirodnim okolnostima gdje je sfera svake osobe više raširena i gdje on ne percipira štetni utjecaj? U-Istini, reakcija je pod prirodnim okolnostima puno gora nego pod medijumističnim. I prema tome je za takve nečasne misli i požude bila dana odvojena Zapovijed u kojoj je rečeno da se svatko treba suzdržavati od njih i odbaciti ih (*Matej 5:27-30*). **[13]** Tako će onaj koji promatra ponašanje takve požudne osobe opet vidjeti jednu savršenu sliku Pakla. On jedino treba oduzeti njegovu materiju (*ili tjelesni omotač*) i gledati ga čisto duhovno, onda će on vidjeti zapanjujuće stvari. Najprije bludnu/pohotnu osobu u svakom pogledu i pored toga jarnosnu osobu koja sebe želi osvetiti na sramotan način i sa svom jarošću njegovu Stvoritelju, baš kao i cijelom stvaranju poradi tobožnjeg nesavršenstva njegove prirode. Ja ne moram reći ništa više, jer onaj koji ima oči može vidjeti sam za sebe. U sljedećoj ženskoj slici/liku (*image*) ćemo vidjeti sliku ovog Pakla još jasnije. *'Od svih grijeha najgori je blud, razvratnost i raskalašenost svakog načina i vrste.'* (*Veliko Ivanovo Evanđelje – 6/56:1' J.Lorber*) *'Ili zar ne znate da nepravednici neće baštiniti kraljevstva Božjega? Ne varajte se! Ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubnici, ni mekoputnici, ni muškoložnici, ni kradljivci, ni lakomci, ni pijanice, ni psovači, ni razbojnici neće baštiniti kraljevstva Božjega... Bježite od bludnosti! Svaki grijeh koji učini čovjek, izvan tijela je, a bludnik griješi protiv svojega tijela.'* (*1 Korinćanima 6:9,10,18*) *'A očita su djela tijela. To su: bludnost, nečistoća, razvratnost.'* (*Galaćanima 5:19*) *'A bludnost i svaka nečistoća ili pohlepa neka se i ne spominje među vama, kako dolikuje svetima! Ni prostota, ni ludorija, ni dvosmislica, što se ne priliči, nego radije zahvaljivanje! Jer dobro znajte ovo: nijedan bludnik, ili bestidnik, ili pohlepnik - taj idolopoklonik - nema baštine u kraljevstvu Kristovu i Božjemu.'* (*Efežanima 5:3-5*) *'Umrtvite dakle udove svoje zemaljske: bludnost, nečistoću, strasti, zlu požudu i pohlepu - to idolopoklonstvo! Zbog toga dolazi gnjev Božji na sinove neposlušne. Tim ste putom i vi nekoć hodili, kad ste u tome živjeli. Ali sada i vi odložite sve!'* (*Kološanima 3:5-8*) *'Doista, ovo je volja Božja: vaše posvećenje - da se uzdržavate od bludnosti, da svatko od vas zna svoje tijelo posjedovati u svetosti i poštovanju, a ne u pohotnoj strasti kao pogani koji ne poznaju Boga.'* (*1 Solunjanima 4:3-5*) *'Jer bludnicima će i preljubnicima suditi Bog.'* (*Hebrejima 13:4*) *'Kao Sodoma i Gomora i okolni gradovi, koji su se poput njih podali bludu i otišli za drugom puti, stoje za primjer, ispaštajući kaznu u vječnom ognju.'* (*Judina 7*) *'Kukavicama pak, nevjernima i okaljanima, ubojicama, bludnicima, vračarima i idolopoklonicima i svim lažljivcima udio je u jezeru što gori ognjem i sumporom. To je druga smrt.'* (*Otkrovenje 21:8*) *'Vani pak ostaju psi i vračari, bludnice, ubojice i idolopoklonici i tko god ljubi i čini laž.'* (*Otkrovenje 22:15*)

114. Žudnja za vlašću i taština – sjemenja Pakla 1-14

[1] Općenito je potrebno samo malo psihološkog znanja da bi se otkrilo kako je kod ženskog spola žudnja za vlašću/moći (*power*) prevladavajuća karakteristika, ali žudnja za vlašću i taština su blizanci i potječu time iz jednog te istog korijena. Gdje možete pronaći ženu koja ne posjeduje izvjesnu vrstu taštine koja se pokazuje po načinu odijevanja ili po načinu kako ona uređuje njezinu sobu ili po još mnogo drugih stvari. **[2]** Ispitajte pozadinu ove taštine i pronaći ćete jedino živo zrno sjemenja taštine i rezultirajuću žudnju za vlašću (*kontrolom!*). **[3]** Sada će čovjek reći: 'Ne, ovo je izuzetno strog pristup. Čovjek bi radije trebao hvaliti izvjesnu mjeru taštine u ženskog spola namjesto da ju nemilosrdno kritizira ili uvelike odbacuje. Budući je izvjestan stupanj taštine zasigurno jedino dijete ženskog osjećaja srama i, zajedno sa ovim, osjećaja čistoće (*cleanliness*) koji je očigledno jedino hvale-vrijedna vrlina, ali nikada porok ženskog spola.' Dobro, kažem Ja, stvari su na nesreću tako daleko otišle u svijetu da se misli kako je osjećaj srama vrlina, koja okrunjuje čovječanstvo sa ovom čašću, i to je najbolja žetva za Pakao, jer na ovaj način ljudi moraju pasti, dok bi oni jedva ikako mogli pasti na drugi način. **[4]** Čovjek se pita: 'Onda zašto?' Ali ja kažem: čast čovjeka je utemeljena na čemu, na njegovoj poniznosti ili na njegovoj taštini? Ponizni stremlje za najnižim položajem, gdje nikakva čast ili iskazivanje poštovanja više ne postoji, kao što je Gospod ukazao sa Njegovim velikim primjerom kojim je On postavio Njegovu čast u najdublju poniznost i u to što je u stvari najveća sramota na Zemlji. **[5]** Slična je čast već bila dana Njegovim prvim sljedbenicima. Ja međutim pitam: što ima veze osjećaj sramote kada je čovjek proganjan, omalovažavan i konačno zaklan gol na Križu? Koliko puno osjećaja časti će netko još imati u njegovu tijelu i koliko puno osjećaja srama kada je on obješen? Ja mislim da će u takvoj situaciji ove dvije cijenjene ljudske karakteristike biti premještene u pozadinu. **[6]** Međutim, ako čovjek želi istupiti naprijed sa čašću (*honor*), onda bi on u nekom trenutku bar trebao navesti Krista kao centar svih vrlina. Onda ja pitam: da li je On ikada slavio osjećaj srama ili časti kao ljudsku vrlinu? Naprotiv. On je u stvari zabranio Njegovim učenicima i apostlima da se bore za drugu čast kada im je rekao da oni ne bi sebi trebali dozvoliti da budu pozdravljani i čašćeni poput Farizeija kojima je drago vidjeti kada su pozdravljani na ulicama i kad ih se naziva Rabbi (*Matej 23:1-12*). **[7]** Posljedično tome ja doista ne mogu razumjeti zašto se osjećaj srama i žudnja za vlašću koja je sa njim povezana mogu smatrati vrlinom, što vrlo snažno izbija u prvi plan kod ženskog spola. **[8]** Sada će čovjek reći: 'Oduzmite osjećaj srama od ženskog spola i uskoro ćemo pred nama imati jedino kurve.' Oho, kažem ja, jel' tako mislite? Onda ja dodajem vrlo čvrsto: u ovom pogledu nema boljeg stimulansa za ženski spol od osjećaja srama. Potrebna je samo mala prilika i svako žensko biće je kao rezultat ovog osjećaja zrelo za pohotnost/bludnost, jer ništa nije lakše zanemareno nego baš ovaj osjećaj koji nema nikakvog drugog temelja nego taštinu. Mali osjećaj časti koji stoji nasuprot osjećaju srama je tako slaba potpora za tu vrlinu da će on biti smjesta otpuhnut pri najblažem povjetarcu. **[9]** Međutim, iz ovog je jasno kako se iza ove vrste ženske vrline skriva vrlo fatalno proturječje. Da bi ovo smjesta postavio na jasno svjetlo, dati ću vam primjere iz vašeg dnevnog života. **[10]** Zamislite da slučajno završite

jednog jutra u svlačionici gdje je nekoliko mladih djevojaka i dalje prisutno u kućnoj haljini (*morning dress*). One glasno vrište i mlade će djevojke pobjeći u sve uglove i iza zavjesa, naravno jedino poradi čistog osjećaja srama. I u ovoj prilici što ste vi u stvari vidjeli od sveg njihovog ženskog šarma? U najboljem slučaju glavu sa zamršenom kosom, jedno neumiveno, pospano lice, jednu ruku koja je jedva bila gola do lakta, i u najboljem slučaju polu-gole grudi. Ali sada se djevojke oblače. Ruka će često ostati gola sve do ispod pazuha, i također vrat i grudi ostaju neprekriveni, onoliko daleko koliko će to izvjesna pristojnost dozvoliti, ili će najviše biti prekriveni prozirnom čipkom kako bi se povećala privlačnost golih dijelova. Sa ovime dolazi kraj osjećaja srama od tog jutra. **[11]** Pitanje: da li je ovaj osjećaj srama tiče jedino mlade djevojke ili je uzrokovan njezinom kućnom haljinom (u smislu: da li je sram svoj uzrok imao u tome što je ona bila ugledana ili zato što ju kućna haljina nije prikazivala onako lijepu i izazovnu kako bi ona htjela)? Krenimo dalje. Evo je baš ova ista vrlo gospojica, koja je skoro doživjela srčani udar od čistog srama tijekom te jutarnje posjete i koja u to vrijeme nije dozvolila biti dodirnutom od strane muškarca, ona koja je odvedena skoro polu-gola na večernji bal i ona dopušta sebi besramno biti hvatana od strane njezinog plesnog partnera i često dopušta sebi biti milovanom po cijelom tijelu. Pitanje: gdje je sada taj osjećaj srama od jutra? Vjerojatno je također ostavljen kod kuće u neprivlačnoj kućnoj haljini. Krenimo dalje. **[12]** Pri nekoj prilici na balu, ta ista vrlo/kreposna djevojka se nalazi u lijepom društvu ili izmjenjuje poglede tijekom lijepo, nevine šetnje sa čovjekom kojeg nalazi privlačnim. Osjećaj srama je za njega pri svakoj prilici što je moguće više odložen u stranu. Uskoro će naša vrlo popratiti poglede njezinog odabranika i obratiti pažnju gdje su njegovi pogledi usmjereni. Onda će se naša vrlo gospoja uskoro pobrinuti učiniti da ti dijelovi njezinog tijela budu otkriveni što je više moguće. **[13]** Međutim, kada će odabranik susresti našu vrlo gospoju u društvu gdje ona sebe želi prikazati sa njezine najčasnije strane, on će morati biti zadovoljan kada će mu u dobroj prilici ona uputiti nekoliko skrivenih pogleda, ali u društvu će ona pokušati još jače pokazati mu njezine kvalitete. Jao si ga njemu ako bi se on zaboravio i približio joj se. Ali ako bi se našli zajedno, posebice na mjestu gdje sunce ne sjaji i gdje zvukovi svjetovne buke jedva dopiru ili uopće ne, onda je osjećaj srama bio potpuno prevladan. I naša tako vrlo jutarnja gospoja dopušta sebi biti obožavanom od glave do nožnog prsta. I u takvoj prilici slobodno dodirivanje ni najmanje nije smatrano prijestupom/uvredom za njezin djevičanski osjećaj srama. **[14]** Na ovaj način je visoko hvaljeni osjećaj vrlosti/kreposti potpuno izgubljen, i moje je pitanje: gdje je sada učinak ovog visoko hvaljenog osjećaja? On je nestao i pokazao je njegovo istinito lice kada je maska bila otklonjena. I tako svaka osoba zdrave pameti može vidjeti da je on ništa nego zmija u grudima žene, ili prvo zrno sjemena najnižeg Pakla iz kojeg, jednom kada je sebe razvilo, svi mogući ženski poroci mogu proizaći kao iz roga izobilja. A kako se ovo dogodi, mi ćemo dalje učiniti jasno vidljivim svakom oku, baš kao i ranije.

115. Plodovi koji sazrijevaju za Pakao 1-9

[1] Vratimo se našoj vrloj gospojici i slijedimo je još jednom u jednom društvu gdje se ona, na temelju njezinih ženskih čari, ponaša poput kraljice. Njezin ljubljani se također pridružuje društvu. Ali što njegova omiljena gospojica sada čini? Da li ga ona radosno pozdravlja? O ne, ona radosno pozdravlja mnogo drugih posjetitelja i pušta sada sebi biti obožavanom od glave do nožnog prsta. Zapravo zašto? **[2]** Budući vrlo dobro poznajem svijet, ja kažem: ona to ne čini da bi bila nevjerna njezinom odabranom ljubljenom, nego jedino da bi mu ukazala kako li je izuzetno vrijedna. Na izvjestan način mu ona indirektno kaže: 'Budi dobro svjestan kakvu vrstu neprocjenjiva blaga imaš u meni.' **[3]** Ali njezin ljubavnik, koji ovo ne razumije, stvar uzima/prima sasvim drugačije. On uskoro postaje obeshrabren/potišten i odvraća njegove oči od tamo gdje njegova voljena dopušta biti obožavanom. Ako on štoviše baci potajan pogled na to fatalno mjesto, onda su njegovi pogledi već ispunjeni sa gorućom ljubomorom. **[4]** Naša mlada gospoja to vidi, ali ni najmanje ne popravlja svoje ponašanje. Nego ona štoviše pojačava igru da se osveti njezinom ljubavniku koji je upravo započeo potcjenjivati njezinu veliku vrijednost baš u trenutku kada ju je ona njemu željela najviše prikazati. U ovoj prilici ljubavnik pokušava sebe povući koliko god je moguće iz društva sa namjerom u njegovu srcu: 'Samo pričekaj ti podla gospojice, kada nas dvoje budemo opet međusobno privatno razgovarali, reći ću ti što mislim na način kojeg ćeš upamtiti, budući se sada Ja jedino želim ozbiljno osvetiti poradi tvoje nevjernosti.' **[5]** Oni susreću jedno drugog i plod ovog susreta su gnjevna očitavanja bukvice. Rezultat ovog je pretežno razdvajanje voljenih, jedino rijetko pomirenje koje međutim neće trajati, baš kao što prva Ljubav nije trajala. Razdvajanje ili pomirenje, to uvijek dođe na isto, jer ako opet budu zajedno, to je obično u svrhu da jedno drugome čak još više ukažu njihove individualne vrijednosti. Ako neće nastaviti njihovu vezu, oni obadvoje koriste sva sredstva da bi jedno drugome zagorčili život. **[6]** Iz čiste osvete mlada gospoja će uskoro prekoračiti sve granice osjećaja srama i postati upadljiva. Ako stari ljubavnik ne dopuže nazad, onda ona iz istog osjećaja osvete postaje bludnica nakon čega će ljubavnik prognati svaki raniji osjećaj iz njegova srca. I naša jednom ranije vrlo gospoja je kušala slatki ubod raskalašenosti/bludnosti, onda je to kao da je nikakav bog ne može vratiti nazad k vrlosti. Ako tim putem postane nesretna, onda će sa srcem punim zamjerki uglavnom prebaciti svu krivnju na prvog ljubavnika koji je sramno potcjenio njezine motive i njezinu raniju vrlinu. **[7]** I kada pogledamo unazad, što sve ovo znači? Jedino već potpuno razvijen plod najprije tako visoko hvaljenog ženskog osjećaja srama. Ime ploda se zove: najniži savršeni Pakao, ili također: savršeno dozriao Pakao, kada izvanjski pokrov otpadne. Jer što bi takva nesretna djevojka učinila onome koji jeste, premda bespravno/neprevedno, uzrok sve njezine sreće? **[8]** Kada bi bilo moguće, u onom trenutku kada ona da potpunu slobodu njezinu bijesu, ona bi ga željela vidjeti rastrganog od strane tisuću plamenih zmija, i ovo bi jedva bila hladeća kaplja rose na njezinom razbješnelom srcu. **[9]** Onaj koji to ne može vjerovati, treba posjetiti takvu nesretnu mladu gospoju i razgovarati sa njom u svezi izvjesne osobe koja ju je učinila

nesretnom. U najgorem slučaju, on će reći: 'Molim te ne govori mi više o tome.' Ako to čujete, možete zamisliti što će se dogoditi. Sada smo ukazali plodove koji su zreli za Pakao. U onome što slijedi, ovo ćemo prikazati u više detalja.

116. U duhovnom stanju sve tajne izlaze na svjetlo 1-14

[1] Dogodi se da će takva u/po-vrijeđena mlada gospojica, iz čiste osvete spram njezina ranijeg ljubavnika, oženiti drugu osobu za koju ona ne osijeća nikakvu ljubav. Sa ovim činom ona želi kazniti njezinog prijašnjeg ljubavnika na bolan način, jer on ju je potcijenio. Da, ako bi bilo moguće, ona bi ga čak ubila zbog ove uvrede. Ali što se događa? **[2]** Prvi se ljubavnik ne osijeća uvrijeđenim ni najmanje nego radosno traži drugu ljubavnicu, i često bolju osobu od prve. Koji je rezultat ovog na njegovu prvu ljubav koja je do sada udata? Ona postaje zlovoljna i šutljiva. Njezin je muž pita za uzrok, ali uzalud. Što ju pritišće je preveliko, preteško i presumnjivo ispred njezinog novog muža tako da se ona ne usuđuje to mu reći. Premda ona ne poduzima daljnje korake da bi gnjavila njezinu staru ljubav ili mu postavila klopku, ona zakopava uzrok njezina gnjeva sve dublje u njezinu srcu. Nekoliko godina prolazi, i pošto je, kao obično, vrijeme najbolji plaster za iscjeljenje mnogih rana, također se i ova iscjeljuje. Takvi ljudi često i dalje mogu postati dobri prijatelji. **[3]** Čovjek će reći: 'Dobro, u tom slučaju, Pakao će izvući kraći kraj (*will have received its last part*), jer kada je staro neprijateljstvo promijenjeno u prijateljstvo, onda će nebo zasigurno nadomjestiti Pakao na prikladan način.' To je kako se čini izvani, ali to je poput vojnika čije je tijelo bilo ozlijeđeno na mnogim mjestima. Njegove su rane bile iscjeljene kroz medicinu i vrijeme. Kada je vrijeme lijepo naš vojnik hoda uokolo sretan i teško primjećuje da je njegovo tijelo puno ožiljaka. Ali sada dolazi loše vrijeme. Njegovi ožiljci izbijaju i kada se vrijeme pogorša njegovi ožiljci postaju više bolni. On se očajno prevrće po svojem krevetu. On proklinje rat, sve generale, cara, da čak i Boga, njegove roditelje i dan kada je bio rođen. **[4]** Gledajte, ovdje možemo vidjeti sada dobru sliku takvih moralno zakrpanih prijateljstava koja su rezultat zemaljskog vremena koje čini da čovjek zaboravi. Ali jednom kada se vrijeme okrene na loše, to znači: neka se duhovi takvih prijatelja nađu zajedno u onostranom u trenutku kada su sagriješili jedno spram drugoga na Zemlji. Onda u trenutku u kojem mogu vidjeti, kroz jasnu viziju njihova duha, štetu koja je bila prouzročena kao rezultat njihovih obostranih grijeha, i pored toga, također prednosti koje su mogli imati da nisu bili sagriješili, vidjet ćemo da će oni tretirati jedno drugog sa najvećim prezirom i užasnim kletvama. To onda također nije pravo Nebo kako izgleda nego čisti Pakao u njegovom najgorem potencijalu. **[5]** To je zašto je također izjavljeno u Pismu da svatko treba sebe pažljivo ispitati, i ako ima nešto bez obzira kako skriveno i tajno u čovjeku, jednom će to biti glasno proglašeno sa krovova (*Luka 12:2, 3*). To znači: bez obzira koliko će duboko čovjek nešto sakriti, to je izaći vani i biti vidljivo otkriveno u jednoj apsolutnoj duhovnoj formi. Prema tome, svakome je izričito savjetovano da brižljivo ispita svaki prijateljski i neprijateljski odnos u kojem je ikada bio i pogleda kakvu će reakciju imati na um ako bi on bio povraćen u tu istu situaciju. Jer svaka živa osoba ovdje na Zemlji treba biti pripremljena da bude na živ način postavljena nazad u onostranom u apsolutno duhovnom stanju u sve fatalne situacije koje su za njega ovdje najveće uvrede/prijestupi. Gospod Osobno nam

je u ovome dao jedan primjer. **[6]** On je jednom bio osuđen od strane Njegovih neprijatelja i raspet između kriminalaca. Nakon toga, njegova aktualna duša nije smjesta uzašla na Nebo nego je sišla do Pakla gdje su Ga očekivali Njegovi najgori neprijatelji, premda je tamo bilo također mnogo starih prijatelja poput starih praotaca i mnogo proroka i učitelja. **[7]** Ako netko u ovom svijetu neće otplatiti do posljednjeg novčića, on neće biti sposoban ući u Kraljevstvo Nebesko (*Matej 5:23-26*). To je zašto je tako važno ovdje gorljivo pretražiti svaku staru knjigu dugova. Posebice one koje nose riječ 'ljubav'. Dugovi ljubavi su najteži. Pljačka milijuna će biti puno lakše izbrisana iz duhovnog pamćenja nego dug ljubavi. Zašto? Budući je takva plačka milijuna jedino jedan izvanjski dug koji ne afektira duh, ali dug ljubavi je najbliže povezan sa cijelim duhom budući je sva ljubav stvarna priroda duha. Prema tome, ništa nije tako opasno u ovom svijetu kao tako-zvano 'zaljublivanje', jer ovo stanje zahvaća cijeli duh. Ako onda postoje prepreke zbog kojih prerana seksualna ljubav između obadva spola nije ostvarena, emocionalno povrijeđeni duhovi se povlače i dopuštaju da nanijete rane budu površno iscjeljene kroz svakojake svjetovne užitke, ali one nisu ni najmanje iscjeljene. **[8]** Kada kasnije loše vrijeme nanovo dođe, ove će se rane ponovno otvoriti. Ovo drugo stanje će biti puno gore nego prethodno, kao što Pismo ukazuje gdje je zapisano u svezi 7 duhova koji su bili otjerani. Također je i u ovom slučaju kuća očišćena sa izvanjskim sredstvima nakon čega zli neprijatelj tumara uokolo kroz suhe pustinje i pustare, ali budući tamo ne može pronaći nikakvog smještaja, on uzima 7 drugih duhova koji su gori od njega i useljava se opet u njegovu staru, očišćenu kuću. **[9]** Stara, očišćena kuća je duh u ovom svijetu koji je očišćen izvanjskim sredstvima. Zli duh je loše stanje u kojem je čovjek ikada živio na ovoj Zemlji. Ovaj je potpuno očišćen posredstvom izvanjskih sredstava. Sada on luta uokolo kroz suhe pustinje i pustare. To znači: duh čovjeka iscjeljuje njegove rane i one postaju ožiljci, tako da se njegove rane sasušuju i više ne krvare. Ali zao duh se vraća sa 7 drugih. To znači: u apsolutno duhovnom stanju sve rane opet postaju vidljive i otvaraju se sa puno većim intenzitetom, i ovo je stanje koje je gore od prethodnoga (*Matej 12:43-45*). **[10]** I svugdje gdje možete vidjeti jednu osobu kako djeluje protiv druge u najstrašnijem, opakom bijesu, tamo je također već u potpunosti prisutan najniži Pakao. **[11]** Prema tome, ja, Ivan, kao vrlo iskusan, vječni sluga i pomagač Gospodnji, savjetujem svakoga, ali posebice roditelje da ih svih upozore protiv tako-zvanog zaljublivanja. Koliko puno duh trpi od toga, vi možete već zamjetiti na prirodan način po svakom mladom studentu koji se prerano zaljubi, budući je život takvog mladića zasigurno degeneriran i on više nije sposoban razviti sebe duhovno. Bez obzira kakve druge strasti on inače mogao imati, one sve mogu biti kontrolirane sa dobrim vođenjem, i tako čovjek od njega još može napraviti dobru osobu. Ali izvjesnu živu maštariju (*fantasy image*), jednom kada je sebe učvrstila u duhu, je teže otkloniti iz mladog uma – muškog ili ženskog – nego što je pomaknuti planinu. **[12]** I temelj takvog preranog zaljublivanja je baš najveća duhovna raskalašenost/besramnost, jer raskalašenost i blud su one stvari koje kao cilj imaju obmanu duha. **[13]** Budući je ljubav poglavito stvar duha, obmana ljubavi ili jasan prijestup spram nje je istinska duhovna raskalašenosti/besramnost najgoreg i najnižeg stupnja, ili aktualni najniži Pakao. **[14]** Svatko treba dobro i vrlo savjesno primiti k srcu što je bilo rečeno do sada. Nakon ovog će slijediti više i sličnih opažanja.

DODATAK 3 - Dr. Strauss

VII 27 Siječanj, 1843 Svijet i duh vremena. Posljednje vrijeme, Antikrist Svijet i duh vremena.

Posljednje vrijeme, Antikrist, Danijel 11 i 12 poglavlje sa naglaskom na 11:37,38.

1 Mi također i ovdje želimo biti kratki i u nekoliko riječi ukazati kako stoje stvari, tko je kralj, a tko bog 'Ma'ozim'? 2 Kralj je svijet, a bog Ma'ozim je tako zvani duh vremena! Kako to? Vi kažete. Slušajte pažljivo i sami (*pro*)sudite, da li je to tako ili ne. Pogledajte na/u boga sadašnjeg čovječanstva? Ja vam govorim, čak ni vrhovni svećenici nisu bez zlata i srebra. Zatim, kako stoje stvari u vezi s žudnjom za ženom? Recite Mi, koja još uvijek bogobojazna, čedna/čestita a istovremeno također još očaravajuća, štoviše lijepa djevojka/djeвица ima i dalje ikakve vrijednosti pred svjetovnim ljudima bez novaca? Tko uzima siromašnu bludnicu sebi za ženu? Ako ona želi počinuti blud, biti će plaćena za otkrivanje (*ili 'za to što će se skinuti'*), a ako ona iz ljubavi prema Meni ne popusti/udovolji, na nju se gleda kao na šašavu/umobolnu i prezrena je pred očima svijeta. 3 Shvaćate li sada da je kralj opisan ispravno, a njegov bog, duh vremena – ga naučava/upućuje tražiti zlato, srebro, drago kamenje i ostale novčane predmete te im kao i njemu ukazivati čast! Ali koja je karakteristika tog boga? 4 Nagovijest/znak je već u njegovom imenu 'Ma'ozim', što znači, izdaja/krivokletstvo, samo-ljublje, sebičnost, i ugled, raskoš, tiranija, oholost, prezir prema svima, što je suprotno nesebičnosti. Da li prepoznajete boga? Gledajte, on je upravo/točno ispred vaših očiju! 5 Vi kažete, 'Da O Gospodine, on je točno do u dlaku ispred naših očiju ali što onda Strauss ima sa Ma'ozimom?' 6 Ja vam kažem, puno toga, jer u jednu ruku je ovaj bog uosobljen/utjelovljen u njemu, a u drugu ruku on je uosobljen/utjelovljen u sadašnjem visokom svećenstvu, a ovo je u stvari (*situacija ovo se zbiva*) bez izuzetaka u cijelom svijetu. 7 Strauss kroz svoje spise (*štampana djela*) negira Kršćanstvo, ali visoko svećenstvo ga međutim negira kroz svoja djela. Strauss prodaje svoje spise ili Ne-Krista za novac; visoko svećenstvo čini sve za Krista zbog novca, bez novca/naplate i slave, jako malo bi bilo učinjeno za Krista, da Strauss nije napisao svog Ne-Krista on ne bi primio toliko novaca. Stoga, Krist ili Ne-Krist, svejedno je, samo ako donosi novaca, ovo ili ono, čovjek tada/onda može učiniti sve za Njega. Gledajte ovaj Krist ili Ne-Krist je uosobljeni/utjelovljeni Ma'ozim, ili skroz pravi (*ili 'potpuno čisti'*) Antikrist. Sada ćete, Ja zaista mislim, konačno razumjeti stvar, i također shvatiti zašto ovdje jedanaesto poglavlje (*Danijela*) tako snažno prelazi u dvanaesto poglavlje, kao što noć prelazi u dan, tako ćete vidjeti cijelu uzvišenu tajnu razotkrivenu. Primjetiti/obratiti pažnju na ovo te dobro razumjeti to itekako može biti vaša žudnja. Amen!

'On neće mariti za bogove svojih očeva, ni za ljubimca žena; on neće mariti ni za kakvog boga, nego će sebe uzdizati. Umesto njih, on će slaviti boga tvrđava, boga za koga nisu znali njegovi očevi. Slaviće ga zlatom i srebrom, dragim kamenjem i skupocenostima.' (*Knjiga proroka Danila 11:37.38*)

DODATAK 4 - Muha

7 Poglavlje 1-28 MUHA, - PRIKUPLJAJUĆA TOČKA BOŽANSKOG ŽIVOTA (19 Ožujak 1842)

7:1 Nakon što smo se upoznali sa aspektom negativnog pola (*ili 'negativnim polarnim aspektom'*) ove životinjice, što je u stvari (*njezina*) materijalna strana, konačno/naposljetku ćemo se okrenuti (*njezinom*) pozitivnoj polarnoj strani (*ili 'strani njezinog pozitivnog pola'*) i obratiti posebnu pažnju na glavno čudo (*ili 'ukazati specijalno zanimanje za glavno čudo'*) ove male životinjice. **7:2** Tko god je vidio muhu teško može zanijekati da je muha živa, (*i*) on će radije morati zaključiti: 'Ova životinjica ne samo da je živa već, što se tiče njezinog prirodnog života (*ili 'njezinog života u prirodnom smislu'*), ima u sebi više života nego mnoge druge životinje koje su već na puno višem stupnju evolucije.' Da, i naposljetku će ustvrditi/izjaviti: 'Uistinu, ako bi mogao zadržati (*sve*) svoje ostale sposobnosti, ja bi bio prvi koji bi zamijenio mjesta (*tj. koji bi svoj život zamijenio*) sa lijenim životom muhe.' **7:3** Prema tome, ako čovjek mora dati takvo svjedočanstvo (*ili 'takav iskaz o'*) jednoj životinji, ni jedan drugi dokaz nam ne treba da bi dokazali kako je muha, uistinu, u potpunosti živa. **7:4** Muha živi, to već znamo, ali kako i zašto živi, to je, Moji dragi mališani, sasvim drugo pitanje! Ali da bi vi, koliko god je to moguće, o ovome dobili/zaradili osnovno znanje, biti će nužno prije svega pogledati na sâm život (*ili 'život sam u sebi'*). **7:5** Dakle, pažljivo čitajte: 'Najslobodniji život je jedino u Meni, ali taj život je tako sastavljen/konstruiran, i takve je preplavljujuće (*overwhelming*) savršenosti da, u svojoj sferi, on nikad ne može biti shvaćen/razumljiv od bilo kojeg stvorenog bića. Stoga, to je sveti život, a pošto je sveti život, onda je također vječni i beskrajni život. **7:6** Zamisli (*sada*) beskonačnost (*toga života*) kao jedan prostor sa centralnom točkom iz koje se beskrajne zrake žire u svim mogućim pravcima; početak svake zrake je centralna točka, ali se kraj iste nigdje ne može pronaći. **7:7** Unutar tog centra je ujedinjena sva moć beskonačnosti, i iz tog centra se širi (*ili 'će izaći'*) u beskonačnost. Da bi spriječio da se ova živa moć rasprši previše tako da bi eventualno postala slabija u sebi, ona je za sebe stvorila, kroz cijelu beskonačnost, jedan beskrajan broj točaka u kojima se sakuplja život (*life collection points*), u kojima se život presreće (*ili 'u kojima je život prepriječen'*) i nakon toga vraćen svom originalnom centru. **7:8** Sa ovime, najdraži Moji, Sam vam otkrio jako veliku tajnu! Da, kažem vam, tajnu koja je, od kako je zemlja nastanjena sa ljudima, bila znana samo nekolicini, i to sasvim mutno/neodređeno. **7:9** Ali ako ste razumijeli ovu tajnu bar malo, odmah će se pojaviti pitanje, 'Da, ali zašto se to mora dogoditi? Zar Bog u svom (*svetom i beskrajno-vječno-savršenom*) životu uistinu ikad može postati slabiji?' **7:10** Ja vam na to odgovaram: Da postane slabiji je poprilično nemoguće, ako Bog želi ostati sam i ne želi iz Sebe stvoriti ili oblikovati ništa. **7:11** No ako je On, prateći (*najdublju*) potrebu Svoje ljubavi, stvorio, za vaše razumijevanje i za cijelu vječnost, raznorazna bića, - od najsavršenijeg duha sve do najbeznačajnije atomske životinje, te je svim tim bezbrojnim stvorenjima dao život, svakom svoje vrste – recite Mi sada, sa kojim životom je Stvoritelj animirao sva ta bezbrojna bića, sa kojim životom ih održava i sa kojim životom će ih održavati do u vječnost? **7:12** Da li bi negdje mogao postojati tajni/skriveni (*private*) život uz čiju pomoć On animira sva ta bića bez da ih animira iz Svoga vlastitog života?

Ja osjećam da čak ni kamen ne bi mogao doći do takvog zaključka. Pošto Stvoritelj nema jedan takav skriveni/tajni život, jasno je da On sva ta stvorena bića animira/oživljava iz Sebe. **7:13** Lako je razumljivo kako će, ako se sve te kreacije, sa svojim 'životom-kojeg-održava', budu odmicale beskrajno daleko od centra, Centralna Sila sasvim prirodno biti oslabljena. Iako Život kako takav nikad ne bi mogao biti izgubljen, pošto je u sebi beskrajan Život, on bi mogao biti oslabljen, umjesto da neprestano bude snažniji, pošto bi (*prema do sada rečenom*) bio subjektom beskrajnog djeljenja (*energije/života*). **7:14** Da bi mogli što bolje shvatiti slabljenje te sile, uzmite u obzir beskrajno djeljenje same materije, pošto čovjek čak i kada je slučaj (*jedan*) atom može i dalje zamisliti bezbrojno mnogo djeljenja. No, da li atom postaje snažniji ili slabiji sa neprestanom podjelom? Iako se atom ne može izbrisati (*tako da nestane*) tim beskrajnim djeljenjem, morate shvatiti kako beskrajno podjeljeni atom neće imati onakvu snagu kakvu je imao prije podjele. **7:15** Ako ste ovo shvatili bar djelomično, druga izjava će slijediti: 'Da, ali ako je to tako, za Stvoritelja bi bilo bolje da uopće ništa nije stvarao!' **7:16** Umjesto da vam na to odgovorim, upitat ću vas nešto što je dobro znano mnogim ljudima. **7:17** Zašto su ljudi, koji su od svoje rane mladosti teško radili – obično, ili bar prirodno – postali snažniji? To je prvo pitanje. **7:18** Drugo pitanje: Zašto se na magnet konjske potkovice može postepeno dodati sve veći teret? **7:19** Pitanje broj tri: Kako određena osoba postaje umjetnik i virtuoz? **7:20** Da li vidite svjetlo kako izvire iz ovih značajnih pitanja? **7:21** Zašto je kovani metal čvršći i ima puno bolji elasticitet nego onaj koji nije bio kovan? **7:22** Zasto je tvrđe i trajnije drvo onoga stabla koje je izdržalo veći broj oluja? **7:23** Razumi i dobro zapamti: zašto je u vječnosti bilo ustvrđeno toliko mnogo sakupljajućih točaka života! Sada, čitaj i shvati: Tako/zato da bi originalni vječni život mogao Sebe vježbati (*tj. da bi mogao*) sve više i više (*teže i teže raditi*) i, dosljedno, povećavati svoju vječnu moć! Zbog toga se Život koji izvire iz centra vraća u centar savršeniji i intenzivniji nego što je bio u samom trenutku napuštanja izvora.' **7:24** Najdraži moji, kada je ovaj koncept jednom u potpunosti shvaćen, prva dva pitanja, 'kako' i 'zašto' muha živi, će biti odgovorena. Što se tiče pitanja 'kako' živi, odgovor proizlazi već iz toga što je i ona na isti takav način/na istom principu postavljena 'sakupljajuća/prikupljajuća točka' za život koji izvire iz centra, na taj način ona sakuplja i apsorbira/prima/prihvaća život od velikog broja (*ili 'bezbroj'*) prethodnih životinja. **7:25** Prema tome, odgovor na prvo pitanje mora već biti jasan/očigledan i slijepcu. **7:26** Sada, zasigurno nikome neće biti teško unaprijed zaključiti 'zašto' (*muha*) živi, naime: Tako da cijeli njezin život napravi prijelaz, vraćajući se ponovno kao potpuniji/kompletniji, intenzivniji život, i tako dakle uvijek/neprestano prema naprijed i prema gore ka čovjekovoj duši, koja je onda u stanju primiti najintenzivniji život od Mene, koji se kroz Ljubav – kao što znate – sada može u potpunosti ujediniti sa Mnom u 'jednu' silu/moć! **7:27** Dakle, kada razmotrite našu malu životinjicu iz ovog kuta (*ili 'kada razmislite o našoj maloj životinjici sa ovog stajališta'*) i (*nakon toga*) ne uzviknete, 'Muha, muha, ona nam pjeva o pobjedi!' onda mora da ste pogođeni/obuzeti trostrukim sljepilom i gluhoćom. **7:28** Ali ono što je bilo rečeno o pozitivnom polu ove životinjice treba samo po-služiti kao korisni uvod (*ili 'pogodno predstavljanje'*), tako da bi bolje razumijeli ono što će tek uslijediti. Dobro to razmotrite (*ili 'razmislite o tome dobro'*), slijedeća

prezentacija (ili 'slijedeće izlaganje') će vam dozvoliti da u detalje vidite prirodu ove životinjsice – i zato, ovime, završimo za danas.

10 Poglavlje 1-29 PRIRODA ETERA I SVJETLA (23 Ožujak 1842)

10:1 Možda ste već čuli tu i tamo da, što je niži predio Zemlje, to je kompaktniji i gušći zrak u tom području. To je jedna sasvim prirodna posljedica, jer ne samo zrak nego i sve stvari, što se zračno/prostorno više približavaju svom zajedničkom centru, to i postaju gušće. Što dalje od centra, to su sastavnice radijacije slabije povezane. **10:2** Mi već znamo što je zrak koji okružuje Zemlju, dijelom od/iz sadašnje informacije, ali još više od/iz drugih objašnjenja koja su bila dana o stvarima u prirodnom svijetu. **10:3** Ali, da vas poštedimo dugog traženja, Ja vam ponovno govorim da je zrak, baš kao i sva materija, ništa drugo nego duhovno materijalni, materijalno duhovni sukob, i što dublje te potencije leže, to su one razdraženije (*u njima ima više bijesa*), a što sebe drže više iznad planete, to su one ljubaznije, mirnije i konstantnije. **10:4** Sada kada smo ovo shvatili, neće nam biti teško, bar u generalnom prikazu, spoznati/upoznati Zemlju sa njezinom okružujućom atmosferom i u skladu sa njezinim sadržajem, radosno reći: 'Zemlja, i onoliko koliko seže njezina atmosfera, nije ništa do gradacija duhova, koji su sebe postavili na takvu planetu da bi započeli poznato 'povratno putovanje'. **10:5** 'Da', vi ćete zapitati, 'što ispunjava široki prostor između sunca i planeta?' **10:6** Naučnici kažu da je to jedan izuzetno lagan i neotporan eter. Ali što bi fizičari rekli ako bi morali vidljivo demonstrirati što je u stvari taj eter? **10:7** Zaista, to bi teško bilo pitanje za pedeset dukata! Jer jedna stvar, vi ne možete vidjeti eter kroz nijedan mikroskop, pošto se čak ni puno gušći zrak ne može čak ni djelomično vidjeti/ugledati kroz mikroskop. Fizičari bi mogli analizirati eter kemijskim putem ako bi nešto od njega mogli staviti u svoje retorte. Ali pošto stvarno područje etera započinje na visini od 7, 10, 14 i – prema sjevernom polu – na visini od 34 milje iznad Zemlje, naučnicima bi bilo izuzetno teško nabaviti eter za njihova istraživanja. **10:8** Ali mi želimo ići putem koji je puno ugodniji i sigurniji, naime, putem unutarne vjere, povjerenja i istinske ljubavi. Tim putem/tako se čuvaru krava i ovaca Sirius kontemplativno nalazi bliže nego mračnim putem nadasve kratkovidog istraživanja od strane ljudskog razuma jedna kap kiše koja je pala na nos skroz matematičkog naučnika. **10:9** I stoga mi kažemo: eter je, također, duhovni entitet koji, sa svim planetama stoji u 'pozitivnom', ali sa suncima, u 'negativnom' odnosu. **10:10** Eter se sastoji od čistih, mirnih i strpljivih duhova; ako to ne bi bilo tako, kako bi samo teško bilo planetama napraviti njihovo dugačko putovanje oko sunca izvanrednom brzinom. **10:11** Ali pošto su prema tome (*ti*) duhovi etera sasvim čisti, mirni i popustljivi duhovi, ništa u njihovom postojanju ne pronalazi (ili *'nailazi na'*) prepreku u svom kretanju, - bez obzira na to koliko maleno to stvorenje koje želi ili stvar ili koja je prisiljena na pokret bila. **10:12** Gledajte sada, najdraži Moji, sada kada ovo znamo, više nam neće biti teško ustvrditi/razjasniti osvjetljenje sunca i stvaranje njegova osvjetljenja. Ipak, prije nego to budemo mogli učiniti, mi moramo posvetiti nekoliko minuta svjetlećem suncu, i zapitati se, kako ono izgleda, i što se tamo događa? **10:13** To je nužno, inače bi morali, prije ili poslije, zapitati, kako netko može objasniti efekte nečega nekome drugome, ako uzrok efekta ostaje

nepoznat?! **10:14** Da je sunce jedno izuzetno snažno svjetleće/osvjetljavajuće nebesko tijelo to ne zahtjeva objašnjenje, pošto to svatko vidi na svoje oči. **10:15** Ali kako postaje tako snažno osvjetljeno? I kako izgleda na površini i cijelim putem prema centru? **10:16** Gledajte, to je sasvim drugačije pitanje, i mora sasvim kratko biti odgovoreno prije nego se plodonosno vratimo našoj glavnoj temi. **10:17** Vi prije svega morate biti svjesni sunčeve ogromne veličine. Sunce je često, da, čak nekoliko milijuna puta veće od jedne od svojih planeta. **10:18** Što je, onda, samo (*u sebi*) sunce? **10:19** Sunce je, kao entitet, planeta u usavršenom stanju, a sve planete su 'sateliti' ove velike i usavršene planete. **10:20** Ali koji je izvor takvog izuzetnog svjetla koje okružuje takvu usavršenu planetu? **10:21** Svjetlo dolazi/izvire iz duhovne ljubavi-radosti duhova koji okružuju tu usavršenu planetu. **10:22** Da li su ti duhovi već potpuno usavršeni? **10:23** Ovo pitanje mora ponovno biti podijeljeno i to u sedam različitih točaka koje, unatoč tome, neće biti preteško u potpunosti/sasvim shvatiti, pošto se one jedna pored druge nalaze u najljepšem mogućem redu. **10:24** Tih sedam točaka su sedam različitih vrsta duhova koje nalazimo u suncu, koji zajednički određuju veliko sunčevo svjetlo. **10:25** Ako želite bolje naučiti koja je unutarinja priroda ovih sedam duhova, pogledajte sedam zapovijedi milosrdne ljubavi (*ljubavi prema bližnjem*) i tri zapovijedi koje služe kao temelj ovih sedam, kroz koje bi čovjek trebao spoznati svoj odnos sa Bogom, svojim Ocem i Stvoriteljem. Onda imate dovršeni krug duhovnog saveza/društva na suncu. I dugine boje također omogućavaju čovjeku da prepozna ovaj red. **10:26** Ali sad, što slijedi nakon ovih pri-sjećanja? **10:27** Ništa drugo ne slijedi nego da je sunce, u svojoj unutarinjoj sferi, mjesto sakupljanja za sedam vrsta duhova. Među njima su oni koji su najprije poslani na planete zbog testa, a također i oni koji su se već vratili usavršeni. Prva, klasa duhova koji tek moraju biti usavršeni, formira sunčeve unutarne sadržaje, a drugi, već usavršena vrsta/klasa, formira sunčev sjajni/svijetli/blistavi omotač. **10:28** Gledajte, da ste bili malo oštro-vidniji, kamen spoticanja bi već bio otklonjen; ali, pošto bolujete od slabog vida i također nešto slabije i čujete, Ja moram dodati da su ti duhovi oni koji, kroz njihove vibracije ljubavi i radosti, uzrokuju stvarno osvjetljenje sunca. **10:29** Što se tiče razmnožavanja/širenja tog svjetla, Ja ću vam skrenuti pažnju na te 'tek-se-trebaju-usavršiti' duhove, koji se (*sa tim ciljem*) moraju odmaknuti od sunca. Sada do u detalj imate objašnjeno širenje/prenošenje svjetla o kojem se raspravljalo u svezi sa formiranjem planetarnih nodula, i takođe vam je ovim objašnjena priroda vama već spomenutih atomskih životinjica koje izlaze iz sunca, kroz što se vibracije već usavršenih duhova, daju kao snažeći dar, nesavršenim duhovima koji napuštaju sunce i kreću na putovanje do svojeg savršenstva.

DODATAK 5 -- Robert Blum – od pakla do raja - Knjiga Prva

35:1-12 Čovjekova dvostruka sposobnost raspoznavanja. Jedino duhovno svjetlo postiže istinsku vjeru. Praksa i vrlina

1. Rekoh Ja: 'Jer sve dok čovjek određuje (*definira*) stvari jedino pomoću logičkog razmišljanja, on ne može imati drugu ideju o vjeri i molitvi od one koju si Mi ti sada ponudio u iskrenosti. Jer čovjekova mozgovna pamet nema druge staze od materijalnog gledišta i sjetilne percepcije. Ali duhovno živa vjera se ne može više ukorijeniti unutar sjetilne percepcije (2 *Korinćanima* 5:7) nego sjeme pšenice na granitnom kamenu. Ono ima tamo čvrst temelj to je izvjesno, ali kako tvrd kamen nema vlage da razloži sjeme žita da bi oslobodilo klicu, ono ostaje na tvrdom kamenu onakvo kakvo je bilo. Vremenom ono umire, jer ne pronalazi prehranu. Kakvog dobra ima od vašeg poznavanja i mentalne poslušnosti koju vi nazivate vjerom ako vaš duh ne sudjeluje? 2. Gledajte, svaka osoba ima dvostruku percepciju: onu vanjsku, to jest glavu ili stvarno fizičko razumijevanje, sa kojim se Božja priroda ne može dokučiti i shvatiti, budući je isto bilo dano duši jedino da u početku razdvoji duha unutar nje od Božanstva i da ju zakloni od duha za jedno vrijeme. Ako duša želi tražiti i pronaći Boga samo sa ovom negativnom sposobnošću, onda će ona jedino sebe odmaknuti od njezina cilja, što ona više tvrdoglavo ganja istoga duž takve staze. 3. Ali duša ima također drugu sposobnost koja ne počiva u njezinoj glavi nego srcu. Ona se naziva unutarnjim osjećajem, i sastoji se od njezina vlastita osjećaja, iz ljubavi, i korespondentnog formiranja pojmova (*conceptualization*), proizvedenog od prethodna dva elementa. Jednom kada je ovo prihvatilo koncept Božjeg postojanja (*Matej* 5:8), onda je On smjesta prigrljen od strane ljubavi, i čvrsto držan od strane njezine volje, i to čvrsto držanje se naziva vjerom. 4. Kroz ovu vjeru, koja je živuća, istinski duh je probuđen. Potonji onda razmatra (*pretražuje*) svoga buditelja, smjesta prepoznajući i grabeći istog, uzdižući se (*straightening up*) poput moćnog svjetla iz Boga, objevajući dušu i pretvarajući u svjetlo sve što je u njoj. Ovo svjetlo je onda zbiljska vjera kroz koju svaka duša može postići blaženstvo. 5. Da li si ikada čuo za ovu, jedinu istinsku vjeru? Ti kažeš ne, ova vrsta vjere mi je sasvim nepoznata, budući razmišljanje iz unutar srca meni izgleda nemoguće! – I doista ono to jeste! Ova stvar tebi izgleda nemoguća. 6. Da bi se razmišljalo unutar srca potrebna je praksa, koja se sastoji od neprestane nanovo-probuđene Ljubavi spram Boga. Ovo nanovo-buđenje snaži i širi srce, oslobađa spone duha, tako da se njegovo svjetlo može neprestano i više slobodno razvijati. Jednom kada svjetlo duha započne rasvijetljivati zbiljsku životnu odaju srca, bezbrojni arhetipovi su ocrtni sve više vidljivo na jednako bezbrojnim zidovima unutar životne odaje, čineći ih vidljivima za dušu. I gle, gledanje duše unutar njezina srca je onda nova vrsta razmišljanja. Duša onda stječe nove koncepte i velike nove ideje. Njezino široko polje vizije se povećava sa svakim otkućajem srca. Kamenje sukoba nestaje srazmjerno mozgovnom utihnuću, i on više nije dokaz-potražujući. Jer svjetlo duha rasvijetljuje unutarnje oblike tako vidljivo da ne baca nikakve sjene na nijednoj strani. U isti čas sve što nalikuje čak najslabijem dašku sumnje je prognano vječno. 7. I time se vjera koja ima svoje sjedište u srcu radije nego u glavi treba nazvati istinskom i živom vjerom: istinskom

budući proizlazi iz nepogrešivog svjetla duha, a živa budući je unutar čovjeka jedino duh živ u pravom smislu riječi! **8.** Unutar takve vjere onda leži ta izvanredna sila spomenuta dvaput u Evanđeljima. **9.** Da bi se postiglo takvu vjeru – pa ipak jedinu blaženu, čovjek treba napraviti kao iznad, i kroz praksu postići vještinu što je prije moguće. Jer ako je čovjek stremio previše za intelektualnim razvojem i s tim za svjetovnim ciljevima i udobnostima, kapacitet razmišljanja u srcu mora za takvu osobu izgledati nemogućim. **10.** Nadalje, čovjek mora imati podlogu za uživati etiku. Čovjek ne smije biti sklon uživanju, i još manje, tjelesno nečedan. Budući nečednost i bludnost ili ubijaju duh skoro potpuno, ili ako ne ubijaju duh, onda onemogućuju razvoj njegova svjetla za sva vremena; što je također razlog zašto takvi bludnici, posebice u podmaklim godinama postanu prilično idiotski, olakšavajući njihov razvratan (*siv*) život jedino sa nekim zadovoljenjem, ili zurenjem u, te zaskačući neku djevojku. **11.** Nije li ovo doista bio slučaj u tvom kasnijem periodu, kada si ti gledao na ženski spol kao ništa do sladostrasno zadovoljenje? Nisi li u stvari tražio zemaljsku sreću u takvom najnečasnijem uživanju? I sada kada želiš preći na čisto duhovno blaženstvo, u tebi teško da ima ikakvog temelja na kojem se može graditi. Jer pazi, svuda oko tebe je praznina, tako prazna i nestvarna poput unutrašnjosti tvojeg srca i njegove životne odaje. **12.** Reci Mi, gdje ćemo sada nabaviti material za izgraditi te u novog čovjeka? Govori i priskrbi savjet!

107:1-18 Nebeski obrok milosrđa...

[01] Robert preda Me (*Isusa*) na stol stavlja kruh i pored kruha stavlja vino, onda se pokloni i ode na svoje mjesto. Ja tako uzimam kruh i pitam Bruna, zna li on pak, što je to. **[02]** Govori Bruno: „Gospode! To je kruh s Neba, istinska hrana za vječni život i oprostjenje grijeha! Blagoslov onome, koji ga dobije za jesti!“ **[03]** Govorim Ja: „Onda dobro! Zato što vjeruješ i govoriš tako, ta uzmi i jedi od njega, koliko ti se hoće i možeš!“ **[04]** Govori Bruno: „Gospode! Ali tu su pored mene još dvadeset devetorica, koji su možda i gladniji od mene! O, dozvoli da od ovog kruha prvo njima dam po njihovoj potrebi a tek na kraju sebe zasitim od onoga što bi moglo ostati!“ **[05]** Govorim Ja: „Učini sve kako ti srce hoće!“ **[06]** Tada Bruno, zahvaljujući sa suzama u očima, podijeli kruh do zadnje mrvice među njima dvadeset devetoricom, koji su ga također, dirnutih srdaca pojeli. – Jedan od njih tada primijeti, da je Bruno na sebe skroz zaboravio, priđe mu i kaže: „Ali dragi prijatelju Bruno, pri dijeljenju kruha, ti si sebe samoga skroz zaboravio i sve što ti je Gospod dao, ti si dao nama! Ja od svoga komada još ništa nisam oduzeo, uzmi i jedi; ta nisi ništa manje gladan od mene. **[07]** Govori Bruno: „Najdraži prijatelju, zadrži i jedi što sam ti dao kroz milost Gospodnju i ne gledaj na mene! Jer više ja radosti imam što ste vi svi siti, kao da sam stostruko sit. Ne brinite se za mene; jer na strani ovog svetog Davatelja čovjek se o sitosti nikad više ne treba brinuti. **[08]** Pored ovakvog veličanstvenog Brunovog ponašanja, kao i njegovog prijatelja, svim gostima kao i Meni naviru suze u velikoj radosti! Jer na cijelom Nebu nema ničeg uzvišenijeg i fascinantnijeg, od siromašnog i jako gladnog čovjeka koji pri pogledu na svoju jednako siromašnu i gladnu braću sebe samoga sasvim zaboravi i sve ono što je dobio ostavi svojoj siromašnoj i gladnoj braći. Takav čovjek je kroz takvo djelovanje učinio ogroman korak u centar Moje Ljubavi! **[09]** Nota bene! Takvo ponašanje

i vi na Zemlji posebno dobro upamtite i zapišite ga u svoja srca! **[10]** Na to uzimam vino i dajem ga Brunu sa pitanjem, što li je to. **[11]** Bruno progovara, pun zahvalnosti i dirnut: „O Gospode, ovo je dragocjeno vino iz tvoga tijeska, da, iz najsvetijeg tijeska Tvog Božanskog Očevog Srca! Sa nikad ugaslom zahvalnošću i pun najvišeg strahopoštovanja, usuđujem se uzeti ga iz ovih Tvojih najsvetijih ruku, Oče, ako Ti dozvoljavaš, da ga proslijedim svojoj siromašnoj, žednoj braći.“ **[12]** Govorim Ja (*Isus Krist*): „Već Sam ti prije rekao, da je Meni sasvim pravo, štogod da radiš iz plemenitog poriva vlastitog srca! Pogledaj, ovo vino je sada tvoje; radi s njime što te volja!“ **[13]** Bruno, sasvim dirnut, zahvaljuje Mi i u tom trenutku pruža vino svojoj braći i prijateljima. Oni govore i prigovaraju, da od toga neće uzeti ništa, dok se sam ne napije. – Ali Bruno ni ovaj put nije postupio drugačije, i tako ostali puni zahvalnosti uzmu vino i piju koliko im srce hoće. – Ali ni od vina ništa ne ostane. Iako je Bruno još uvijek gladan i žedan, ipak se toplo raduje, da su sada njegova braća osnažena i bolje izgledaju. **[14]** Govorim Ja: „Onda, dragi moj Bruno, reci mi sada, kako ti je prijao Moj kruh i Moje vino? Jesi li sada jači nego prije?“ **[15]** Bruno živahno reče: „Gospode! Ja imam samo jedna usta, jedan želudac i jedno srce! Ovi tu pak imaju dvadeset i devet usta, isto toliko želudaca i srdaca, koji su iz moga srca u mome želudcu i ustima kod kuće. Da sam sâm pojeo kruh i popio vino, bio bih jednostavno sit i osnažen, no to mi ne bi donijelo najvišu korist. Kako je umjesto mene njih dvadeset i devet osnaženo, koje ja sve u srcu nosim kao drugoga sebe, tako sam, ne jednostavno, već u svoj istini srca dvadeset-deveterostruko sit i osnažen, kroz svoju veliku radost u Ljubavi u radosti ovih dvadeset i devet sitih i osnaženih sirotih braće i sestara. I tako ja na Tvoje meni postavljeno pitanje ne mogu odgovoriti ništa drugo nego da mi je Tvoj sveti kruh nebeski predobro prijao i da je vino bilo najukusnije! – Samo Tebi za to vječna hvala!“ **[16]** Govorim Ja: „Dragi prijatelju Bruno! Pogledaj, Na Zemlji si jako često i jako ružno griješio! No zato što imaš toliko nesebične Ljubavi za svoju braću u svome srcu, zato će ti puno toga biti oprosteno! Jer svakome koji čini dobro svojoj braći i sestrama ovdje će se milosrđe vratiti, jer je i sam prakticirao milosrđe; kako tebi zbog braće tako i braći zbog tebe; jer ovdje stoji jedan za sve i svi za jednoga! **[17]** „Ali na svijetu također ima dobročinitelja koji su najmilosrdniji prema sirotaj mladaj djevojci kojoj pokušavaju pomoći na svaki mogući način; no ako im priđe stara i naporna udovica nju će odbiti održavajući joj propovijed i dat će joj bijedni groš; a isto tako će i sa starim, siromašnim, napornim bratom. Ovakvim milosrdnim dobročiniteljima Ja ću pokazati vrlo malo milosrđa! – Jer onaj tko u svojim dobročinstvima traži postići užitek, ako ga ne može imati, njegovo srce postaje tvrđe od kamena, taj pripada obitelji vragova! Jer i vragovi čine dobro, ako od njega mogu očekivati nekakvu ugodnu korist. **[18]** „Ti ovdje pak nisi tako djelovao i bio si milosrdan i iza tog milosrđa nije bilo nikakve nečasne namjere, i zbog toga ćeš kod Mene pronaći najviše milosrđe!

54:5-7 Evandjelje jednog sjemena

54 [5] 'Reci mi, brate, da li si ikad vidio da se na nekom mjestu, slučajno (*kao iz vedra neba, niotkud*) pojavila kuća zajedno sa svim namještajem (*ili 'potpuno namještena kuća'*)? – Na to ćeš ti reći: 'Ne, tako nešto se nikad nije dogodilo.' Dobro/dakle,

ako slučajnost ne može stvoriti/proizvesti čak ni (*jednu jedinu*) naj-jednostavniju kuću, kako bi onda (*ta ista 'puka' slučajnost*) mogla stvoriti/proizvesti cijelu zemlju na kojoj možemo pronaći beskrajno puno (*ili 'izuzetno veliki broj'*) jako dobro izračunatih/proračunatih čudesnih stvari, od kojih i najjednostavnija ukazuje isuviše okretno/dovrtljivo/genijalno isplanirano uređenje i oblik da bi čovjek mogao pretpostaviti kako je to djelo neke slijepe slučajnosti (*blind chance*). – **[6]** Gledaj, na primjer, na čuderno uređenu strukturu biljaka, kako one ni za atom ne mijenjaju formu koja im je jednom bila podarena, (*ili pak*) karakteristike svoje vrste i svoje mehaničko formiranje sjemena zahvaljujući čemu biljka izvlači iz zemlje samo one elemente kroz koje se opet umnaža i reproducira; a da ne govorimo o transcendentnoj prirodi zrna jednog sjemena. Jer tko može shvatiti Božansku računicu/jednadžbu uz pomoć koje jedno jedino sjeme sadržava/obuhvaća bezbrojne mirijade svoje vrste, i to ne samo u obliku sjemena, već i u obliku biljke na kojoj to sjeme sazrijeva. **[7]** Uzmite jedan žir, stavite ga u zemlju i uskoro će se pojaviti cijeli hrast, a to će stablo onda mnogim godinama stvarati bezbrojno mnogo žirja. Ako bi svo to žirje posadili u zemlju dobili bi šumu koja sadrži na milijune hrastova koji (*opet*) stvaraju isti plod u neizračunljivim količinama. I pazi, sve to je na čudosan način sadržano u svakom pojedinačnom žiru, sakriveno od našeg pogleda a ipak bez ikakve sumnje tamo. Ako je to tako, reci Mi da li je slijepa slučajnost u stanju/mogućnosti organizirati žir na takav čudosan način? 'Ne, uistinu – mora postojati Bog prepun uzvišene moći i mudrosti. Moj um i moj intelekt tako nešto nikad i nikako ne bi mogli poreći/negirati.'

81:1-31 Petrov oštar govor protiv Rima. Pavlov prosvjetljen odgovor u svezi milosti.

1. Sljedeći je za ustati bio Petar, koji je progovorio u ime svih apostola: 'O Gospode, moja Ljubavi i moj živote! U Rimu, starom glavnom gradu pogana, tamo vlada, već skoro tisuću godina, despot, spljaskan zajedno (*slapped together*) iz poganskog svijeta, Judaizma i Tvoje uvelike potkresane doktrine. On sebe naziva Papom, i Božjim poslanikom na Zemlji. On naziva njegovo prijestolje mojom stolicom a sebe mojim nasljednikom! On se pretvara da posjeduje svu moć Tvojeg Svetog Duha, ali kada je pod pritiskom od strane njegova svjetovnog ili duhovnog režima kroz pobune, nikada ne traži pomoć od njegove navodne moći svetog duha, nego od onih većih svjetovnih vladara. Ovaj papa je sada u velikom škripcu i otvoreno zaziva Mariju – kao njegovu navodnu jedinu pomagačicu – za zaštitu i skoro (*u smislu, 'što prije'*) ponovno obnavljanje njegovog kraljevstva. Pošto on također dozvoljava drugoj pomoći da nadođe njegovim putem, protivno njegovim pretvarajućim svečanim izjavljivanjima da bi, naizgled, ukazao svijetu da on ima puno zaštite sa nebesa, i da ne potrebuje nijednu drugu. Ali ako svjetovni vladari ne bi htjeli propustiti pomoći mu unatoč njegovih svečanih izjavljivanja, onda treba biti očigledno da su ovi pomagači potajno aktivirani da bi pomogli Božjoj Crkvi na Zemlji od strane najmoćnije nebeske kraljice kada su oni u opasnosti biti nadvladani od strane paklenih kapija! – Što Ti, o Gospode, kažeš na ovu zajednicu? **2.** Brat Pavle je bio pokrovitelj iste u Istini i čistoći, i ona je sebe očuvala u više ili manje čistom obliku nekoliko stoljeća. Ali ova se zajednica sada tijekom skoro tisuću godina pretvorila u prljaviji, od često opakog, poganski svijet, žudeći za ničime osim

zlatom, srebrom, moći, ugledom i apsolutnom diktatorskom moći nad narodima Zemlje. Da bi ostvarila ove ambicije, ona šalje najnevaljalije misionare u svaki dio svijeta! – Reci, o Gospode, zar nećeš nikada obuzdati takove beskrajne ispade (*ekscese*)? **3.** Vidi, narodi koji su sebi dozvolili da im se sa velom prekriju oči od strane ove lažno prikazane nebeske kćerke su konačno odvažno poderali njezinu svjetlucajuću masku. Ona sada čini sve da bi 'sašila' suze što bolje može, pokušavajući sakriti iste. Gospode, neka bude Tvoja volja. Ali Ja također vjerujem da Si Ti dozvolio ovom bijednom stvorenju da živi dovoljno dugo! Čini se prema tome da je došlo krajnje vrijeme da je potpuno prekrižiš iz njezine knjige živih, preknjižavajući njezino ime u knjigu mrtvih! **4.** Jer ako joj dozvoliš da sebe nanovo oživi (*osvijesti*), ona ne da će samo obnoviti, već će organizirati njezino prostituiranje još više raskošnije, tako da će oni koji vjeruju u Tebe biti napastvovani od njezine masivne materice udvarati joj se sa senzualnom punoćom, i Ti onda konačno nećeš imati druge opcije nego učiniti sa njom što si učinio sa Sodomom i Gomorom. **5.** Istina je doista da je ova drevna-prostitutka porodila veliko mnoštvo najprekrasnije djece, uživajući otud neumanjeno Tvoje veliko strpljenje i naklonost (*popustljivost*) tijekom više manje tisuću godina; i ja i sva moja braća smo time bili ispunjeni sa velikom radošću. **6.** Ali sada je postala neplodna naračun njezine velike nemoralnosti, i donijet će nam nekolicinu dobre djece. Prema tome vjerujem da je došlo vrijeme da joj se konačno dodijeli njezina zaslužena nagrada. Neka unatoč tome zauvijek bude jedino Tvoja sveta volja! **7.** Rekoh Ja Pavlu: 'Brate Pavle, reci nam ti sada, kao učitelj pogana, da li se slažeš sa svim ovim govorima i prijedlozima? Jer tvoj je glas glede pogana najvažniji (*u smislu: onaj o kojemu nešto ovisi*). Na tebi je da sudiš naraštaje Zemlje, kao što Sam ti obećao! **8.** Pavle se nakloni i reče: O Gospode, ja sam istražio pogane na mnoge načine i propovijedao sam im Tvoju Riječ, koju su oni primili nezahvalno i radosno, čime su sebe učinili sudionicima Tvoje milosti, unatoč tome što su bili djeca oca laži i oholosti. No bila su to Abrahamova djeca koja su raspela uzvišenog poslanika Božjega, ne prepoznajući Ga! Ja se pitam, tko je više hvale vrijedan – pogani ili potomci Abrahama? Kakve prednosti imaju Židovi nad poganima? Da li je to zasluga ljudi da je Bog govorio jedino tim ljudima, ili je to Božja milost? Ili da li svaki Židov vjeruje da je Bog govorio njegovim očevima? Niti među Židovima niti poganima ja ne pronalazim nešto što bi mogao nazvati pravdom ili zaslugom. Bog naš Gospod i Otac jedini je istinit i pravedan! Svi su ljudi međutim, bili oni Židovi ili pogani ili suvremeni Kršćani, lažni i beskorisni pred Bogom! **9.** Ako bi, međutim, nepravda pogana unatoč tome uzdizala Božju pravdu, što onda mi želimo suditi?! Možeš li Ti, o Gospode, postati gnjevan radi toga? O ne, to je daleko od Tebe! – Jer kada bi Ti u svezi toga postao gnjevan, Ti bi trebao biti nepravedan, a to je od tebe vječno udaljeno! Jer tko bi održavao svijet ako bi Božji putevi bili ljudski putevi? **10.** Kakva je naša zasluga kada plaćemo: 'Gospode, zamjeti konačno nepravednost Tvojih tvorevina!!' Ja vam kažem svima – ama baš nikakva! Jer mi znamo savršeno dobro da su pred Bogom svi ljudi grešnici, kao što je zapisano: 'Pred Bogom nema nijednog pravednoga!' (*Rimljanima 3:10*) – ako mi ovo znamo, kako možemo izazvati Boga spram Suda kao da smo mi bili bez grijeha? **11.** Recite mi kakvim se zaslugama može ona tamo lijepa žena pored Boga hvalisati? Kakva ju je zasluga opravdala pred Bogom? A ipak ona sjedi pored Njega po milosti jedino! I kakve zasluge sam Ja imao koji sam progonio one

koji su vjerovali u Njega? Gle, ja sam bio zlikovac, i bio sam uosobljenje nepravедnosti. Ali Bog nije gledao na moje grijehе, nego me pozvao kao da sam bio pravedan. I Ja sam sljedio poziv Njegova glasa i bio sam smjesta opravdan kroz Njegovu milost! – Da li bi sada željeli optužiti Boga za nepravедnost jer mi je pokazao milost?! **12.** Koji od vas može reći pred Bogom da je on srca koje razumije, i mudar? Ja vam kažem: ‘Nema nijednog!’ I unatoč tome mi Ga pokušavamo prisiliti na Sud? Koji od nas može reći da mi nismo nikada napustili Boga i nismo postali siromašni u Njegovim očima? Ja vam kažem da među nama nema nijednoga koji je za vlas bolji od drugog, a ipak mi vičemo: ‘O Gospode, svrni Svoj pogled spram velike ljudske zlonamjernosti na Zemlji, da ih kazniš!’ **13.** Samo pomislite, kada bi se Gospod ustao i govorio, kao što je jednom napravio Židovima u hramu u Jeruzalemu, u prilici kada su pred Njega doveli preljubicu – zar se mi svi ne bi okrenuli na našim petama?! Ja vam kažem da nema ni jednoga među nama koji bi mogao reći: ‘Gospode, ja sam uvijek činio jedino dobro i nisam svjestan nijednog grijehа!’ – Budala bi to mogla doista reći, poput Farizeja u hramu koji je slavio Boga što mu je dozvolio da postane tako pravedan! Kao što mi svi znamo, Gospod je otpustio njegovu vlastitu-opravedanost (*self-justification*), prihvaćajući namjesto toga onu grešnog skupljača poreza! **14.** Pošto svi mi znamo što se računa pred Gospodom, trebamo li Ga tražiti da djeluje u skladu sa našim idejama, kao da smo pametniji od Njega? Što mi imamo da nismo primili od Njega? Zašto se hvalimo kao da to nismo primili od Njega, vičući Mu u uha govoreći: ‘Vidi, vidi, o Gospode!’ kao da je On gluh i slijep i spore pameti i slabe volje! Recite mi, prijatelji, kojom smo se to mi stazom zaputili da ju On prije toga nije za nas skicirao sa Njegovim prstom? **15.** Pošto mi ionako sve dobijamo od Njega, i jesmo i bili smo što god da jesmo kroz Njega i u Njemu, kako možemo reći: ‘Gospode, dovedi konačno do ostvarenja što Si obećao i istrijebi zlikovce na Zemlji!’ Mislim, to bi bilo nešto najdrskije! **16.** Vidite, ljudska usta su uvijek bila otvoren grob! Njihovi su jezici uvijek govorili laži, njihova stopala su uvijek bila hitra proljevati krv! I njihove su staze uvijek bile zakrčene sa nezgodama, mukama, depresijom i nedaćom svakojake vrste. Ali ni jedan smrtnik nije još prepoznao istinsku stazu mira u njezinim dubinama, jer strah od Boga je za njih i dalje bio poput sna! **17.** Mi znamo da što god zakon kaže, on to čini onima koji su njemu podložni a ne onima koji su ili iznad njega ili koji nisu nikada čuli u svezi zakona, tako da bi se usta svijeta konačno začepala i on bi vidio da svi mi jesmo i ostajemo vječni dužnici Božji! Dokučite ovo već jednom: Nijedan čovjek ne može nikada biti opravdan pred Bogom kroz zakon, čak ako se on čuva do posljednje točke iznad ‘i’! Jer kroz zakon jedino dolazi prepoznavanje grijehа! Ali onaj koji prepoznaje grijeh dolazi od grijehа, i grijeh je u njemu. **18.** Mi smo međutim primili novo otkrovenje, kroz koje nam je, kao kroz proroke i njihove zapovijedi, ukazano da čovječanstvo može postići tu istinsku pravednost koja je jedina valjana pred Bogom, bez dodatka zakona. Zašto mi onda unatoč tome kričemo, ‘Gospode, sudi im i isplati im njihove potpuno zaslužene plaće, i izbriši njihova imena iz knjige života!’ Vi uistinu uvijek kažete: ‘Neka bude jedino Tvoja volja’, ali to ne ispričava vaša srca! – Doista, ja bi radije umro nego rekao Gospodu: ‘Gospode, učini to ili ovo.’ Da li smo to bili mi koji smo dali Gospodu Njegovo shvaćanje (*sense; može se prevesti i kao razum, ili osjetilo*), ili zar nismo bili mi koji smo primili naša osjetila od Njega? Ipak mi unatoč tome pričamo kao da je Njemu potreban naš savjet! Ovo može proći za

djecu koja i dalje frfljaju, ali kao stanovnici neba – ja, Pavle, - mislim, mi bi trebali znati tko smo mi a Tko Gospod jest! **19.** Onaj koji želi suditi grijeh mora sam biti bez grijeha, jer jedan grešnik ne može nikako suditi drugoga. Pošto su svi ljudi grešnici pred Bogom i njihov je udio nepravednost, - po čemu bi onda oni trebali suditi? **20.** Mi doista imamo izvjesnu pravednost koja vrijedi pred Bogom. Ali ova ne proizlazi iz našeg prepoznavanja ili ne-prepoznavanja grijeha, niti iz zakona i njegovih djela, nego iz vjere u Njega i čiste Ljubavi za Njega! – I ova pravednost se naziva ‘milošću’ i ‘Božanskim milosrđem’! **21.** Pred Bogom, nema nikakvih ljudskih razlika, jer oni su svi dojednoga grešnici (*one and all*), na ovaj ili onaj način, i nedostaje im prikladne blagonaklonosti (*favour*) koju bi trebali imati kod Boga! Kada su primljeni od strane Boga u skladu sa njihovom vjerom, oni onda postaju pravedni bez njihova rada i čisto kroz Njegovu milost, koja proizlazi iz Njegova vlastita djela spasenja. Baš kao što mi nismo pomogli Bogu stvoriti ovaj svijet i sva nebesa, isto tako malo Mu mi možemo pripomoći u daleko većem djelu Spasenja! Budući mi međutim ne možemo nikako imati nikakvog hvalevrijednog dijela u ovom drugom, najvećem Stvaranju i činjenju svih stvari novima (*2 Korinćanima 5:17*), budući smo mi sami iskupljenici, kako bi mi sada trebali imati dijela u ekskluzivnom području Božjeg sudačkog prijestolja, budući smo mi kojima se oprostilo, iskupljeni? **22.** Da li međutim poznajete aktualnu Sudačku Stolicu Božju? Vidite, to je Krist, u Kojem vječno prebiva punina Božanstva tjelesno (*Kološanima 2:9*)? Ova je Sudačka Stolica Božja međutim postala stolica milosti kroz Njegova vlastita djela, omogućujući Mu da bude trpeljiv i milosrdan sa kime god On hoće! **23.** Gdje je međutim u tome naša čast? Kroz koja djela zakona će to postati naše? Ima li zakona bez grijeha ili grijeha bez zakona? **24.** Mi jesmo pri svemu tome ispunjeni sa čašću i pravednošću! Ali ne kroz zakon ili njegova djela nego čisto kao rezultat Njegove milosti, koje smo postali sudionici kroz vjeru u Njega i djelo Spasenja! Ova nam pravednost usprkos tome ne daje pravo da sudjelujemo sa Njime u sudu, kako smo mi pred Njime isti grešnici kakvi smo uvijek bili, premda mi ovdje sjedimo kao nadasve pomilovani. **25.** Budući smo postali pravedni pred Bogom kroz vjeru a ne kroz ispunjenje zakona – da li bi vjera trebala poništiti zakon? Daleko od toga! Jer vjera postavlja zakon i oživljava ga. Ali zakon ne postavlja vjeru nego ju ubija, ako sam nije najprije bio oživljen kroz nju! **26.** Život je vjere međutim Ljubav, i živi zakon je red Ljubavi! Kada je vjera stoga pravedna onda je također i sve ostalo. Ako je vjera međutim lažna, onda je Ljubav također lažna, i njezin red je nepostojeći (*as good as none*)! **27.** Ali tko može biti blagoslovljen radi primanja lažne vjere iz lažne doktrine? Ja vam kažem – tkogod vjeruje u skladu sa onime što je bio podučan, njemu je takva vjera bez neistinitosti, i on će pronaći milost! Ali neka se učitelj lažne doktrine dobro pazi! Jer on je činilac zla i upliće se u Božanski red! Ipak ne mi nego će ga jedino Gospod suditi! **28.** Kada se je najveći i najčišći od svih duhova hrvao sa Sotonom radi Mojsijeva tijela, nešto što je tebi, brate Mojsije, poznato, moćni duh unatoč tome nije sudio Sotonu, nego mu je rekao: ‘Gospod će ti suditi.’ Ako se međutim čak Mihael nije usudio donijeti sud nad Sotonom, kako bi mi trebali suditi nad našom braćom ili Gospoda poticati da to napravi! Oh, neka to bude daleko od nas! **29.** Ja međutim kažem, Gospod je djelovao davno otad i nije čekao na naš savjet! Otud smatra ovaj sadašnji savjet kao isprazan! Ali da vam je Gospod rekao: ‘Učinite to ili ovo’, onda se svi vi pokrenite na akciju sukladno Riječi Gospodnjoj! Jer Riječ

Gospodnja je već ostvareno djelo u vašim srcima. **30.** Ali zahvaljujem Ti, o Gospode, što si položio ovu Riječ na moj jezik! Neka na Zemlji donese najbolji plod, kao i u svim nebesima! Tebi sva čast i hvala vječno! Amen! **31.** Rekoh Ja (*Isus Krist*): 'Pavle, ti si poput Moje desne ruke i Mojeg desnog oka. Tebe Sam odabrao kao Moje oružje i to ćeš ti također ostati vječno. Ti si u svemu govorio ispravno, i stvari jesu takve (*things are so*)!

88:1-6 Najveća nagrada čiste božanstvene ljubavi – vjenčavanje sa Bogom

88 [1] Reče Helena, pitajući: 'Oh Gospode, rekao Si mi da Ti dam doličan/pravi(*lan*) poljubac, ali riječ 'doličan/pravi(*lan*)' me muči! Jer ja ne poznam drugog poljubca osim onog koji izlazi iz ljubavi (*ili 'kojeg stvara ljubav'*), i nikad još nekog drugog nisam dala. Ako međutim poljubac iz najčišće ljubavi ne bi bio ispravan, onda mi nije jasno kakva je vrsta poljupca taj što Si ga opisao?' **[2]** Rekoh Ja: 'Čekaj, čekaj, Heleno Moja naj-milija, kakvog bi drugog poljubca trebalo biti pored onog kojeg diktira čista i istinska/iskrena ljubav! Ali postoje dvije vrste doličnih/pravi(*Inih*) poljubaca, prvi je više iz poštovanja nego iz stvarne ljubavi, dok je druga vrsta dana čisto iz ljubavi. I gle, ova druga vrsta, usta što ljube usta a ne samo čelo, je ono što Ja smatram doličnim/pravim poljupcem. Poljubac iz najdubljeg poštovanja si Mi već dala u Moje čelo. Već sam tada primjetio kako je poljubac bio više iz ljubavi nego iz poštovanja. Pošto je tvoje poštovanje od tada potpuno prešlo u ljubav, više Mi ne možeš dati poljubac u čelo, već isključivo strastan poljubac u usta, i to će onda biti doličan/pravi poljubac! Razumiješ li to, Helenice Moja naj-voljenija?' **[3]** Helena će na to, lica poput ruže crvenog: 'Oh doista, to ja vrlo dobro razumijem, ali zar to neće izgledati kao pretjerivanje (*u smislu, 'zar time neće biti prekoračena dozvoljena crta'*)? No što ima veze. Ti Si, moj Bože i moj jedini Gospode, Onaj Koji to žudi. Ali što god Ti žudiš ne može biti pogrešno, i ljubav također ne može biti u krivu! Ako ja naravno uzmem u obzir da Si Ti vječni Stvoritelj svih stvari i bića a ja jedino krhko stvorenje, onda je najčudnija stvar ako Ja, naj-ne-svetija, poljubim Tebe, najviše svetog, u usta, kroz Čije 'Neka bude' su nebo i Zemlja nastali! Ali Ti Sam želiš dati blaženstvo mojem uzburkanom srcu. I zato neka ono za čim je moje srce često potajno žudjelo, bude ispunjeno!' **[4]** Nakon ovih riječi Mi ona dâ poljubac iz stare škole, nakon čega Sam joj rekao: 'Jedino sada si savršena i izvršila si za Mene veliko djelo pomirenja sa cijelom Zemljom! – Ti sama ćeš međutim od sada nadalje biti neprestano uz Mene, to jest, uživati najveće blaženstvo nad svim blaženstvima kroz svu Moju ljubav, naime blaženstvo Mojeg najvišeg i najčišćeg ljubavnog neba, gdje prebivaju oni anđeli koji Me ljube poput tebe! Ali kažem ti također ovo, da njih nema previše! Mnogi Me doista ljube, ali jedino kao ono što Sam u stvarnosti – njihov Bog, Gospod i Otac. Ti si međutim, usporedno sa Magdaleninim primjerom, doista prodrila još dublje u Mene, zahvaćajući/osvajajući i povlaćeci Moje srce u tvoje čime se zbilom savršeno vjenčanje svih nebesa. Kroz ovo si vjenčanje ti postala prava supruga Božja, i otud jedno sa Mnom. Prema tome ćeš ravnopravno sudjelovati u svakom Mojem blaženstvu (*doslovan bi prijevod bio, 'u svakom blaženstvu što u susret k Meni dolazi'*). Da li si s tim zadovoljna?!' **[5]** Helena će, sva drhtava od gorljivog užitka: 'Oh, oh, oh! Ti moj najsvetiji Isuse! Ja – bijedni grešnik – oh Bože, oh Bože – Tvoja supruga?! Ne, sigurno to nije moguće! – Ali Ti – Istino naj-vječnija, si sada to

Sam izgovorio – i time će to itekako biti tako! Što ću napraviti sa blaženstvom najdubljih dubina i najuzvišenijih visina? Kako ću biti sposobna to podnijeti? Zar mi se neće zavrtjeti u glavi kao jadnom grešniku dok sa najviše zvijezde gleda dolje na Zemlju? Hoću li ikad biti sposobna sebe prilagoditi takvoj visini? O moj naslađi Isuse, što Si od mene sada napravio! Ah, ja se sebi sada pričinjavam poput najsretnijeg nesretnika, i najblaženijeg jadnika! Poput nekog tko jeste i nije! **[6]** Rekoh Ja: 'Najvoljenija Moja, mirna budi! Ja ti kažem, pronaći ćeš svoj put brzo i na najlakši način, pošto su stvari najjednostavnije i najskromnije na Mojim najuzvišenijim visinama! Tamo ama baš nigdje nema preuveličane raskoši i nikakvog luksuza, već najdivnija skromnost i neprestana i potpuna radost! I gle, ti posjeduješ te stvari, i zato ćeš zasigurno pronaći svoj put. Ali sada gledaj kroz prozor prema jutru i reci Mi sve što ćeš vidjeti i otkriti!'

Knjiga Druga 226:7-12 i 227:1-2 O vječnom prokletstvu/vječnoj smrti

226 [7] Sa svime što sam stvorio, Ja nikako nisam mogao imati više nego li jednu svrhu na pameti. (A) pošto sam Ja, Osobno, Vječni Život, Ja nisam nikad (*ili 'nikako nisam'*) mogao stvoriti bića koja su određena za vječnu smrt. Stoga, gdje god se pojavljuje, tako zvana kazna može biti jedino sredstvo ka (*ili 'koje vodi/služi'*) temeljnom i najvažnijem cilju/kraju (*stvaranja*), a ne (*ka/koje služi*) jednom tako reći u potpunosti/dijametralno suprotnom cilju. Prema tome, NE MOŽE NIKADA BITI GOVORA O 'VJEČNOM PROKLETSTVU' (drugim riječima, ni jedna duša neće i ne može u paklu, ako ga je za života na zemlji zaslužila, ostati do u vječnost)! **[9]** Istina, spominje se (*ili 'spomenuta je'*) 'vječna smrt', što je vječni, čvrsti sud (*ili 'presuda' judgement*), a taj sud (*ili 'koji'*) proizlazi iz Moga vječnog, nepromjenjivog reda. To (*ili 'taj sud'*) je tzv. 'vatra Mojeg bijesa' ili radije 'vatra gorljivosti Moje volje' (*fire of the zeal of My will*), koja naravno mora ostati zauvijek tako nepromjenjiva, inače bi sve što je stvoreno iznenada bilo uništeno. **[10]** Tko god dozvoli sebi da ga odnesu/ponesu svijet i njegova materija (*koji iz nužnosti moraju biti/ostati pod sudom, jer inače ne bi bilo/nema 'svijeta'*), se naravno treba smatrati 'izgubljenim' i 'mrtvim', (*i to*) sve dok se ne želi odvojiti od materije koja je pod sudom. Stoga mora postojati vječni sud, i vječna vatra i tako zvana vječna smrt. Međutim, iz ovog ne slijedi da duh koji je zarobljen/zatvoren pod sudom mora ostati zarobljen/zatvoren cijelo vrijeme ovoga suda (*nad materijom*), baš kao što ni na zemlji, u sigurnom zatvoru kojeg ste izgradili, zatvorenici ne bi trebali biti osuđeni na kaznu koja će trajati koliko i sam zatvor (*zgrada zatvora*). **[11]** Zar nisu, svima lako vidljivo, zatvor (*ili 'zatvorska zgrada'*) i zatvorska kazna (*imprisonment*) dvije različite stvari? Zatvor jeste i ostaje zauvijek a vatra Moje gorljivosti ne smije nikad ugasnuti, ali zatvorenici ostaju u zatvoru jedino dok se ne obrate i poboljšaju!* **[12]** Usput rečeno, u cijeloj Riječi Božjoj ne postoji (*ili 'se ne može pronaći'*) ni jedan jedini slog o vječnom odbacivanju (*repudiation*) ili prokletstvu/osudi jednog duha, već jedino o vječnom prokletstvu/osudi kao protu-redu/ne-redu (*counter-order*) koji kao takav stoji u suprotnosti sa Mojim vječnim redom, od kojih je ovaj potonji (*misli se na Vječni red*) suštinski važan (*ili 'nužan'*), pošto bez njega ništa ne bi moglo postojati. Porok/grijech, kao ne-red (*ili 'protu-red' dis-order*) je uistinu zauvijek proklet/osuđen, ali onaj koji se odaje poroku (*ili 'koji počinjava grijeh'*) jedino onoliko dugo koliko griješi. Tako u svojoj istini postoji također i

vječni pakao, ali ne i duh koji bi zbog svojih grijeha/poroka bio zauvijek proklet (*ili 'bačen u pakao'*), već (*on*) jedino (*ostaje u paklu*) do njegova poboljšanja/obraćenja (*ili 'jedino dok se ne popravi'*)! Da budemo sigurni, Ja jesam rekao Farizejima: 'Prema tome, zadesit će vas utoliko veće prokletstvo (*you will be condemned all the more!*) – ali nikad: Prema tome, vi ćete zauvijek biti prokleti!' Da li sada razumiješ dijelove tih tvojih Svetih Tekstova koji su ti se činili tako opasnim? Ima li još nešto što ne razumiješ?' **227 [1]** Na to će duh: 'O Gospodine, opet sam poprilično dobro razumio što si rekao. Ali ima još jedna točka u Svetim Tekstovima koju ja ne uspijevam u potpunosti razumijeti. To je 'ponor/provalija/bezdan' u usporedbi o bogatašu i siromašnom Lazaru...' **[2]** Gospodin: '...volenti non fit iniuria; onaj koji sam tako želi, njemu se ne događa nepravda! A što se tiče ponora/bezdana, on ponovno predstavlja nepremostivu razliku između Mojeg najslobodnijeg reda na nebesima (*ili 'nebeskog reda'*) i njemu dijametralno suprotnog protu-reda (*ili 'ne-reda'*) u paklu (*ili 'paklenog ne-reda'*), stoga nekompatibilnost/neusaglašenost između reda i ne-reda, a ne zauvijek zaključana vrata za onoga koji je u njemu (paklu). AMEN.

*Ove činjenice je itekako bio svjestan W.Blake, koji u svojoj predivnoj knjizi proročanstava uzvikuje: 'Kao što hodočasnik prolazi dok okolina/pokrajina/priroda (country) trajno ostaje, tako čovjek prolazi/ide svojim putem: ali stanja ostaju trajna zauvijek.' (W.Blake 'Jeruzalem – 73:44, 45')

280:4-5 Samo znanje bez ikakve sukladne akcije...

4. Jako je lijepo, pohvalno, i dobro razgovarati o Meni i Mojem Kraljevstvu. Pa ipak, puno je ljepše, više pohvalno, i bolje revno/naporno raditi u nebeskom zaposlenju. Znanje, prirodno, dolazi prije zaposlenja. Ali jednom kada znate što činiti, onda morate djelovati. Malo dobre akcije je bolje nego velika količina znanja bez bilo kakve akcije. Čak iz najmanje akcije, nastat će neka reakcija, pošto će svaka akcija rezultirati u reakciji. Ali nema reakcije samo na znanje ukoliko nije pretvoreno u akciju. **5.** Od kakve koristi bi bilo lončaru ako bi bio izvanredan u umjetnosti lončarstva, ali nikad u svom životu nije uzeo glinu i položio ju na lončarski kotač i praktično primjenio svoje znanje? Vjera je isto tako umjetnost srca. Ali sve dok ništa (*od nje*) nije postavljeno u akciju, ona kao da je mrtva (*vrijedi kao da je i nema/mrtva*). Samo djelom koje je u skladu sa njom ona oživljava.

DODATAK 6 - Nebeski Darovi 26 Travanj 1840 (Ave Maria)

(1) Gledaj, tvoja jedina/sva obaveza/dužnost jest, bila je prije, i vječno će biti, - ljubav, što će reći, čista, Božanska ljubav u tebi za Mene (*ili 'prema Meni'*) i, na isti način, također i prema svoj tvojoj braći i sestrama. **(2)** Prema stupnju te Moje ljubavi u vama biti će vam dano od Mene, Koji sam – u Svom cijelom Biću – sâma Ljubav. Vi svi ste, ako Me volite svim svojim snagama, draga djeca Moje ljubavi – koja je (*misli se na ljubav*) također oplodila Mariju, majku Mojeg tjelesnog bića. Ali ovo fizičko biće vam je također i istinski brat te je dovoljno jako da vas ponese, kao malu braću i sestre, sa svom strpljivošću i nježnošću, te (*ili 'kao i'*) da vas vodi, kao odraslu braću i sestre. A tko god želi doći k Ocu, neka se obrati Meni kao velikom Očevom ljubimcu, (*i*) Koji vam je istinski i jedini Brat, prepun najviše ljubavi i mudrosti. I stoga se nemate potrebe obraćati bilo kome DRUGOME do samo/ekskluzivno Meni u svim vašim molbama i potrebama. **(3)** Gledajte, pozdrav Mariji (*u vremenu kada se slavi Objava/Najava koju je anđeo Gabrijel dao Mariji, objava/najava o rođenju Spasitelja; slavi se 25 Ožujka*) dolazi iz najuzvišenijih visina Božje svetosti, u svoj punini moći i sile Njegova Duha, tako da vam ljubav u Ocu postane istinski brat! – E sad, zapitajte se, što vi i dalje želite sa ovim pozdravom? Marija ih ne treba, niti ona žedi za njima. A ona zna bolje nego bilo tko od vas da je Moje uho oštrije nego njezino i Moje oko jasnije, a također i Moja ljubav, Moja blagost i nježnost se ne mogu usporediti sa ničijom ljubavlju, blagošću i nježnošću, čak ni onom u najblaženijih duhova nebeskih. **(4)** Uistinu, vaše neznanje i vaša velika po-greška bi joj jedino donijele tugu, da nisam Ja, iz Moje izuzetno velike ljubavi prema vama, anticipirajući neprestano, uzimao za Sebe ono što je od vas bilo usmjereno ka njoj, ili također nekome drugome od blaženih. Vidite, stoga, Ja činim da uši blaženih postanu gluhe (*protiv takvog neprijatnog štovanja*) a njihove oči slijepe, tako da njihovo veliko blaženstvo ne bi bilo uznemireno vašom velikom glupošću (*Gospodin ovdje govori o obožavanju, i preklinjanju Marije te ostalih svetaca*). **(5)** Tko god Mene bude tražio, u njemu će i Marija pronaći veliku radost a, također, i svi ostali blaženi. I oni će biti spremni, uvijek, služiti mu u skladu sa Mojom ljubavi u njima, kroz koju će prepoznati gdje i što vam nedostaje. Stoga je i beskorisno, bilo gdje drugdje doli baš jedino kroz Mene htjeti dospjeti do milosti. Jer jedino Ja sam vrata prema Ocu u Kojem se nalazi sva milost. Tko god ne ulazi kroz Mene, taj tamo ne ulazi (*ili 'neće ući'*). **(6)** Vi se zasigurno možete, uz dužno poštovanje i sa ljubavlju, pri-sjećati svega što je povezano sa Mojim utjelovljenjem i stoga, zamišljati sve razmještaje/određenja Moje velike, milostive ljubavi prema vama. I to bi Meni bilo ugodno. Ali ako od toga želite napraviti blebetajuće molitve (*Gospodin i dalje govori o molitvama koje su upućene Mariji ili svecima*), onda ste postali budale ili ste, kroz veliko sljepilo vaših slijepih vođa/lidera, bili napravljeni budalama te ste prevareni/obmanjeni kroz prevarene prevarante (*ili 'kroz one koji su i sami obmanuti'*). **(7)** Ali sada sam vam, iz Mene u naj(uz)viš(enij)oj istini, ukazao kako stoje stvari, pa bi stoga trebali djelovati sa time u skladu ako želite biti istinska djeca Jednog i jedinog dobrog Oca, i istinska braća Marijinom sinu Koji vas voli, baš kao što vi volite Mene! – Amen.

8 Lipanj 1840 *Od roditelja se traži najveća moguća ozbiljnost i nepopustljivost pri odgoju djece proizašle iz bezbožnih brakova*

(J.Lorber postavlja pitanje:) 'O Gospodine! Na koji način bi djeca ljudskih bića trebala biti naobražena/educirana tako da u danima koji dolaze, ona postignu sposobnost postajanja Tvojom djecom?'

[1] *(Gospodin Isus Krist odgovara) 'Sada piši, jer to je dobro i pravilno postavljeno pitanje, našto ću ti Ja dati precizan odgovor. Ali budite oprezni, da kada vam dam pravo svjetlo u svezi ovog, vi postanete vjerni pastiri vašeg malog stada koje vam je dano iz dubina bezdana. Sukladno tome, uzdignite ih do visina sve/potpune poniznosti, kroz prosvjetljujuću vatru Moje ljubavi na putu sveg života. Za to će vam biti potreban veliki trud, i tim trudom ćete ispaštati/iskupljivati vaše tjelesne požude, koje ste mnogo puta počinili sa vašim ženama. A kroz koje je vašoj djeci bilo dano ruho bludnice, i spomenik u uništenom Jeruzalemu, i širok i dubok grob ispod ruševina Babilona. [2] 'Gledajte, da ste bili ponovno rođeni/preporođeni (u duhu i) iz duha Moje ljubavi, očistili/okupali bi si djevojku prije nego ste zaželjeli da postane vaša žena, u potocima živih voda, koji bi izvirali iz vašeg bića u beskonačnom izobilju. I onda bi vaš brak bio nebeski a vaša djeca (začeta u anđeoskom zadovoljstvu, koje je istinsko sjedinjenje vaše ljubavi i mudrosti), bi bila nebeska djeca. Ona bi već (pri rođenju) bila na pola puta do duhovnog preporoda (sjedinjenja sa Božanskom iskrom u sebi), unutar kojeg bi duhovno sjeme uskoro procvjetalo u plod nove zemlje, koja je postavljena u velikim vrtovima Novog Jeruzalema. Odgajanje takve djece bi onda za vas postalo veliki užitek pod okriljem (svijetlog) lica vašeg Svetog Oca. [3] Ali pošto ste ušli u vaš brak u tmuni ovog svijeta da bi iznijeli/vršili djela smrti, i stvarali plodove pakla – što su vaša draga, razmažena djeca – iz tog razloga je jako teško odstraniti otrov iz krvi otrovnica. (prije nego nastavimo htio bi napomenuti nešto što sam naučio iz svog dosadašnjeg iskustva sa ljudima koji su čitali ovu objavu. Dakle, iako će 'neupućenima' Gospodinova metoda 'stvaranja istinske Božje djece od Sotoninog potomstva začetog u bludu od bezbožnih roditelja' izgledati možda 'oštra' i čak 'okrutna', moje me iskustvo naučava i u potpunosti uvjerava da je to zaista jedina i najbolja metoda da bi se takva od utrobe iskvarena i oslabljena djeca koja se rađaju sa oštećenim tijelom i oslabljenom dušom u kojoj su već prisutni zli duhovi, spasila od najgoreg pakla; taj 'najgori pakao', da bar jednim dijelom približim čitatelju što pod time mislim, se kasnije recimo manifestira u obliku 'djeteta koje uzima heroin i upropasti ne samo sebe već i svoju obitelj, ili pak djece koja postaju kriminalci i ubojice, ili pak djevojaka koje su izuzetno promiskuitetne i prodaju svoje tijelo, ili pak djece koja rano oboljevaju od raznoraznih teških bolesti i umiru, itd. itd.' neka svatko, kada bude čitao slijedeća Gospodinova uputstva kako od nečeg što je 'iskvareno i trulo' napraviti nešto što je 'čisto i sveto', ima na umu te slike, a ne sliku 'malog rumenog slatkog djeteta' u kolijevci!) Nema drugog načina (ne postoji drugi način da se otrov izvuče iz okota otrovnice) nego kroz potpuno raspeće tijela, i potpunu zapljenu/oduzimanje (u smislu kada se nešto što nekome pripada oduzme da bi postalo/prešlo u vlastiti posjed) djetetove volje, pošto je samovolja takve djece sasvim paklena ili sotonska; (u njoj) nema ni jedna jedina iskrica koja je čisto nebeska. [4] Ako, međutim,*

mislite da sam pretjerao (*ponavljam, ovo govori Gospodin Isus Krist, Koji je utjelovljeni Jehova Stvoritelj Emanuel, Jedini Bog i naš Vječni Otac*), ovo je Moj odgovor. 'Ispitajte svoj okot/leglo, i nećete pronaći ništa drugo osim samo-ljublja ljubav prema sebi, bijes, lijenost, ravnodušnost/mlitavost prema svemu ozbiljnom te latentnu odlučnu odbojnost/averziju prema svemu Božanskom. To je razlog zašto oni mogu biti pokrenuti/inspirirani naučiti nekoliko mršavih rečenica iz strogog Katekizma kroz kazne ili svjetovne, senzualne/čulne nagrade. **[5]** A ako ste ovo pronašli kod svoje/vaše djece, onda otvoreno recite i priznajte da sam Ja izrekao ove stvari zbog Svoje neizmjerne ljubavi za spasenje duša vaše djece, a također i zbog vas, i da su vaša djeca uistinu djeca pakla (*sve gore izlistane loše karakteristike koje se u 99% slučajeva, kako iskustvo naučava, mogu pronaći u volji velikog dijela današnje prirodne djece, nisu ništa drugo nego karakteristike paklenih duhova sa kojima su takva djeca, zbog svoje kvalitete, u kontaktu i koji na njih vrše svoj negativan utjecaj; svakom čitatelju koji barata sa Engleskim jezikom bi preporučio, zbog lakšeg razumijevanja upravo spomenutog 'utjecaja', da pročita što Emanuel Swedenborg ima za reći o uplivu iz duhovnog svijeta, znači ili iz rajeva ili iz paklova, u naše unutrašnjosti, te o duhovima koji su UVIJEK prisutni sa čovjekom, i načinima na koji oni ljudima prebacuju svoje osjećaje i misli!; ako čitatelj nije u posjedu objava koje je primio E.Swedenborg, iste će dobiti BESPLATNO ako ih zatraži upitom na adresu Akademije – vidi 'Kontakt'*). **[6]** Ako bi vi međutim htjeli stvoriti iznova Božju djecu iz vašeg okota (*primjetio sam isto tako da riječ 'okot' stvara 'odbojnost' kod prirodnih ljudi na koje se ona odnosi; naime, uobičajeno je u svakoj crkvi da se spolno općenje između pobožnih ljudi u duhu ljubavi JEDINO sa ciljem stvaranja ploda karakterizira kao 'ljudima svojstveno', a kad kažem 'ljudima', tj. kad mislimo o 'čovjeku', onda pri tome mislimo na 'čovjeka koji je stvoren na Božju sliku i priliku'; tome nasuprot, kada se djeca začinju, kao što je to na žalost slučaj u današnje vrijeme, u bludu i iz požude, to je onda životinjama nalik 'parenje', lišeno je Božanske ljudskosti, a 'djeca' proizašla iz takvog 'parenja' se onda sa pravom nazivaju 'okotom')*) onda morate biti slijepi kada je riječ o njihovim slatkim i nježnim licima, te gluhi ukoliko se to tiče svake njihove glupave želje. I morate rano zarobiti svaku iskru njihove opake samo-volje, tako da se tamo oslobodi mjesto za Moju ljubav i otuda novu volju. **[7]** Sve za čim djeca tvrdoglavo žude, vi im morate uskratiti, čak ako bi bilo i nešto dobro, tako da radije vaša volja a ne njihova oživi kroz odstupanje/povlačenje i ispravnost i cjelokupnu poslušnost u njihovim srcima. **[8]** Uvijek kažnjavajte tvrdoglavost i nevoljnost (da se povinuju vašoj volji), nehat i odbojnost prema Božanskom, posebice tajni prezir prema blagotvornim prijekorima i prezir prema Mojem imenu, i svemu što je sa njime povezano. **[9]** Ne hvalite ih kada su stvari dobro napravljene, a čak još manje nagrađujte djecu! Recite im na prijateljski ali ozbiljan način da su vršili djela nove volje, u kojoj njihov Nebeski Otac već pomalo uživa. A kada je dijete, po svojoj vlastitoj inicijativi za vrijeme svog 'od-obaveza-oslobođenog-vremena' učinilo nešto za opuštanje svog tijela što se čini dobrim, onda ga ispitajte u detalje u svezi toga što ga je prisililo da to učini. A kada ste razjasnili/utvrdili razlog, da li je to bila ljubav prema sebi, ili ljubavi prema dužnosti, ili ljubavi prema vama, ili ako je to bilo učinjeno iz ljubavi prema Meni, onda usmjerite svoje zadovoljstvo ili nezadovoljstvo sukladno tome. **[10]** Ali budite štedljivi sa vašim milovanjem/vašim umilnostima prema djetetu kao što je zima štedljiva sa toplim danima.

Tako da plodonosne grane ne budu uništene u kasnijim kušnjama, baš kao pupoljci u proljeće sa kasnim mrazom. Ipak, pustite često da pušu hladni vjetrovi, tako da otrovan i prljav zrak koji okružuje ta mlada srca bude očišćen za dobrobit/blagostanje duha. **[11]** Učite dječake poslušnosti, i omogućite im da prepoznaju uzroke poslušnosti u Mojoj ljubavi, i kažnjavajte njihovu znatiželju, i njihovu preveliku želju za igrom, i oštro ih nagonite da budu tihi. **[12]** Djevojčice držite kod kuće i, kako bilo, ne dopuštajte čak ni najslabiju od svih žudnji da se probudi u njima. I ni najmanje, i nikad ne udovoljavajte ikakvoj želji, osim ako niste u potpunosti sigurni u svezi njezinog najskrivenijeg izvora/motiva. **[13]** Pažljivo ih čuvajte od okupljanja sa nepoznatom djecom, onom djecom koja uživaju svjetovni odgoj, inače ste za sebe skupili žestoke oblake grada i ni jedan klas žita neće biti spašen. **[14]** Sa godinama, vaša pravedna strogost bi trebala napredovati sedmerostruko. **[15]** Slušajte vašu djecu radije kako plaču kada su se uvrijedili zbog svoje iskvarene taštine, nego da se uvijek raduju u svojim oholim/bahatim, svjetovnim užicima, kako bi od njih postali anđeli nebeski, koji se uvelike raduju kada vide pokajnička, plačna ljudska bića ovog svijeta. **[16]** Bijesna djevojčica mora postiti sedam puta duže nego što bijes traje, onda će postati nježna kao golubica. **[17]** Vaša ljubav mora biti skrivena pred njima, kao što sam Ja skriven pred vašim očima, tako da se novi, mekušan/osjetljiv plod ne uguši u vrućini prijevremene vatre. Na isti način na koji se plod razvija iz novog nebeskog sjemena, postajući sve čvršći i čvršći, tako će čista ljubav prema Meni postajati sve vidljivija u njihovim srcima, a sa time i djelotvorno vjerovanje. Ali duhovno iznova-rođenoj djeci otvorite vaše srce u razumnoj ljubavi. **[18]** Gledajte, ovo je put života za vašu djecu! I to je jedini put; drugog puta osim ovog nema, baš kao što osim Mene nema drugog Boga. Tkogod želi 'putovati' ovim putem pronaći će blagoslove i prepoznat će da oni dolaze od Mene. Tkogod želi živjeti u skladu sa svjetovnom knjigom (*svjetovnim pravilima*), zasigurno će svoju nagradu naći među prinčevima svijeta u vječnoj jami grijeha. Amen. Ja, Bog Najsvetiji, i Isus, kao Otac. Amen.'

18 Kolovoz 1840 Ovo je najkraći i najefektivniji put do istinskog duhovnog pre-porođenja

(42) Sa pravednim čovjekom je u ovom pogledu (*ili 's tim u vezi'*) isto kao i sa stablom čije voće ne sazrijeva odjednom već postepeno; ali kada je proljeće bilo blago i svijetlo a ljeto dugo toplo sa periodičnom kišom, onda kažete: ove godine ćemo imati rano zrenje. Vidite, isto je i sa vama, ako ste svoju mladost proveli sretno u nježnoj ljubavi prema Meni, onda će ljeto biti okrepljujuće/snažeće i toplo naizmjenično sa milostivom kišom sa neba i možete biti sigurni da vječna zlatna jesen za vječno zrenje besmrtnog voća više neće biti daleko. Jer ukoliko netko želi biti preporođen iz Mene, on mora prepoznati/uvidjeti svoje grijeha i otvoreno ih priznati sebi na poniženje, to jest: revno kroz izvanjsku ispovijed i iznutra Meni i mora Me preklinjati za oprostjenje kako je ukazano u Mojoj Molitvi i on mora – poput Petra – osjećati istinsko pokajanje i tugu i strah i plakati zbog tog neprocjenjivog gubitka Moje milosti i mora donijeti najozbiljniji naum da ne želi više ponovno sagriješiti za vječnost. **(43)** Onda on mora čvrsto odlučiti u potpunosti prekinuti sa svijetom i sebe predati Meni i u svojoj ljubavi prema Meni jako žudjeti (*ili 'imati jaku žudnju'*) za Mnom – i u toj velikoj žudnji on se mora povući iz svijeta i svih

njegovih poslova/aktivnosti i bar 7 x 15 minuta (*1 sat i 45 minuta*), sa zatvorenim vratima i prozorima, niti čitati niti moliti, već on svoje vrijeme mora provesti u potpunoj tišini/mirnoći, jedino okupiran u svom srcu sa Mnom. I svaki puta kada je netko otišao u ovu tišinu on Mi treba uputiti slijedeći ohrabrujući, kratki govor u svom srcu sa nepokolebljivom ozbiljnošću i reći: **(44)** Gospodine! Evo me. Pustio sam Te, naj-vjerniji/voljeniji, Sveti Oče, čekati tako dugo, Tebe Koji si me pozivao od mog djetinstva i govorio: Dođi k Meni, Ja ću ti dati počinak! – Sada, o Oče, došlo je vrijeme kada se moje uho potpuno otvorilo i moja obično tvrdoglava volja se sa poniznošću i poslušnošću ispred Tebe u potpunosti podredila Tvojim volji, također kao i volji sve moje bolje braće. Prema tome dođi, moj naj-vjerniji/voljeniji Isuse, dođi k meni i osveži/okrijepi/obnovi moju bolesnu dušu sa melemom Svoje beskrajne ljubavi, dopusti mi da otkrijem svoju veliku nepravdu/krivnju/zlo u Tvojim gorkoj patnji i smrti; dopusti mi vidjeti svetih pet rana i dopusti mi vidjeti u njima moje veliko zlodjelo. O Isuse, pobjedniče nad smrti i paklom, dođi k meni i dopusti da potpuno razumijem Tvoju volju, dopusti mi prepoznati moju istinsku ništavnost i Tvoje sve (*everything*). **(45)** O Ti moj najsladji, naj-vjerniji/voljeniji Isuse, Gospod(*in*)e nad svim vojskama dođi bijedniku poput mene, dođi k meni slabiću, slijepcu, gluhom čovjeku, gubavcu, paraliziku, šepavcu, pogrbljenom, opsjednutom kakav jesam, da o moj, moj, moj uistinu voljeni Isuse dođi, dođi, dođi mrtvome kakav jesam i dopusti mi samo dodirnuti Tvoju svetu halju i živjet ću. Gospodine, nemoj otezati jer trebam Te beskrajno, ja više ne mogu biti bez Tebe jer Ti si moje sve i sve drugo je iščeznulo zbog moje ljubavi prema Tebi. Ja ne mogu živjeti više bez Tebe, prema tome, o moj voljeni Isuse dođi k meni uskoro. Ali kao i uvijek tako neka sada također bude Tvoja volja. Amen. **(46)** Onda se povuci u tišinu i rasti u čežnji i ljubavi za Mnom. Govorim ti, ako činiš ovo samo kratko vrijeme vidjet ćeš munju i čuti grom. Ne boj se onda i ne uznemiruj se, jer Ja najprije svakome dođem kao sudac u olujnom vjetru, munji i gromu i nakon toga u nježnom i svetom povjetarcu kao otac. **(47)** Onaj koji želi – u istinskom smislu – dati tako zvanu generalnu ispovijed će imati puno posla, pošto to zahtjeva više poniznosti i samo odricanja. To znači, imaj to na umu, da mora postojati potpun naum više ne počiniti grijeh i sveta pričest mora biti uzeta u potpunoj vjeri i iz najčišće ljubavi prema Meni, jedino onda ćeš trenutno osjetiti njezine čudesne/divne posljedice u sebi, koje će biti izražene u velikoj, neshvatljivoj radosti i nebeskom užitku. **(48)** Vidi, ovo je najkraći i najefektivniji put do istinskog preporođenja na kojem je jedino moguće postići vječni život. Bilo koji drugi put uzima više vremena i manje je siguran, jer ima puno staza gdje razbojnici, pljačkaši i ubojice vrebaju iza grmlja, tko god nije dobro oklopljen/opremljen i naoružan će teško doseći svoj cilj. Zapamti tko je Onaj Koji ti ovo govori. **(49)** Prema tome (*što*) Ja imam na umu (*je*) da umjesto svjetovne zabave i društva i prljavih udruga ti možeš od sada na dalje odabrati Moj počinak i Šabat-bratstvo/društvo i razgovarati sa Mnom slobodno i bez ulazne karte/pristojbe i koristiti drugu ulaznu kartu/pristojbu za nešto bolje. **(50)** Što misliš da bi bilo bolje i više vrijedno u Mojim očima? Vidi, kao što sam rekao apostolima, nitko ne može istovremeno služiti dvojici gospodara. Prema tome zapamti Tko te opominje/savjetuje. Amen. To sam Ja, tvoj Sveti Otac od vječnosti. Amen, amen, amen.

28 istopad 1840 O molitvi za umrle

(1) 'Pa, piši u Moje ime žednoj i reci gladnoj u Mojoj samilosti, da je Ja zaista volim. I ona treba više puta dnevno pitati jesam li (Ja) uz nju. (2) Trebala bi naime reći: "O, moj najdraži Isuse, moja najslađa ljubavi, moj živote, moj mladenče, ma sve moje, sve, sve, sve- jesi li još uz mene? Nisi me napustio? O, moj najdraži Isuse, milostivo pogledaj na srce Tvoje sirote ljubljene, koja tako čeznutljivo uzdiše za Tobom i u svojoj ljubavi jedino za Tobom žudi, o, najdraži Isuse!" (3) I onda ću joj Ja u srce staviti slatki odgovor, koji će ovako glasiti: "Samo Me pogledaj u svojoj ljubavi, itekako Sam uz tebe i nikada te nisam ni napustio, i Moje srce će uvek ostati okrenuto tebi. Ali ostani i ti Meni vjerna, budi vjerna tvom dragom Isusu, Koji te je volio snagom Svoje Božanstvenosti, još prije nego je svijet bio utemeljen!" (4) I kako ona to bude osjećala (*proživljavala*), može biti sigurna da joj se Ja kao krasni ženik i sa Mnom vječni život – nalazim vrlo blizu. (5) I reci joj još da se prava ljubav mora malo riječkati- zbog toga se i Ja sa njom moram malo riječkati. Ali Moje riječkanje (*primjedba*) se sastoji u tome da ona svoje kćeri premalo okreće ka Meni i u toku dana im priča mnoge svjetovne stvari, a samo jako malo toga o Meni. (6) Jer, reci i javi joj, da Sam Ja vrlo ljubomoran i zato nerado gledam kako se čavrlja o drugom nego o Meni. (7) Jednak Sam strasnom ljubavniku, koji iza vrata sluša i osluškuje što mu ljubljena priča i od prevelike radosti doživljava najdivniju ekstazu, ako njegova najljubljenija ne priča o ničem do o njemu, ali isto tako uskoro biva tužan kad njegova ljubljena svoj razgovor usmjeri na druge stvari koje nemaju veze sa njenim dragim, pri čemu tužni ljubavnik u sebi pomisli i kaže: (8) "O moja najvoljenija, ako me voliš onako kako ja volim tebe, kako ti onda mogu pasti na pamet druge stvari, kad ja stalno mislim na tebe i pred tvojim vratima bojažljivo (*i*) molećivo iščekujem da uđem!?" (9) Vidi slugo, sve joj to samo reci, ako hoćeš biti Moj glasnik ljubavi. Jer to je više od pitanja: "Kako se treba moliti za mrtve?" (10) Pa ipak, kad je već bilo upitano i to od strane jedne voljene duše, reći ću vam kako se moliti za mrtve. (11) Ko se želi moliti za mrtve, mora prvo uistinu i znati tko su i koji su zaista 'mrtvi', ali onda isto i to kako i zašto se treba moliti? (12) Pod 'mrtvima' (*umrlima*) se ne podrazumijevaju samo oni koji su napustili ovaj svijet, već prije svega oni koji još na ovom svijetu žive, ali koji su umrli u svojim srcima i nemaju ni vjere ni ljubavi i stoga su zaista mrtvi. (13) Vidite, za takve se morate prvo moliti savjetom i djelom, (*pred*) njima svjetleći poput sunca koje svijetli umornom putniku kroz pustinju i pijesak i osvježavajući ih kao što obilato pala rosa osvježava suhu mahovinu na tvrdom kamenu - da se mogu sabrati (*nanovo orijentirati*) uz pomoć vas, graničnika (*graničnog kamenja*) Moje milosti i da se mogu oporaviti (*ozdraviti*) na mahovini Moje milosti koja je bogato prekrila Moje graničnike. (14) Eto, sad znate za koga, kako i kada se trebate moliti! – Vaša ljubav prema Meni i prema vašoj braći uvek bi vam trebala biti glavna molitva. – Kako i kada? će vam pokazati jedan mali primer: (15) "Vidite, jedan veliki, moćni gospodar je u svojoj tamnici imao više zarobljenika, koje je doduše žalio pošto su svi ti sirotani bili zavedeni. Pa ipak, zbog svoje pravednosti nije mogao da opovrgne jednom donešeni zakon i tako ih oslobodi kazne koja im je bila zakonom određena. Ali kada su već nakon dužeg tamnovanja odležali svoju popravnu kaznu i time zadovoljili svete zahtjeve zakona,

gospodar ih je odlučio osloboditi. Samo što je u sebi mislio: "I ja imam jednu ljubljenu! Da moja radost bude potpuna, hoću da ona preko nekog drugog sazna da u mojoj tamnici robijaju toliki nesretnici. Ona me beskrajno voli i ima puno povjerenje u mene; zasigurno će odmah dojuriti i sa uzbuđenim srcem će me moliti za milost u ime zatvorenika." – I kako je gospodar zamislio, tako se i zbililo." **(16)** Šta vi sad mislite, kako je to gospodar riješio? – Gospodaru je predstavljalo veliko zadovoljstvo da je svojoj ljubljenoj imao priliku pokazati koliko njezina ljubav i povjerenje mogu učiniti i da je istovremeno svojoj ljubljenoj mogao pružiti priliku kroz koju bi joj plodovi istinske ljubavi i poverenja zaista bili vidljivi. A zarobljenici će hvaliti gospodara kada budu vidjeli kako mu se jedino putem ljubavi može pristupiti i sami će onda postati prijatelji i djeca ljubljene gospe kao i ljubljenog gospodara. **(17)** Vidite, tako trebate moliti – i ne trebate misliti da ćete vi Mene vašom glasnom molitvom pokrenuti ka samilosti; nego zato da bi ste se sami mogli jačati u svojoj ljubavi prema Meni i da Mi se zato dopadne vaša molba. Zbog zatočenika se ne trebate moliti, nego zbog samih sebe trebate moliti za njih. **(18)** A što se tiče preminulih, isto to važi i za njih (*one koji su napustili ovaj svijet*). – Vi doduše ne znate, u kakvom se stanju preminuli s onu stranu nalaze. Ali do toga ni nije toliko koliko do toga da znate da Sam Ja veliki prijatelj ljubavi i da ću to zauvijek biti, i da ljubav svakome čini dobro. **(19)** Ma, ne predstavlja li vam zadovoljstvo, ako vas vaša djeca darivaju, iako znate da su iste te poklone vaša djeca nabavila od vašega novca! Utoliko će i Mene više obradovati, ako vi činite kao i vaša djeca. I ništa manje se neće radovati ni vaši preminuli, kad budu otkrili da ih se njihovi živi (*'preživjeli'*) s pravom ljubavlju prisjećaju. **(20)** Vidite, tako stvari stoje i tako morate djelovati, ako zaista želite biti Moja voljena djeca. **(21)** A ti, Moja voljena dušo, moli se bez brige i Ja, tvoj dragi Isus, te neću pustiti da propadneš. Amen. – To ti govorim Ja, tvoj dragi Isus!

13 Ožujak 1841 Gospodinova Molitva (*Kako se moliti?*)

(8) A što se tiče Gospodinove Molitve, sa ovom molitvom je potpuno ista stvar kao i sa pitanjem o tome kako bi se čovjek (*ili 'kako bi čovjek istu'*) trebao moliti a da njegova molitva urodi plodom (*ili 'bude uslišena'*). Jer koji god tu molitvu ne moli u duhu i istini, njemu to (*takva 'kriva' vrsta moljenja*) koristi isto koliko i slijepom čovjeku objašnjavanje boja. **(9)** Kako duhovni slijepac može reći: 'Oče naš', kada se nikad nije potrudio prepoznati/spoznati, kroz ljubav i živu vjeru (*što je istina u djelu ili akciji*), Oca u svome srcu, te Mu se približiti/pristupiti u duhu i istini? **(10)** Kako on koji ne poznaje ni Oca a još manje (*Njegova*) nebesa može reći: 'Koji jesi na nebesima',?! Kako on koji ne poznaje Moju ljubav, a još manje Moju živu Riječ, pa mu je kao takvome nemoguće poznavati Život sveg života (*life of life*) i Svetost svega što je sveto (*holiness of all that is holy*), kao i svo novo postajanje/stvaranje koje proizlazi iz Mene, što je jedino Moje neizrecivo Ime, (*kako on*) može reći: 'Neka bude sveto Tvoje ime!',!/? **(11)** Kako on koji se sa svim svojim čulima/osjetilima, poput parazitske biljke, objesio na stablo koje bi trebalo roditi plodovima, što će reći, 'objesio se o ovaj svijet', (kako on) može reći: 'Dođi kraljevstvo Tvoje!',!/? Kako on koji se nije nikad ni potrudio upoznati/prepoznati Moju volju već u svom srcu ima ili veliku indiferentnost/nezainteresiranost ili često još/već u mladosti potpuno nepoštipanje prema svakoj ma koliko lakoj zapovijedi

(ili *„zapovijedi koju nije teško izvršiti“*), te u sebi nosi najveću moguću nebrigu za sve stvari koje se tiču vječnog života, (*kako on*) može reći: ‚Budi Tvoja volja‘,? **(12)** Kako on koji u svom srcu nema ideju o kruhu kojeg potražuje, već jedino veliku želju da napuni svoj stomak, što je uistinu stvarna briga takvih neuspješnih molitelja, (*kako on*) može reći: ‚Daj nam naš kruh svagdašnji (*ili ‚kruh života‘*)‘,!? **(13)** Kako on čije je srce i dalje puno nečistoće, ispunjeno ničim do bijesom, ljubomorom, ponosom, iskvarenom voljom, grubošću, i drugim raznoraznim porocima te vrste, (*kako on*) može moliti za ‚Opraštanje od grijeha‘,? – Slušaj, da bi se uspješno zaslužilo opraštanje grijeha, više se potražuje od čovjeka nego li da on, kroz sretne okolnosti, ostane bez neprijatelja. Jer, kako će osoba koja nema neprijatelja tražiti/zamoljevati: ‚Oprosti mi grijeha, kao što i ja opraštam svojim neprijateljima?‘ – Sa ovime ne želim reći da morate stvarati sebi neprijatelje tako da bi imali kome oprostiti grijeha, već sa ovime želim reći da vaše srce mora biti uzvišeno pri svakoj uvredi, bez obzira u kojoj formi se ona pojavila. U protivnom se molite za sud i prokletstvo koje će pasti na vas, a ne za opraštanje grijeha. **(14)** Dalje, kako on koji Me na prvom mjestu uopće ne poznaje te na taj način moli bez ikakve svrhe, (*kako on*) može reći: ‚Ne uvedi nas u kušnje‘, i zar bi ga Ja, na njemu nepoznat način, trebao poštedjeti od svih kušnji, kada on sam, kao opsjednuti (*ili ‚kao onaj koji je opsjednut‘*), naglavačke juri iz jedne opasnosti u drugu, iz ponora u ponor, iz smrti u smrt?! **(15)** Vidite, kakva je stoga to molitva (*zahtjev/zamolba*)!? Zar vas ona ne podsjeća na glupaka koji moli svog dobročinitelja za podršku/pomoć, ali čim ju/je primi, baci dio u vatru, dio u prijavu vodu, dio u smrdljivu rupu, a dio u smeće i grob prepun gnjilosti? Razmislite od kakve je koristi ovaj dar takvom glupaku (*ili ‚takvoj budali‘*)! **(16)** Kako on koji se sa velikom brižnošću baca u svakojako zlo naposljetku može reći: ‚Izbavi nas od zla‘,?! **(17)** Ako želite moliti ovu molitvu sa uspjehom, onda se morate moliti u duhu i u istini i (*morate*) dobro ‚razumjeti (*ili ‚uzeti u obzir‘*) što se (*od vas*) potražuje da bi se ubrali istinski plodovi ove molitve. U suprotnom će kao rezultat ove molitve biti sve samo ne veliki blagoslovi (*ili ‚rezultat će biti suprotan od velikih blagoslova‘*), za vas kao i za sve druge...‘

‘Ja Sam Put, i Istina i Život; nitko ne dolazi k Ocu, osim kroz Mene.’ Ivan 14:6

(Primio Jakob Lorber, uvečer 27 Prosinca, 1843)

[1] Hoće li biti teško navesti ovdje još jedno centralno sunce? O ne, ni najmanje! Budući samo trebamo uzeti bilo koji sljedeći najbolji po izboru tekst u knjizi Novog Zavjeta, i novo centralno sunce je pred vama sa istim izvornim svjetlom i sa istom silom i učinkom. Na primjer: ‚Ja Sam Put, i Istina i Život; nitko ne dolazi k Ocu – osim kroz Mene.‘ **[2]** Gle, ovdje mi smjesta imamo jedno takvo centralno sunce! Tkogod može vidjeti njegovo svjetlo unutar njega će sigurno shvatiti na takvom svjetlu da se samo čitanjem skoro pa ništa ne postiže za stjecanje vječnog života. **[3]** Otac je vječna Ljubav unutar Mene, kao što Sam Ja, u svoj Mojoj Božanskoj prirodi, savršen u njoj od vječnosti. Budući smo Otac i Ja jedno (Ivan 10:30), ili Ja i Moja vječna Ljubav smo jedno, ili kao što Ljubav vječno prebiva u njezinoj mudrosti, prema tome na taj način mudrost prebiva u

Ljubavi, iz koje proizlazi, vječno. **[4]** Otac, ili Ljubav, je temelj sveg života. Tkogod se ne vrati ovoj živoj fontani svega života ostaje mrtav i ne se može dokopati života nigdje drugdje. **[5]** Ali gdje je kapija ka Ocu? I tko je ova kapija? Da li je to mnoštvo knjiga i članaka koje netko čita, ili sam to Ja? **[6]** Da, u najboljem slučaju čovjek će se ovdje smjesta složiti i reći će: 'Da, uistinu, ako čovjek točno/detaljno provjeri Kristova učenja, onda se on mora sigurno složiti sa mišljenjem kako se postignuće vječnog života za duh i dušu može jedino tražiti kroz pridržavanje/vršenje ovih učenja.' I u ovom je pogledu potpuno ispravno što je Krist rekao o Sebi kako je On istovremeno jedini Put, i Istina i Život! **[7]** A Ja vam, međutim, kažem istinu. Ima ih, zahvaljujući njihovom dobrom uvidu, na tisuće koji ovo priznaju; i unatoč tome kažem: Oni su mrtvi i nisu pronašli niti Put, niti Istinu, niti još vrata i Život. **[8]** Čovjek će ovdje reći: Ova izjava zvuči grubo i okrutno/bezosjećajno! Kako se to može pomiriti sa najvišom Ljubavlju Božjom? Što više može čovjek napraviti nego doseći savršeno razumijevanje najviše istine i božanstvenosti velikog Učitelja kroz marljivost/ustrajnost njegova studiranja? Koju uzvišeniju stvar može čovjek napraviti, nego stremiti na ovaj način jasno prepoznati istinsku, najvišu, svetu raskoš Božanske Riječi i kroz njegovu marljivost ju stvarno priznati/cijeniti? **[9]** Ja međutim kažem: Ovo je u jednu ruku vjerojatno istina – definitivno je bolje to učiniti nego sve odbaciti i onda se prepustiti oholosti svijeta; ali u Pismima također kaže: 'Tada će Mi mnogi reći: Gospode, Gospode!' (*Matej 7:22*), i u drugu je ruku rečeno da ću im Ja reći: 'Idite od Mene; jer Ja vas nikada nisam poznavao!' (*Matej 7:23*) **[10]** To je temelj stiha u Novom Zavjetu, koji vam je sigurno poznat. Sa riječima, 'Gospode, Gospode!' je prikazano da je Krist prepoznat kao Put, Istina i Život. Ali koja je korist od ove realizacije ako nitko nije voljan promijeniti (*svoj put u ovaj*) Put, i ne želi aktivno dokučiti Istinu, da bi kroz nju dosegao Život? **[11]** Ja zasigurno nisam jedan glumac da ću biti zadovoljan samo sa praznom bukom aplauza, već je Moj povod (*ili 'Moja stvar'*) sasvim od vječne ozbiljnosti, i Ja prema tome zahtijevam također ozbiljnu aktivnost a ne isključivo prazan aplauz! **[12]** Kako bi izgledalo lice bogatog mladića koji traži zaručnicu ako bi mu različite potencijalne žene aplaudirale ili ga glasno hvalile; ali ako bi se želio odlučiti za, i sastati se, sa jednom od njih, ona bi pobjegla, i povrh toga bi ga grdila/klevetala u njezinom srcu poradi takve odvažnosti?! **[13]** Recite Mi, da li bi zaručnik uzeo za svoju ženu jednu od ovih budalastih žena? Uistinu, on bi u stvari otišao i potražio uokolo neku bludnicu i rekao bi joj: 'Ja znam da si ti bludnica; ali Ja ti kažem: Odustani od svog sadašnjeg načina života, i uzet ću te za svoju ženu!' **[14]** I bludnica će se okaniti, prinuđena od strane njezine novo-probuđene istinske Ljubavi, i postati će uvelike ljubljena zaručnikova žena. Ona će biti poput Magdalene, ranije naj-gore/vulgarnije među ženama Izraela; ali kada ju je pravi Zaručnik pozvao, onda će ona postati prva među ženama, koja je zajedno sa Zaručnikom Osobno proslavila veliko uskrsnuće u vječni život (*Ivan 20:1-18*)! **[15]** Uistinu, ona nije čitala knjige; ali kada je prepoznala Pravoga, ona je smjesta odustala od njezinih svjetovnih afera i bila je zahvaćena od strane snažne, neumoljive Ljubavi spram Njega, Kojega je prepoznala kao Pravoga, i sve je žrtvovala što je u ovom svijetu bila imala poradi njezine Ljubavi. **[16]** Gledajte, za takvu zaručnicu Sam Ja u stvarnoj životnoj praksi bio Put, Istina i Život! **[17]** Bilo je međutim u to vrijeme mnogo drugih koji su Me također prepoznali kao takvoga, ali oni nisu željeli djelovati sukladno. Prema tome se načelo također primjenjuje na njih:

'Tako će prvi biti posljednji a posljednji će biti prvi!' (*Marko 10:31; Luka 13:30*) **[18]** Međutim, u svoj ozbiljnosti, da li je Put, Istina i Život doista tako težak? Zar nije zapisano: 'Moje je breme lagano i Moj teret lak za nošenje?!' (*Matej 11:30*) – da, uistinu, prema tome to jeste tako! Cijeli Put, Istina i Život i lagano breme i teret lak za nošenje su potvrđeni u dvije Zapovijedi Ljubavi (*Marko 12:29-31*). **[19]** Zar je toliko teško ljubiti Njega Koji je vječna Ljubav Osobno, i zar je toliko teško ljubiti vlastitog brata? O uistinu! Ništa nije od toga lakše – samo isperite (*u smislu: kao kada se vodom ispiru wc školjka nakon velike nužde*) svijet, ovog starog neprijatelja duše, iz vaših grudiju, i doživjet ćete kako je slatko i lagano ljubiti vječnu Ljubav i ljubiti vašeg brata! **[20]** Ali jeste teško, ljubiti vječnu Ljubav i brata ako je srce zaokupljeno sa svijetom, sa ničim osim svjetovnim računanjem, novcem, špekulacijama i prepuno paklene matematike, koja zna točno kako odgonetnuti sa do u dlaku preciznom točnošću koliko bi se novaca moglo u jednoj godini zaraditi sa lihvarskim kamatama. **[21]** Uistinu, gdje je srce puno ovog umijeća, tamo zazivanje 'Gospode, Gospode' neće puno pomoći, i Put, Istina i Život će postat tijesan i trnovit da on vjerojatno neće nikad biti sposoban slijediti tu stazu. **[22]** Kakve koristi donosi čitati tisuće i tisuće takvih istinitih knjiga? Da li će one probuditi Život u nekome tko je neprestano zaokupljen time da njegovo srce ispuni iz dana u dan sve više i više sa svom ovom ispraznošću svijeta? **[23]** Recite mi, da li će ijedan od vas biti sposoban začeti djecu sa ukrašenim stupom? Ili će jedno umjetnički obojano zrno žita proklijati kada ga posadite u tlo? Zasiurno niti jedno ni drugo? Živuće može jedino proizvesti drugu živuću stvar sa živućim; time živa Riječ može dati ploda jedino u živom srcu. **[24]** Za duhovno mrtvog, međutim, čak živa Riječ nije ništa nego obojano sjeme i on može posaditi bezbroj takvog zrnevlja u sebe, unatoč tome ono neće nikada roditi plodom; budući on ne oživljava Riječ, tako da onda Riječ također neće postati živa u njemu. **[25]** Tkogod međutim čuje samo malo, i tome je poslušan, on je vršitelj Riječi (*Matej 7:21-25; 12:50; Luka 6:46-48; 11:28; Ivan 13:17; Rimljanima 2:13*) i uistinu traži Kraljevstvo Božje, i sve drugo će mu biti *nadodano* (*Matej 6:33*). Mislim da je (to) također jasno; ali sljedeći puta će biti više centralnih sunaca!

'Ti si Petar, Stijena!' (Primio Jakob Lorber, 25 Svibanj, 1847)

Matej 16:18,19: *'Ti si Petar (stijena), i na toj stijeni sagradit ću Crkvu Svoju i vrata paklena neće je nadvladati! – Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga, pa što god svežeš na Zemlji, bit će svezano na nebesima; a što god odriješiš na Zemlji, bit će odriješeno na nebesima.'* **1.** Poradi ovih Evanđeoskih tekstova, najveća zabluda/neistina i iluzija i dalje vladaju na svim Kršćanskim područjima na Zemlji. Svi, bez izuzetaka, sebe smatraju više ili manje crkvenom stijenom Petrom i pretpostavljaju kako drže istinske ključeve kraljevstva Božjega i da ih mogu otvoriti i zatvoriti kako im volja (*ili 'kako se njima čini ispravno'*) za one koji žele u njega ući, to jest, da(va)ti, krnjiti (*u smislu: 'mijenjati oblik'*), uskraćivati, zabranjivati riječ Evanđelja proizvoljno, davadi kapriciozne zapovijedi i određivati vječne kazne, mamiti ljude kroz takve zapovijedi da počinjavaju koliko je to god moguće grijeha, proizvoljno raditi popuste za njih, ili takve nijekati, čak podarivati za izvjesne pokore potpuni ili nepotpuni oprostaj za sve počinjene grijeha, ili isto tako toga uskratiti! **2.** Ako bi itko imao makar mrvičak

čistog razuma, on bi morao priznati poradi Moje Božanstvenosti da Ja, Koji Sam koristeći svaku priliku propovijedao jedino zakon univerzalne, bratske Ljubavi, nisam ni u kojem slučaju mogao dati takav autoritet i takve poduke apostolu Petru, ili svim drugim apostolima, budući se one (*te poduke*) očigledno odnose na bratsku Ljubav, kao što se pakao odnosi spram neba! **3.** Tko daje zakone, također daje osudu; da li je osuda Ljubav? To je zašto Sam Ja uzeo na Sebe sve osude na Križ, tako da bi jedino Ljubav ostala za ljude, - ali da li je ova Ljubav zamisliva gdje ima bilijun sudišta/tribunala postavljenih/organiziranih među onima koji bi trebali biti braćom i gdje čovjek može vidjeti ništa drugo nego jedino jedan zakon povrhu drugih zakona?! Da li je to Petar, stijena na kojoj će Moja crkva, koja jeste i treba biti ništa drugo nego Ljubav i još više Ljubavi, biti izgrađena?! **4.** Svatko tko Me priznaje i ljubi poput Petra, je istinska stijena na kojoj Ja mogu i uistinu hoću izgraditi Moju istinsku crkvu, istinsku Ljubav i Mudrost iz unutar Mene. Ali kako može mala ili veća zajednica pod nekim harambašom biti stijena, ako svatko misli i vjeruje što oni žele; gdje čovjek šapće neshvatljive riječi i prodaje takva šaptanja kao korisne molitve, drugi to proklinje, izruguje se i u svezi toga se podsmjehuje, a treći se prikazuje kao sudac i osuđuje sve do najdubljih uglova pakla?! – Može li takva zajednica ili njezini vođe biti stijena na kojoj je Moja crkva izgrađena, koju vrata paklena neće nikada prevladati?! **5.** Ja kažem, 'Ako ljubite jedni druge kako vas Ja ljubim (*Ivan 15:13*), biti će u toj ljubavi očigledno kako ste uistinu Moji učenici! – Stoga, Ja Sam dao Ljubav kao jedini znak po kojem čovjek može prepoznati ako je netko istinska stijena na kojoj je Moja crkva izgrađena. – Ali onda, kako mogu sada raznorazna sudišta/tribunali među onima koji bi trebali biti braćom biti znak stijene Petra, neporažene od strane pakla, i Moje crkve izgrađene na njoj?! O vi užasno slijepi budalasti ljudi ovih vremena, vi sebe smatrate neporaženima od strane pakla, dok se pak nalazite, zbog svih vaših djelovanja, sred njega već jedno dugo, dugo, dugo vrijeme! **6.** Da Sam bio htio uspostaviti vidljivu crkvu, Ja bi bio rekao svim apostolima i učenicima: Svi vi ste Petar. Ali Ja Sam to rekao jedino Petru budući je On bio prvi koji je prepoznao Moju Božansku prirodu (*da je Isus Krist u-tijelo-vljeni Jehova Bog*)! Tako, on je također bio prvi kojem sam, zbog njegove vjere i povjerenja, Ja dao ključeve kraljevstva nebeskoga, koje je kraljevstvo Ljubavi spram Boga u ljudskim srcima i otud istinske, bratske Ljubavi, kojeg nitko ne može dosegnuti bez prethodnog znanja o Bogu, budući svatko mora poznavati nekoga prije nego oni mogu ljubiti tu osobu. **7.** Ova Ljubav spram Boga i spram čovjekova bližnjega je stoga istinsko kraljevstvo Božje, jedina istinska živuća crkva, koja je nagrađena na stijeni istinskog znanja, i snažne, nepokolebljive vjere i iz nje proizlazećeg povjerenja, koju pakao više zasigurno ne može uništiti. **8.** Površinska, kolektivna, ceremonijalna parada i pompa navodno nepobjedive Kristove Crkve na nekom zlatnom i srebrnom Petru stijeni je isto toliko malo crkva i Petar stijena kao što je pakao nebo, ili svinjski izmet dijamant. – Ili da li Sam Ja ikada rekao, 'Biti ćete prepoznati kao Moji učenici po zlatu, srebru, draguljima, skupocjenim odorama, po velikoj svjetovnoj moći i najvećem svjetovnom prestižu, sa najraskošnijim crkvama, zvonima i orguljama, sa Latinskim jezikom i mnogim sličnim stvarima? – Doista nešto poput toga nikada nije bilo indicirano ili predskazano od strane Mene kao znak Moje istinske crkve; možda od strane Ivana u Otkrovenju, gdje se velika bludnica raspravlja, - ali to ne može biti 'Petar stijena', jel tako?! **9.** Šimun Petar, koji je bio istinski Petar, je

rekao jednom koga je iscjelio kroz Moj istinski duh u sebi, 'Ja ti nemam za dati zlata i srebra, ali što imam, to ti dajem!' (*Djela Apostolska 3:6*) – Može li onaj koji želi biti i treba biti Petrov nasljednik u Rimu, biskupi u Engleskoj, neki vrhovni nadzornici/super-intendanti u Njemačkoj i moćni patrijarsi svih Grka reći isto u svezi njih samih sa čistom savješću bez da sebe osramote pred cijelim svijetom. Da li oni također ne posjeduju torbe, cipele i štapove? (*Matej 10:9,10*) – Vidi kakav je Petar bio i kako je njegova crkva ljubavi bila izgrađena na stijeni njegova srca i što je bio njezin razlog, i kako su sve suvremene crkve izgrađene i koji je njihov razlog? Ja mislim, čak bi i slijepi čovjek to mogao shvatiti i vidjeti, a kamoli ne onaj čije su oči i dalje otvorene. **10.** Vrijeme će doći kada će ljudi svugdje obožavati/slaviti Boga u duhu i istini a ne u Jeruzalemu i ne na planini Gerizim! – To je kako vi čitate u Pismu (*Ivan 4:20-24*). Stoga duh, istina, istinsko znanje, vjera, povjerenje i istinska Ljubav za Boga i čojekova bližnjega u srcu svake pojedinačne osobe čine jednu i jedinu istinsku stijenu i živu crkvu izgrađenu na njoj od strane Mene Samoga, koja se zauvijek može oduprijeti paklu. Sve drugo je isprazna ljudska tvorevina, koja ničemu ne vrijedi i ne nudi ni najmanju zaštitu protiv pakla, ako istinska stijena i istinska živa crkva izgrađena u svakom čovjeku nedostaje. **11.** Stoga, isprazno je pitati koja je izvanjska, vidljiva crkva među mnogima koje nose Moje ime ona prava. – Odgovor na to jeste i nikada ne može biti drugačiji nego: Nijedna! – Jedino Crkva koju Sam Ja napravio u čovjekovu srcu je prava, i zauvijek sigurna od pakla; sve drugo je bilo izmišljeno od strane svijeta, njemu pripada i kod Mene ne vrijedi ama baš ništa! **12.** Tako, ključevi Mojega kraljevstva se nikada ne trebaju tražiti u nekoj crkvenoj zajednici ili kod njezinih lidera nego jedino u živoj, jedinjoj istinskoj crkvi. Što će netko svezati ili odriješiti za sebe u svijetu njegova prirodnog života i života njegove braće iz njegove vlastite crkve izgrađene od strane Mene u njegovu srcu, to je već svezano ili odriješeno na nebu, budući je ova jedina istinska Crkva stvarno nebo – ili još jasnije rečeno: Štogođ će netko napraviti u i iz njegove silne ljubavne crkve, to će također biti zauvijek napravljeno na nebu. **13.** Stoga, pravi ključevi kraljevstva nebeskog su da Me vi priznate kao vašeg svetog, najistinitijeg Boga i Oca, ljubite Me iznad svega, i vaše braću i sestre poput vas samih. Ako je to vaš slučaj, onda vi imate Petra, potpuno ste izgradili istinsku crkvu, i imate istinske ključeve kraljevstva nebeskog; sve drugo je čisto ništa! – Razumite ovo dobro i živite sukladno. Amen, amen, amen. –

(29 vibanj, 1847) – 'Ti si Petar, Stijena.' Nastavak

0. Ako, međutim, netko među vama želi pitati i reći o stijeni, Petru: Dobro, ako će se ova stijena gledati kao čisto duhovna i jedino se treba tražiti u svakoj osobi i ne može se vidjeti u liderima zajednica ili u cijeloj zajednici, zašto onda Gospod dozvoljava da zajednice jedna drugu hvataju za gušu stoljećima i jedna su drugu užasno tretirale samo poradi istinske prirode Petra stijene, budući je svaka zajednica uvjerenja da je Petar stijena kao kod kuće unutar nje?! **1.** Razlog za dopuštanje ovog je puno dublji nego bi na prvi pogled vi mogli zamisliti. Naravno da ne bi trebalo biti na način kako jeste, - a ipak i dalje mora biti na ovaj način budući je sve drugo na isti način (*Matej 19:8*)! – Abraham je bio imao dobre potomke na duhovan način, bez ikakvog tjelesnog koitusa (*seksualnog odnosa*), Ivan je bio začet na isti način i Marija također; takva

začeca-rađanja djece su se događala često u drevna vremena i neki su proroci bili začeti na ovaj način. **2.** Ova vrsta začeca-rađanja je, naravno, ispravna, te se i dalje događa, često bez znanja roditelja; ali ova je vrsta nebeska vrsta i za svijet nije od koristi, ali se mora dogoditi zbog mogućeg sudjelovanja u iskupljenju. Što drugo preostaje napraviti nego ostaviti svijetu njegov svjetovni način začeca-rađanja, i tako pustiti da stari grijeh ustraje zajedno sa potpunim iskupljenjem, tako da svaka zarobljena prirodna duša ima u oba smjera (*either way*) neometan put u kraljevstvo milosti i milosrđa! – To je zašto naši izvanjski Petri moraju postojati, tako da djeca svijeta mogu pronaći njihov put ka njima i jednim i drugim putem (*either way*). **3.** Kako se duhu sviđa jedino što je u njegovoj prirodi, tako se svijetu jedino sviđa što je u njegovoj prirodi. Izreka 'svaka ptica svome jat' (*like takes to like*) je ovdje prikladna. Bilo bi prikladnije, ako bi stabla i druge biljke direktno stvarale zrelo voće, bez prethodnog cvijeća i drugih ceremonijalnih fenomena. Ali to ne funkcionira na nijedan drugi način, da se sve u krugu postojanja što je i dalje na samom dnu može konačno usmjeriti nagore i doseći vječnu slobodu! **4.** Tako, mora biti dozvoljeno da zajedno sa jedinim ispravnim, duhovnim načinom svijeta, njegove drugačije stramputice i ponekad čak najsablasniji pogrešni putevi postoje i po njima će svijet biti vođen vremenom na ispravan put. Ili bi mogli prvenci, koji ovdje dolaze od-dole, biti smjesta kršteni u jedinoj istinskoj, unutarnoj crkvi duha? To bi funkcioniralo onako malo poput odmah sazrijelog voća bez ikakvog prethodećeg cvijeta. **5.** Tako, princ noći i smrti mora također imati njegovu svjetovnu kapelicu pored istinske crkve, koja je nagrađena na stijeni Petru. Ali iz ove kapelice postoji put koji ide do istinske crkve i on ne može spriječiti nikoga tko hoće prijeći iz ove kapelice u istinsku crkvu, baš kao što vas on nije mogao spriječiti vas da prijedete iz iste kapelice u Moju istinsku crkvu i ostanete u njoj zauvijek! **6.** Zamislite Mariju u istinskoj crkvi i Martu u svjetovnoj kapelici; dok Marta razbija glavu oko čisto svjetovnog, pored Mojih nogu Marija je na njezinom najboljem položaju i poslušna je i u srce prima Moje učenje! (*Luka 10:38-42*) – Ali kada je njihov brat umro, obadvije su isto plakale i obadvije su došle do Mene tako da bi Ja oživio njega, koji je ležao mrtav u grobu, zavezan i u pljesnivom zadahu!!! - - - **7.** No dosta je više o ovome! – Iz ovog ćete dara (*u smislu: ova je Objava jedan Nebeski Dar od Gospoda nama, Njegovoj djeci*) lako zaključiti, zašto su pored prave Petrove crkve u srcu, druge izvanjske dozvoljene; to jest zašto bi bilo potpuno suvšno reći više. Prema tome, dobro na ovo obratite pažnju u vašim srcima. Amen.

3 Lipanj 1849 Period čišćenja... Nadolazeći dan...

[09] Ali prije nego što Ja kao Gospod(ar) i Tvorac sveg života mogu ponovno doći, zemaljsko tlo mora biti fino očišćeno od sveg korova; a to čišćenje se odvija na svim dijelovima Zemlje. - Tko je svjestan toga da mu je duša bolesna, a ne trudi se ozdraviti je, neće dugo trajati dok ne propadne! **[10]** Ali period čišćenja će trajati najmanje četiri tjedna; jer biti će sati u kojima će se događati više nego nekada u stotinu godina. - Duži rok je postavljen na četiri mjeseca; jer biti će sati kada će se događati više nego nekada u stotinu godina. - Još duži rok je postavljen na četiri četvrtine godine; jer, u tjedan dana će se događati više nego se u ranija vremena događalo u čitavo stoljeće. - A najduži rok je postavljen na četiri godine i još

nešto malo vremena; jer doći će ti mjeseci u kojima će se događati više nego u ranije vrijeme u sedam stoljeća! **[11]** Ali to vrijeme je kao svitanje u odnosu na onaj dan koji će doći na sreću (*ili kao spas*) pravednima i svima onima koji su blagog i dobrog srca i koji vole svoju braću i sestre u Moje Ime; ali taj će dan kao tat zadesiti one koji Me nisu poštovali i koji imaju tvrdo i ponosito srce i koji se smatraju boljima i uglednijima u čemu god i zbog čega god. **[12]** Tko od vas se u čemu god i zbog čega god smatra boljim od svog brata, taj će u taj nadolazeći dan biti jako upropašten; jer od toga dana sve vanjske razlike trebaju prestati, a časno će stajati svi oni koji su radi Mog imena sada prezirani ili na izvjestan način iz sažaljevanja, kao iskreni ljudi trpljeni; ali oni koji u društvu žele biti netko i nešto, ti će biti protjerani u ništavilo. Ljudi koji su u sadašnje vrijeme prezreni, u taj dan biti će veliki i slavni, a oni koji su u sadašnje vrijeme slavni/časni, u taj dan dobiti će jako malo pažnje. A Moji izabranici će sjajiti više nego sunce u podne! **[13]** Ali rumen prirodnog jutra ne najavljuje povoljan lijep dan, jer što bi rekli: Jutra rumen je dana muka, a noći smrt! - Ali kod duhovne zore neće biti tako, već skroz obrnuto; jer kao što jutarnja rumen krijepi srca, tako će ova velika duhovna (*jutarnja*) rumen sva srca ispuniti velikim strahom i tjeskobom; jer svoju boju će uzeti/imati od krvi i od velikog svjetskog požara; to su veliki i mali ratovi. **[14]** Ali kao što je jutarnje rumenilo prirodnog dana nepovoljan znak za nadolazeći dan, tako je duhovno rumenilo samo po sebi za smatrati i shvatiti kao vrlo povoljan predznak nadolazećeg velikog dana spasa. **[15]** Sve sam to Ja tako uredio i puštam da se događa kako se događa. Ali tko od vas Mi želi stati na put i reći: Gospode! Ti si grozan Bog, nalaziš zadovoljstvo u krvi mnogih zaklanih i postupao kao vječni tiranin? **[16]** Njemu kažem: Nije Majstor da Ga sude njegova djela; nego će On njih suditi pravo i pravedno. - I zbog toga ne trebate govoriti: Vidi, ovaj narod ima pravo, a onaj ne; i ovaj ili onaj zapovjednik čini ono što je vrijedno kletve/prokletstva ili njegovi postupci su blagoslovljeni. - Isto tako, ne trebate se niti radovati, niti žalostiti, ako saznate da je pobijedila ili izgubila ova ili ona stranka. Generalno, ne trebate se uopće brinuti jeli to što se događa ispravno ili neispravno; jer Ja puštam da se sve događa onako kako se događa, i mislim da sam za to Ja dovoljno Gospodar, dovoljno mudar i dovoljno dobar!

U svezi Kita Proroka Jone Primljeno kroz Unutarnju Riječ od strane Jakoba Lorbera – 1 Travnja 1864

1 Kita što se tiče, on sadrži i prirodnu povijest i duhovnu Istinu; jer i ova također mora biti kako je druga točna, budući bez ove Istine ili bez prirodne povijesne potpore duhovno ne bi imalo nikakva ekvivalenta. **2** Međutim, da bi razumio prirodni dio povijesti čovjek mora znati kako je jednom davno postojala vrsta ogromne ribe, poglavito u Mediteranskom moru, koja se od strane Egipćana nazivala Levijatanom, a od strane Grka koji su živjeli u vremenu dobro poznatog autora Herodota se ona nazivala Phalos. Ova Vrsta Riba, koja je također spomenuta u Knjizi o Jobu (*poglavlje 41*), je potpuno nestala iz mora uskoro nakon otvaranja ovog mora (*na Gilbraltar*) i bila je raspršena u Atlantskom oceanu kroz njegove moćne struje ka jugu. Ovdje su one pomrle uglavnom zbog hladnih voda ili su bile pobijane od strane jednako velikih kopnenih životinja. **3** Za početak, ova ogromna riba je imala jednu enormno veliku čeljust koja je bila povezana sa jednim jednako velikim želucem

sa širokim otvorom. One nisu imale nikakvih zuba ni jezika, nego veliki broj peraja bas kao sadašnji kitovi na sjeveru. Peraje potpuno odraslog Phalosa su obično sezale dužinu od 3.8 – 5.7 metara i kao dodatak su posluživale divovskoj ribi poput surle jednom slonu. **4** One bi šćepale njihov plijen sa tim perajama i gurnule Ga potpuno nedodirnutog u njihov veliki želudac koji nije sadržavao nikakve vode, nego je namjesto toga ispuštao vrstu tekućine iz unutarnjih stjenki. Ova vrsta soka je započela razlagati živi plijen nakon nekoliko dana i malo po malo razložila otpad. **5** Ova je ogromna riba također bila sisavac te je kotila (*rijec je 'bacala'*) mlade u svijet, te je disala na isti način kao sadašnji sjeverni kitovi tako što je sebe učestalo održavala na površini površine oceana kako se ne bi ugušila. Da bi se šćepala ova divovska riba bio je potreban veliki broj jako golemih morskih pasa koji su ušli i također sebe udomaćili u to vrijeme u sjevernom predjelu Mediteranskog Mora kada je sadašnji pomorski tjesnac, kako ga sada poznajete, od Istanbula i Dardanela probio kroz Noinu Poplavu. Ovi veličanstveni oceanski predatori su započeli jedan intenzivan lov na velike Phalose, odgrizajući njihove peraje i druge značajne/izrazite udove, takve poput njihovih velikih prsa baš kao i rukama-nalik peraja sa obadvije njihove strane. **6** Ovi su udovi vrlo dobro služili morskim psima za ishranu i to je prouzročilo da Phalos sve više i više bježi. Uskoro ih je bilo jako teško vidjeti u Mediteranskom Moru, i u vrijeme Jone je bilo jedva više od nekoliko stotina životinja i dalje kod kuće. A Jona, kada je bio bačen preko palube u olujno more, i dalje je imao – po Mojem uređenju – dobru sreću, da bude progutan od strane takvog Phalosa i tako provede tri dana u želucu Ribe. Nadalje, Ja Sam također uredio (*Jona 1:17*) da je jedino ovaj Phalos bio proganjan od strane morskog psa te da je potražio utočište na ovoj nisko položenoj obali Male Azije gdje je iskašljao njegovu hranu iz svoga želuca. Ovo je bila karakteristika ovih ogromnih riba koje bi se popele na kopno kada su namirisale veliku opasnost u vodi ili oko njihovih mladunaca, koje bi obično podigli na plitku obalu mora gdje su ih posjećivali i opskrblijivali sa hranom ili mlijeka iz grudi ili također sa živim plijenom pohranjenim u njihovu želucu. Jer oni ne bi pustili njihovu mladunčad u dublje more dok nisu dosegli izvjesnu veličinu, silu i snagu. **7** I tako je ovom prilikom također naš Jona došao na ovu Azijsku obalu, i nakon što je bio ispljuvan od strane Phalosa na plitku obalu, baš kao što je upravo opisano (*Jona 2:10*), on je sebe brzo sredio i skroz pobjegao na kopno gdje ga niti stari Phalos niti jedno od njegove mladunčadi nisu bili sposobni dalje progoniti. **8** Ovdje imate reprezentaciju prirodnog dijela povijesti kako se u to vrijeme zbilja, a sada i već jedno jako dugo vrijeme više ne postoji. **9** U prijašnjim muzejima, posebice u Aleksandriji, čovjek je i dalje mogao pronaći ostatke rebara od ove jednom ogromne Ribe, međutim u kasnijim vremenima su oni bili uništeni od strane Saracena baš kao što su to bile i knjige. Premda je nekoliko manjih dijelova danas i dalje smješteno u Londonu i Parizu, i u svezi njih se podučava kako su dijelovi kostura ili od davne ogromne kopnene ili vodene životinje. Premda pretpostavka kaže kako oni potječu od vodenih životinja budući su obično pronađeni na pjeskovitim dijelovima blizu mora. Glavno rebro potpuno razvijenog Phalosa je često mjerilo 9.5 – 13.3 metara i težilo je dvadeset do trideset Centnera (*1 Centner = 50 kg*). U današnje vrijeme, kao što Sam već rekao, ova vrsta divovske Ribe, baš kao i ostale velike kopnene zivotinje, je postala potpuno izumrla, i već nekih tri tisuće godina se ni jedna od njih više ne može pronaći. **10** Čovjek ne bi trebao pobrkati ovog Phalosa ili Levijatana

sa izvjesnim golemim Krakenom (*ogromnom robotnicom*), koji se onda i sada kretao uzduž Atlanskog Oceana, posebice u području kojim se prije dobro poznate Poplave, red Zapadnih Afričkih otoka protezao cijelim putem do istočnog šiljka današnjeg Brazila u sasvim ravnoj liniji, i gdje danas i dalje pronalazite velike i davno potopljene pješčane sprudove koji izranjaju i postaju često opasni za malene brodove. **11** Ovaj ogroman Kraken apsolutno nije riba, nego jedino najveličanstveniji oceanski polip, koji odrasta na pješčanim obalama i njnim talozima blata kako je prikazano na mornarskim slikama. On ostaje priljubljen uz oceansko tlo sve dok nije doveden na površinu od strane podvodne erupcije i onda često izgleda poput plutajućeg malog otoka. **12** Stigli smo do kraja naše priče u svezi teško-je-za-povjerovati Ribe kita Mediteranskog Mora. Sve drugo u svezi ovog proroka se može od strane svakoga pronaći u Bibliji.

DODATAK 7 - Biskup Martin

43:1-12 ZEMLJA KAO ŠKOLA ZA DJECU BOŽJU I SCENA GOSPODNJEG UTJELOVLJENJA.

1. (*Gospod*) 'Evo nas, već smo pred otvorenim vratima, a veličanstveno nebesko tijelo koje sasvim jasno vidiš: veliki bedem koji, na velikoj udaljenosti, izgleda svijetlo plave boje, i iznad kojeg je vidljivo, u savršenom grupiranju, sedam daljnjih globusa, koji kao da su slobodno obješeni, sve to reprezentira u korespondenciji planet Saturn, najljepši i najbolji od svjetova koji se okreću oko sunca. Vaša Zemlja također kruži, ali je ona najružnija i posljednja planeta u cijelom stvaranju, čija je sudbina da bude škola blagosti/poniznosti i križ za najveće duhove. **2.** Razlog tome je kako slijedi: Kada se veliki i moćni gospod(ar) svjetova vozi ili pak jaše ulicama njegove rezidencije, ljudi, budući su navikli na njega, jedva da se okreću da bi ga pozdravili i ukazali mu čast. On je, u drugu ruku, budući poznaje ljude kao susjede, svjestan da ga oni poznaju, i zato to (*pozdravljanje i ukazivanje počasti*) od njih uopće ne očekuje. Međutim, ako otputuje u neko udaljeno malo mjesto, svatko u blizini sebe prostire pred njim na pod, i tamo on ukazuje tko doista jeste. U njegovoj rezidenciji, takvo bi prikazivanje bilo bez učinka, pošto ga svatko poznaje i svakodnevno vidi. **3.** To se također može usporediti sa nekim tko je zapalio malu količinu baruta u vrlo velikom hodniku, gdje bi eksplozija bila prilično neučinkovita. Ali ako bi ista količina baruta bila zapaljena u vrlo ograničenom prostoru, rezultat bi bila glasna eksplozija sa uništavajućim učinkom. **4.** Budući veliko izgleda doista veliko kada se usporedi sa malim, snažno puno snažnije kada se usporedi sa slabim, a moćno posebice moćno poređeno sa nemoćnim, - Zemlja mora biti tako bijedna i skromna u svemu tako da najvećim i najblistavijim duhovima može (*po*)služiti, ili da nauče poniznost i kroz njega zadobiju oživljenje; ili sud i vječnu smrt. Jer, kao što ti je već bilo objašnjeno, malo i beznačajno služi da bi naglasilo karakteristike velikog i impozantnog. A to je već njegov sud, jer gdje je sve maleno i beznačajno veliko i važno se treba uskladiti sa tim (*ili 'prilagoditi tome'*) i sebe poniziti. **5.** Ako visok čovjek želi ući u sobu kroz vrlo niska vrata, on se mora sagnuti nisko, ili nikako ne bi mogao ući. Na taj je način Zemlja uzak i trnovit put i niska i tijesna vrata života za sve one duhove koji su jednom bili vrlo veliki, i koji su željeli biti još veći (*Matej 7:13, 14*). **6.** Ali ti

duhovi su se pobunili protiv ovog puta, kojeg su smatrali previše ponižavajućim za njihov ponos, i rekli su kako je put bio previše malen/uzak za njih; slon ne bi mogao hodati po dlaci poput komarca, i kit ne bi mogao plivati u kapi vode. Posljedično tome, takav put nije bio mudar, i Onaj Koji ga je pripremio je bio bez uvida ili razuma. **7.** Onda Sam Ja, kao najviši i najveći Duh u cijeloj vječnosti uzeo križ i hodao putem kao prvi. I demonstrirao kako ovaj put, kojim je mogao hodati veliki i svemogući Duh Božji, može sa lakoćom biti slijeden od strane svih drugih duhova kako bi postigli istinski, slobodan vječni život. **8.** Mnogi su sada već slijedili ovaj put i ostvarili željeni cilj, naime, da postanu djeca Božja i naslijede vječni život, sa najvećom moći, snagom i savršenstvom, uživajući sve stvaralačke sposobnosti koje Ja posjedujem. Ovo se ne može postići od strane duhova sa svih drugih nebrojenih zvijezda i svjetova, baš kao što ne mogu svi dijelovi tijela vidjeti, čuti ili osjetiti sa unutarnjom mentalnom percepcijom, koja je stvarna vlastita svjesnost u sebi samome, baš kao i u drugim bićima i sposobnost vidjeti i poznavati Boga. **9.** Jedino određeni dijelovi tijela imaju ova svojstva, dok ona bezbrojnim drugim djelovima u potpunosti nedostaju; ali oni su i dalje dijelovi istog tijela. **10.** Isto važi i za racionalna bića koja nastanjuju sve druge zvijezde; oni su poput pojedinačnih dijelova tijela ili, u više savršenom smislu, cijelog čovjeka koji je na vlastitu sliku Mene i cijelih nebesa. Prema tome, oni za svoju sreću ne trebaju sva Božanska svojstva koja posjeduju Moja djeca. I kada su Moja djeca blažena, ti su stanovnici zvijezda isto tako (*blaženi*) u i sa njima, kao što ste vi, Moja djeco, u i sa Mnom za cijelu vječnost. **11.** Ako vi uživate sreću, svi ti bezbrojni duhovi uživaju isto u i kroz vas, baš kao što vaše blagostanje čini da se vaše cijelo tijelo osjeća ugodno. Imajući to u vidu, sveta ljubav postavlja pred Moju djecu kao najveću obavezu da postanu savršeni kao što Sam Ja savršen (*Matej 5:48*). Jer, o tom savršenstvu ovisi sreća bezbrojnih duhova, što zauzvat povećava i usavršava vašu beskonačno. **12.** Sada znaš zašto sam ti najprije ukazao ove planete koje su najbliže vašoj Zemlji. Razmišljaj o ovome i slijedi Me sada do vrata broj sedam, gdje ćeš biti podučen u novoj mudrosti. Ali tamo Me, također, ne smiješ ništa zapitkivati. Jer Ja jedini znam put kojim te moram voditi da bi mogao postići najviše moguće blaženstvo! Nastavimo sada. Neka bude!

50:12-14 Pomoći božanstvenog umijeća

12. "(*Gospod*) 'Međutim, postoji sasvim drugačiji način/put kako te duhove učiniti uslužnima/susretljivima i odanima/pokornima. A taj se način/put naziva ljubav, poniznost i velika blagost. Ove tri glavne i izvanredno važne karakteristike pomažu čovjeku susresti se (*ili 'ući u okršaj'*) najsnažnije sa ovim nebrojenim stanovnicima zvijezda. **13.** Ljubav te uči činiti dobro svim tim bićima i usrećiti ih što je više moguće. Poniznost te uči biti malim/neznatnim i smatrati sebe najmanje važnim, i nikad sebe uzdizati arogantno nad bilo kime, bez obzira kako neznan i beznačajan on može izgledati. A blagost te podučava tolerirati svakoga sa nepromijenjenom voljom i nastojanjem, iz dubine svoga srca, pomoći tamo gdje je pomoć potrebna. I to uvijek treba biti napravljeno na najnježnije načine tako da se ničija sloboda ne naruši. Ako, povremeno, snažnije metode moraju biti primjenjene, motiv iza njih nikad ne smije biti želja za kažnjavanjem, niti

osuđujući/proklinjući gnjev, već jedino čista, uzvišena, nesebična ljubav. **14.** Ovo su pomoći božanstvenog umijeća. Ako ih stekneš, puno ćeš bolje proći sa stanovnicima mjeseca. Prema tome, idi nazad do para i pokušaj sa njima postupati na ovaj božanstveni način i može biti otkriješ kako je prilično uspješan. Idi sada i napravi tako! Neka bude!"

73:1-14 BISKUP MARTINOVE PRIMJEDBE I BOREMOVE MUDRE ALUZIJE PO PITANJU PUTEVA VJEČNE LJUBAVI – GORUĆE DAME SRCA SVETOGA.

1. (*Biskup Martin, pred ovom scenom, prasne u smijeh, i kaže*) 'Brate, pogledaj samo ove bedaste žene! Ah, u njihovoj slijepoj jarosti one sa njihovim bodežima jedna drugu razderuju na komadiće! Kakav pogled! Šabat dražesnih vještica! Ako tako nastave od njih neće puno toga preostati i naša će intervencija postati sasvim nepotrebna. Ne mari, te odrpine neće za nebo predstavljati veliki gubitak! **2.** Oprosti mi, najdraži brate, ako izgledam kao da se naslađujem nesreći tih bića, ali ne mogu si pomoći. Sve mi je lakše podnijeti osim žena koje su u isto vrijeme glupe i pokvarene. Njih je posebice teško podnositi ako se one, poput ovih ovdje, približe tome da u njihovom bijesu i mržnji sebe unište. Ja im doista ne želim zlo, ali osjećam kako kratko vrijeme u paklu ne bi ni najmanje bilo loše za zvijeri poput ovih. Znaš, ne mislim pri tome zauvijek, već samo na kratko vrijeme – poput Rimo-Katoličkog čistilišta!' **3.** (*Borem će*) 'Ne budi previše gorljiv, brate, i pobrini se da odagnaš iz svog srca sve želje za 'prizivanjem-vatre-sa-neba' (*Luka 9:54*)! Samo nastavi gledati što Gospod ovdje čini, i naučit ćeš iz toga jedini istinski način kojim se takva mračna, neupućena/glupava bića mogu opet okrenuti spram svjetla. Da je Gospod razmišljao na tvoj način, postojalo bi beznadežno malo nade da takva jedna bića ikad postignu vječni život. Ali ovdje možeš jasno vidjeti da je Gospod milosrdniji nego najbolji ljudi ili anđeli. **4.** Čudni su putevi Gospodnji, i beskonačan je njihov broj. I svaki put kojim Gospod vodi čovjeka je jedno neshvatljivo čudo, čak i najmudrijem od keruba, i svet je bez obzira na njegovu manifestaciju. **5.** Gledajući na sve ove manifestacije iz ovog ugla, nećeš ubuduće u njima pronaći ništa što smeta ili što je besmisleno. Naposljetku, bit ćeš uvjeren sa kakvom beskrajnom ljubavlju i kako mudro Gospod sve vodi do svetog cilja, i kako, naj-jednostavnijim i naizgled naj-beznačajnijim sredstvima, On, u svakom trenutku, ostvaruje najuzvišeniju svrhu. I, tamo gdje je On Koji pomaže, On istovremeno pomaže nebrojena druga bića. **6.** O brate, ti ćeš jedino postepeno razumjeti kako je beskonačno uzvišeno sve ovo, što čini srž/bit ovih manifestacija; kako sveto je postojanje i djelovanje čak jednog crvića kojeg si, na Zemlji, ti mogao vidjeti kako gmiže preko polu-osušenog lista! **7.** Prema tome, budi radostan poradi svega što ovdje vidiš! Jer sve je – bez izuzetaka – rezultat naj-svetije ljubavi našeg Oca Nebeskog! Da li misliš kako bi pakao, sa svim njegovim neopisivim užasima, mogao biti osveta Gospoda utemeljena na Njegovom vječnom gnjevu? Ni u kojem slučaju! Gospod je suština ljubavi također i u paklu, jer vječna ljubav ne poznaje niti gnjev niti osvetu, i zbog toga sve njezine institucije ne mogu biti utemeljene na ničem drugom nego na ljubavi. **8.** Ali nastavi sada promatrati, i gledaj na sve sa drugačijim očima i drugačijim umom. Otkrit ćeš kako je to izuzetno poučno. Jer Gospod dozvoljava da se sve ovo dogodi poglavito poradi tebe kako bi ubrzao preporod tvog duha i uresio tvoju dušu božanstvenom odjećom. Zato,

još jednom, obrati vrlo pomno pažnju na sve što sam ti rekao, i to će za tebe biti od najvećeg probitka.' **9.** Biskup Martin sada nastavlja promatrati zatiljke u dama, i primjećuje kako se posljednje dvije i dalje bore, i ubadaju svoje bodeže jedna drugoj u tijelo. One zatim kolapsiraju i kao mrtve leže na tlu. Promotrivši ovu scenu, on reče: **10.** 'Hvala Bogu, dokrajčile su jedna drugu! Blagoslovio ih Gospod! Doista je čudesno da će im ovo pripomoći ka spasenju, kako si upravo objasnio. Stvarno sam znatiželjan vidjeti što će se dogoditi ovim amazonkama, koje sada leže na tlu kao da su sasvim mrtve. **11.** Ah, otpočinje nova manifestacija! Dame i dalje izgledaju sasvim mrtve, ali započinju se dimiti! Tu i tamo čak iskre lete. Dragi prijatelju, ovo počinje izgledati prilično zlokobno i siguran sam kako se ovdje manifestira dijelić pakla. **12.** Gledaj, već se plamenovi podižu nagore! Izgleda kao pravi autodafe (*kazna javnog spaljivanja kojeg su Inkvizitori određivali hereticima*); jadrnice gore, ali osim dima, iskri i plamenova, na njima se ili oko njih ništa ne pokreće. **13.** Gledaj, plamenovi su sve veći i mrtve dame već skroz na skroz zažarene. Dobro za njih da su mrtve i da ništa ne osjećaju! Kakav neobičan prizor i, čudnovato, izgleda kako ništa nije uništeno od strane ovih silnih plamenova. Reci mi, najdraži brate, što ova čudnovata manifestacija predstavlja?' **14.** (*Borem*) 'Ona posluhuje najbolju svrhu, jer što od Gospoda dolazi uvijek je dobro! Samo nastavi promatrati i uskoro ćeš sam vidjeti koliko sam u pravu!'

74:1-20 BISKUP MARTINOVE PRIMJEDBE U SVEZI SUŠTINE ZLA. – BOREMOVE POUČNE RIJEČI U SVEZI BOŽANSKOG REDA – 'DOBRO' I 'ZLO' KAO DVA OPREČNA POLA U STVARANJU.

1. (*Biskup Martin*) 'Oh, da, u pravu si naravno! Ali moraš priznati kako su grešnici Božja stvorenja, baš kao i mi, a isto tako i vrag! Svi mi proizlazimo iz Boga. Ali tko će, iz tog razloga, grešnika ili vraga nazvati dobrim? **2.** Kako ja to vidim, Bog je, među bezbrojnim Svojim stvorenjima, stvorio također slobodna bića. On ih je upoznao sa Njegovim nepromjenjivim redom i ukazao je puteve kojima moraju hodati da ostanu unutar Njegovog reda. No budući su oni slobodna bića, oni su prilično sposobni okrenuti njihova leđa dobro poznatom Božanskom redu i djelovati protivno njemu. Ako se to dogodi, onda se nameće sljedeće pitanje: **3.** Ako je zlo jedino moguće/zamislivo kao (ono što je) protivno Božanskoj dobroti, onda se jedino djelovanje protivno poznatoj Božanskoj dobroti može nazvati zlim. Ako je, međutim, ovo djelovanje također dobro, što je onda zlo? Ono mora postojati, u protivnom bi pakao od svih zamislivih koncepata bio naj-ništašniji/besmisleniji. **4.** Ali ako je pakao stvarnost a jedno djelovanje koje je protivno pozitivnom, nepromjenjivom Božanskom redu mora biti opisano kao zlo, onda su ove dame zle i spremne za pakao! **5.** Grijeħ i grešnici, kao pristalice vruga, su posljedično tome zli, i njihova nagrada, kao što je Sam Gospod to izrazio, jeste pakao – kao jedan sabirni centar za sve što je zlo. Manifestacije u svezi sa ovim damama su dokazale da su one bile sasvim zle. One su probole jedna drugu poput furija i sada gore! Može li to biti išta drugo nego slika pakla?' **6.** (*Borem*) 'Prijatelju, ti i dalje govoriš kao što kratkovidni smrtnik govori iz zatvora njegova tijela. Prirodno, što se tiče slobodnog bića, svako djelovaje koje je protivno dobro poznatom Božanskom redu je grijeh, i time zlo! Ali možeš li ti odrediti granice između stvarnog slobodnog bića jednog te istog čovjeka i onog njegovog dijela koji

je pod prisilom? **7.** Da li znaš gdje u tijelu započinje duša i gdje je u duši duh? Da li znaš točno gdje prestaju čovjekova prisilna djelovanja i započinju njegova slobodna djelovanja? Da li znaš koliko daleko se duhovnost i sloboda protežu u prirodno i prisilno čovjekovo biće? **8.** Kada si u bačvu nalio novo vino i ono glasno započne fermentirati, oštar miris iz rupe zapašaća bi te srušio na leđa ako bi mu približio svoj nos. Da li znaš što je to što je prouzročilo fermentiranje vina? Ne, ne znaš! Zatim je fermentacija prestala, novo se vino umirilo, pročistilo i onda promijenilo u zrelo vino. Da li znaš kako je to bilo moguće (*ili 'na koji način se to dogodilo'*)? **9.** Ubrzo nakon što je voćka procvala, ti već možeš vidjeti plod. Da si ga kušao prije nego je sazrio, otkrio bi kako je kiseo i neprijatan, protivan tvome ukusu; posljedično tome, on je bio loš i zao. Ali kakav ti se činio plod kada je sazrio? Onda je odgovarao tvom okusu i više nije bio loš i zao. **10.** Osjetilima zima zasigurno mora biti grijeh; jer ona nije u skladu (*in order*) sa toplokrvnim ljudima i životinjama. Ali što (*bi bilo*) sa plodonosnim todom zemlje i čovjekovom fizičkom snagom, da nije bilo zime? **11.** U cijeloj ćeš vječnosti uvijek pronaći dva pola, koja su obadva unutar Božjeg reda iako su potpune suprotnosti, poput dana i noći, ili da i ne. Reci mi – koji je od njih zao? Zar ne vidiš kako Gospod sve usmjerava i vodi svojim pravilnim putem? Gdje onda može biti loš put? **12.** Gospod točno zna kakav slobodan opseg On dodjeljuje biću. Unutar tog opsega, svako biće koje ima slobodnu volju može sebi udovoljiti u prakticiranju njegove slobode. Međutim, ni jedno biće nije sposobno na ikoje djelovanje izvan tog opsega. **13.** Kapljica vode obično sadržava nebrojene jednostanične organizme (*infuzorije*). Da li bi oni mogli živjeti i biti aktivni izvan te kapljice vode? **14.** Tako, smrtnici mogu potkopati moralni red njihove Zemlje kroz ratove i ostala zla. Mogu li oni zaustaviti izmjenu noći i dana, ili mogu li zadržati kišu i vjetrove, ili isprazniti more? **15.** Ako želiš govoriti o velikom Božjem redu, morat ćeš gledati dalje od uskog prostora tvog opsega aktivnosti. Što nije moguće u kapljici vode će zasigurno biti moguće u moru, koje se ne može otrovati ni najotrovnijom kapljicom. Gdje se jednadžba/ravnoteža ne može pronaći u orbiti Zemlje, ona će se zasigurno pronaći u ogromnoj sunčevoj orbiti. A ako bi ova i dalje bila premala, onda postoje orbite centralnih sunaca koje su beskrajnih širina i dubina. **17.** Ako je broj nedjeljiv sa drugim brojem, da li to već znači da ne postoji broj sa kojim bi on bio djeljiv? Ili, ako je u muzici korištena pogrešna nota koja je u ne-skladu sa tonalitetom (*ili 'temeljnim tonom'*) melodije – i prema tome loša – da li slijedi da se ova nota treba sasvim izbaciti iz muzike? **18.** Gledaj, iako je Bog dao svakom ljudskom biću na Zemlji izvjestan red kojeg se treba pridržavati sa Njegovim 'Ti trebaš', On mu je također dao sve druge stvari. On najbolje zna kako voditi ovog ili onog kako bi se tijekom vremena postignuo veliki cilj. Prema tome, On je od nas također zahtjevao da nikoga ne sudimo (*Matej 7:1*), baš kao što najvećem anđelu nebeskom, Mihaelu, nije bilo dozvoljeno osuditi Sotonu kad se sa njime borio za Mojsijevo tijelo. **19.** Ako želimo biti mudra i istinska Božja djeca, mi moramo promatrati što Gospod čini i tome sukladno prilagoditi naš(u) (*pro*)sud(*bu*), jer mi se možemo kretati slobodno jedino unutar našeg vlastitog opsega. Kretnje u bezbrojnim, beskonačnim opsezima Božjeg reda se nas nimalo ne tiču, već jedino Gospoda poradi čega je zapisano da čovjek treba počistiti pred svojim vratima a ne pred vratima svojeg blišnjega. **20.** Pobrini se da ovo dobro shvatiš, i onda nastavi promatrati scenu. Nadam se pred Bogom i Gospodom da ćeš sada započeti gledati na stvari u drugačijem svjetlu,

i (pro)cijen(nj)i(va)ti ih sukladno tome. Neka ti Gospod sa ovim ciljem uskoro podari iskrenu volju i istinski uvid! Sada ponovno pogledaj – scena se promijenila!

102:12-13; 103:3-5 PITANJA UPUĆENA OCU I ODGOVORI

102/12. (Kaže Borem) 'Ja vjerujem da ti je ovo sada jasno i da ćeš biti jako pažljiv. Kada je ova Kineskinja u pitanju, nemoj reći ili učiniti ništa osim onog što ti Gospodin kaže i sve će glatko teći. Ako imaš pitanje za Gospodina ili mene, pitaj/postavi ga jedino u svome srcu. Odgovor će ti također biti postavljen u srce, kao što je sada slučaj sa mnom. Ja nastavljam pitati Gospodina što činiti u jednoj ili drugoj situaciji i Gospodin mi odmah razjasni što moram učiniti ili, ako je nužno, naglas reći. **13.** Pazi – Kineskinja ti prilazi! Ne pokušavaj misliti što ćeš reći, već pitaj Gospodina u svome srcu i On će ti postaviti riječi koje trebaš reći u srce. Sada si u potpunosti upućen/poučen, djeluj sa time u skladu i neće biti nikakvih problema... **103/3.** ...na početku, kada naginješ brbljanju, treba uložiti puno napora da bi šutio, jer iz navike se tvoj jezik teško može kontrolirati. **4.** Povremeno, iz nekog najvjerojatnije mudrog razloga, Gospodin ne postavlja odmah odgovor u naša srca. Onda On želi da mirno i strpljivo čekamo, u stavu ljubavi (*prema Njemu*) i podređenosti, dok Mu ne bude podesno/ugodno (*dok Mu se ne svidi*) postaviti željeni odgovor u naša srca. **5.** Obrati pažnju na ovaj dodatni savjet, dragi brate, i nećeš imati poteškoća.'

108:1-5 USPOREDBA O MUDROM ODGOJU DJECE

1. Rekoh Ja: 'Slažem se sa tobom, najdraža Moja Chanchah, da su ta a i druga brojna pitanja poprilično opravdana (*excusable*). Ali baš kao i na zemlji, (*i*) ovdje, također, sve ima svoje vrijeme (*everything must take its time*). **2.** Na zemlji su djeca ona koja su najviše naklonjena slatkišima i koja su naj-znatiželjnija. Djeca izgledaju gladna cijelo vrijeme i žele znati sve do u detalje, neprestano ispitujući. Misliš li da bi za tu dječicu (*najmanje*) bilo dobro ako bi svoje trbuhe pre-punili sa svim stvarima za kojima žude? I da li bi bilo dobro zadovoljiti njihovu znatiželju odgovarajući na sva njihova pitanja? **3.** Mudri roditelji zauzdavaju svoju djecu te ih na prirodan i čedan način vode prema lijepom cilju zrelosti, dok budalasti roditelji, oni koji udovoljavaju svakoj želji svoje djece, stvaraju od njih majmune umjesto ljude. Njihovo preuhranjeno tijelo postaje pre-senzibilno (*pre-puteno*) a njihov duh lijen/nemaran i, eventualno, sasvim nezainteresiran za sve što je uzvišeno, dobro i istinito. Siguran sam da si nebrojene primjere ovoga vidjela u svojoj zemlji na zemlji. **4.** Isto važi (*se primjenjuje*) i ovdje, također. Nitko ne bi imao koristi od toga da odmah uživa i razumije sve. To mora doći postepeno (*i*) u skladu sa prijemčivošću (*receptivity mogućnost primanja/recepcije*) svakog pojedinca. (*Na*)vođena na taj/takav način, najmlađa djeca ovdje rastu (*sve*) snažnija i snažnija, te su na takav način eventualno pripremana za shvaćanje (*ili 'ideju o'*) Najuzvišenijeg. **5.** Tako (*na taj način*) si ti, također, zajedno sa svima ostalima ovdje, (*na*)vođena/usmjeravana od nas trojice. Prema tome, podredi/pokori se strpljivo svemu i uskoro ćeš (*i*) sama biti u stanju pronaći potpune odgovore na sva svoja pitanja. Da li si sada zadovoljna?'

130:1-10 O SVECIMA I NJIHOVOM POSREDOVANJU; O BRIZI ZA RODBINU U DUHOVNOM SVIJETU

1. (Kaže Ivan) 'Slušaj, brate Martine, na zemlji si, koliko je to meni poznato, bio veliki prijatelj Marije, a također i Josipa i ostalih svetaca. Ali izgleda da ovdje ne pokazuješ za njih nikakav interes. Zašto? Isto tako ne izgledaš zabrinut (*ili 'ne pokazuješ interes'*) za svoju rodbinu – za svog oca, majku, braću, sestre i mnoge druge rođake i prijatelje koji su prije tebe ušli u ovaj svijet. Reci mi, zašto je to tako? 2. Oni bi mogli biti nesretni negdje. Zar im ti, sada veliki Gospodinov prijatelj, ne bi htio pomoći ako bi mogao, posebice ako bi znao da su nesretni? Ti si se u svijetu jako puno razmišljao o posredovanju svetaca (*ili 'o svecima koji se kod Boga zauzimaju za ljude'*), ali ovdje, i sam svetac i Gospodinov veliki prijatelj, ti o tome uopće ne razmišljaš. Reci mi, koji je tome razlog?' 3. (Martin će) 'Najdraži prijatelju i brate, vo se hrani sijenom i slamom, a magarac je zadovoljan i sa lošijom hranom. Ja sam na zemlji najprije bio magarac, pa onda vo, a moja hrana je bila poput ove upravo opisane. Reci mi, može li duh rasti (*ili 'razvijati se'*) na takvoj oskudnoj/siromašnoj hrani? 4. Tek sada, zahvaljujući Gospodinovoj ljubavi, suosjećanju i milosti, i Njegovom kruhu života i nepokvarenom (*genuine*) vinu istinskog znanja, sam postao stvarno ljudsko biće. Zar bi i dalje trebao imati apetita za hranu kojom se na zemlji hrane magarci i volovi? Zar bi i dalje trebao raditi iste (*po*)greške kao i na zemlji, razmišljajući kako bi blaženi/blagoslovljeni stanovnici ovog velikog nebeskog duhovnog svijeta mogli imati više milosti i ljubavi nego Gospodin Osobno? I kako bi On od njih trebao biti pokrenut (*ili 'kako bi Ga oni trebali pokrenuti'*) na ljubav i milost? O prijatelju, zahvaljujući Bogu ja više nisam toliko glup kao što sam nekad znao biti. 5. Što su Marija i Josip i svi tako zvani sveci? Što su moji zemaljski roditelji, braća, sestre, i prijatelji u usporedbi sa Gospodinom? Ako imam Njega, ne marim (*ili 'nije mi stalo'*) do tisuće Marija, Josipa, roditelja, braće i sestara, ili prijatelja! Gospodin ih čuva/pazi (*looks after them*) kao što je i mene pazio (*as He has done with me*). Što im više može trebati? Ja mislim da bi svaki istinski stanovnik nebesa morao razmišljati na ovaj način. Ako ne, on bi morao biti savršeniji od samog Gospodina? 6. Zar nije Gospodin Osobno rekao jasno (*i glasno*) tko su bili Njegova majka, braća i sestre, kada Mu je bilo rečeno da Ga Njegova majka, Njegova braća i sestre čekaju napolju (*Marko 3:31-35*)? 7. Ako nas je On, Koji je (*od*)uvijek bio i (*za*)uvijek će biti naš Učitelj i Gospodar, naučavao ove stvari koje, na nesreću, na zemlji nismo razumjeli, zašto bi mi ovdje na nebu, u nama, tražili bolju doktrinu? To bi bilo jako glupo, zar ne misliš tako, moj najdraži brate?' 8. (Kaže Ivan) 'Zaista, izrazio si ono što mi je u srcu. Tako stvari stoje, tako mora biti, a tako će zauvijek i ostati! Ali ako bi sada sreo Mariju i Josipa, i ostale (*and other persons of consequence*), zar ne bi bio jako sretan?' 9. (Martin će) 'Da, bio bi sretan, ali ni u kojem slučaju sretniji nego kada bi mi Gospodin došao. Jer u Njemu ja imam sve i, stoga, On mi znači više od svega (*ili 'bilo čega drugog'*). Gledaj, ti i brat Petar sigurno pripadate najvažnijim ljudima koji su ikad živjeli na zemlji. I ja vas obojicu jako puno volim, ali ja poštujem svakog dobrog i mudrog stanovnika neba isto kao i vas, pošto smo mi svi braća, a samo je jedan Koji je Gospodin. Da li sam u pravu?' 10. (Kaže Ivan) 'Brate, sa takvom istinskom mudrošću ćeš proći čak i na suncu!

Sada vidim da posjeduješ istinsku mudrost i – gledaj – cesta se već spušta u dolinu. Sada ćemo također susresti filozofe sa sunca!

178:1-12 PETAR PREDLAŽE ZAHVALJIVANJE I ZAMOLBU. URONOVO ZNAČAJNO ODBIJANJE MOLITVE BOGU

1. (*Petar će*) 'Gospodinova svemoć je Njegov vječni red iz kojeg ste vi, baš kao i cijela beskonačnost, proizašli. Ako bi vas Gospodin sada htio promijeniti, On bi najprije trebao promijeniti Svoj cjelokupni red. To On najvjerojatnije neće nikad učiniti, ako uzmemo u obzir činjenicu da je On Osobno taj red. **2.** Međutim, vaši životi do sada se mogu opisati kao izuzetno ugodni/udobni i bezbrižni: vi niste trebali prevladati/nadjačati nikakav otpor, i ništa vam nikad nije prouzrokovalo nevolje ili vas pak koštalo bilo kakvog truda. Od rođenja do vašeg dobrovoljnog napuštanja vašeg tijela, vi niste poznavali nikakvo nesavršenstvo vrijedno spomena, i stoga, nikakvo samo-odricanje. **3.** Vi ste dobro svjesni da ste vi, zajedno sa vašim cijelim svijetom (*riječ je o stanovnicima na našem Suncu*), djelo najmudrijeg Božanskog Duha Kojeg visoko cijenite. Ali da li ste Ga vi ikad za nešto zamolili (*u smislu, 'u molitvi od Njega zatražili nešto'*) ili Mu se zahvalili za bilo koje od velikih blaženstava kojima vas On neprestano obilno obdaruje? **4.** Do sada ste živjeli kao potpuno neovisni o Njemu. Zar bi bilo previše tražiti da se u budućnosti spustite/udostojite postati malo više ovisni o Njemu? Govori ponovo i reci mi vjerno što ste odlučili učiniti.' **5.** (*Na to će mudrac*) 'Prijatelju, mi bi to željeli, zaista! Posebice što se tiče zahvalnosti koju Mu dugujemo za tolika mnoga i velika blaženstva. Mi ćemo dati sve od sebe da bi to izrazili velikom, svetom Darovatelju bezbrojnih predivnih darova iz dubine naših srdaca. Međutim, što se zamoljevanja/peticija (*upućenog/ih Njemu*) tiče (*u smislu, 'ali da od Njega tražimo nešto'*), ja se sa time nikako ne mogu složiti, jer ja na svaku zamolbu/peticiju (*upućenu Bogu*) gledam kao na uvredu Božanskoj mudrosti. **6.** Jer, moleći se Božanstvu, ja očigledno izražavam mišljenje kako imam bolji uvid od Boga – i na određeni način tvrdim kako znam bolje od Gospodina Osobno što mi je potrebno. Ja mislim da se čak ni dijete Božje ne bi trebalo usuditi/drznuti to učiniti; druga stvorenja još i manje. **7.** Pored toga, meni se molitva čini kao uljudna borba u kojoj stvorenje nastoji pobijediti određenu grubost i vrstu tvrdoglave okrutnosti u Stvoritelju, i na taj način trijumfirati nad Njime. **8.** Zaista, prijatelju, Ja radije uopće ne bi postojao nego pristupio najmudrijem i najdobrijem svemogućem Stvoritelju sa zamolbom kao da znam bolje nego On što mi je potrebno, ili pak da moleći za druge ukazujem kako sam milostiviji od Njega. Kakvo bi to bilo poštovanje prema Bogu, uvijek najmudrijem i najmoćnijem duhu? **9.** Prema tome, moj odgovor na tvoj prijedlog je slijedeći: Mi želimo zauvijek u potpunosti ovisiti o Njemu, kao što je bio slučaj i do sada, jer je ovisiti o nekome drugome poprilično nemoguće. Stoga, mi ćemo Mu zauvijek zahvaliti – iz dubine našeg bića – za svaki od Njegovih darova koje mi priznajemo beskrajno dobrim. Međutim, mi Ga nećemo, niti mi to želimo ili možemo, tražiti za ništa, jer mi smo u potpunosti uvjereni kako Gospodin zna puno bolje što nam je potrebno i Njega na to ne trebaju podsjećati bijedna stvorenja. Stoga, neka bude daleko od nas aludirati Mu posredstvom molitve da je On grub/oštar Bog i (*da*) ima slabost koja se može postaviti u pravilan red zamolbama na strani Njegovih stvorenja. **10.** Prijatelju, svi mi previše poštujemo Boga,

Najvišeg Duha, i imamo pre-uzvišeno mišljenje o Njegovom savršenstvu, da bi ikad mogli zaboraviti sebe do takve mjere da sa zamolbom pristupamo Njemu Koji nas je napravio, bez da je to od Njega netko tražio, onoliko savršene koliko je to za nas neophodno. **11.** Mi ćemo Mu uvijek zahvaliti za mnoga blaženstva i darove, od kojih je najmanji tako velik i svet da ćemo ga mi teško biti u stanju ikad u potpunosti shvatiti/poštovati/priznati. Međutim, kako je već naglašeno, mi Ga, Najsvetijeg i Najsavršenijeg, nikad nećemo uvrijediti takvom zamolbom (*with a petition against Him*). **12.** Ti možeš činiti što ti je volja, ali sa svom svojom mudročću ćeš nas teško uspjeti uvjeriti da Mu se moramo moliti, osim ako Gospodin Osobno to izričito ne bude zahtjevao. Prirodno, ni jedno stvorenje se nikad ne može suprotstaviti Božjoj volji. Inače, mi ćemo ostati slobodni u našim akcijama i činiti ćemo što mislimo da je pravedno pred Bogom, ljudima i anđelima.'

179:1-16 PETAR PODUČAVA GOSPODINOVU MOLITVU. ZAŠTO JE PETICIJA/ZAMOLBA SUPERIORNIJA ZAHVALJIVANJU. PETROVO VAŽNO PITANJE URONU U IME GOSPODINA

1. (*Petar će*) 'Prijatelju, kada je Gospodin, svemogući Stvoritelj svih nebesa i svjetova [*Jehova; hebrejski hwhy 'Ja (Jedini) Jesam' od glagola 'biti/postojati'*], uzeo tijelo na mojoj Zemlji, i živio kao ljudsko biće među nama (*misli se naravno na našu Zemlju i na utjelovljenje Jehove, Jedinog Boga u Isusu Kristu Koji je tim činom, kako je i prorokovao/najavio u Izaiji 7:14, postao 'Emanuel' tj. 'Bog među ljudima/nama'; hebrejski lawnme 'Bog Koji je uzeo ljudsko tijelo i Koji je kao čovjek živio među ljudima i Koji je od tad pa na dalje za ljude postao vidljivi Bog'*), On je svih nas naučio molitvi, rekavši: **2.** 'Ali ako molite, onda recite: Oče naš Koji jesi na nebesima, neka bude posvećeno/blagoslovljeno Tvoje naj-svetije ime. Neka dođe k nama Tvoje kraljevstvo ljubavi, istine, i vječni život. Neka uvijek, kroz sve vječnosti, bude Tvoja naj-svetija volja. Daj nam danas i uvijek naš dnevni kruh. Oprosti nam naše grijehe i slabosti u istoj mjeri u kojoj mi opraštamo našim dužnicima, bez obzira kakvi oni bili. Ne dozvoli da naše slabosti budu napadnute sa kušnjama koje će nas poraziti, već nas izbavi iz sveg zla koje bi nas moglo spopasti. Tvoja je, o Oče, sva snaga i moć i slava zauvijek! Tebi neka zauvijek bude sva hvala i čast, sva ljubav i zahvalnost!' **3.** Pošto nas je Gospodin Osobno naučio da se tako molimo, za nas Njegovu djecu ne bi trebalo biti pogrešno tražiti Ga za ono što mi vjerujemo da nam nedostaje (*čime oskudjevamo*). **4.** Zahvaliti se Stvoritelju za sve Njegove bezbrojne blagoslove je već velika i sveta privilegija za nas slobodna bića, pošto mi tako priznajemo Bogu sve što imamo i primamo kao slobodne darove, a ne kao sud/osudu. Zamolba, međutim, rangira čak još više, jer je izražaj naše spoznaje da mi možemo ne samo priznati kao slobodan dar sve što primamo od Boga, nego da mi čak imamo slobodan izbor na dar (*slobodu izbora hoćemo li ili ne prihvatiti taj Božji dar*). **5.** Da bi postigli potpuno oslobađanje našeg duha, mi ne trebamo jedino shvatiti koje za život najpotrebnije stvari mi primamo od Gospodina kao slobodne darove, nego je još važnija naša sloboda izbora u svezi naših potreba. To očigledno zahtjeva više introspekcije i neograničenog samospoznavanja od shvaćanja da sve ono što jesmo, imamo, i primamo, jesu slobodni darovi Boga i Gospodina. **6.** Onaj koji zahvaljuje za primljeni dar, ali koji ne osjeća potrebu za ikojim daljnjim darovima koje bi eventualno mogao trebati, je i dalje

jako budalast u svojoj sferi života sa mnoštvom grubih elemenata (*u sebi*). Jer i životinje, također, zahvaljuju Darovatelju svojim instinktivnim sretnim uživanjem onog što su primili, iako Ga nisu u stanju spoznati/prepoznati. Međutim, kako nije u mogućnosti spoznati svoje potrebe, životinja također ne može ništa ni tražiti. Kada je gladna, traži hranu. Kad ju je pronašla i kad je zadovoljila svoju glad, ona se odmara sve dok ponovno ne ogladni. Taj odmor je mutavo zahvaljivanje za hranu koju je pronašla, ali dok se tako zadovoljena odmara, ona ne zna da će ponovno biti gladna i da će joj trebati dodatna hrana. **7.** Sa čovjekom stvari stoje sasvim drugačije, jer on zna što mu treba (*koje su njegove potrebe*). Nakon što je zadovoljio svoju glad, on je potpuno svjestan da će ponovno trebati hranu. Ali on također poznaje Darovatelja, i, prema tome, on Mu se ne bi trebao samo zahvaljivati nakon što je zadovoljio svoju glad, već bi sa zahvalom trebao kombinirati i zamolbu/peticiju. Na taj način on još jasnije spoznaje/priznaje da je sve primio od Stvoritelja i da i u budućnosti također očekuje kako će od Njega primati sve što je dobro i neophodno. **8.** Istovremeno, kroz takvu zamolbu, čovjek stoji ispred svoga Gospodara baš na način kako On to od njega zahtjeva: kao potpuno slobodno biće koje nije jedino ovlašteno primati, već također slobodno i ponizno tražiti. Takvo pravo zasigurno pretpostavlja značajnu samo-spoznavu, bez koje čovjek ne može postići savršenstvo. **9.** Ti razlozi bi trebali biti dovoljni za tvoju mudrost da shvatiš da je zamolba svakom slobodnom duhu od veće suštinske važnosti nego naj-ispravnija zahvala. **10.** A ako te moji najuvjerljiviji razlozi i dalje neće zadovoljiti, prijatelju Urone, sama činjenica da nas je Gospodin Osobno neprestano hrabrio da tražimo stvari koje želimo primiti bi trebala biti dovoljna. Ali On je jako rijetko nekog podsjećao da iskaže zahvalu. **11.** Na taj način nam je on dao sveti model kako moliti i tražiti stvari. Međutim, ja jedva da znam za neku pojedinačnu formu zahvale. **12.** Istina, Gospodin Osobno je zahvalio Božanstvu, kao Ocu unutar Njega, u nekoliko prilika (*Ivan 11:41*), i samo jednom je ukorio devet očišćenih (*od gube*) koji se sa desetim nisu vratili da bi Ga hvalili/veličali (*Luka 17:11-19*). Ali, bez obzira na to, On nam nikad nije sugerirao kako bi se trebali zahvaljivati, dok je On to izričito učinio kada je riječ o (*za*)molbi za nešto. **13.** Prema tome, ako je Gospodin od nas nesavršenijih zemljana izričito zatražio molitve, malo je vjerojatno da bi On te molitve smatrao suvišnima kad ste vi u pitanju. **14.** Stoga ti sada ja govorim umjesto Gospodina (*ili 'u Gospodinovo ime'*) da ćete od sad pa ubuduće primati sve što do sada imate od Njega, ali jedino kroz molitvu. Oni od vas koji se neće moliti, će primiti jako malo ili ništa. **15.** Jer, ako ste slobodni, onda također sami za sebe morate znati što vam treba. Kada to shvatite – što će za vas ovdje biti puno lakše nego što je to za nas bilo na našoj Zemlji – onda molite, i bit će vam dano ono što ste tražili. **16.** Ako se slažeš sa ovime, odgovori potvrdno, i moj brat Ivan će preuzeti tvoje rukovođenje. Na tvojoj je slobodnoj volji odabrati i odlučiti!

197:21; 198:1-18 **Prepirka između Ivana i Sotone o Božjoj sveprisutnosti i porijeklu zla. Sotona je kao takav Stvoriteljev trijumf. Ivanov dokaz istinskog izbavljenja od zla.**

197:21 (*Sotona će*) 'Pitanje je: 'Da li je Bog sveprisutan ili nije?' **198:1.** (*Ivan odgovara*) 'Zasigurno! Bog je beskonačan u Svojoj Božanskoj suštini i volji, prema tome također sveprisutan. Međutim, kao personificirani Bog i istinski Otac Svoje

djece, On boravi jedino među Svojom djecom u nebu nad nebesima.' **2.** (*Kaže Sotona*) 'Dobro, znači ti neopozivo priznaješ Božju sveprisutnost. Budi onda tako dobar i reci mi da li je Bog najuzvišenije mudar i dobar i, posljedično tome, sve-znajući i sve-videći. I da li On, zahvaljujući Svojoj najuzvišenijoj mudrosti i beskonačnoj dobroti, uvijek bira najbolja i najprikladnija sredstva da bi ostvario Svoju svrhu?' **3.** (*Ivan će*) 'Zasigurno! Jer Bog Čija suština je čista ljubav, ne može nikad biti ništa drugo nego najuzvišenije dobar i mudar. Ja već znam na što ciljaš, ali nastavi pitati. Odgovorit ću na svako od tvojih pitanja.' **4.** (*Sotona nastavlja*) 'Da li je Bog stvorio sve stvari u cijeloj beskonačnosti, ili postoji drugi bog koji je pomiješao/ubacio ono što nazivate zlim i lošim među djela stvorena od strane vašeg dobrog Boga? Ili, da li je moguće da je jedan dobar Bog mogao stvoriti obadvoje, i dobro i zlo?' **5.** (*Ivan će*) 'U početku sveg postojanja je bila Riječ, i Riječ je bila sa Bogom, i Riječ je bila Bog, i sve stvari su Njime bile stvorene. Sama ta Riječ je postala tijelom i boravila među stvorenim tijelom, ali tama ju nije shvatila/obuhvatila/dokučila. **6.** Gospod Osobno je došao Svojim vlastitima na Svoj posjed, ali Njegovi vlastiti nisu prepoznali svjetlo, učeni ovog svijeta nisu prepoznali Riječ, niti djeca njihovog vječnog, Svetog Oca. Jer ti sam si držao sve umove zarobljenima kako bi ih pod svaku cijenu spriječio upoznati Njega Koji je od vječnosti bio, jeste, i biti će sve u svemu/svima. **7.** Pošto je Bog jedini Stvoritelj svih stvari i nigdje pored Njega nema drugog Boga, očigledno je kako štogod proizlazi iz Njega ne može biti ništa nego dobro i savršeno. **8.** On je stvorio sve duhove čiste i dobre poput Njega Samog. Međutim, On je dao duhovima apsolutnu slobodu volje koju je usadio u njih, omogućujući im činiti štogod odaberu. I, da bi ih naučio kako koristiti ove darove, On im je istodobno sa slobodnom voljom dao zakone koje je posvetio, kojima su se oni bili slobodni povinovati ili ne. **9.** I oni su svi poštivali te zakone, osim jednoga. Taj jedan, koji je također bio prvostvoreni i obdaren sa najvećim svjetlom znanja, je odbacio Božje zakone sa svojom slobodnom voljom i suprotstavio im se, zanemarujući posljedice. **10.** Na taj način, taj duh je, sa svojom slobodnom voljom usađenom u njega od strane Boga, izokrenuo Božanski red unutar sebe; postao je protivan onim duhovima koji nisu zloupotrebili njihovu slobodnu volju i u sebi zao i loš. I onda, prisiljen svojom vlastitom suprotnom prirodom, morao je napustiti društvo ostalih duhova i držati se na udaljenosti do onog vremena kada će se dobrovoljno vratiti i ponovno ući u red kojeg je Gospod bez izuzetaka dao svim duhovima, naime, red ljubavi. **11.** Za Boga i sve nas koji smo sada čisti božanstveni duhovi, ti, duh koji je postao protivan Božjem redu, nisi zao pošto nas nikad ne možeš ozlijediti (*ili 'pošto nama nikad ne možeš naškoditi'*). Ti si zao i loš jedino protiv sebe samoga, jer dok ostaješ u svojem suprotstavljanju, ti ne štetiš nikome osim sebi samome. **12.** Pokušao si mi postaviti stupicu, pretpostavljajući kako ću biti prisiljen reći da je Bog također stvorio zlo, uzimajući u obzir da si ti, kao zao duh, također Božje stvorenje. Ali, u onoj mjeri u kojoj se to tiče razmišljanja, Ja sam cijelu vječnost ispred tebe, i vrlo dobro svjestan lukavstva tvoje mudrosti. Prema tome, mogu te jedino savjetovati da sebi uštediš muku bilo kakvih daljnjih pitanja sa ciljem da bi me uhvatio u stupicu, jer u nadmetanju sa mnom, ti nikad nećeš imati priliku pobijediti. **13.** Vidim u tvojim nevaljalim očima da bi mi želio dokazati na kraju tvojeg ispitivanja kako mi imamo najnečistiji koncept o Bogu, sasvim nedostojan Njega, i da bi mi sami morali priznati ili postojanje dva Boga – jednog dobrog a drugog zlog – ili Boga hibridnog/raznorodnog karaktera i,

posljedično tome, nespretnjakovića u Njegovim djelima. Međutim, to nije tako, već baš onako kako sam ti upravo opisao. **14.** Bog bi zaista bio nesavršen da Svoje stvorene duhove nije obdario sa potpuno slobodnom voljom, već umjesto toga jedino sa voljom pod prisilom. Međutim, toga što se tiče, ti sam osiguravaš nabolji protu-dokaz. Činjenica da si ti, iako pod snažnim/oštrim sudom, u poziciji suprotstaviti se Stvoritelju onoliko dugo koliko ti odgovara, samo sasvim jasno dokazuje kako slobodne i savršene je Bog stvorio sve duhove, uključujući i tebe. Ti, također, možeš u savršenoj slobodi djelovati u skladu sa voljom Gospodnjom, baš puput svih nas. **15.** Ja te uvjeravam da u svim nebesima nema ni jednog drugog duha koji jasnije od tebe demonstrira Božje beskrajno savršenstvo! Ti si, tako reći, najveće Gospodnje umjetničko djelo i, prema tome, tamo gdje se to tiče Gospoda, ne može biti riječi o lošem radu/djel(ovanj)u. **16.** Ovo potpuno razjašnjava da me ti nikad ne bi mogao uhvatiti u stupicu sa svojim apsurdnim suprotstavljanjem, jer štogod ti znaš, ja sam već znao jako dugo vrijeme. I to je još jedan dokaz Božjeg beskrajnog savršenstva, da sam ja – duh oslobođen tvoje supstance – sposoban moćno ti se suprotstaviti u svim tvojim namjerama. **17.** Što sada kažeš? Imaš li spremno još neko lukavo pitanje? Naprijed sa njime, i odgovorit ću kako valja na svako od njih? **18.** Ovo je zaprepastilo i uvelike smelo Sotonu, je nije mogao smisliti što odgovoriti moćnom Ivanu.